

The image shows the front cover of an antique book. The main cover is decorated with a marbled paper pattern of swirling, organic shapes in shades of cream, light blue, and brown on a dark brown background. The spine, visible on the left, is made of dark, worn leather with several raised bands and metal clasps. A red cloth or leather binding is visible at the top and bottom right corners.

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

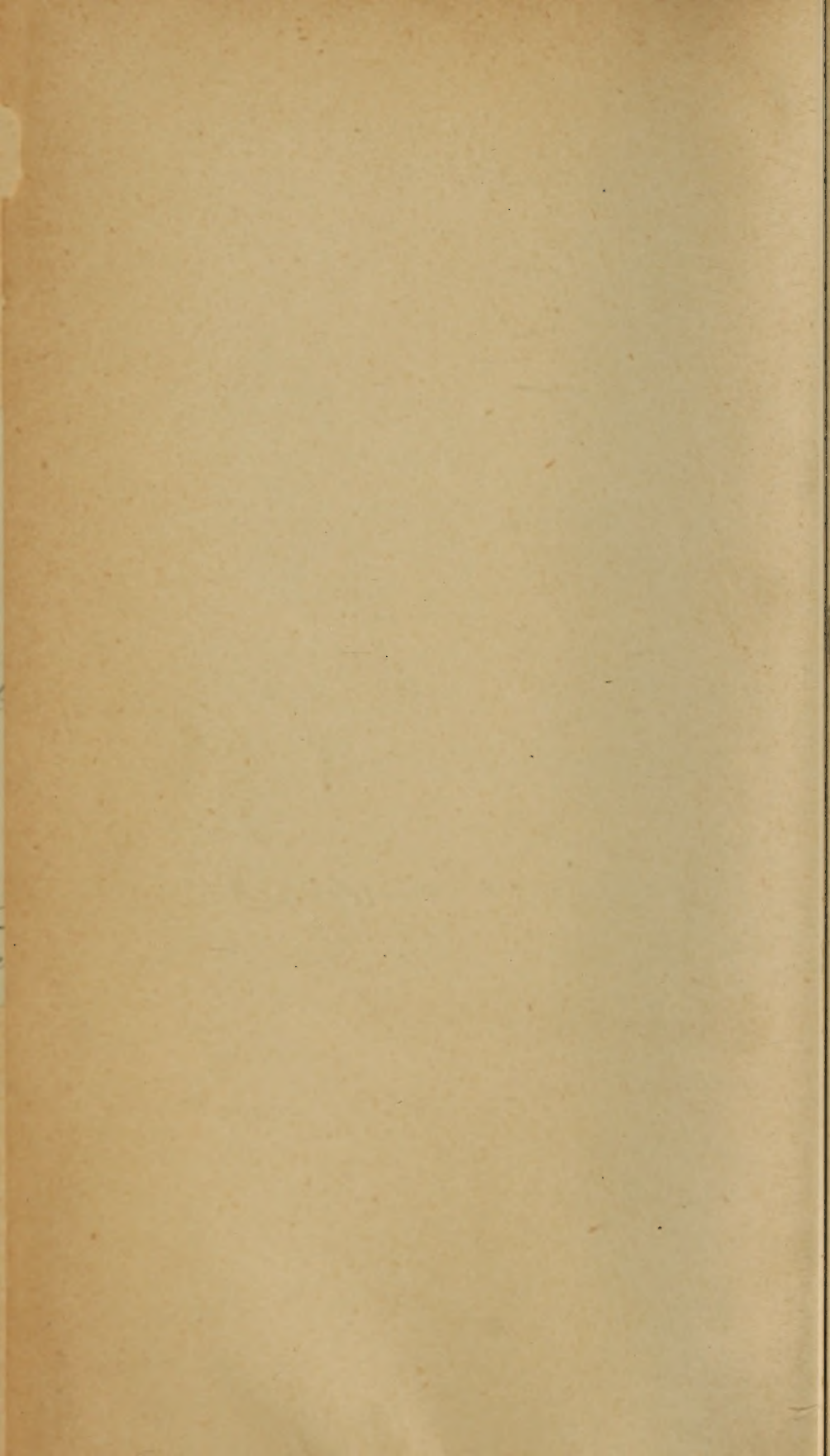
Let 50

Toronto University Library
Presented by

Bernard Tauchnitz Leipzig

through the Committee formed in
The Old Country

to aid in replacing the loss caused by
The disastrous Fire of February the 14th 1829

LC 9252
H766B 111
HOMER(I)

OPERA.

EDIDIT

GUILELMUS BAEUMLEIN.

PARS II. — ODYSSEA.

EDITIO STEREOTYPA.

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ.

LIPSIAE MDCCCLIV.

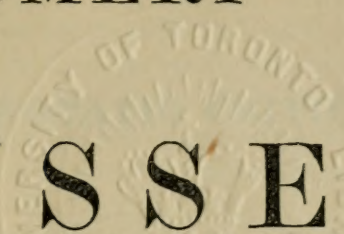
7755-

18 | 11 | 90

2 Vols

THE UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

HOMERI
ODYSSEEA.

A faint, circular watermark seal of the University of Toronto is visible in the background, centered behind the title. The seal contains the text "UNIVERSITY OF TORONTO" around the perimeter and a central emblem.

EDIDIT

GUILELMUS BAEUMLEIN.

EDITIO STEREOTYPA.

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ.

LIPSIAE MDCCCLIV.

HOMER

GUILLIAMS WARDEN

READING STATION

BY ORIGINAL BUREAU LAUNCHES
FOR THE MIDDLE

ADNOTATIO CRITICA.

I, 320. Plurimam veri speciem lectionem *ἀν' ὀπαῖα* habere argumento est *διέπτατο*, cui vocabulum *ὀπαῖα* (s. *ὀπή, ἢ ἐν μέσῳ τῆς ὀροφῆς, ἦν καὶ καπνοδόκην ἐκάλουν*, Eust. cf. Scholl. Ambr. et vulg.) unice convenit.

II, 105. *ἐπήν — παραθεῖτο*]. Quod Bekkerus ad normam legitimae structurae posuit, *ἐπεὶ — παραθεῖτο*, quum in codicibus nihil praesidii habeat, vulgatam restitui. Homerus enim non tantum in oratione obliqua II. XIX, 208, sed etiam ubi quid cogitatione fingitur aut in enuntiatis secundariis similes repetitaeque res uno genere comprehenduntur, optativo cum *ἐπήν* uti solet. Cf. II. XXIV, 227. Od. IV, 225. XIX, 150.

II, 119. *εὐπλοκαμίδες*] *Εὐπλοκαμίς* ut genus servat substantivi simplicis, ita accentum consentaneum est servare. Cf. Schol. Ven. A. ad Iliad. II, 175.

III, 131. Spurium hunc versum esse, e rhapsodia XIII, 317. in hunc locum translatum, quo sequentia imperite anticipentur, satis demonstratum est a doctissimo Nitzschio (Anmerkungen zur Odyssee I. p. 159.).

III, 205. Ex Ambr. scholiis E. Q. v. 217. *περιθεῖεν* recepi, quod ad sententiam aptius videtur.

III, 497—IV, 1. Admodum inscite, quae arcte coniuncta sunt, rhapsodiarum dispositione videntur divulsa. Nam *δύσετό τ' ἠέλιος σκιδώντο τε πᾶσαι ἀγνιά* propter constructionem paratacticam speciem tantum enuntiati prae se fert, quod a reliqua oratione solutum suam vim habeat, re vera ad tempus alius rei definiendum inservit: vesperscente die Spartam venerunt.

IV, 643. *σοῦροι* quum liberi et nobiles sint (v. 652.), servi hoc nomine comprehendi nequeant, interpunctio mutanda erat. Cf. Nitzsch Anmerkungen I. p. 205.

XI, 435—453. Duplicem hic recensioem contaminatam esse nemo non videt. Absonum enim est, eundem, qui ut sibi ab uxore caveret Ulixem monuerat 441—443, nullas Ulixi ab illa insidias timere 444 sqq. Itaque quum Aristophanes vv. 435—440. dam-

nasset, Nitzschius acerrimi iudicii vir damnatis vv. 441—443. addidit. Mihi contra videtur. Quid enim Agamemnoni caussae fuit, cur de Penelopa meliora speraret quam de Clytaemnestra ceterisque mulieribus v. 426? Neque eiectis versibus 435—443. quidquam proficimus, si 454—456. intactos relinquimus, quibus idem Agamemno affirmat diffidere se mulieribus. Accedit quod ne Ulixes quidem, postquam in patriam rediit, talem Penelopae fidem habet, qualem hic Agamemno videtur habuisse. Sanandus igitur locus erat eiectis vv. 444—453, qua ratione omnia inter se concinunt.

XI, 565. Initium amplioris interpolationis cum Lehrsio (de Arist. studiis Hom. p. 159.) et Nitzschio (Anm. III. p. 304.) hic versus habendus est.

XIII, 135. Multitudo (v. 137.) donorum quum Neptuni invidiam moveat, lectionem *ἄσπετα* praeferendam duxi.

XIII, 439—XIV, 1. Oratio ex duobus membris, *ἣ μὲν — ἔβη* et *ἀντὰρ ὁ — προσέβη*, composita male divulsa est. Cf. III, 497—IV, 1.

XVI, 138. Ex schol. Harl. interrogativum *ἦ* recepi.

XIX, 109—114. Vidimus (Iliad. V, 6.) tertiae pers. sing. praes. ind. verbi barytoni formam *—ησι* vindicandam esse. Itaque nihil obstat, quo minus aliis quoque locis eam formam agnoscamus. Hoc vero loco etiam si quis *ἀνέχῃσι* coniunctivum habere malit, vix tamen quisquam in comparationibus relativam constructionem usque ad *τίκτῃ, παρέχῃ, ἀρετῶσι* continuatam esse sibi persuadeat, quum praesertim codd. Odysseae *τίκτει* et *παρέχει* exhibeant, et ne apud Platonem quidem de rep. II. p. 363. b. codices omnes de coniunctivo *τίκτῃ, παρέχῃ* consentiant. Atqui si *τίκτει, παρέχει* legimus, quidni *φέρῃσι, βριθῃσι* indicativos habeamus? Nam inde a *φέρῃσι δέ* consentaneum est relativam constructionem relictam esse. Quod vero apud Platonem coniunctivus praevaluit atque in ipsam Odysseam irrepsit, non mirum; specie enim *φέρῃσι* et *βριθῃσι* formae erant coniunctivis simillimae, ad quas etiam *τίκτῃ* et *παρέχῃ* conformatae sunt. Quamobrem non dubitavi cum Naegelsbachio (Anm. z. Ilias 1834 p. 248) et Ahrensio (de dialecto dorica p. 302.) *φέρῃσι, βριθῃσι, τίκτει, παρέχει* restituere. Neque magis in *ὄστε — ἀνέχῃσι* coniunctivus comprobatus videtur. Fieri enim non potest, ut rex, qui *ἀμύμων* i. e. sanctus innocensque sit, aliquando iustas sententias ferre sumatur, alio tempore contra.

XIX, 403. *θεῖο*] Medio quum carere non possimus, quo suorum alicui Autolyceus nomen indidisse dicatur, optativus autem codicibus probetur, lectionem cod. Vind. 56. *ὄττι κε θεῖο* praeferendam duxi. Relativum enim, si quod consilium subesse videamur

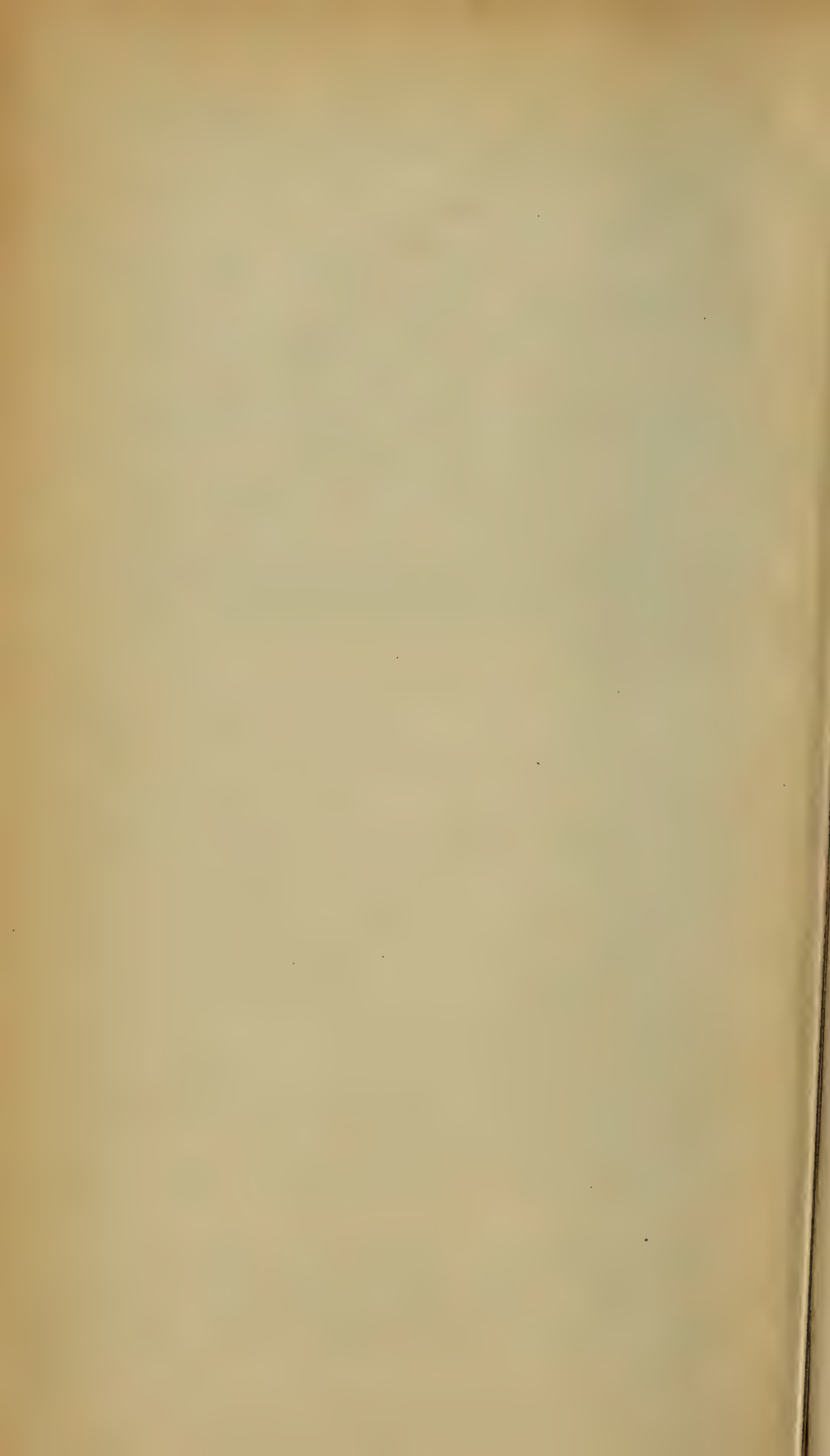
tur, et cum futuro construitur, et cum opt. et *άν*, ut II. XXIV, 149. Od. X, 434. XVII, 146. aliis locis. Cf. Untersuchungen über d. griech. Modi p. 316.

XX, 387. Simplex nomen *άντησις* quum non existat, rectius *κατάντησιν* indivisum vocabulum relinquitur.

XXII, 77. *βοή δ' ὄκιστα γένοιτο*. Sententia maiore interpunctione ab antecedentibus soluta nihil nisi optare se proci dicerent, ut cives conclamarentur; quod contra eo consilio erumpere nituntur, quo ceteros advocent. Continuatur potius hypothetica sententia, ita ut *εί κε* cum coniunctivo de ea re ponatur in qua quis ut assequatur primo occupatus est, cum opt. de eo, quod tum demum exspectare licet, si illud evenerit. II. V, 273. IX, 135 sq. Cf. Untersuchungen üb. d. gr. Modi p. 334.

XXII, 469. *έσθήκει*] Non magis hoc loco quam II. IV, 483. mutandi indicativi caussa fuit.

XXIV, 89. 90. Non ferendum erat *ότε κε* cum indicativo. *Ζώννυται* rara quidem, sed non prorsus insolita forma coniunctivi est. Cf. Buttman Gr. §. 107. annot. 36. Rost Gr. §. 79. annot. I. 5. Krüger Gr. II. p. 122.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α

THE HISTORY OF

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΡΑΨΩΙΔΙΩΝ.

A. Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.

Θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν Ὀδυσσεῖα εἰς Ἰθάκην πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς Καλυψοῦς νήσου· μεθ' ἣν ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον ὁμοιωθεῖσα Μέντη βασιλεῖ Ταφίων. γενομένης δ' ὁμιλίας παρανέσασα ἡ Ἀθηνᾶ Τηλεμάχῳ παραγενέσθαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ζήτησιν εἰς Πύλον μὲν πρὸς Νέστορα εἰς Σπάρτην δὲ πρὸς Μενέλαον, ἀπαίρει ἔμφρασιν δοῦσα ὡς θεὸς εἴη. καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται εὐωχία.

B. Ἰθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου ἀποδημία.

Συναγαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος παραγγέλλει τοῖς μνηστήροισιν ἐξιέναι τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσεῶς. λαβὼν δὲ παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς ἑταίρους τε καὶ ναῦν, εἰς πλοῦν ἀνάγεται ἡλίου δύναντος.

Γ. Τὰ ἐν Πύλῳ.

Τηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾶ ξενίζει Νέστωρ, καὶ διηγέεται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι κατὰ τὸν ἀπόπλουν ἐκ Τροίας. πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθηνᾶν ἀπιούσαν θυοίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. λαβὼν δὲ ὁ Τηλεμαχος ἄρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱεῖ εἰς Σπάρτην ἀπαίρει. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

Δ. Τὰ ἐν Λακεδαιμόνι.

Παρὰ Μενελάῳ ξενισθεὶς σὺν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχος ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πρατιτόμενα.

ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἶη. βουλὴ δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων περὶ τοῦ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν. παραμυθεῖται δὲ Ἀθηνᾶ δι' ὀνείρου τὴν Πηνελόπην ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσαν, δι' εἰδώλου, ὁμοιωθεῖσα Ἰφθίμῃ τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Ε. Καλυψοῦς ἄντρον. Ὀδυσσέως σχεδία.

Ἐκκλησίαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς Ἐρμῆν πέμπει πρὸς Καλυψῶ κελεύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσσεῖα. ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν καὶ χαλεπήνας λύει τὴν σχεδίαν. Ἴνῳ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρηθέμνον, ἐντειλαμένη ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀπορροῖσαι αὐτό. καὶ πολλὰ παθῶν εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθεὶς.

Ζ. Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ναυσικάα ἡ Ἀλκίνοῦ θυγάτηρ ὑπὸ ὀνείρου προτραπεῖσα ἐπὶ τὸν ποταμὸν κάτειοι πλυννοῦσα τὴν ἐσθῆτα. μετὰ δὲ τὸ πλῦναι παιδιὰ τις, ὅποια εἰκός, διὰ σφαίρας ταῖς κόραις γίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ θορύβου γενομένου διῶπνίσθη, καὶ ἐσθῆτος τυχὼν μέχρι τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, ὃ πρὸ τῆς πόλεως ἦν, συνῶδενε τῇ κόρῃ.

Η. Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνοῦν.

Ἀθηνᾶ εἰς τὴν πόλιν παραγενομένη Ὀδυσσεῖ ὑπαντᾷ καὶ ἀξιώσαντι δείκνυσι τὸν Ἀλκίνοῦ οἶκον, εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς προσπίπτει τοῖς τῆς Ἀρήτης γόνασι, καὶ δεῖται αὐτῆς πέμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. ἀναστήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοῦς παρακαθίζει αὐτῷ καὶ δεῖπνον παρέχει. ἡ δὲ Ἀρήτη θεουαμένη τὴν ἐσθῆτα πνιθάνεται πόθεν ἔσχευ. ὁ δὲ διηγεῖται αὐτοῖς τὸν ἀπὸ Καλυψοῦς πλοῦν καὶ τὸ γενόμενον νανάγιον καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἄφιξιν καὶ ὅτι δεηθεὶς Ναυσικαῶς ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα.

Θ. Ὀδυσσέως σύστασις πρὸς Φαίακας.

Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου, καὶ γαῦς καθέλεται πρὸς ἐκπομπὴν τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ ἐστιῶνται παρὰ

τῷ Ἀλκίνοῦ τῶν Φαίακων οἱ ἀριστοὶ. καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες καὶ Ὀδυσσεύς. καὶ ὁ Δημόδοκος ἄδει πρῶτον μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν Ἄρως καὶ Ἀφροδίτης, ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δουρείου ἵππου. καὶ τοῦ Ὀδυσσεύς κλαίοντος ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται, διὰ τί κλαίει καὶ τίς καὶ πόθεν εἶη.

Ι—Μ. Ἀλκίνοῦ ἀπόλογοι.

Ι. Κυκλώπεια.

Ἀρχὴ τῶν Ὀδυσσεύς διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπολεμηκέναι τοῖς Κίκοσι καὶ πρὸς τοὺς Λωτοφάγους παραγενέσθαι, καὶ ὅτι ἐτύφλωσε τὸν Κύκλωπα Πολύφημον, καὶ ὡς ἐκεῖνος κατέφαγεν αὐτοῦ ἕξ ἐταίρους ἀπὸ δώδεκα συνελθόντων.

Κ. Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.

Τὰ περὶ τὸν Αἰόλου ἀπαγγέλλει, τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ ἐν ἀσκάῳ ἀνέμους· λύσαντες δὲ οἱ ἐταῖροι κοιμωμένου Ὀδυσσεύς ὑπνοσοτοῦσι πρὸς Αἰόλου. καὶ ὡς εἰς Λαιστρυγονίαν ἀφίχονται, ἐνθα ἑνδεκα ναῦς ἀπώλεσεν. καὶ ὅσα ἔπαθε παρὰ Κίρκῃ μεταμορφωσάσῃ αὐτοῦ τοὺς ἐταίρους εἰς σῦς καὶ πάλιν ἀνδρας ποιησάσῃ. καὶ ὅπως αὐτὸς ταύτην διέφυγε παρ' Ἐρμού φάρμακον λαβὼν τὸ μῶλυ, καὶ παρ' αὐτῇ τὸν ἐνιαυτὸν ἔμεινεν.

Λ. Νέκυια.

Ἀπαγγέλλει πῶς κατὰ Κίρκης ἐντολὰς εἰς Αἶδου κατῆλθεν, καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου τοῦ μάντεως περὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐταίρων σωτηρίας, καὶ ὡς τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωίδας εἶδεν ἐν Αἶδου καὶ τὴν μητέρα καὶ τῶν εἰς Ἴλιον συστρατευσάντων ἐνίοις καὶ τῶν ἐν Αἶδου κολαζομένων τινάς.

Μ. Σειρήνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες Ἰλίου.

Ληγεῖται τὴν ἐξ Αἶδου γενομένην αὐτῷ ἐπάνοδον πρὸς Κίρκην, καὶ ὡς τὰς Σειρήνας παρέπλευσε καὶ τὰς πλαγκτίας πέτρας Σκύλλαν τε καὶ Χάρυβδιν, καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ γεῶς καὶ τῶν ἐταίρων ἀπώλειαν ἀνελόντων τινάς τῶν Ἰλίου βοῶν, καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλῳ πρὸς Καλυψὸ διεσαώθη.

N. Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.

Κοιμώμενον Ὀδυσσεά μετὰ τῶν δώρων ἐκτιθέασιν οἱ Φαίαιες εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰθακησίων· καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ὑποστρέφουσαν λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν, Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῷ αἰγυαλῷ ὄντι Ὀδυσσεῖ συμβουλεύει περὶ τῆς μνηστηροφονίας, καὶ τὰ χρήματα ἐν τινι σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσεά.

Ξ. Ὀδυσσέως πρὸς Εὐμαιον δμιλία.

Ξεισιμὸς Ὀδυσσέως γίνεται ἐν τῷ ἀγρῷ παρὰ Εὐμαίῳ τῷ σὺβῶτῃ αὐτοῦ. διηγεῖται δὲ αὐτῷ Ὀδυσσεὺς πολλὰ ἃ πέπονθεν, ἀγγέλλων καὶ τὴν Ὀδυσσέως ἐπάνοδον.

Ο. Τηλεμάχου πρὸς Εὐμαιον ἄφιξις.

Τηλέμαχον Ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπιστάσα εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν προτρέπεται· ὃς δῶρα παρὰ Μενελάου λαβὼν πέμπεται. καὶ ἐμβαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν Θεοκλύμενόν τινα Ἀργεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. καὶ Εὐμαιοὺς Ὀδυσσεῖ διηγεῖται, ὡς Φοίνικες αὐτὸν ληϊσάμενοι ἐκ Συρίας νήσου ἀπέδοντο Λαέρτη. καὶ ἡ Τηλεμάχου ναὺς κατάγεται εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς ἄστυ ἀποπέμψας αὐτὸς πρὸς Εὐμαιον ἔρχεται.

II. Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ὑπὸ Τηλεμάχου.

Τηλέμαχος πρὸς Εὐμαιον ἀφικόμενος τὸν μὲν ἀποπέμπει ἀγγέλλοντα τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ, αὐτὸς δὲ γνωρίσας τὸν πατέρα Ἀθηνᾶς προαιρέσει σὺν ἐκείνῳ τὴν κατὰ τῶν μνηστήρων ἐπιβουλὴν σκέπτεται. καὶ νῆες κατάγονται εἰς Ἰθάκην ἣ τε τοῦ Τηλεμάχου καὶ τῶν ἐπιβουλευσάντων. καὶ τοὺς μνηστήρας πάλιν ἐπιχειρεῖν τῷ Τηλεμάχῳ διανοουμένους ἐκώλυσεν Ἀμφίνομος. καὶ Εὐμαιοὺς ἀπαγγείλας τῇ Πηνελόπῃ τὰ περὶ Τηλεμάχου εἰς τὸν ἀγρὸν ἐπανέρχεται.

P. Τηλεμάχου ἐπάνοδος εἰς Ἰθάκην.

Εἰς τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια. ὕστερον δὲ Ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν εἰς τὸ συμ-

πόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέροχεται. ὁ δὲ ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην. καὶ Εὐμαιὸς μὲν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποστρέφει, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

Σ. Ὀδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμῆ.

Γενομένης μάχης Ὀδυσσέως πρὸς ἑτερον πτωχὸν ἐλθόντα πρὸς τοὺς μνηστῆρας, Πηνελόπη λαμβάνει δῶρα παρὰ τῶν μνηστήρων. γίνεται δὲ καὶ τις κοινολογία ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσεὺς πρὸς Εὐρύμαχον.

Τ. Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὀμιλία. τὰ νίπτρα.

Σὺν Τηλεμάχῳ ἐκθεσιν ποιεῖται τῶν ὄπλων Ὀδυσσεύς, καὶ πρὸς Πηνελόπην ἐκ Κρήτης εἶναι ὑποκρίνεται. γίνεται δὲ αὐτοῦ δι' οὐλῆς ἀναγνωρισμὸς πρὸς Εὐρύκλειαν τοὺς πόδας αὐτοῦ νίπτουσαν. καὶ κατὰ παρέμβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται, ὡς ἐν Παρνασσῷ ὑπὸ σὺδὸς ἐπλήγη κυνηγῶν.

Υ. Τὰ πρὸ τῆς μνηστηροφονίας.

Βουληθεῖς ἀνελεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς τὰς μινυμέναις τοῖς μνηστῆρσι θεραπαίνας, ὕστερον δὲ μεταγνοὺς, διὰ τῶν ἐξῆς πρὸς Εὐμαῖον καὶ Φιλοτίον διαλέγεται· ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται ὀμιλία.

Φ. Τόξου θέσις.

Πηνελόπη τῶν τείνοντι τὸ τόξον ὁμολογεῖ τὸν αὐτῆς γάμον. Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοτίῳ ἐντειλόμενος περὶ τῆς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας αὐτὸς ἀφήσει τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων, ἄλλον τεῖναι τὸ τόξον μὴ δυνηθέντος.

Χ. Μνηστηροφονία.

Τὰ περὶ τὴν μνηστηροφονίαν ἐργασάμενος Ὀδυσσεὺς παρούσης Ἀθηνᾶς ἐν τοῖς ἐξῆς τὰς θεραπαίνας διὰ Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων κολάζει ἅμα Μελανθίῳ.

Ψ. Ὀδυσσέως ὑπὸ Πηνελόπης ἀναγνωρισμὸς.

Ἄγγελία Εὐρύκλειας Πηνελόπη περὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ τῆς τῶν μνηστήρων ἀπαιρέσεως, ἀναγνωρισμὸς τε αὐτῆς πρὸς

Ὀδυσσεύα, καὶ τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαίωσις,
καὶ Ὀδυσσεύος καὶ Τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

Ω. Νέκυνια δευτέρα. σπονδαί.

Τὰς τῶν μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς Ἅιδου κατάγει, καὶ ἀνα-
γνωρισμὸς Ὀδυσσεύος γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Λα-
έρτην. καὶ τιραχὴν τοῖς Ἰθακησίοις γεγενημένην ἐπὶ τῇ τῶν
μνηστήρων ἀναιρέσει Ἀθηνᾶ κολούει.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
 πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
 πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
 πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
 ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐτάρους ἐρρύσατο ἰέμενός περ·
 αὐτοὶ γὰρ σφειτέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο,
 νῆπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἥελιοιο
 ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἧμαρ.
 τῶν ἀμόθεν γε, θεὰ θύγατερ Διός, εἰπέ καὶ ἡμῖν. 10
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
 οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφενγότες ἠδὲ θάλασσαν·
 τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
 νύμφη πότνι ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
 τῷ οἳ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἐνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
 καὶ μετὰ οἴσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες
 νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχές μενέαιεν 20
 ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ πάρος ἦν γαῖαν ἰέεσθαι.
 ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,
 Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίεται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
 οἳ μὲν δυσσομένον Ὑπερίονος, οἳ δ' ἀνιόντος,
 ἀντιῶν τὰρῶν τε καὶ ἀρνειῶν ἐκατόμβης. 25
 ἔνθ' ὃ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ζητὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμόν ἀνύμονος Αἰγίσθοιο,
 τόν ῥ' Ἀγαμέμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης. 30

- 1 τοῦ ὃ γ' ἐπιμνησθεῖς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
 „ὦ πόποι, οἷον δὴ νῦ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόονται.
 ἔξ ἡμέων γάρ φρασι κακ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφῆσιν ἀτασθαλίησιν ὑπὲρ μόρον ἄλγ' ἔχουσιν.
- 35 ὡς καὶ νῦν Αἰγισθος ὑπὲρ μόρον Ἄτρείδαο
 γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
 εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
 Ἑρμείαν πέμψαντες εὐσκοπον ἀργειφρόνην,
 μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάσθαι ἄκοιτιν·
- 40 ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἄτρείδαο,
 ὀππότε ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
 ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγισθοιο
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισεν.“
- Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
- 45 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὑπάτε κρειόντων,
 καὶ λίην κεῖνός γε ἔοικότι κεῖται ὄλεθρω·
 ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
 ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονοι δαίεται ἦτορ,
 δυσμόρω, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχει
- 50 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
 νήσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
 Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακράς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
- 55 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερούκει,
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νῦ σοὶ περ
- 60 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσσαο, Ζεῦ;“
- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων;
 65 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαθαίμην,
 ὃς περὶ μὲν νόον ἔστι βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν

ἄθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν; 1
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἄσκελὲς αἰεὶ
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὄφθαλμοῦ ἀλάσεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἔσκε μέγιστον 70
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ ἄλως ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὐ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. 75
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι. Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἄθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 80
 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε,
 Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον ἀργειφόντην 85
 νῆσον ἐς Ὠγγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
 νύμφη ἔϋπλοκάμῳ εἶπη νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νήηται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῖω,
 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηχομόωντας Ἀχαιοὺς 90
 πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οὔτε οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλον, ἣν πον ἀκούσῃ,
 ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.“ 95

Ὡς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 [εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ,
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 100
 ἤρώων, τοῖσιν τε κοτίσσεται ὄβριμοπάτρῃ.]
 βῆ δὲ καὶ Ὀδλύμποιο καρήνων αἴξασα,

- 1 στή δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
 οὐδοῦ ἐπ' ἀλλεῖου· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 105 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἠγήτορι Μέντη.
 εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας. οἳ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροικε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 ἦμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί·
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὄτρηροὶ θεράποντες
 110 οἳ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
 οἳ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
 νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
 Τὴν δὲ πολὺν πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής·
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 115 ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἔλθῶν
 μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχει καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσει.
 τὰ φρονέων μνηστῆρσι μεθήμενος εἴσιδ' Ἀθήνην.
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 120 ξεῖνον δητὰ θυρήσιν ἐφρεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στάς
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερῆν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „χαῖρε, ξεῖνε. παρ' ἅμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασάμενος μνησθήσεται, ὅττεό σε χρή.“
 125 Ὡς εἰπὼν ἠγεῖθ', ἣ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἐντοσθεν εὐξόου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλὰ,
 130 αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσσας,
 καλόν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν.
 παρ' δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστῆρων, μὴ ξεῖνος ἀνηθείς ὄρουμαγδιῷ
 δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθῶν,
 135 ἣ δ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοιο ἔροιτο.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα, 1
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων· 140
 [δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·]
 κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἴνοχοεῦων.
 Ἔς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήγορες. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε, 145
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χειρας ἔχευαν,
 σῖτον δὲ δμῶαί παρενήνεον ἐν κανέοισιν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκειμένα χειρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο 150
 μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
 μολπή τ' ὀρηχιστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός·
 κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν
 Φημίω, ὅς ο' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
 ἦτοι ὁ φορμιζῶν ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν, 155
 αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοῖάθ' οἱ ἄλλοι·
 „ξεῖνε φίλ', ἧ καὶ μοι νεμεσήσεται, ὅττι κεν εἶπω;
 τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοιδή,
 ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοντο νήποινον ἔδουσιν, 160
 ἀνέρος, οὗ δὴ που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρω
 κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἧ εἶν ἄλλι κῶμα κυλίνδει.
 εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἀρησαίαιτ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε. 165
 νῦν δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν
 θαλπωρή, εἴ περ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ τοκῆς; 170
 ὅπποιός δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίξειο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὄϊομαι ἐνθάθ' ἰκέσθαι.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

1 ἢ ἐ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρῷός ἐσσι

176 ξείνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

180 Μέντης Ἀγχιάλιο δαΐφρονος εὐχόμαι εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῖ κατήλυθον ἡδ' ἐτάροισιν,
πλέον ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἔς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἰθωνα σίδηρον.

185 νηῆς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης,
ἐν λιμένι Πείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.

Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι
ἔξ ἀρχῆς, εἴ πέρ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθῶν
Λαέρτην ἦρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε

190 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν
γρηῖ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἢ οἱ βρωσίν τε πόσιν τε
παρτιθεῖ, εὐτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβησιν
ἐρπύζοντ' ἀνὰ γοννὸν ἀλωῆς οἴνοπέδιοιο.

νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφραντ' ἐπιδήμιον εἶναι,

195 σὸν πατέρ'. ἀλλὰ νυ τὸν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου·

οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
ἄγριοι, οἳ που κείνον ἐρουκανόωσ' ἀέκοντα.

200 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἴω,

οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.

οὔ τοι ἔτι δηρόν γε φιλῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης
ἔσσεται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχησιν·

205 φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

εἰ δὴ ἔξ αὐτοῦτο τόσος παῖς εἷς Ὀδυσῆος.

αἰνῶς μὲν κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας

κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν

210 πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι

Ἀγορείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐνὶ νηυσίν· 1

ἐκ τοῦ δ' οὐτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὐτ' ἐμὲ κείνος.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε 215

οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἐπι γῆρας ἔτετμεν.

νῦν δ', ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 τοῦ μ' ἔκ φησι γενέσθαι, ἐπεὶ σὺ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις.“ 220

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
 θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
 εἰλαπίνη ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν. 225

ὥστε μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
 αἴσχεα πόλλ' ὀρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 230
 „ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ,
 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·

νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
 οἳ κεῖνον μὲν αἴστον ἐποίησαν περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὦδ' ἀκαχοίμην, 235

εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
 ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.

τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἠδὲ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 240

νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο·
 οἴχει' αἴστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν. οὐδ' ἔτι κεῖνον ἐδυρόμενος στεναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.

ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατεύουσιν ἄριστοι, 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,

- 1 ἦδ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μινῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 ἦ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτὴν
 250 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν. τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.“
 Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικομένον Ὀδυσῆος
 δεύη, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 255 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν
 σταίη, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἔὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο —
 260 ὄρχετο γὰρ καὶ κεῖσε θεῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
 ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἶ
 δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἔοντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς —,
 265 τοῖος ἔὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενολάτο πικρόγαμοί τε.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
 270 ὅπως κε μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο.
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἤρωας Ἀχαιοὺς
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστιν.
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 275 μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
 ἄψ ἴτω ἔς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθῃαι.
 280 νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν εἰλκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
 ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἦν τίς τοι εἶπῃσι βροτῶν, ἦ ὅσσαν ἀκούσης

ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν. 1
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθ' καὶ εἶρεο Νέστορα διόν,
 κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον· 285
 ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
 ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' ἔοντος,
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 290
 σῆμά τε οἱ χεῦναι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζαι
 πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὅπως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν 295
 κτείνῃς, ἧὲ δόλῳ ἢ ἀμφιδόν. οὐδέ τί σε χρὴ
 νηπιᾶς ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἔσσι.
 ἦ οὐκ αἶεις οἶον κλέος ἔλλαβε διὸς Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300
 καὶ σύ, φίλος, — μάλα γάρ σ' ὀρώω καλόν τε μέγαν τε —
 ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἶπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοῆν κατελεύσομαι ἤδη
 ἦδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλώσι μένοντες·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.“ 305
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 „ξείν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὥστε πατὴρ ἢ παιδί, καὶ οὐ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπιμεινον ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ, 310
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν.“
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο. 315
 δῶρον δ' ὅτι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγη,
 αὐτίς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκίηνδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλὸν ἐλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.“

- 1 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 320 ὄρνις δ' ὡς ἂν ὄπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
 θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἐ πατρὸς
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι νοήσας
 θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἶσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 αὐτίκα δὲ μνησιτῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς.
- 325 Τοῖσι δ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ
 εἶατ' ἀκούοντες. ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
 λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θῆσπιν αἰοιδὴν
 κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 330 κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἴο δόμοιο,
 οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο.
 ἡ δ' ὅτε δὴ μνησιτῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 σιῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
- 335 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἳ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον αἰοιδόν·
 „Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια ἦδης,
 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τάτε κλείουσιν αἰοιδοί·
 τῶν ἓν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῇ
 340 οἶνον πινόντων. ταύτης δ' ἀποπαύε' αἰοιδῆς
 λυγρῆς, ἥτε μοι αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον·
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
 [ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὸν κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος].“
- 345 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 „μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φρονέεις ἐρήηρον αἰοιδὸν
 τέρπειν, ὅππῃ οἳ νόος ὄρνεται; οὐ νύ τ' αἰοιδὸι
 αἴτιοι, ἀλλὰ ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀληστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω.
- 350 τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον αἰεΐειν·
 τὴν γὰρ αἰοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρώποι,
 ἥτις ἀζονόντεσσι νεωιᾶτη ἀμφιπέληται.
 σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ

ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. 1
 [ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' ἀντῆς ἔργα κόμιζε, 356
 ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι. μῦθος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.]“

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει· 360
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.

ἔς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἤδυν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 μνηστῆρες δ' ἠμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκίοεντα, 365
 πάντες δ' ἤρῃσαντ' ἰδοῦσά παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
 „μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
 νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
 ἔστω, ἐπεὶ τό γε καλὸν ἀκούμεν ἔστιν αἰδοῦ
 τοιοῦδ', οἶος ὄδ' ἔστί, θεοῖς ἐναλίγκιος ἀυδήν. 370

ἤωθεν δ' ἀγορῆνδε καθεζώμεσθα κιόντες
 πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκουσ. 375

εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωϊτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίσιτον νήποινον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἔοντας,
 αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
 νήποινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθεν ὄλοισθε.“ 380

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 „Τηλέμαχ', ἧ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 ὑψαγόρην τ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν. 385
 μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
 ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῆ πατρῴϊόν ἐστιν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „Ἀντίνο', ἧ καὶ μοι νεμεσήσεται, ὅττι κεν εἴπω;
 καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλωμι Διὸς γε διδόντος ἀρίσθαι. 390

- 1 ἢ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ· αἰψὰ τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.
ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
- 395 πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τόδ' ἔχησιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ' ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμῶων, οὓς μοι ληϊσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.“
- Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἦῦδα·
- 400 „Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις.
μὴ γὰρ ὅ γ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι
κτῆματ' ἀπορραῖσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
- 405 ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι,
ὄπποθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρίς ἄρουρα·
ἦέ τιw ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἢ ἔον αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει·
- 410 οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἐήκει.“
- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῦδα·
„Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
οὔτ' οὖν ἀγγελίη ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
415 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα μήτηρ
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέται.
ξείνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάρου ἐστίν,
Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
νιός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.“
- 420 Ὡς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
οἱ δ' εἰς ὄρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπ' ἔσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν·
δὴ τότε κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
- 425 Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
ὑψηλὸς δέδηκτο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,

ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων. 1
 τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένης δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
 Εὐρύκλει', Ὄπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
 τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν 430
 πρωθήβην ἔτ' εὐῶσαν, ἔικοσάβοια δ' ἔδωκεν,
 ἴσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
 εὐνῇ δ' οὐ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
 ἧ οἱ ἅμ' αἰθομένης δαΐδας φέρε, καὶ ἔ μάλιστα
 δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα. 435
 ὤϊξεν δὲ Θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
 ἔξετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γραῖης πνικμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
 ἧ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 πασσάλῳ ἀγχεμάσασα παρὰ τρητοῖς λεχέεσσιν, 440
 βῆ ῥ' ἕμεν ἐκ θαλάμοιο, Θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 ἀργυρέη, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
 ἔνθ' ὅ γε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἶος ἄωτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἧσιν ὁδόν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φράνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, B
 ὠρνευτ' ἄρ' ἔξ εὐνήφιν Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός,
 εἵματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέλδιλα,
 βῆ δ' ἕμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλίγκιος ἄντην. 5
 αἰψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 βῆ ῥ' ἕμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος, 10
 οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεῶντο.
 ἔξετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν, 15
 ὅς δὴ γήραϊ κυφὸς ἦεν καὶ μυρία ἦδη.
 καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ

- 2 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν,
 Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύνκλωψ
 20 ἐν σπηΐ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὀπλίσσατο δόρπον.
 τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὀμίλει
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς τοῦ λήθει' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
 τοῦ ὅ γε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 25 „κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακῆσιοι, ὅτι κεν εἶπω.
 οὔτε ποθ' ἡμετέρη ἀγορῆ γένετ' οὔτε θόωκος,
 ἔξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν.
 νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἤγειρε; τίνα χρεῖῶ τόσον ἴκει
 ἢ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 30 ἢέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
 ἢν χ' ἡμῖν σάφα εἶποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 ἢέ τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἢδ' ἀγορεύει;
 ἔσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἶθε οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅτι φρεσὶν ἦσι μενοινῶ.“
 35 “Ὡς φάτο, χαῖρε δὲ φήμη Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός.
 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν,
 στή δὲ μέση ἀγορῆ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
 κῆρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.
 πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·
 40 „ᾧ γέρον, οὐχ ἕκασ οὗτος ἀνήρ — τάχα δ' εἴσαι αὐτός —,
 ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἰκάνει.
 οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 ἢν χ' ὑμῖν σάφα εἶπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
 οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
 45 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
 δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὃς ποτ' ἐν ὑμῖν
 τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἦπιος ἦεν·
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺν μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 πάγχυ διαρραίσει, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
 50 μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐφελούση,
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
 οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
 Ἰαροῖου, ὡς χ' αὐτὸς ἐεδνώσαιο θύγατρα,

- δοίη δ', ᾧ κ' ἐθέλοι καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι· 2
οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα, 55
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ,
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρῆν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοῖοι ἀμυνόμεν· ἧ καὶ ἔπειτα 60
λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκῆν.
ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἰ μοι δύνამίς γε παρείη.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς
οἶκος ἐμὸς διόλωλε. νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους, 65
οἱ περὶ ναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
μῆ τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
λίσσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
ἦτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·
σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε πένθει λυγρῷ 70
τείρεσθ', εἰ μὴ πού τι πατὴρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
δυσμενέων κακ' ἔρεξεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 75
ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε.
εἰ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἶη·
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστνυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ
χρήματ' ἀπαιτιζόντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη.
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.“
Ὡς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ, 80
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
„Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες 85
ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
σοὶ δ' οὐ τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοι εἰσιν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἧ τοι περὶ κέρδεα οἶδεν.
ἦδη γὰρ τρίτον ἔστιν ἔτος, ἰάχα δ' εἴσι ἰείαριον,

- 2 ἔξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 91 πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω,
 ἀγγελίας προῖεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 ἦ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμηήριξεν.
 στησαμένη μέγαν ἰστόν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνεν,
 95 λεπτόν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 ,κοῦροι ἔμοι μνηστῆρες, ἐπεὶ θάναε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μίμνεν' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
 ἐκτελέσω — μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὄληται —
 Δαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 100 μοῖρ' ὄλοῃ καθέλῃσι ταηλεγέος θανάτοιο,
 μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν νεμεσήσῃ,
 αἶ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας·
 ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπέϊθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰστόν,
 105 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
 ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλω καὶ ἐπειθεν Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἤλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
 καὶ τὴν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰστόν.
 110 ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
 σοὶ δ' ὦδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῆς
 αὐτὸς σῶ θυμῶ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
 μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἀνωχθεὶ δέ μιν γαμῆεσθαι
 τῶ, ὅτεψ' τε πατὴρ κέλεται καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
 115 εἰ δ' ἔτ' ἀνιῆσει γε πολὺν χρόνον νῆας Ἀχαιῶν,
 τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἅ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
 κέρδεά θ', οἷ' οὐ πῶ τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
 γάων, αἶ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμίδες Ἀχαιαί,
 120 Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε εὐστέφανός τε Μυκῆνη.
 τάων οὐ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπέη
 ἦδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν.
 τόφρα γὰρ οὖν βίοτον τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
 ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχη νόον, ὄντινά οἱ νῦν
 125 ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ

- ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο. 2
- ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἔμεν οὔτε πη ἄλλη,
 πρὶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλησιν.“
- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 „Ἀντίνο', οὐ πως ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι, 130
 ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης
 ζῶει ὅ γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
 Ἰθαρίῳ, αἶ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
 ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
 δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγεράς ἀρήσεται Ἐρινῶς 135
 οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 ἔσσεται. ὣς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω.
 ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
 ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας
 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 140
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωϊττερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἔοντας,
 αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
 νήποινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσθεν ὀλοισθε.“ 145
- Ὡς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετῶ εὐρύοπα Ζεὺς
 ὑψόφθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προσέηκε πέτεσθαι.
 τῷ δ' ἕως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν· 150
 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην,
 ἐνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλά,
 ἔς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλᾶς, ὅσσαντο δ' ὄλεθρον,
 δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειᾶς ἀμφί τε δειράς
 δεξιῶ ἠΐξαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν· 155
 ὠρμηγαν δ' ἀνὰ θυμόν, ἅ περ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρως Ἀλιθέρης
 Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὀμηλικὴν ἐκέκαστο
 ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 160
 „κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·

- 2 μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφραυσκόμενος τάδε εἶρω.
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσσειται, ἀλλὰ πον ἤδη
 165 ἐγγὺς ἐὼν τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
 πάντεσσι· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 οἱ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδειέλον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ', ὡς κεν καταπαύσομεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 πανέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωῖόν ἐστιν.
 170 οὐ γὰρ ἀπειρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδῶς·
 καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα,
 ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεὺς.
 φῆν' κακὰ πολλὰ παθόντ', ὄλέσαντ' ἀπο πάντα εἰταίρους,
 175 ἄγνωστον πάντεσσι ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.“
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἠΰδα·
 „ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσι
 οἴκαδ' ἰών, μὴ πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 180 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
 ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' ἀγὰς ἠελίοιο
 φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλετο τῆλ', ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 ὄφρατες. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
 185 οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὦδ' ἀνιείης,
 σῶ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἶ κε πόρησιν.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλὰ τε εἰδῶς
 παρφάμενος ἐπέεσσι ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 190 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνηρέστερον ἔσται,
 [πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται εἶνεκα τῶνδε·]
 σοὶ δέ, γέρον, θωῆν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
 τίνων ἀσχάλλης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσειται ἄλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός.
 195 μητιρ' ἐὼν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἐπέεσθαι.

οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι οἶομαι ἕως Ἀχαιῶν 2
 μνηστούς ἀργαλής, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμπης,
 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολέμουθον ἔοντα· 200
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἦν σύ, γεραιέ,
 μῦθαι ἀκούαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα
 ἔσσειται, ὄφρα κεν ἦ γε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
 ὄν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα 205
 εἴνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ', ἄς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἐκάστω·“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „Εὐρύμαχ' ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοί,
 ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω· 210
 ἤδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἵκοσ' ἑταίρους,
 οἳ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
 εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἤμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἴχομένοιο, 215
 ἦν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκούσω
 ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
 ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἔοντος, 220
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω·“

Ἦτοι ὁ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη 225
 Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
 καὶ οἳ ἰὼν ἐν νησὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
 πείθεσθαι τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „κέλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅτι κεν εἴπω.
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤτιος ἔστω 230
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
 ὡς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο

- 2 λαῶν, οἷσιν ἀνάσσει, πατήρ δ' ὡς ἦπιος ἦεν.
 235 ἀλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὐ τι μεγάριω
 ἔρδειν ἔργα βίαια κακορραφήσι νόοιο·
 σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
 οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμεσίζομαι, οἶον ἅπαντες
 240 ἦσθ' ἄνευ, ἀτὰρ οὐ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν
 παύρους μνηστῆρας καταπαύετε πολλοὶ ἐόντες.“
 Τὸν δ' Εὐηνορίδης Δειώκριτος ἀντίον ἤρδα·
 „Μέντωρ ἀταρτηρέ, φρένας ἤλεέ, ποῖον ἔειπες
 ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
 245 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
 εἶ περ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
 δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγανούς
 ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει' ἐνὶ θυμῷ,
 οὐ κέν οἱ κεχάροίτο γυνὴ μάλα περ χατέουσα
 250 ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
 εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδναςθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
 τούτῳ δ' ὀτρύνει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἀλιθέρσης,
 οἴτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῴοι εἰσιν ἐταῖροι.
 255 ἀλλ' οὔτω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων
 πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελείει δ' ὁδὸν οὐ ποτε ταύτην.“
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος,
 μνηστῆρες δ' ἐς δῶματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
 260 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θῦνα θαλάσσης,
 χεῖρας νηπάμενος πολιῆς ἀλός, εὐχετ' Ἀθήνη·
 „κλυθί μεν, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
 καὶ μ' ἐν νηϊ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 265 ἔρχεσθαι. τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
 μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.“
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- „Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων, 2
 εἰ δὴ τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἦϋ, 271
 οἶος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε.
 οὐ τοι ἔπειθ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.
 εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἔσσι γόνος καὶ Πηνελοπειῆς,
 οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν, ἅ μενοινᾶς. 275
 παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
 οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων,
 οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
 ἔλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα. 280
 τῶ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
 ἀφραδέων, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
 οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
 ὃς δὴ σφι σχεδὸν ἔστιν, ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἦν σὺ μενοινᾶς· 285
 τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρῴϊός εἰμι,
 ὃς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ' ἔψομαι αὐτός.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὁμίλει,
 ὄπλισσόν τ' ἦἴα καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα, ^{ἀριστερῶ}
 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν, 290
 δέρμασιν ἐν πυκνιοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
 αἰψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
 πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἠδὲ παλαιαί·
 τῶν μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι, ἦτις ἀρίστη,
 ὧκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντρῳ.“ 295
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εὔρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,
 αἴγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὖοντας ἐν αὐλῇ. 300
 Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο
 ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
 ἀλλὰ μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ. 305

2 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
 νῆα καὶ ἐξαιτούς ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
 ἐς Πύλον ἡγαθήην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤΐδα·
 310 „Ἄντινό, οὐ πῶς ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
 δαίνυσθαι τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.
 ἦ οὐχ ἄλλισ, ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλά
 κτήματ' ἐμά, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιος ἦα;
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμί, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
 315 πενθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,
 πειρήσω, ὡς κ' ὑμῖ κακὰς ἐπὶ Κῆρας ἰήλω,
 ἢ Πύλονδ' ἐλθῶν, ἢ αὐτοῦ τῆδ' ἐνὶ δήμῳ.
 εἴμι μὲν — οὐδ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσσεται ἦν ἀγορεύω —
 ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἔρετάν
 320 γίγνομαι· ὡς νύ που ὑμῖν εἴσατο κέρδιον εἶναι.“

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χειρὰ σπάσαι Ἄντινόοιο
 [ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο].
 οἱ δ' ἐπελώβενον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·

325 „ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει.
 ἦ τινὰς ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόντος,
 ἦ ὅ γε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεὶ νύ περ ἴεται αἰνώως·
 ἢ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείριαν ἄρουραν,
 ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάσμακ' ἐνεῖκη,
 330 ἐν δὲ βάλῃ ζοητῆρι καὶ ἡμέας πάντα ὀλέσση.“

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·
 „τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς
 τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ὡς περ Ὀδυσσεύς;
 οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν·
 335 κτήματα γὰρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
 τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἢδ' ὅστις ὀπιλοί.“

Ὡς φάν· ὁ δ' ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσето πατρὸς,
 εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
 ἐσθῆς τ' ἐν χηλοῖσιν, ἄλλισ τ' εὐῶδες ἔλαιον.
 340 ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἠδυνότοιο
 ἕστασαν, ἀκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,

- ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴ ποτ' Ὀδυσσεὺς 2
 οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
 κληῖσταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
 δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ 345
 ἔσχ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυῖδρείησιν,
 Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
 τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας·
 „μαῖ', ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφρυσσον
 ἠδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος, ὃν σὺ φυλάσσεις 350
 κεῖνον οἰομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
 διογενὴς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.
 δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 ἐν δέ μοι ἄλφριτα χεῦον εὐρραφέεσσι δοροῖσιν·
 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφρίτου ἀκτῆς. 355
 αὐτὴ δ' οἷ᾽ ἴσθι. τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅπποτε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῶν' ἀναβῆ κοίτου τε μέδεται.
 εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσω.“ 360
 Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις ἵεναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν
 μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης 365
 διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
 οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὥς κε δόλω φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσσονται.
 ἀλλὰ μὲν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι.“ 370
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀπτίον ἠΰδα·
 „θάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.
 ἀλλ' ὁμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτη τε δωδεκάτη τε γένηται,
 ἣ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορηθέντος ἀκοῦσαι, 375
 ὥς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροά καλὸν ἰάπτῃ.“
 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.

- 2 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
 380 ἐν δέ οἱ ἄλφριτα χεῦεν εὐρραφέεσσι δοροῖσιν.
 Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
 Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλεμάχῳ δ' εἰκνῖα κατὰ πτόλιν ὄχετο πάντη,
 385 ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
 ἦ δ' αὖτε Φρονόιο Νοήμονα φαιδίμον υἷον
 ἦπτε νῆα θοὴν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
 δύσειτό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί,
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἶρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 390 ὄπλ' ἐτίθει, τάτε νῆες εὐσσελμοὶ φορέουσιν.
 στήσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
 ἀθρόοι ἠγέρεθοντο· θεὰ δ' ὠτρυνεν ἕκαστον.
 Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείλοιο·
 395 ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
 πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα.
 οἱ δ' εὐδεν ὠρνυντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 400 ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναιεταόντων,
 Μέντορι εἰδομένη ἤμην δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν·
 „Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι
 εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὄρμην·
 ἄλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.“
 405 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερὴ ἕς Τηλεμάχοιο·
 410 „δεῦτε, φίλοι, ἦἴα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη
 ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ. μήτηρ δ' ἐμὴ οὐ τι πέπυσται,
 οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' οἷη μῦθον ἄκουσεν.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔειποντο.

οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες εὖσσέλμῳ ἐπὶ νηϊ
 κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσεύος φίλος υἱός. 2 415
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἤρχε δ' Ἀθήνη,
 νηϊ δ' ἐνὶ πρῶνῃ κατ' ἄρ' ἔξετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
 ἔξετο Τηλέμαχος. τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 τοῖσιν δ' ἵκμενον οὔρον ἴει γλανκῶπις Ἀθήνη, 420
 ἀκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 ὄπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
 ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμησ
 στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 425
 ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ εὖστρέπτοισι βοεῦσιν.
 ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῆμα
 στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἧ δ' ἔθειεν κατὰ κῆμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 δησάμενοι δ' ἄρα ὄπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 430
 στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλανκῶπιδι κούρη.
 Παννυχίη μὲν ῥ' ἧ γε καὶ ἧῶ πείρε κέλευθον,

Ἥελιος δ' ἀνόρουσε, λιπῶν περικαλλέα λίμνην, 4
 οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φραῖνοι
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
 οἱ δὲ Πύλον, Νηληῆος εὐκτίμενον πτολίεθρον, 5
 Ἴξον. τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
 ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.
 ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἐκάστη
 εἶατο, καὶ προὔχοντο ἐκάστοθι ἐννέα ταύρους.
 εὖθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶν δ' ἐπὶ μηρῶ ἐκταν,
 οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς εἵσης 10
 στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί.
 ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἤρχε δ' Ἀθήνη.
 τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ εὔ' αἰδοῦς, οὐδ' ἠβαιόν·

- 8 τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ, ὄφρα πύθῃαι
 16 πατρός, ὅπου κῦθε γαῖα καὶ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
 εἶδομεν, ἦντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ὅπως νημερτέα εἴπη.
- 20 ψεῦδος δ' οὐκ ἔρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.“
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 „Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;
 οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκνοῖσιν·
 αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.“
- 25 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἴω
 οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
- 30 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 Ἴξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυριν τε καὶ ἔδρας,
 ἐνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν νιάσιν, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέα ὥπτων, ἄλλα τ' ἐπειρον.
 οἱ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
 35 χερσὶν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον.
 πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα, καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ
 κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν,
 πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ.
- 40 δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
 χροσεῖω δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
 „εὗχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
- 45 αὐτὰρ ἐπὴν σπείσης τε καὶ εὗξει, ἣ θέμις ἐστίν.
 δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
 σπείσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον οἴομαι ἀθανάτοισιν
 εἶχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἀνθρωποὶ.
 ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλικὴ δ' ἐμοὶ αὐτῇ·
 50 τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.“

- Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνου. 3
 χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένω ἀνδρὶ δικαίῳ,
 οὔνεκα οἷ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
 αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 „κλῦθι, Ποσείδαον γαίηοχε, μηδὲ μεγήρης 55
 ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
 Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ νιάσι κῦδος ὄπαζε,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χάριεσσαν ἀμοιβὴν
 σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης.
 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, 60
 οὔνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῆ σὺν νηϊ μελαίνῃ.“
 Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἤρᾳτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελέυτα·
 δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
 ὧς δ' αὐτῶς ἤρᾳτο Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός.
 οἷ δ' ἔπει ὤπτησαι κρῆ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 65
 μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερῆμιος ἱππότα Νέστωρ·
 „νῦν δὴ κάλλιον ἔστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 ξείνους, οἵτινές εἰσιν, ἔπει τάρπησαν ἐδωδῆς. 70
 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;
 ἢ τι κατὰ προῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλα, τοίτ' ἀλώονται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;“
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα 75
 θαρσῆσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 θῆξ', ἵνα μιν περὶ πατρός ἀποιοχόμενοιο ἔροιτο
 [ἢ δ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν]·
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 εἴρεαι, ὅππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω. 80
 ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονητοῦ εἰλήλουθμεν·
 προῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.
 πατρός ἐμοῦ κλέος εὐρὸν μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,
 διου Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασιν
 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι. 85
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντα, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,

- 3 πειθόμεθ', ἤχι ἕκαστος ἐπέπλωσ, ὄφρα πύθρῳ·
 κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρο καὶ ὄντινα πότμον ὀνίων.
 οὐ γὰρ τις δύναται σάφειστορος ἱπποδάμοιο ὄλωλεν,
 90 εἶθ' ὃ γ' ἐπ' ἠπείρου δάκλυστήθεσσι κέκευθεσσι,
 εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετ' ὅπως νημερτέα κτησῆς.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γού. ἀλα γὰρ πεπνυμένε, ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἔσ πεπνυμένος ἀντίπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν ἢ πῶς τ' ἄρ' προσπασ
 95 πλαζομένου· πέρι γὰρ μήτηρ.
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλαιῶν,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατήρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἤε τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσεν
 100 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἷζύος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι νῆες Ἀχαιῶν,
 105 ἡμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
 πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὄπη ἄρξιεν Ἀχιλλεύς,
 ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 μαρνάμεθ'· ἐνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσοι ἄριστοι.
 ἐνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 110 ἐνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ἐνθα δ' ἐμός φίλος υἱός, ἅμα κρατερός καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχὺς ἠδὲ μαχητής.
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
 πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 115 οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες παραμυμνων
 ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
 πρὶν κεν ἀνηθεῖς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
 παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 120 ἐνθ' οὐ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἀντην
 ἠθέλ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς
 παντοίοισι δόλοισι, πατήρ τεός, εἰ ἔτεόν γε

- κείνου ἔκγονός ἐν χερσὶ τίθει δέπα, εἰσορόωντα. 3
 ἦτοι γὰρ μῦθος αἴη πεπνυμένῃ ἀν κε φαίης
 ἄνδρα νεώτεροί ἐρη δῶκε χρύσειοιήσασθαι. 125
 ἐνθ' ἦτοι εἴως το πολλὰ Ποσειδάϊοδυσσεὺς
 οὔτε ποτ' εἰν ἄϊον γαίηοχε, μηδὲ οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
 ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἰ τελευτῆσαι τάδε φρονι βουλῇ
 φραζόμεθ' Ἀργεώτιστα καὶ υἰάσι κλιστα γένοιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοισι δίδων χάριος ἄμεν αἰπήν, 130
 [βῆμεν δ' ἐν νήεσσιν ἄλλοις ἄλλοισεν Ἀχαιοὺς,]
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὔδ' ἐπίκοι
 πάντες ἔσαν· τῷ σφρων ^{πολλὰ} κακὸν οἶτον ἐπέσπον
 μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλανκώπιδος ὄβριμοπάτρης, 135
 ἦτ' ἔρω Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθῃκεν.
 τῷ δὲ καλεσσαμένῳ ἀγορῆν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα —
 οἱ δ' ἦλθον οἴνω βεβαρηότες υἴες Ἀχαιῶν —,
 μῦθον μυθεΐσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν. 140
 ἐνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 νόστου μιμηήσεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 οὔδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γὰρ ῥα
 λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
 ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο, 145
 νήπιος, οὔδ' ἐπὶ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τ' αἰψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἑόντων.
 ὡς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἦχῃ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή. 150
 νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοισ· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτο πῆμα κακοῖο·
 ἦῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἄλα διαν
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθαι βαθυζώνους τε γυναῖκας,
 ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες 155
 αὐθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν.
 ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν. αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἔπλεον, ἔστορεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.

- 3 ἔς Τένεδον δ' ἔλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 160 οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐ πω μῆδετο νόστον,
 σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὤρσε κακὴν ἐπι δευτέρων αὐτίς.
 οἱ μὲν ἀποσιρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
 ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 αὐτίς ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
 165 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἶ μοι ἔποντο,
 φεῦγον, ἔπει γίγνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὤρσε δ' ἑταίρους.
 ὄψε δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κτε ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔκλιεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας,
 170 ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
 νήσου ἐπι Ψυρῆς, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
 ἢ ὑπέπερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
 ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἡμῖν
 δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 175 τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν.
 ὤρτο δ' ἐπὶ λιγυρὸς οὖρος ἀήμεναι· αἶ δὲ μάλ' ὦκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἔς δὲ Γεραιστὸν
 ἐννύχαια κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
 180 τέτρατον ἡμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας εἶσας
 Τυδεΐδew ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἕστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
 ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπενθής, οὐδέ τι οἶδα
 185 κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἳ τ' ἀπόλοντο.
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 πένθομαι, ἢ θέμις ἐστί, δαήσεται, οὐδέ σε κεύσω.
 εὖ μὲν Μυρμιδόνας φράσ' ἔλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
 οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φραΐδιμος υἱός,
 190 εὖ δὲ Φιλοκίτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.
 πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
 οἱ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἱ οὐ τι' ἀπηύρα.
 Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἔοντες,
 ὡς τ' ἦλθ', ὡς τ' Ἀγισθοῦς ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.

ἀλλ' ἦτοι κείνος μὲν ἐπισμυγερωῶς ἀπέτισεν, 3
 ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι 196
 ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφρονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.

[καὶ σύ, φίλος, — μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε —
 ἄλκιμος ἔσῃ, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.]“ 200

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῶδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὐρὸν καὶ ἔσσομένοισι πνθέσθαι.
 ἀλλ' γὰρ ἐμοὶ τοσσῆνδε θεοὶ δύναμιν περιθειῖεν, 205
 τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
 ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
 πατρί τ' ἐμῶ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆμιος ἱππότα Νέσιωρ· 210
 „ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
 φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἶνεκα πολλοὺς
 ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
 εἶπέ μοι, ἦ ἔξων ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὄμφῃ. 215
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἔλθῶν,
 ἢ ὃ γε μῦνος ἔων, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;

εἰ γὰρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ὡς τότε Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
 δῆμῳ ἐν Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγ' Ἀχαιοί — 220
 οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
 ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη —,
 εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιπό τε θυμῷ,
 τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 225
 „ὦ γέρον, οὐ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι οὔω·
 λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἔμοιγε
 ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; 230

- 3 ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
 βουλομένην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
 οἴκαδ' ἔλθόμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
 ἢ ἔλθῶν ἀπολέσθαι ἐφ' ἑστίος, ὡς Ἀγαμέμνων
 235 ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλω καὶ ἧς ἀλόχοιο.
 ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
 καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅπποτε κεν δῆ
 μοῖρ' ὀλοὴ καθ' ἑλθῆσι τανηλεγέος θανάτοιο.“
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 240 „Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα κηδόμενοι περ·
 κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
 νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
 245 τρεῖς γὰρ δῆ μιν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν,
 ὡς τέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράσθαι.
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·
 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μῆσατ' ὄλεθρον
 250 Αἰγίσθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἄρειῳ.
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιῶκοῦ, ἀλλὰ πῆ ἄλλη
 πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσῆσας κατέπεφνεν;“
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύσω.
 255 ἦτοι μὲν τάδε καὐτὸς οἶεαι, ὡς κεν ἐτύχθη,
 εἰ ζῶν γ' Αἰγίσθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος.
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
 ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 260 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄστεος, οὐδέ κέ τις μιν
 κλαῦσεν Ἀχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἦμεθ'· ὃ δ' εὐνήλος μυχῶ Ἄργεος ἱπποβότοιο
 πόλλ' Ἀγαμέμνονέην ἄλοχον θέλγεσκέ' ἐπέεσσιν.
 265 ἢ δ' ἦτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναινετο ἔργον ἀεικῆς,
 διὰ Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν.

πὰρ δ' ἄρ' ἔην καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν 3
 Ἀτρείδης Τροίηνδε κίων εἴρουσθαι ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
 δὴ τότε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην 270
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
 πολλὰ δὲ μηρ' ἔκχε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ. 275
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 Ἀτρείδης καὶ ἐγώ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἶρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
 ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν, 280
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνήσαι, ὅποτε σπερχοῖατ' ἄελλαι.
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν. 285
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 Ἴξε θεῶν, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦεν
 κύματά τε τροφόμεντα, πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν. 290
 ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσαν,
 ἦχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρῃ
 ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
 ἔνθα Νότος μέγα κῆμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ, 295
 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῆμ' ἀποέργει.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῆ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
 κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρεῖους
 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμὸς τε καὶ ὕδωρ. 300
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
 ἦλᾶτο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρούους ἀνθρώπους·

- 3 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά,
 κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
- 305 ἐπτάετες δ' ἤρασσε πολυχρῦσοιο Μυκῆνης·
 τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
 ἄψ' ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφορῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφρον Ἀργείοισιν
- 310 μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάκιδος Αἰγίσθοιο·
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἤλυθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 καὶ σύ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
- 315 οὔτω ὑπερφιάλους, μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἔλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
- ✓ 320 ἔλθέμεν, ὄντινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαί
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αὐτόετες οἴχνευσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἔθι νῦν σὺν νηϊ τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
- 325 πὰρ δέ τοι νῆες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπη-
 ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.“
- “Ὡς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφρας ἤλυθεν.
- 330 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 σπείσαντες κοίτιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὄρη.
- 335 ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικεν
 δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.“
- Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπέστειψαντο ποτοῖο, 3
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν· 340
 γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεισάν τ' ἐπιὸν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
 δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος Θεοειδῆς
 ἄμφω ἴεσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαρπτόμενος ἐπέεσσιν· 345
 „Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
 ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἢ ἐπενιχροῦ,
 ᾧ οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν. 350

αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
 οὐθ' ἔην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσεῆος φίλος υἱὸς
 νηὸς εἶτ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
 ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.“ 355

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺν κάλλιον οὕτως.
 ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔψεται, ὄφρα κεν εὐδὴ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν 360
 εἶμι, ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἶπω τε ἕκαστα.
 οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι·
 οἳ δ' ἄλλοι φιλότῃτι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ἡμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.

ἔνθα κε λεξαίμην κοίλην παρὰ νηϊ μελαίνῃ 365
 νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
 εἶμι, ἔνθα χρεῖός μοι ὀφείλλεται, οὐ τι νέον γε
 οὐδ' ὀλίγον. σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
 πέμψον σὺν δίφρω τε καὶ υἱεῖ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
 οἳ τοι ἑλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.“ 370

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλανκῶπις Ἀθήνη
 φήγη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντα ἰδόντας.
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραίός, ὅπως ἴδεν ὄφθαλμοῖσιν·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

- 3 „ὦ φίλος, οὐ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσεσθαι,
 376 εἰ δὴ τοι νέφω ὧδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται.
 οὐ μὲν γάρ τις ὄδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
 ✓ ἦ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 380 ἀλλὰ, ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
 αὐτῷ καὶ παιδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἦν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“
 385 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 νιάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δώματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοιοῦτο ἀνακτος,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 390 τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθούσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασεν
 οἴνου ἠδ' ὑπότοιο, τὸν ἐνδεκάτω ἐνιαυτῷ
 ὠΐξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν.
 τοῦ δ' γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
 395 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόνθ', ὅσον ἤθελε θυμός,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος θείοιο,
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
 400 πὰρ δ' ἄρ' εὐμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
 αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 405 ὠρνετ' ἄρ' ἐξ εὐνήφρι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
 οἳ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλῶν
 λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπι μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἕζεσκεν, θεόφριν μῆστωρ ἀτάλαντος·
 410 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἀϊδόσδε βεβήκει,

Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 3
 σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἤγερέθοντο
 ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
 Περσεὺς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἦρως, 415
 παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες. ◊
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
 ὄφρ' ἦτοι πρῶτιστα θεῶν ἰλάσοιμ' Ἀθήνην,
 ἢ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. 420
 ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίοιονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
 ἐλθῆσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
 πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
 εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεια δεῦρο κελέσθω 425
 ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
 οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἶπατε δ' εἶσω
 δμῶησιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίηννον. ἦλθε μὲν ἄρ' βοῦς 430
 ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἵσης
 Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
 ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 ἄκμονά τε σφῦράν τ' εὐποίητόν τε πυράγρην,
 οἷσιντε χρυσὸν εἰργάζετο. ἦλθε δ' Ἀθήνη 435
 ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχευεν
 ἀσκήσας, ἵν' ἀγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
 βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
 χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι 440
 ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
 ἐν κανέφ. πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 ὄξυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίσιτατο, βοῦν ἐπιζόψων.
 Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε. γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη 445
 εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

- 3 ἀντάρ ἐπεὶ ῥ' εὖξαντο καὶ οὐλοχότας προβάλοντο,
 αὐτίκα Νέστορος υἱός, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
 ἤλασεν ἄγχι σιάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
 450 ἀνχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος. αἱ δ' ὀλόλυξαν
 θυγατέρες τε νοοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 Νέστορος, Εὐρουδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρουδείης
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 455 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμός,
 αἰψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθῆτησαν.
 καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰθροπα οἶνον
 460 λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλόν τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
 ὦπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελούς ἐν χερσίν ἔχοντες.
 Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσεν καλὴ Πολυκάστη,
 465 Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λούσεν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ' δ' ὅ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, ποιμένι λαῶν.
 470 Οἱ δ' ἐπεὶ ὦπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἑσθλοὶ ὄροντο
 οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσεῖσι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 475 „παῖδες ἐμοί, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλιτριχῆς ἵππους
 ζεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.“
 ὧς ἔραθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῆτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
 480 ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βῆσετο δίφρον·
 παρ' δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

ἔς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἠγία λάζετο χερσίν, 3
 μᾶστιξεν δ' ἑλάαν. τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 ἔς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον. 485
 οἳ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
 δύσετό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί,
 ἔς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν. 490

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]
 μᾶστιξεν δ' ἑλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 Ἴξον δ' ἔς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα 495
 ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνυαί,

οἳ δ' Ἴξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Δ
 πρὸς δ' ἄρα δῶματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
 τὸν δ' εὔρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
 υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥήξηνορος νιέει πέμπεν· 5
 ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον·
 τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπει νέεσθαι
 Μυρμιδόνων προτὶ ἄστν περικλυτόν, οἷσιν ἀνασσειν.
 νιέει δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἠγετο κούρην, 10
 ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
 ἐκ δούλης· Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
 ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐραιεινήν,
 Ἐρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.

[Ὡς οἳ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερεφές μέγα δῶμα 15
 γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
 τεροπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλλετο θεῖος ἀοιδὸς
 φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστηῆρε κατ' αὐτούς,
 μολιῆς ἐξάρχοντος, ἐδίκενον κατὰ μέσσοις·]
 τῷ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵππῳ, 20

- 4 Τηλέμαχος θ' ἦρωσ καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
 στήσαν. ὁ δὲ προμολῶν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
 ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο,
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελῶν διὰ δῶματα ποιμένι λαῶν,
 25 ἀγγοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ξείνω δὴ τινε τῷδε, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μέγαλοιο ἔϊκτον.
 ἀλλ' εἴπ', ἢ σφωῖν καταλύσομεν ὠκείας ἵππους,
 ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.“
- 30 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοίδῃ Ἐτεωνεῦ,
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάϊς ὡς νήπια βάζεις.
 ἦ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φραγόντε
 ἄλλων ἀνθρώπων δευρ' ἰκόμεθ', αἱ κέ ποθι Ζεὺς
 35 ἔξοπίσω περ παύσῃ οὐζύος. ἀλλὰ λυ' ἵππους
 ξείνων, ἔς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.“
 Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
 ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἐοῖ αὐτῷ·
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 40 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππειήσιν κάρησιν,
 πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κοῖ λευκὸν ἔμιξαν,
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον. οἱ δὲ ἰδόντες
 θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφῆος βασιλῆος·
 45 ὥστε γὰρ ἠέλιου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
 δῶμα καθ' ὑπερεφῆς Μενελάου κυδαλίμοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὄφθαλμοῖσιν,
 ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χοῖσαν ἐλαίῳ,
 50 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
 ἔς ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νήσασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 55 σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.

[δαιτρός δὲ κρειῶν πίνάκας παρέθηκεν αἰείρας
παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.] 4
τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
„σίτου θ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα 60
δείπνου πασσαμένῳ εἰρησόμεθ', οἵτινές ἐστον
ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκῆων,
ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφῶν βασιλῆων
σκηπτούχων, ἐπεὶ οὐ κέ κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.“

Ὡς φάτο, καὶ σφιν νῶτα βοῶς παρὰ πίονα θῆκεν 65
ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τὰ δ' αἰεὶ γέρα πάροφθασαν αὐτῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι· 70
„φράζεο, Νεστορίδη, τῷ ἔμῳ κεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἠχήμενα
χρυσοῦ τ' ἠλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
Ζηγὸς που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή,
ὅσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά. σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.“ 75

Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηγὶ βροτῶν οὐκ ἂν τις ἐρίζῃ·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
ἀνδρῶν δ' ἢ κέν τις μοι ἐρίσσειται ἢ καὶ οὐκί 80
κτήμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθῶν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
ἠγαγόμεν ἐν νηυσί, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον,
Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
Αἰθιοπίας θ' ἰκόμεν καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβοῦς
καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν· 85
τρὶς γὰρ τίχτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευῆς οὔτε τι ποιμὴν
τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος,
ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηγετανὸν γάλα θῆσθαι.
ἕως ἐγὼ περὶ κείνα πολὺν βίοτον συναγείρων 90
ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνεν
λάθρη, ἀνωϊστὶ, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·

- 4 ὡς οὐ τι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκούμεν, οἵτινες ὑμῖν
95 εἰσὶν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον
εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ᾧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
ναίειν, οἳ δ' ἄνδρες σοοὶ ἔμμεναι, οἳ τότε ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἕκασ Ἄργεος ἱποβότοιο.
- 100 ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων
πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν —
ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο —
τῶν πάντων οὐ τόσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
105 ὡς ἑνός, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
μνωομένῳ, ἐπεὶ οὐ τις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
ὅσσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
αὐτῷ κήδε' ἔσσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν,
110 ζῶει ὃ γ', ἣ τέθνηκεν. ὀδύρονται νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἔχέφρων Πηνελόπεια
Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.“
Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο.
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας,
115 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀρθαλμοῖσιν ἀνασχῶν
ἀμφοτέρησιν χερσὶ. νόησε δέ μιν Μενέλαος,
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἦέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἑάσειε μνησθῆναι,
ἣ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιο.
- 120 Ἔως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ ἔικυῖα.
τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἀλιππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,
125 Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτιῆς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
ὃς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,

- δοιούς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα. 4
χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα· 130
χρυσέην τ' ἠλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν
ἀργύρεον, χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.
τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρουσα
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφές εἶρος ἔχουσα. 135
ἔζητο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ Θρηῆνυς ποσὶν ἦεν.
αὐτίκα δ' ἦ γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
„ἴδμεν δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, οὔτινες οἶδε
ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός. 140
οὐ γάρ πώ τινά φημι ἔοικότα ὧδε ἰδέσθαι
οὔτ' ἀνδρ' οὔτε γυναῖκα — σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν —
ὡς ὄδ' Ὀδυσσεύς μεγαλήτορος νῆϊ ἔοικεν,
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
κεῖνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἶνεκ' Ἀχαιοὶ 145
ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον Θρασὺν ὀρμαίνοντες.“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
„οὔτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ εἴσκεις·
κεῖνου γὰρ τοιοῖδε πόδες τοιαῖδε τε χεῖρες
ὄφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλῇ τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται. 150
καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ
μυθεόμην, ὅσα κεῖνος οὐζύσας ἐμόγησεν
ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἴβεν,
χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὄφθαλμοῖν ἀνασχών.“
Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΐδα· 155
„Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
κεῖνου μέντοι ὄδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ
ὧδ' ἔλθων τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὡς τερπόμεθ' αὐδῆ. 160
αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ
τῷ ἅμα πομπὸν ἔπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
ὄφρα οἱ ἦ τι ἔπος ὑποθήσεται ἢ τι ἔργον.
πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατὴρ παῖς οἰχομένοιο

4 ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσητήρες ἔωσιν,
 166 ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὃ μὲν οὔχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
 εἶς, οἳ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 170 ἴκεθ', ὃς εἶνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
 καὶ μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
 Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἄλα νόστον ἔδωκεν
 νηυσὶ θοῆσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς.
 καὶ κέ οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν καὶ δῶματ' ἔτευξα,
 175 ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκει ᾧ
 καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
 αἶ περιαιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῶ.
 καὶ κε θάμ' ἐνθάδ' ἔόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
 ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
 180 πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμπεκάλυψεν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτός,
 ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.“

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὤρσε γόοιο.
 κλαῖτε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 185 κλαῖτε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος.
 οὐδ' ἄρα Νέστωρος υἱὸς ἀδακρῦτῳ ἔχεν ὅσσε·
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 τὸν ῥ' Ἡοῦς ἔκτεινε φαιειῆς ἀγλαὸς υἱός.
 τοῦ ὅ γ' ἐπιμνησθεῖς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 190 „Ἀτρεΐδη, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
 Νέστωρ φάσῃ ὃ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
 [οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν].
 καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοιά μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
 τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ ἡὼς
 195 ἔσσεται ἠριγένεια. νεμεσσωμαί γε μὲν οὐδὲν
 κλαίειν, ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπη.
 τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον διζυροῖσι βροτοῖσιν,
 κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
 καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὐ τι κάκιστος
 200 Ἀργείων. μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε

ἦντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι 4
 Ἀντίλοχον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητὴν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνήρ 205
 εἴποι καὶ ῥέξιε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·

τοίου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ὥτε Κρονίων

ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γιγνομένῳ τε,

ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,

αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν, 210

υἰέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.

ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἑάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη,

δόρπον δ' ἕξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ

χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθέν περ ἔσσονται

Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.“ 215

Ὅς ἔφατ'· Ἀσφαλίῳ δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,

ὄτρηρός θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνειδάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐγγεγαυῖα·

αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον, 220

νηπενθές τ' ἀχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.

ὃς τὸ καταβρόξιεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,

οὐ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,

οὐδ' εἰ οἱ κατατεθναίῃ μήτηρ τε πατήρ τε,

οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἷον 225

χαλκῷ δηϊόφεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶτο.

τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα

ἔσθλα, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην, Θῶνος παράκοιτις,

Αἰγυπτίῃ, τῇ πλεῖστα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα

φάρμακα, πολλὰ μὲν ἔσθλα μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά· 230

ἠητρός δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων

ἀνθρώπων· ἧ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἴνοχοῆσαι,

ἕξαῦτις μῦθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

„Ἄτρεῖδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ἠδὲ καὶ οἶδε 235

ἀνδρῶν ἔσθλιῶν παῖδες — ἀτὰρ θεὸς ἄλλοιτε ἄλλῳ

- 4 Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακὸν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα —,
 ἦτοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισιν
 καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.
- 240 πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσοι Ὀδυσσεύς ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
 ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
 δῆμιφ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 αὐτόν μιν πληγῆσιν ἀεικελίησι δαμάσσας,
- 245 σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ εἰκῶς
 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδου πόλιν εὐρυάγυιαν·
 ἄλλω δ' αὐτόν φωτὶ κατακρύπτων ἦϊσκεν,
 δέκτη, ὅς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τῷ ἵκελος κατέδου Τρώων πόλιν, οἱ δ' ἀβάκησαν
- 250 πάντες. ἐγὼ δέ μιν οἷη ἀνέγνων τοῖον εἶοντα,
 καὶ μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἀλείπειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσα, καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον
 μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
- 255 πρὶν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι,
 καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ
 ἦλθε μετ' Ἀργεῖους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 ἐνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκνον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
- 260 χαῖρ', ἐπεὶ ἦδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
 ἄψ οἰκόνδ', ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
 δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε
 οὐ τευ δευόμενον, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι εἶδος.“
- 265 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἦδη μὲν πολέων ἐδάην βουλὴν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἠρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
 ἀλλ' οὐ πω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
- 270 οἷον Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.
 οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
 ἵππῳ ἐνὶ ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι

- Ἀργείων Τρώεσσι φόνου καὶ κῆρα φέροντες. 4
 ἦλθες ἔπειτα σὺν κείσῃ· κελυσέμεναι δέ σ' ἔμελλεν
 δαίμων, ὃς Τρώεσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι· 275
 καὶ τοι Δηϊφοβος θεοείκελος ἔσπετ' ἰούσῃ.
 τρὶς δὲ περίστιξας κοῖλον λόχον ἀμφαρῶσα,
 ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
 πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς 280
 ἤμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν, ὡς ἐβόησας.
 νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε
 ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἐνδοθεὶν αἰψ' ὑπακοῦσαι·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν νῆες Ἀχαιῶν, 285
 Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ἦθελεν. ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν
 νωλεμέως κρατερῆσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς,
 τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.]“
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 290
 „Ἄτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄλγιον· οὐ γάρ οἱ τι τὰ γ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρῆ ἐνδοθεὶν ἦεν.
 ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἦδη
 χ ὑπνῷ ὑπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες.“ 295
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῶῃσι κέλευσεν
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθε ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι, 300
 δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 Τηλέμαχος θ' ἦρωσ καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
 Ἄτρεΐδης δὲ καθεῦθε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 παρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δία γυναικῶν. 305
 Πῆμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Πῖος,
 ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφι βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 εἶματα ἔσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θείτ' ὤμφ,

- 4 ποσσι δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 310 βῆ δ' ἕμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλίγκιος ἄντην,
 Τηλεμάχῳ δὲ παριζεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίπτε δέ σε χρεῖω δευρὸν ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἦρως,
 ἐς Λακεδαιμόνα διαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δῆμιον ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“
- 315 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „Ἄτρεϊδῆ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἤλυθον, εἴ τινα μοι κληροῖνα πατρὸς ἐνίσποις.
 ἐσθίεται μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πτόνα ἔργα,
 δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οὔτε μοι αἰεὶ
 320 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς,
 μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἰ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
 ὄφθαλμοῖσι τεοῖσιν ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 325 πλαζομένον· πέρι γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ.
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὄπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατήρ ἐμός; ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἦέ τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσσεν
- 330 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 τῶν νῦν μοι μνησαί, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.“
- Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάκλιδες αὐτοὶ ἐόντες.
- 335 ὡς δ' ὀπὸτ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 νεβροῦς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγχεα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήεν,
 340 ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν,
 τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 καδ' ὃ ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,

τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσσαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
 ἄλλα παρῆξ εἵπομι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω,
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτής,
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.
 [οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνησθαι ἐφρέτμεων.]
 νῆσος ἔπειτὰ τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγύπτου προπάρουθε, Φάρον δέ ἐ κικλήσκουσιν,
 τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερὴ γλαφυρῇ νηῦς
 ἦνυσεν, ἧ λιγύς οὖρος ἐπιπνεΐησιν ὀπισθεν·

ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος, ὄθεν τ' ἀπὸ νῆας εἵσας
 ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 ἔνθα μ' εἰέκοσιν ἡματ' ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ' οὖροι
 πνεῖοντες φαίνονθ' ἄλιαέες, οἳ ῥά τε νηῶν
 πομπῆες γίγνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 καὶ νῦ κεν ἦἴα πάντα κατέφθιτο καὶ μὲν' ἀνδρῶν,
 εἰ μὴ τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐσάωσεν,
 Πρωτέος ἱφθίμου θυγάτηρ, ἄλιόιο γέροντος,
 Εἰδοθή· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα.
 ἧ μ' οἶω ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων·
 αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάσσκον
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.

ἧ δ' ἔμευ ἄγχι σιῶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
 ,νήπιός εἰς, ὧ ξεινε, λίην τόσον ἦδὲ χαλίσρων,
 ἦδ' ἐκὼν μεθίεις καὶ τέρπεται ἄλγεα πάσχων;
 ὡς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέμνωρ
 εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων·

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ,ἐκ μὲν τοι ἐρέω, ἦτις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
 ὡς ἐγὼ οὐ τι ἐκὼν κατερύχομαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ — θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι —
 ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,

- 4 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα·
 Ὡς ἔφραμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 , τοιγάρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 πωλεῖται τις δεῦρο γέρον ἄλιος νημερτής,
 385 ἀθάνατος Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς.
 τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.
 τὸν γ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 390 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα.
 καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, διοτρεφές, αἴ κ' ἐθέλησθα,
 ὅτι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται
 οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε·
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 395 , αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
 μὴ πῶς με προῖδὼν ἠὲ προδαεῖς ἀλέηται·
 ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἄνδρὶ δαμῆναι·
 Ὡς ἔφραμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 , τοιγάρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 400 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκη,
 τῆμος ἄρ' ἐξ ἄλῶς εἴσι γέρον ἄλιος νημερτής
 πνοιῆ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεῖς,
 ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
 ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς Ἄλοσύδνης
 405 ἀθρόαι εὐδουσιν, πολιῆς ἄλῶς ἐξαναδῦσαι,
 πιρὸν ἀποπνεῖουσαι ἄλῶς πολυβενθέος ὀδμῆν.
 ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἄμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 εὐνάσω ἐξείης. σὺ δ' εὐ κρίνασθαι ἐταίρους
 τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν εὐσσήμοισιν ἄριστοι.
 410 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
 φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσειται ἠδὲ ἴδηται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὧς πῶεσι μῆλων.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
 415 καὶ τότε ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
 αὐθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.

πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν 4
 ἔρπειτὰ γίγνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαῆς πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ἄστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλον τε πιέζειν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δῆ σ' αὐτὸς ἀνειρήται ἐπέεσσιν, 420
 τοῖος ἐών, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδῃσθε,
 καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαι τε γέροντα,
 ἦρως, εἴρεσθαι δέ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα.
 Ὡς εἰποῦσ' ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα. 425
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἦλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 430
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 ἦϊα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
 τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
 τόφρα δ' ἄρ' ἦ γ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον 435
 τέσσαρα φρωκῶν ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικεν·
 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
 εὐνάς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἀλίησιν
 ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς·
 ἐξείης δ' εὐνήσε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω. 440
 ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνώως
 φρωκῶν ἀλιοτρεφῆων ὀλωώτατος ὀδμή·
 τίς γὰρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτει κοιμηθεῖη;
 ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειρα·
 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἐκάστω θῆκε φέρουσα 445
 ἠδὲ μάλα πνεύουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
 πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληῶτι θυμῷ.
 φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἔνδιος δ' ὁ γέρον ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὐρε δὲ φῶκας 450
 ζατρεφῆας, πάσας δ' ἄρ' ἐπύχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
 ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ

- 4 ὠϊσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
 ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χειρας
 455 βάλλομεν. οὐδ' ὁ γέρον δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
 ἀλλ' ἦτοι πρῶτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πάρδαλις ἠδὲ μέγας σῶς·
 γίγνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
 ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
 460 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρον ὀλοφώϊα εἰδώς,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
 , τίς νύ τοι, Ἀτρείος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλάς,
 ὄφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρῆ;'
- Ἔσ' ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 465 , οἷσθα, γέρον — τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεεῖνεις; —
 ὡς δὴ δὴθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἶπέ — θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν —,
 ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
 470 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντά.'
- Ἔσ' ἔφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 , ἀλλὰ μάλ' ὠφέλλες Διὶ τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν
 ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
 σὴν ἐς πατρίδ' ἴκιοι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 475 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 πρὶν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτιοι διπτεέος ποταμοῖο
 αὐτίς ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν.
 480 καὶ τότε τοι δάσουσιν ὁδὸν θεοί, ἦν σὺ μενοιναῖς.'
- Ἔσ' ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὐνεκά μ' αὐτίς ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
 Αἰγυπτόνδ' ἵεναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
 ἀλλὰ καὶ ὡς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 485 , ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
 ἣ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
 οὖς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,

ἤε τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδενκίῃ ἧς ἐπὶ νηός, 4
 ἢ ἐ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν. 490
 Ὡς ἐράμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διεΐραει; οὐδέ τί σε χρὴ
 ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
 δὴν ἀκλαντον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὐ πάντα πύθῃαι.
 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο· 495
 ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μούνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα.
 εἷς δ' ἔτι που ζῶος κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτοισιν.
 Γυρῆσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασεν 500
 πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ νύ κεν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνη,
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἐββαλε καὶ μέγ' ἀάσθη.
 φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος· 505
 αὐτίκ' ἔπειτα τρῖαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτόφι μείνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα. 510
 [ὥς ὃ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἀλμυρὸν ὕδωρ.]
 σὸς δὲ που ἔκφυγε Κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺν 515
 ἴξασθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα,
 ἀγροῦ ἐπ' ἔσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
 τὸ πρῖν, ἀτὰρ τότε ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγιοςθος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 ἄψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἷκαδ' ἵκοντο, 520
 ἦτοι ὃ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
 καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαίαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὃν ῥα καθεῖσεν

4 Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν
 526 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὃ γ' εἰς ἐνιαυτόν,
 μὴ ἔ λάθοι παριών, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 βῆ δ' ἵμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένοι λαῶν.
 αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·

530 κρινάμενος κατὰ δῆμον εἰίκοσι φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.

535 τὸν δ' οὐκ εἰδὸτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
 δειπνίσσας, ὡς τις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
 οὐδέ τις Ἄτρεΐδew ἐτάρων λίπεθ', οἳ οἳ ἔποντο,
 οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν·

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 540 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡελίοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθη,
 δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἄλιος νημερτής·
 ,μηκέτι, Ἄτρεος υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτως
 κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δῆομεν· ἀλλὰ τάχιστα

545 πείρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι.

ἢ γάρ μιν ζῶόν γε κιχήσεται, ἢ κεν Ὀρέστης
 κτεῖνεν ὑποφθάμενος, σὺ δὲ κεν τάφου ἀντιβολήσαιοι·

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 αὐτίς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη,
 550 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 ,τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅστις ἔτι ζῶδς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
 [ἢ δὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνυμένός περ ἀκοῦσαι].·

Ὡς ἐφράμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 555 ,υἱὸς Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·

τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει. ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 560 οἳ κεν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφεὺς ὦ Μενέλαε,
 ἄργει ἐν ἵπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλύσιον πεδῖον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθους,
 τῇ περ ρηϊστή βιοτῇ πέλει ἀνθρώποισιν·
 οὐ νιφετός, οὔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς, οὔτε ποτ' ὄμβρος,
 ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὸν πνείοντας ἀήτας
 Ὠκεανὸς ἀνήσιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους·

οὔνεκ' ἔχεις Ἑλένην καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔσσι·
 Ὡς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ἦια, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ δηγμῖνι θαλάσσης.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἰστούς τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηυσὶν εἴσης,
 ἀνδρῶν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

ἄψ δ' εἰς Αἰγύπτιοιο διυπετέος ποταμοῖο
 στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἔοντων,
 χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἶη.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οὔρον
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἑμοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
 καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὐῆξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
 δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοις ἐμέθεν μεμνημένος ἦματα πάντα·

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „Ἄτρεϊδῆ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρκεε.
 καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοὶ γ' ἀνεχοίμην
 ἦμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος, οὐδὲ τοκίῳ·

- 4 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσι τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἡγάθη· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
- 600 δῶρον δ' ὅτι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
 ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίλιο ἀνάσσεις
 εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον
 πυροὶ τε ζεῖαι τε ἰδ' εὐρυφυῆς κρῖ λευκόν.
- 605 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὐτ' ἄρ' δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμῶν·
 αἰγίβοτος, καὶ μάλλον ἐπήρατος ἵπποβότοιο.
 οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
 αἴθ' ἄλλ' κεκλιᾶται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.“
- ὧς φάτο, μείδησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 610 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
 δῶρων δ', ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
- 615 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράνται·
 ἔργον δ' Ἡφαιστόιο. πόρην δὲ ἔ Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυπεν
 κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.“
- 620 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 [δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θεῖου βασιλῆος.
 οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
 σῆτον δὲ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
 ὧς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο,]
- 625 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεῆος μεγάροιο
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
 Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
 ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἀριστοὶ.
- 630 τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν
 Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
 „Ἀντίνο', ἧ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἴε καὶ οὐκί,

ὄππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἤμαθόεντος; 4
 νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς
 Ἕλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι 635
 δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
 ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.“

“Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
 ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηληϊόν, ἀλλὰ που αὐτοῦ
 ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι ἢ ἐσσυώτῃ. 640
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 „νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ὤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
 κοῦροι ἔποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι; ἢ εἰς αὐτοῦ
 θῆτες τε δμῶές τε; δύναϊτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ, 645
 ἢ σε βίη ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
 ἢ ἐκῶν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ.“

Τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ἠΐδα·
 „αὐτὸς ἐκῶν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξιει καὶ ἄλλος,
 ὄππότε ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ 650
 αἰτίῳ; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἶη.
 κοῦροι δ', οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
 οἱ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
 Μέντορα, ἢ ἐθεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐφίκει.
 ἀλλὰ τὸ θανμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον 655
 χθιζὸν ὑπηροῖον· τότε δ' ἔμβη νῆϊ Πύλονδε.“

“Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός,
 τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ.
 μνηστῆρας δ' ἀμυδῖς κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός 660
 [ἀχνύμενος· μέγας δὲ μέγα φρένες ἐμφιμέλαινοι
 πίμπλαντ', ὅσσε δὲ οἱ περὶ λαμπετόωντι ἔϊπτην].
 „ὦ πόποι, ἢ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἠδε· φάμεν δὲ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτως, 665
 νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
 ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην πρὶν ἡμῖν πῆμα φτυγεῖναι.

4 ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἵκοσ' ἑταίρους,
 670 ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχῆσομαι ἠδὲ φυλάξω
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

675 Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
 μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
 κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
 αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ἕφαινον.
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπειῆ.

680 τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
 „κῆρυξ, τίπττε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
 ἢ εἰπέμεναι δμωῆσιν Ὀδυσσεύος θείοιο
 ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
 μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
 685 ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.

οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
 κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
 ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
 690 οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον οὔτε τι εἰπῶν
 ἐν δήμῳ· ἦτ' ἔστι δίκη θεῶν βασιλῆων·
 ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίῃ.
 κείνος δ' οὐ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
 ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα

695 φαίνεται, οὐδέ τις ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·

„αἶ γὰρ δή, βασιλεία, τόδε πλεῖστον κακὸν εἶη.

ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
 μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων.

700 Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ
 οἴκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρός ἀκουὴν
 ἐς Πύλον ἠγαθήν ἠδ' ἐς Λακεδαιμόνα διαν.“

Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 δῆν δέ μιν ἀμφρασίη ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὅσσε

- δακρυόφι πλήσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. 4
 ὄψε δὲ δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν· 706
 „κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ
 νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἶψ' ἄλὸς ἵπποι
 ἀνδράσι γίνονται, περώωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
 ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;“ 710
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 „οὐκ οἶδ', ἦ τίς μιν θεὸς ὥρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
 θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθῃται
 πατρὸς ἐοῦ ἢ νόστον, ἢ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος. 715
 τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δίφρω ἐφρέζεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἑόντων,
 ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ Ἴξε πολυκμήτου θαλάμοιο
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένη. περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί. 720
 τῆς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
 „κλυτε, φίλαι· πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
 ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
 ἦ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν· 725
 [ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·]
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
 ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὄρμηθέντος ἄκουσα.
 σχέτλια, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη
 ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ, 730
 ὅππότε' ἐκεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὄρμαινοντα,
 τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 ἦ κέ με τεθνηῦιαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
 ἀλλὰ τις ὀτρυνῶς Δολιὸν καλέσειε γέροντα, 735
 δμῶ' ἐμόν, ὃν μοι ἔδωκε πατήρ ἔτι δεῦρο κιοῦση,
 καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄφρα τάχιστα
 Λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
 εἰ δὴ πού τινα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφίνας
 ἔξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἳ μεμάασιν 740

4 ὄν καὶ Ὀδυσσεύς φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

„νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεῖ χαλκῷ
ἢ ἕα ἐν μεγάρω· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.

745 ἦδ' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐκέλευεν,
σῆτον καὶ μέθυ ἠδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον
μὴ πρὶν σοὶ ἔρξειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι
ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὡς ἂν μὴ κλαίονσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃς.

750 ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἶμαθ' ἔλοῦσα,
εἰς ὑπερῶν ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
εὐχέ' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·

ἢ γάρ κεν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι.
μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ οἴω

755 πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
ἔχθεσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσειται, ὅς κεν ἔχησιν
δώματά θ' ὑπερέρφρα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.“

Ὡς φάτο, τῆς δ' εὐνήσε γόνον, σχέθε δ' ὅσσε γόοιο.

ἢ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἶμαθ' ἔλοῦσα,

760 εἰς ὑπερῶν ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέω, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
„κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄστρυτώνη.
εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἢ βοὸς ἢ οἴος κατὰ πίονα μηρὶ ἔκην,

765 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι φίλον νῆα σάωσον,
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.“

Ὡς εἰκοῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.

μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκίοεντα·

ὣδε δέ τις εἴτεσκε νέων ὑπερηνορέόντων·

770 „ἴ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασιλεια
ἀρτύει, οὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος νῆϊ τέτυκται.“

Ὡς ἄρα τις εἴτεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.

τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

„δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε

775 πάντας ὁμῶς, μὴ πού τις ἐπαγγείλησι καὶ εἶσω.
ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν

- μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.“ 4
- “Ὡς εἰπὼν ἐκρίνατ' εἰκόσι φῶτας ἀρίστους,
βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν, 780
ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
ἤρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν
[πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν].
τεύχεα δέ σφ' ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ὠρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί· 785
ἔνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν.
- Ἥ δ' ὑπερωίῳ αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
δορμαίνουσ', ἧ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
ἧ ὃ γ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη. 790
ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
δείσας, ὅππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσιν,
τόσσα μιν δορμαίνουσαν ἐπήλυθε νῆδυμος ὕπνος·
εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθειν δέ οἱ ἄψα πάντα.
- Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη. 795
εἰδῶλον ποίησε, δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί,
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
τὴν Εὐμηλὸς ὄπυιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκία ναίων.
πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἴως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν 800
παύσειε κλανθμοῖο γοοῖό τε δακρυόεντος.
ἔς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
σιτῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„εὐδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιμημένη ἦτορ;
οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἐῷσι θεοὶ ρεῖα ζῶοντες 805
κλαίειν οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστιν
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστιν.“
- Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
ἰδὼν μάλα κνώσσουσ' ἐν ὄνειρείησι πύλῃσιν·
„τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὐ τι πάρος γε 810
πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθε δώματα ναίεις.
καὶ με κέλεαι παύσασθαι ὀϊζύος ἰδ' ὀδυνάων

- 4 πολλέων, αἶ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
815 παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν
[ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὸν κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος].
νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός,
νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδώς, οὐτ' ἀγοράων.
τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἢ περ ἐκείνου.
- 820 τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεΐδια, μή τι πάθῃσιν,
ἢ ὅ γε τῶν ἐνὶ δήμῳ ἴν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
ἰέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰέσθαι.“
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἀμαυρόν·
- 825 „θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δεΐδιθι λίην·
τοίη γὰρ οἱ πομπὸς ἄμ' ἔρχεται, ἦντε καὶ ἄλλοι
ἄνδρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι — δύναται γάρ —,
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἔλεαίρει·
ἢ νῦν με προσέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.“
- 830 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„εἰ μὲν δὴ θεὸς ἔσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον οἷζυρόν κατάλεξον,
ἢ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο,
ἢ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν.“
- 835 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἀμαυρόν·
„οὐ μὲν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζῶει ὅ γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.“
Ὡς εἰπὼν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
ἔς πνοιάς ἀνέμων. ἢ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσεν
- 840 κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
ὥς οἱ ἔναργές ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.
Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἄλλ' πετρῆεσσα,
- 845 μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἄστερις, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

- Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο Ε
 ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν. 5
 οἳ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὔτε κράτος ἔστι μέγιστον.
 τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος 5
 μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἔων ἐν δώμασι νύμφης.
 „Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἶη καὶ αἴσυλα ῥέζοι, 10
 ὡς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θειοῖο
 λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι· 15
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν
 οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουῆν
 ἔς Πύλον ἠγαθήν ἠδ' ἔς Λακεδαιμόνα διῶν.“ 20
- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „τέκνον ἔμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων;
 οὐ γάρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ,
 ὡς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἔλθῶν;
 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως — δύνασαι γάρ —, 25
 ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκηται,
 μνηστῆρες δ' ἐν νηϊ παλιμπετές ἀπονέωνται.“
- Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἠΐδα·
 „Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι· 30
 νύμφη ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὁ γ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου πῆματα πάσχων
 ἡματί κ' εἰκοσιῶ Σχερῖην ἐρίβωλον ἴκοιτο,
 Φαιήκων ἔς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν, 35
 οἳ κέν μιν πέρι κῆρι θεὸν ὧς τιμήσουσιν,

- 5 πέμψουσιν δ' ἐν νηϊ φίλην ἔς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 40 εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἴσαν.
 ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰέσθαι
 οἶκον ἔς ὑπόροφον καὶ ἐὴν ἔς πατρίδα γαῖαν.
- Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 45 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἤμην ἐφ' ὑγρὴν
 ἧδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὦν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης.
- 50 Πιερίην δ' ἐπιβάς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
 σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῆμα λάρω ὄρνιθι ἑοικώς,
 ὅστε κατὰ δεινούς κόλπους ἄλῃς ἀτρυγέτιο
 ἰχθύς ἀγρώσσων πνικινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ·
 τῷ ἵκελος πολέεσσιν ὀχῆσατο κύμασιν Ἐρμῆς.
- 55 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἑοῦσαν,
 ἐνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἠπειρόνδε
 ἦεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵετο, τῷ ἐν νύμφῃ
 ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἐνδοθι τέτμεν ἑοῦσαν.
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδυμῆ
- 60 κέδρου τ' εὐκείατιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδῶδει
 δαιομένων· ἧ δ' ἐνδον ἀοιδιάουσ' ὀπι καλῆ,
 ἱστὸν ἐποιομένη χρυσεῖη κερκίδ' ὕφαιεν.
 ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
 κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
- 65 ἐνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
 σκῶπές τ' ἰρηκίς τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
 εἰνάλιαι, τῆσιντε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἧ δ' αὐτοῦ τειάνυστο περὶ σπειούς γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἠβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσιν.
- 70 κρῆναι δ' ἐξείης πύσσρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναὶ ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἧδὲ σελίνου

- Θήλεον. ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν 5
 θηήσαιτο ἰδὼν καὶ τερφθεῖη φρεσὶν ἧσιν.
 ἔνθα σιάς θηεῖτο διάκτορος ἀργειφόντης. 75
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπέος ἤλυθεν. οὐδέ μιν ἄντην
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψώ, διὰ θεάων·
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει. 80
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
 δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων
 [πόντον ἐπ' ἀτρύγειον δερκέσκετο δάκρυα λείβων].
 Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, διὰ θεάων, 85
 ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαιινῷ, σιγαλόεντι·
 „τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 αὐδα ὅτι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. 90
 [ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πάρ ξείνια θείω.]“
 ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
 ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·
 αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργειφόντης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δειπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆ, 95
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „εἰρωτᾶς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλευι γάρ.
 Ζεὺς ἔμεγ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρὸν ὕδωρ 100
 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷτε θεοῖσιν
 ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἕξαιτους ἐκατόμβας.
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πῶς ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι.
 φησὶ τοι ἄνδρα παρεῖναι δίζυρῶτατον ἄλλων, 105
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστνυ πέρι Πηριάμοιο μάχοντο
 εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
 οὔκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίοντι,

- 5 ἢ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
 110 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῆμα πέλασσαν.]
 τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·
 οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰέσθαι
 115 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“
 Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψώ, διὰ θεάων,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
 οἵτε θεαῖς ἀγάσθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 120 ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην.
 ὣς μὲν, ὅτ' Ὠρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τόφρα οἱ ἠγάσθε θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷς ἀγαοῖς βελέεσσιν ἐποιοχόμενη κατέπεφνε.
 125 ὣς δ' ὑπὸτ' Ἰασίῳνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ,
 ᾧ θυμῷ εἴξασα, μίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ
 νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
 ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
 130 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
 οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῆμα πέλασσαν.]
 135 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφρασκον
 θῆσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πῶς ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
 ἐρρέτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 140 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμπω δέ μιν οὐ πῆ ἔγωγε·
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὣς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκῆται.“

- Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης· ὦ
 „οὔτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
 μή πῶς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη.“ 146
- Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργειφόντης·
 ἦ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια Νύμφη
 ἦέ, ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. 150
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὖρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὅσσε
 δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 νόστον ὄδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε Νύμφη.
 ἀλλ' ἦτοι Νύκτας μὲν ἰάυεσκεν καὶ ἀνάγκη
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ· 155
 ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων
 [δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων·
 „κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν 160
 φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
 ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμῶν ἀρμόζεο χαλκῶ
 εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
 ὑψοῦ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
 αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν 165
 ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
 εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὔρον ὄπισθεν,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι,
 αἶ κε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 οἳ μιν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρηναί τε.“ 170
- Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
 ἢ με κέλειαι σχεδίῃ περῶαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἴσαι 175
 ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρω.
 οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
 εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.“
 Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψώ, διὰ θεάων, 180

- 5 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „ἵ δὴ ἄλιτρος γ' ἐσσί και οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
 οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευῆσαι.
 ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
 185 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 μή τι σοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσπ' ἂν ἐμοὶ περ
 αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖῶ τόσον ἴκοι·
 190 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.“
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο διὰ θεάων
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαίνει θεοῖο.
 Ἴξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ,
 195 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἐνθεν ἀνέστη
 Ἑρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσι·
 αὐτὴ δ' ἀντίον Ἴξεν Ὀδυσσεῆος θείοιο,
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 200 οἱ δ' ἐπ' ὄνειραθ' ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτιῆτος,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψώ, διὰ θεάων·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 οὕτω δὴ οἴκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 205 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἵεσαι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπηγς.
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσίν, ὅσσα τοι αἴσα
 κήδε' ἀναπλήσσει πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰέσθαι,
 ἐνθάδε κ' αὐθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
 ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 210 σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεται ἤματα πάντα.
 οὐ μὲν θὴν κείνης γε χειρείων εὐχομαι εἶναι,
 οὐδέμας, οὐδὲ φηγὴν, ἐπεὶ οὐ πῶς οὐδὲ ἔοικεν
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.“
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 215 „πότνα θεά, μή μοι τόδε χῶεο. οἶδα καὶ αὐτὸς
 πάντα μάλ', οὐνεκα σεῖο περιήρῳ Πηνελόπεια

- εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἴσαντα ἰδέσθαι· 5
 ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἧματα πάντα
 οὔκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι. 220
 εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθεῖα θυμόν·
 ἦδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.“
 ὧς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν· 225
 ἐλθόντες δ' ἄρα τῷ γε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο
 τερπέσθην φιλότῃτι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 αὐτίχ' ὃ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς,
 αὐτὴ δ' ἀργύρεον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη, 230
 λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλειτ' Ἴξυϊ
 καλήν, χρυσεῖην, κεφαλήν δ' ἐφύπερθε καλύπτειν·
 καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
 δῶκέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν,
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
 στειλειὸν περικαλλῆς ἐλάϊνον, εὖ ἔναρρηρός·
 δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον εὐξοόν· ἦρχε δ' ὁδοῖο
 νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 κλήθρη τ' αἰγείρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
 αὐὰ πάλαι, περίκηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψώ, δῖα θεάων,
 αὐτὰρ ὃ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἦντο ἔργον.
 εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
 ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυιεν. 215
 τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψώ, δῖα θεάων·
 τέτρηθεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισιν,
 γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἄρμονιῆσιν ἄρασεν.
 ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνήρ
 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, 250
 τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἴγρια δὲ στήσας, ἄραρῶν θαμέσι σταμίνεσσιν,

- 5 ποίει· ἀτὰρ μακροῖσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
 ἐν δ' ἰστόν ποίει καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
 255 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
 φράζε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσύνῃσιν
 κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψώ, διὰ θεάων,
 ἰστία ποιήσασθαι· ὃ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 260 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ,
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τὴν γε κατεῖρυσεν εἰς ἄλα διαν.
 Τέτρατον ἤμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπτ' ἀπὸ νήσου διὰ Καλυψώ,
 εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
 265 ἐν δὲ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἤα
 κωρύκῳ· ἐν δὲ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλὰ.
 οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 γηθόσυνος δ' οὖρῳ πέτασ' ἰστία διὸς Ὀδυσσεύς.
 270 αὐτὰρ ὃ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνιέντως
 ἤμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν
 Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην
 Ἄρκτον Ϝ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
 ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
 275 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο·
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψώ, διὰ θεάων,
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
 ἐπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορευόντων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 280 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
 εἶσατο δ', ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
 Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἶσατο γάρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων. ὃ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 285 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μνησάτο θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσῆϊ ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέεσσι ἐόντος,
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἶσα

ἔκφυγέειν μέγα πείραρ οὐζύος, ἥ μιν ἰάνει. 5
 ἀλλ' ἔτι μὲν μῖν φημι ἄδην ἑλάαν κακότητος. 290
 Ὅς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χερσὶ τρίαίναν ἑλών, πάσας δ' ὄρόθυνεν ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὄρωρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 σὺν δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἔπεσον Ζέφυρός τε δυσσαῆς 295
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῆμα κυλίνδων.
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγὼ δειλός. τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
 δειδῶ, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300
 ἢ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰέσθαι
 ἄλγέ' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 οἷοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἀέλλαι
 παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. 305
 τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 ἧματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκῆρεα δοῦρα
 Τρωῆς ἐπέροψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι. 310
 τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἵμαρτο ἀλώνας.“
 Ὅς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῆμα κατ' ἄκρης,
 δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ 315
 ἐκ χειρῶν προέηκε. μέσον δὲ οἱ ἰστὸν ἔαξεν
 δεινῆ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
 τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνασθη
 αἴψα μάλ' ἀνσχεθέειν μέγαλον ὑπὸ κύματος ὄρμηϊς 320
 εἵματα γὰρ ὃ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε δια Καλυψῶ.
 ὄψε δὲ δὴ ὃ' ἀνέδν, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
 πιεζήν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρῳζει.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς σχεδῆς ἐπελήθετο τειρόμενός περ,

5 ἄλλα μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἑλλάβει² αὐτῆς,
 326 ἐν μέσση δὲ καθίζε τέλος θανάτου ἁλεείνων.
 τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
 ἄμ πεδίον, πνικινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
 330 ὡς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορρῆ προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὐρὸς Ζεφύρω εἴξασκε διώκειν.
 Τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
 Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
 335 νῦν δ' ἄλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.
 ἣ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα,
 [αἰθυλίη δ' ἐἴκνυα ποτιῆ ἀνεδύσετο λίμνης,]
 ἴξε δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον·
 „κάμμορε, τίπτε τοι ᾧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 340 ᾠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
 οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει μάλα περ μενεαίνων.
 ἀλλὰ μάλ' ᾧδ' ἔρξαι· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν.
 εἶματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδὴν ἀνέμοισι φέρεσθαι
 κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
 345 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἔστιν ἀλύξαι.
 τῇ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι
 ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθεῖν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπὶν χεῖρεσσιν ἐράψαι ἠπειροιο,
 ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον
 350 πολλὸν ἄτ' ἠπειρον, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.“
 Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
 αὐτὴ δ' ἄψ ἔς πόντον ἔδύσετο κυμαίνοντα
 αἰθυλίη εἴκνυα· μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν.
 αὐτὰρ ὁ μερμηριξε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 355 ὄχθησας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγὼ, μή τίς μοι ὑφραίνησιν δόλον αὐτε
 ἀθανάτων, ὅτε με σχεδὴς ἀποβῆναι ἀνώγει.
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἕκασ ὄφθαλμοῖσιν
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
 360 ἀλλὰ μάλ' ᾧδ' ἔρξω· δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον.

ὄφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονιῆσιν ἀρήρη, 5
τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἔπην δὴ μοι σχεδίην διὰ κῆμα τινάξῃ,
νήξομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.“
Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 365
ᾧρσε δ' ἐπὶ μέγα κῆμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.
ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἧῖων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη,
ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 370
ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
εἶματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
αὐτίκα δὲ κρηδέμνον ὑπὸ στέροιο τάνυσσεν,
αὐτὸς δὲ πρηγῆς ἀλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
νηχέμεναι μεμαώς. ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
„οὔτω νῦν κακὰ πολλὰ παθῶν ἀλώω κατὰ πόντον,
εἰς ὃ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης.
ἀλλ' οὐδ' ὡς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.“
Ὡς ἄρα φωνήσας ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους, 380
ἴκετο δ' εἰς Αἰγύς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόυρη Διός, ἄλλ' ἐνόησεν.
ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
ᾧρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν, 385
ἕως ὃ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενῆς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.
Ἐνθα δὴ νύκτας δύο τ' ἡματα κύματι πηγῶ
πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσειτ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἦώς, 390
καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηεμίη, ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσινε γαίαν
δὲν μάλα προῖδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπᾶσιος βίσιος παίδεσσι φανήη
πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κῆται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων, 395
δηρὸν τηγόμενος, στυνερός δέ οἱ ἔχραε δαίμων,

- 5 ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἰσατο γαῖα καὶ ὕλη,
νῆγε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
- 400 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης, —
ρόχθει γὰρ μέγα κῆμα ποτὶ ξερόν ἠπείροιο
δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλως ἄχρη·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
- 405 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε —
καὶ τότε Ὀδυσσεύς λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
„ὦ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ιδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἔτελεσσα,
- 410 ἔκβασις οὐ πῆ φαίνεθ' ἄλως πολιοῖο θύραζε·
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῆμα
βέβρουχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ,
ἀγγιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πῶς ἔστι πόδεσσιν
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα.
- 415 μὴ πῶς μ' ἐκβαίοντα βάλῃ λίθῳ ποτὶ πέτρῃ
κῆμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέῃ δέ μοι ἔσσοται ὀρμῇ.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἣν που ἐφεύρω
ἠϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
δείδω, μὴ μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
- 420 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα,
ἦέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
ἐξ ἄλως, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἄμφιτροίτη·
οἶδα γάρ, ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.“
- Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
- 425 τόφρα δέ μιν μέγα κῆμα φέρε τροχηῖαν ἐπ' ἀκτῆν.
ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινούς δρύφθη, σὺν δ' ὄστι' ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσόμενος λάβε πέτρῃς,
τῆς ἔχετο στενάχων, εἴως μέγα κῆμα παρῆλθεν.
- 430 καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
πλήξεν ἐπεσσόμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντιν.
ὡς δ' ὅτε πούλυποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο

πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰ λάϊγγες ἔχονται, 5
 ὡς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
 ῥινοὶ ἀπέδρουφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. 435
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλανκῶπις Ἀθήνη.
 κύματος ἕξαναδύς, τάτ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
 νῆγε παρῆξ, ἔς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφρεύροι
 ἠΐονας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης. 440
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 Ἴξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὔξατο ὄν κατὰ θυμόν·
 „κλυῖτι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολὺλλιστον δέ σ' ἰκάνω, 445
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπᾶς.
 αἰδοῖός μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀνδρῶν, ὅστις ἴκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
 σὸν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας.
 ἀλλ' ἔλειψε, ἄναξ· ἰκέτης δέ τοι εὐχόμαι εἶναι.“ 450
 ὧς φάθ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
 πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
 ἔς ποταμοῦ προχοάς. ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν
 χειρᾶς τε στιβαράς· ἀλλ' γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 ᾗδεδε δὲ χροῖα πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή 455
 ἂν στόμα τε ῥινας θ'. ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἄναιδος
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκαεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἔς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.
 καὶ τὸ μὲν ἔς ποταμὸν ἀλιμυρήεντα μεθῆκεν, 460
 ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἴψα δ' ἄρ' Ἴνῳ
 δέξατο χερσὶ φρίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεῖς
 σχολίνῃ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦμοι ἐγώ, τί πάθω; τί νῦ μοι μήκιστα γένηται; 465
 εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
 μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔερση
 ἕξ ὀλιγηπελῆς δαμάσῃ κεκαρηότα θυμόν·

5 αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἤϊωθι πρό.
 470 εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβάς καὶ δάσκιον ὕλην
 θάμνοισι ἐν πνικνοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθείη
 ῥίγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
 δεῖδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.“
 Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 475 βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ὕλην. τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὔρεν
 ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ἐπήλυθε θάμνους,
 ἕξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
 τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 οὔτε ποτ' ἠέλιος φάεθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,
 480 οὐτ' ὄμβρος περάσσκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνοὶ
 ἀλλήλοισιν ἔφην ἐπαμοιβαδῖς· οὗς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 δύσετ'. ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 εὔρειαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή,
 ὅσσον τ' ἠὲ δύω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
 485 ὠρη χειμερῆη, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι.
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρουσε μελαίνῃ
 ἀγροῦ ἐπ' ἔσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 490 σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔῃ,
 ὡς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 δυσπονέος καμάτιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Ζ Ὡς ὁ μὲν ἐνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ὕπνω καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
 5 ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηγορεόντων,
 οἳ σφειας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
 ἐνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος Θεοειδῆς,
 εἶσεν δὲ Σχερῆη, ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλρηστηάων,
 ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἰδέματ' οἴκους,
 10 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.

- ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμῆς Ἄιδόσδε βεβήκει, 6
 Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἤρχε, θεῶν ἅπο μήδεα εἰδώς.
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγάλητορι μητιόωσα.
 βῆ δ' ἕμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη 15
 κοιμᾷτ' ἀθανάτησι φνὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγάλητορος Ἀλκινόοιο,
 παρ δὲ δυ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἅπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖιν ἐκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαιναί.
 ἦ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης, 20
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρη ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
 ἦ οἱ ὀμηλικὴ μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 τῇ μιν ξεισαμένη προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „Ναυσικάα, τί νύ σ' ὦδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ; 25
 εἴματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
 σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἔνυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἳ κέ σ' ἄγωνται·
 ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀνὰ βαίνει 30
 ἔσθλη, χαίρουσιν δὲ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἀλλ' ἵομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν·
 καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἔψομαι, ὄφρα τάχιστα
 ἐντύναι, ἐπεὶ οὐ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσειαι·
 ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστιῆες κατὰ δῆμον 35
 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἔστι καὶ αὐτῆ.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἣ κεν ἄγησιν
 ζῶσιρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 καὶ δὲ σοὶ ὦδ' αὐτῆ πολὺ κάλλιον ἦε πόδεσσιν 40
 ῥοχασθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόλῃος.“
 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλανκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλύμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι. οὐτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποῖ ὄμβροφ
 δεύεται, οὔτε χιῶν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἴθηρ
 πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀγλή· 45
 τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἡμᾶτα πάντα.

6 ἔνθ' ἀπέβη γλανκῶπις, ἐπεὶ διεπέραδε κούρη.

Αὐτίκα δ' Ἠὼς ἦλθεν εὐθρόνος, ἣ μιν ἔγειρεν
 Ναυσικάαν εὐπεπλον. ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
 50 βῆ δ' ἵμεναι κατὰ δῶμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσιν,
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κινήσατο δ' ἔνδον ἔοντας.
 ἣ μὲν ἐπ' ἐσχάρη ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας

55 ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
 ἣ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν·
 „πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
 ὑψηλήν, εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἶματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;

60 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἔοντα
 βουλάς βουλεύειν καθαρά χροῖ εἶματ' ἔχοντα.
 πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάροισ γηγάσιν,
 οἳ δὲ ὄπυιοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
 οἳ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἶματ' ἔχοντες

65 ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῆ φρενὶ πάντα μέμηλεν.“

Ὡς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
 πατρὶ φίλῳ. ὁ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 „οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
 ἔρχεν· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
 70 ὑψηλήν, εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν.“

Ὡς εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέλετο, τοὶ δ' ἐπίθοντο.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον, ἡμιονεῖην,
 ὄπλεον, ἡμιόνους θ' ὑπαγον ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνη·
 κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρειν ἐσθῆτα φαιειήν.

75 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν εὐξέστω ἐπ' ἀπήνη,
 μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
 παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 ἀσκιῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης.
 δῶκεν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,

80 εἴως χυτλώσαιο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἣ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιῖν.

- αἶ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἔσθῆτα καὶ αὐτήν, 6
οὐκ οἶήν· ἅμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι κλον ἄλλαι.
- Αἶ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἴοντο, 85
ἐνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπρορρέει μάλα περ ῥυπώοντα καθῆραι,
ἐνθ' αἶ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
τρῶγειν ἄγρωστιν μελιθδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης 90
εἶματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἔσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προσφέρουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
ἐξελθς πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλός, ἦχι μάλιστα
λαίγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. 95
αἶ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
δεῖπνον ἔπειθ' εἶλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
εἶματα δ' ἠέλιοιο μένον τερσήμεναι αὐγῆ.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτή,
σφαιρήναι γ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι· 100
τῆσι δὲ Ναυσικία λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
οἴη δ' Ἄρτεμις εἴσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
ἦ κατὰ Τηϋγετον περιμήκετον ἦ Ἐρύμανθον,
τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείης ἐλάφοισιν·
τῆ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 105
ἄγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
πασάων δ' ὑπὲρ ἣ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
ῥεῖά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
ὡς ἦ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.
- Ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι 110
ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἶματα καλά,
ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
ὡς Ὀδυσσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
ἦ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιο.
- σφαιῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία· 115
ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δίνην,
αἶ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσαν. ὁ δ' ἔγρευτο δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐζόμενος δ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

- 6 „ὦμοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἔς γαῖαν ἰκάνω;
 120 ἦ ῥ' οἷ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἦὲ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτή,
 νυμφάων, αἷ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.
 125 ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν ἀυδήεντων;
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.“
 Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῖ μῆδεα φωτός.
 130 βῆ δ' ἴμεν ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλλὶ πεποιθώς,
 ὅστ' εἶσ' ὕομενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὅσσε
 δαλεται· αὐτὰρ ὁ βοῦσὶ μετέρχεται ἢ δῖεσσι
 ἦὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἐ γαστήρ
 μῆλων πειρήσοντα καὶ ἔς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
 135 ὡς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλεν
 μῖξεσθαι γυμνός περ ἑῶν· χρεῖῳ γὰρ ἴκανεν.
 σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φράνη κεκακωμένος ἄλμη,
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προῦχούσας.
 οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 140 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυίων.
 στῆ δ' ἄντα σχομένη· ὁ δὲ μερμηρίζεν Ὀδυσσεύς,
 ἦ γούνων λίσσοιτο λαβῶν εὐώπιδα κούρην,
 ἦ αὐτῶς ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν
 [λίσσοιτ', εἰ δεῖξειε πόλιν καὶ εἶματα δοίη].
 145 ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν,
 μὴ οἱ γούνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μελίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
 „γουνουῦμαί σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις ἢ βροτὸς ἔσσι;
 150 εἰ μὲν τις θεὸς ἔσσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Ἄρτεμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κούρη μέγалоιο,
 εἰδός τε μέγεθός τε φωνὴν τ' ἄγχιστα εἶσκω·
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, τοῖ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,
 τρισμάκαρες μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,

- τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς 6
 αἶν ἐϋφροσύνησιν λαίνεται εἵνεκα σεῖο, 156
 λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
 κείνος δ' αὖ πέρι κῆρι μακάρατος ἔξοχον ἄλλων,
 ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρῖσας οἰκόνδ' ἀγάγηται.
 οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἕδον βροτῶν ὀφθαλμοῖσιν, 160
 οὔτ' ἀνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Διὶ δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
 φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
 ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαός,
 τὴν ὁδόν, ἣ δὴ ἔμελλεν ἔμοι κακὰ κήδε' ἔσσεσθαι. 165
 ὣς δ' αὐτως καὶ κείνο ἰδὼν ἔτεθήπεα θυμῷ
 δῆν, ἐπεὶ οὐ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρου γαίης,
 ὡς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε, δεῖδιά τ' αἰνῶς
 γούνων ἄψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 χθιζὸς ἐεικοστῶ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον· 170
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῆμα φόρει κραιπνά τε θύελλαι
 νήσου ἀπ' Ὠγυγίης. νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὄφρ' ἔτι που καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἴω
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροισιν.
 ἀλλά, ἄνασσ', ἐλάαιρε· σέ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας 175
 ἐς πρώτην ἰκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὐ τινα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 ἄστνυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰούσα.
 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς, 180
 ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
 ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὄφ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
 ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
 χάριματα δ' εὐμενέτησι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.“ 185
 Τὸν δ' αὖ Νανσιζαία λευκώλενος ἀντίον ἤρδα·
 „ξείν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας, —
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω·
 καὶ που σοὶ τὰ γ' ἔδωκε, σέ δὲ χρὴ τειλάμεν ἔμπης — 190

- 6 νῦν δ' ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
 οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσσαι οὔτε τευ ἄλλου,
 ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
 ἄστνυ δέ τοι δειξω, ἔρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
- 195 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν,
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἐκ Φαίηκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.“
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι κέλευσεν·
 „σῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
- 200 ἢ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
 οὐκ ἔσθ' οὔτος ἀνὴρ διερὸς βροτός, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
 δηϊοτήτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
- 205 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
 τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρωσίν τε πόσιν τε,
- 210 λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.“
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν,
 καδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἶματ' ἔθηκαν,
- 215 δῶκαν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
 ἦνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῆσιν.
 δὴ ῥα τότε ἀμφιπόλοισι μετηύδα διὸς Ὀδυσσεύς·
 „ἀμφίπολοι, σῆθ' οὔτω ἀπόπροθεν, ὅφρ' ἐγὼ αὐτός
 ἄλμην ὥμοιῖν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἔλαιῳ
- 220 χρύσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
 ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι κούρησιν εὐπλοκάμοισι μετελθῶν.“
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη.
 αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νίξετο διὸς Ὀδυσσεύς
- 225 ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὥμους·
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἄλδος χνόον ἀτρογέτιο.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λιλύτ' ἄλειψεν, 6
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαθ', ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς,
 τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, καὶ δὲ κάρητος 230
 οὔλας ἔχε κόμας, ὑακινθίνῳ ἀνθει ὁμοίας.
 ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
 ἴδρις, ὃν Ἑφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
 ὡς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις. 235
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
 δῆ ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
 „κλυτέ μεν, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω.
 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν, 240
 Φαιήκεσσ' ὄδ' ἀνῆρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν·
 πρόσθεν μὲν γὰρ δῆ μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 αἶ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἶη
 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μέμνεν. 245
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρωσίν τε πόσιν τε.“
 ὣς ἔραθ'· αἶ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο,
 παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ ἔθεσαν βρωσίν τε πόσιν τε.
 ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς
 ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος· 250
 αὐτὰρ Ναυσικαία λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν.
 εἴματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
 ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἃν δ' ἔβη αὐτῆ,
 ὠτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔρατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „ὄρσεο δῆ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω 255
 πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἐνθα σέ φημι
 πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσοι ἄριστοι.
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν.
 ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγρούς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν 260
 καρπαλιμῶς ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὀδὸν ἡγεμονεύσω.
 αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν, ἦν πέρι πύργος

- 6 ὕψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλης,
 λεπτὴ δ' εἰσίδμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
- 265 εἰρύεται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω.
 ἔνθα δὲ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσιδῆιον ἀμφίς,
 ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
 ἔνθα δὲ νηῶν ὄπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
 πεισματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἔρετμά.
- 270 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτηρ,
 ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρετμὰ νεῶν καὶ νῆες εἶσαι,
 ἧσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περώσι θάλασσαν.
 τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδενκέα, μή τις ὀπίσσω
 μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.
- 275 καὶ νῦ τις ὦδ' εἶπησι κακώτερος ἀντιβολήσας·
 ,τίς δ' ὅδε Ναυσικάα ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
 ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νῦ οἱ ἔσεται αὐτῆ.
 ἦ τίνα που πλαγχθέντα κομίσσατο ἦς ἀπὸ νηὸς
 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τινες ἐγγύθεν εἰσίν·
- 280 ἦ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
 οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἡματα πάντα.
 βέλτερον, εἰ καυτὴ περ ἐποιχομένη πόσιν εὔρεν
 ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἔσθλοί·
- 285 ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὄνειδεα ταῦτα γένοιτο.
 καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
 ἦτ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
 ἀνδράσι μίσγηται πρὶν γ' ἀμφράδιον γάμον ἔλθεῖν.
 ξεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
- 290 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
 δήεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
 αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμῶν·
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖα τ' ἀλώῃ,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.
- 295 ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς ὃ κεν ἡμεῖς
 ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρὸς.
 αὐτὰρ ἐπὶν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 καὶ τότε Φαιήκων ἕμεν ἔς πόλιν, ἦδ' ἐρέεσθαι

- δώματα πατρὸς ἔμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 6
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί· καὶ ἂν πάϊς ἠγήσαιο 300
 νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἔοικότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἦρως. ἀλλ' ὁπότ' ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
 ὦκα μάλα μεγάροιο διελθόμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
 μητέρ' ἐμήν. ἢ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς ἀυγῇ, 305
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κίονι κεκλιμένη· δμωαὶ δέ οἱ εἶατ' ὄπισθεν.
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἔμοιο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 τῷ ὃ γε οἶνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὤς.
 τὸν παραμειψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας 310
 βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδῃαι
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
 [εἴ κέν τοι κένη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἔλπωρῇ τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐῦκτιμένον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.]“ 315
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαιειῇ
 ἡμιόνουσ· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
 αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν·
 ἢ δὲ μάλ' ἠνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἐποίητο πεζοὶ
 ἀμφίπολοι τ' Ὀδυσσεύς τε· νόφ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην. 320
 δύσειτό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
 ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἔξετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 „κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη.
 νῦν δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας 325
 ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
 δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἔλθεῖν ἢδ' ἔλεεινόν.“
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 αὐτῷ δ' οὐ πω φαίνεται ἐναντιῇ· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασίγητον· ὃ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαιεν 330
 ἀντιθέφ' Ὀδυσῆϊ πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.
 Ὡς ὃ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 κούρην δὲ προτὶ ἄστν φέρειν μένος ἡμιόνοιϊν. 11

7 ἢ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἴκανεν,
 στήσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασιγνητοὶ δέ μιν ἀμφὶς
 5 ἴσταντ' ἀθανάτοισ ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ὑπ' ἀπήνης
 ἡμιόνους ἔλνον ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἐδὸν ἦϊε· δαΐε δέ οἱ πῦρ
 γρηῦς Ἀπειραΐη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
 τήν ποτ' Ἀπειρηθὲν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
 10 Ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὐνεκα πᾶσιν
 Φαιήκεσσιν ἀνάσσει, θεοῦ δ' ὡς δῆμος ἄκουεν·
 ἢ τρέφε Νausικαάν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 ἢ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρυπον ἐκόσμηι.

Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἔμεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 15 πολλὴν ἤερα χεῦε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
 μὴ τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
 κερτομέοι τ' ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἔρανήν,
 ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 20 παρθενικῆ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχοῦση.
 στή δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 „ὦ τέκος, οὐκ ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἠγήσαιο
 Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
 καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκάνω
 25 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὐ τίνα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται.“

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
 δεῖξω, ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
 30 ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἠγεμονεύσω·
 μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
 οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
 οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ.
 νηυσὶ θοῆσιν τοί γε πεποιθότες ὠκείησιν
 35 λαῖτμα μέγ' ἐκπερώσων, ἐπεὶ σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων.
 τῶν νέες ὠκεῖαι ὡς εἰ πτερὸν ἢ ἐ νόημα.“

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἔχνια βαῖνε θεοῖο.

τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσιγλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν 7
 ἐρχόμενον κατὰ ἄστρ' ἀστυ δὴ σφείας· οὐ γὰρ Ἀθήνη 40
 εἶα εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἣ ῥά οἱ ἀχλὺν
 θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας εἵσας
 αὐτῶν θ' ἠρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ,
 ὑψηλά, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι. 45
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις
 πεφραδέμεν· δῆεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
 δαίτην δαινυμένους. σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ 50
 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσειαι ἐν μεγάροισιν·
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων
 τῶν αὐτῶν, οἳ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα. 55
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γελνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
 ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός, 60
 τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσειν.
 Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινόον τε.
 τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα 65
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
 καὶ μιν ἔτισ', ὡς οὐ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
 ὡς κείνη πέρι κῆρι τετίμηται τε καὶ ἔστιν
 ἐκ τε φίλων παίδων ἐκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο 70
 καὶ λαῶν, οἳ μὲν ῥά θεὸν ὡς εἰσορόοντες
 δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστρ'.
 σὺ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἰσθλοῦ·
 οἴσιν τ' εὖ φρονέησι, καὶ ἀνδράσι νεῖκεα λέει.

- 7 εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 76 ἔλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλανκῶπις Ἀθήνη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἑρατεινήν,
 80 ἔϊετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρουάγυιαν Ἀθήνην,
 δῦνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀλκινόου πρὸς δῶματ' ἔει κλυτὰ· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ὤρμαιν' ἴσταμένω πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰέσθαι.
 ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
 85 δῶμα κατ' ὑψερεφές μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐς μυχὸν ἕξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θρυγλὸς κῦάνοιο·
 χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
 σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκῷ ἕστασαν οὐδῶ,
 90 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῆ δὲ κορώνη.
 χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίησι πραπίδεσσιν
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἤματα πάντα.
 95 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐς μυχὸν ἕξ οὐδοῖο διαμπερές, ἐνθ' ἐνὶ πέπλοι
 λεπτοὶ εὐνήητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 ἔνθα δὲ Φαιήκων ἠγήτορες ἐδριόωντο
 πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
 100 χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν
 ἕστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτις κατὰ δῶματα δαιτυμόνεσσιν.
 πεντήκοντα δὲ οἱ δμῶαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες
 αἰ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπι μῆλοπα καρπόν,
 105 αἰ δ' ἴστους ἐφρόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
 ἤμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
 καιροσέων δ' ὀφονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
 νῆα θοῆν ἐνὶ πόντῳ ἔλαυνέμεν, ὥς δὲ γυναῖκες
 110 ἴστον τεχνῆσαι· πέρι γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη

ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἔσθλάς. 7
 ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγνος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
 ὄγχυαι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι 115
 συκείαι τε γλυκεραὶ καὶ ἔλαιαι τηλεθόωσαι.
 τάων οὐ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
 χείματος οὐδὲ θέρους, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 ζεφυρή πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 ὄγχην ἐπ' ὄγχην γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ, 120
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἀλῶν ἔρριζῶται,
 τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
 τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγώσιν,
 ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δὲ τ' ὄμφακες εἰσὶν 125
 ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι.
 ἐν δὲ δύο κρήναι ἧ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 σκίδναται, ἧ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἴησιν 130
 πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 Ἐνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐψ̄ θηήσατο θυμῷ,
 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω. 135
 εὔρε δὲ Φαιήκων ἠγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπέεσσιν εὐσκόπῳ ἀργειφόντῃ,
 ᾧ πνυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίαιτο κοίτου.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἣν οἱ περιέχευεν Ἀθήνη, 140
 ὄφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
 καὶ τότε δῆ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
 οἱ δ' ἄνεψ̄ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
 θαύμαζον δ' ὀρόωντες. ὁ δ' ἔλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς· 145
 „Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,

- 7 σὸν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας,
τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
ζώμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
- 150 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅτι δῆμος ἔδωκεν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱέσθαι
θάσσον, ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχω.“
Ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπ' ἐσχάρη ἐν κονίησιν
παρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
- 155 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἥριος Ἐχένης,
ὅς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν
καὶ μῦθοισι κέκαστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς·
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
„Ἀλκινόῳ, οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικεν,
- 160 ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρη ἐν κονίησιν·
οἶδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου
εἶσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
- 165 σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
δόρπον δὲ ξεῖνω ταμίη δότω ἔνδον ἑόντων.“
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
ᾧρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαινοῦ,
- 170 υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἴζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
- 175 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἧσθε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς.
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
„Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθῃ νεῖμον
- 180 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.“
Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίονα,

νόμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν. 7
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 185
 „κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
 ἧῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες 190
 ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν
 ῥέξομεν ἱερὰ καλά, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
 μνησόμεθ', ὡς χ' ὁ ξεῖνος ἀνευθε πόνου καὶ ἀνίης
 πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἴκηται
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστίν,
 μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσιν 195
 πρὶν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται, ἄσσα οἱ Αἴσα κατὰ Κλωθέας τε βαρεῖαι
 γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται. 200
 αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἑναργεῖς
 ἡμῖν, εὐτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας,
 δαίνυνται τε παρ' ἅμμι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
 οὐ τι κατακρύπτουσιν, ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν, 205
 ὡς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 οὐδέμας οὐδὲ φρυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν. 210
 οὔστινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας οἰζῶν
 ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
 καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθήσαίμην,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 ἀλλ' ἔμὲ μὲν δορπηῆσαι ἔασατε κηδόμενόν περ· 215
 οὐ γὰρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἦτ' ἐκέλευσε ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,

7 ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἧ δὲ μάλ' αἰεὶ
 220 ἔσθόμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἔκ δέ με πάντων
 ληθάνει, ὅσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
 ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθαι ἅμ' ἠοὶ φαινομένηφιν,
 ὡς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
 καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰῶν
 225 κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.“

Ἔς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἠΐθελε θυμός,
 οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 230 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς
 ἦσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἶματ' ἰδοῦσα
 235 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτῇ τευῖξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ξείνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν;
 οὐδὲ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;“

240 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ἀργαλέον, βασιλεία, διηνεκέως ἀγορευῆσαι
 κήδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες·
 τοῦτο δέ τοι ἔρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ.
 Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἶν ἀλλ' κεῖται,
 245 ἐνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
 μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφρέστιον ἤγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 250 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιπεν ἔσθλοὶ ἑταῖροι,
 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιω ἀγκὰς ἐλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης
 ἐννήμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον ἔς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἐνθα Καλυψώ

- ναιει ἔϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἣ με λαβοῦσα 7
 ἐνδυκῶς ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν, ἣδὲ ἔφρασκεν 256
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἥματα πάντα·
 ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.]
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἶματα δ' αἰεὶ
 δάκρυσι δεύεσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ· 260
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι
 Ζητὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἣ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 σῆτον καὶ μέθυ ἠδύ, καὶ ἄμβροτα εἶματα ἔσσειν, 265
 οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 ἐπτά δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἥματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιοέοντα
 γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
 δυσμόρφ· ἣ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι οἴζυτι 270
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθα,
 ὠρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
 εἶα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε 275
 νηχόμενος μέγα λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμα ἐπὶ χέρσῳ,
 πέτρης πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ·
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον 280
 ἐς ποταμόν, τῇ δὴ μοι εἰσατο χῶρος ἄριστος,
 λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νύξ
 ἦλυθ'. ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διυπετέος ποταμοῖο
 ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα 285
 ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
 ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εὐδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ.
 δύσετό τ' ἥελιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τετῆς ἐνόησα θυγατρὸς 290

7 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην ἔικυῖα θεῆσιν.
τὴν ἰκέτευσ' ἢ δ' οὐ τι νοήματος ἤμβροτεν ἔσθλοῦ,
ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.

295 ἢ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις ἢ δ' αἴθοπα οἶνον,
καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν.
ταῦτά τοι ἀγνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
„ξείν', ἦτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν
300 παῖς ἐμή, οὐνεκά σ' οὐ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἰκέτευσας.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ἦρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
ἦ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι·
305 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυρόμενός τε,
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισχύσσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἶμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
„ξείν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
310 μασιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐών, οἶός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγὼ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὔθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
315 εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις. ἀέκοντα δέ σ' οὐ τις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαιρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
αὔριον ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνω
λέξεται, οἳ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἴκηαι
320 πατριδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν,
εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἐκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,
τὴν περ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἳ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν Γαιήϊον υἷόν.

325 καὶ μὲν οἳ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
ἦματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.

εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσίν, ὅσσον ἄρισται
 νῆες ἔμαί καὶ κοῦροι ἀναορίπτειν ἄλα πηδῶ.“ 7

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· 330
 „Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
 Ἀλκίνοος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν
 ἄσβεστον κλέος εἶη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν 335
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλά,
 πορφύρε', ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρουιο δάος μετὰ χερσίν ἔχουσαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, 340
 ὠτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·

„ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεπολήται δέ τοι εὐνή.“
 ὣς φάν, τῷ δ' ἀσπαστὸν εἶσατο κοιμηθῆναι.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ· 345
 Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 παρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 9
 ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 ἂν δ' ἄρα διογενῆς ὤρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 Φαιήκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο. 5
 ἔλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
 πλησίον. ἣ δ' ἀνὰ ἄστνυ μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα,
 καὶ θα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον· 10
 „δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 εἰς ἀγορὴν ἵεναι, ὄφρα ξεῖνοιο πύθησθε,
 ὅς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἴκετο δῶμα
 πόντον ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.“

- 8 Ὡς εἰποῦσ' ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 16 καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραὶ τε καὶ ἔδραι
 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θῆσαντο ἰδόντες
 υἷὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,
 20 καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
 ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
 δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
 πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 25 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „κέκλυτε, Φαίηκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ξεῖνος ὄδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
 ἢ ἐπρὸς ἠοίων ἢ ἐσπερίων ἀνθρώπων·
 30 πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
 ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται,
 ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διὰν
 35 πρωτόπλοον, κούρω δὲ δῦω καὶ πεντήκοντα
 κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
 ἔχβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρῆξω.
 40 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματα καλὰ
 ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν.
 μηδέ τις ἀρνεῖσθω. καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδὸν
 Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδίην,
 45 τέρπειν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοῖ δ' ἅμ' ἔποντό
 σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετώχετο θεῖον ἀοιδόν.
 κούρω δὲ κρινθέντε δῦω καὶ πεντήκοντα
 βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῆν' ἀλὸς ἀτρυγέτιο.
 50 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,

νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἄλως βένθοσδε ἔρυσσαν, 8
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νῆϊ μελαίῃ,
 ἤρτυναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν,
 πάντα κατὰ μοῖραν, ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν.
 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ὤρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα 55
 βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἔς μέγα δῶμα.
 πλῆντο δ' ἄρ' αἰθουσαί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
 [ἄγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί].
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἰέρευσεν,
 ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς· 60
 τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινῆν.
 Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἤλθεν ἄγων ἐρήτηρον ἀοιδόν,
 τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
 ὄφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἠδεῖαν ἀοιδῆν.
 τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον 65
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας,
 καδ δ' ἐκ πασσαλόφει κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
 αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι,
 κῆρυξ· παρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
 παρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει. 70
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἔτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 οἴμης, τῆς τότε ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὸν ἴκανεν,
 νεῖκος Ὀδυσσεῆος καὶ Πηλείδew Ἀχιλλῆος, 75
 ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖῃ
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 χαῖρε νόψ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
 ὥς γάρ οἱ χρεῖων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 Πυθοῖ ἐν ἠγαθήῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν 80
 χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
 Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλών χερσὶ στιβαρῆσιν
 κακ κεφαλῆς εἶρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα· 85
 αἶδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὄφροσι δάκρυα λείβων.

- 8 ἦτοι ὅτε λήξειεν αἰείδων θεῖος ἀοιδός,
 δάκρυ' ὁμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἔλεσκεν,
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἔλων σπείσασκε θεοῖσιν·
- 90 αὐτὰρ ὅτ' ἄψ' ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν αἰδεῖν
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
 ἄψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
 ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
- 95 ἦμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
 αἴψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 „κέκλυτε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἴσης
 φόρμιγγός θ', ἢ δαιτὶ σννήροός ἐστι θαλεῖη·
- 100 νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
 πάντων, ὡς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
 πύξ τε παλαιμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν.“
 ὧς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
- 105 κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφρι κρέμασεν φόρμιγγα λιγείαν,
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
 κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδόν, ἦν περ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
 βᾶν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πούλυς ὄμιλος,
- 110 μυρῖοι. ἂν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ.
 ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
 Ναυτεὺς τε Πρυμνεὺς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
 Ποντεὺς τε Πρωρεὺς τε, Θόων Ἀναβησίνεώς τε
 Ἀμφιαλός θ' υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
- 115 ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος βροτολοιοῦ ἴσος Ἄρηϊ,
 Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
 ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ' Ἄλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
- 120 οἱ δ' ἦτοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν.
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίλιο.

- τῶν δὲ θείων ὄχ' ἄριστος ἦν Κλυτόνηος ἀμύμων· 8
ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιιν,
τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἴκεθ', οἳ δ' ἐλίποντο. 125
οἳ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνντο πάντας ἀρίστους.
ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
πύξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο. 130
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο·
„δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἀέθλον
οἶδέ τε καὶ δεδάηκε. φυὴν γε μὲν οὐ κακὸς ἔστιν,
μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθευ 135
αὐχένα τε στιβαρόν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέροηκται πολέεσσιν.
οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρα γε συγγεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερός εἴη.“
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε· 140
„Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
[αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἴων καὶ πέφραδε μῦθον.]“
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἴων καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
„δεῦρ' ἄγε καὶ σύ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων, 145
εἴ τινά που δεδάηκας. ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κ' ἔησιν,
ἢ ὅτι ποσσὶν κε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἔησιν.
ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἦδη 150
κῆρ τε κατειρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἢ περ ἀέθλοι,
ὅς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα, 155
νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χαίριζων
ἦμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.“
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νεικισέ τ' ἄντην·

- 8 „οὐ γάρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φρωτὶ εἴσκω
 160 ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
 ἀλλὰ τῷ, ὅσθ' ἅμα νηὶ πολυκλήϊδι θαμίζων,
 ἀρχὸς ναυτῶν οἵτε προηκτῆρες ἔασιν,
 φόρτον τε μνήμων καὶ ἐπισκοπος εἰσιν ὄδαίον
 κερδέων θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.“
- 165 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
 οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
 ἀνδράσιν, οὔτε φρυγὴν οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
 ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
 170 ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἱ δέ τ' ἔς αὐτὸν
 τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
 αἰδοῖ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρόπει ἀγρομένοισιν,
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστνυ θεὸν ὡς εἰσορόωσιν.
 ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
 175 ἀλλ' οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν,
 ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
 οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
 ὦρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον. ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
 180 ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἦβη τε πεπρόθεα χερσὶ τ' ἐμῆσιν.
 νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
 ἀλλὰ καὶ ὣς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·
- 185 θυμοδακῆς γὰρ μῦθος, ἐπώτρυνας δέ με εἰπὼν.“
 Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐζας λάβε δίσκον
 μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,
 ἢ οἴω Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισιν.
 τὸν ῥα περιστρέψας ἤκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός,
 190 βρόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα
 ῥίμῃρα θεῶν ἀπὸ χειρός. ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
 ἀνδρὶ δέμας εἰκνῦα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

- „καὶ κ' ἀλάος τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα 8
 ἀμφαφρόων, ἐπεὶ οὐ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ, 196
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτον. σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
 οὐ τις Φαιήκων τόν γ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.“
 Ὡς φάτο· γῆθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 χαίρων, οὐνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι. 200
 καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσιν·
 „τοῦτον νῦν ἀρίεσθε, νέοι. τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
 ἦσιν ἢ τοσσοῦτον ὀϊομαι ἢ ἔτι μᾶσσον.
 τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
 δεῦρ' ἄγε πειρηθῆτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην, 205
 ἢ πῦξ ἢ ἐπάλη ἢ καὶ ποσὶν, οὐ τι μεγαίρω,
 πάντων Φαιήκων, πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
 ξεῖνος γάρ μοι ὄδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
 ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
 ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρειται ἀέθλων 210
 δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἕο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναινομαι οὐδ' ἀθερίζω,
 ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθῆμεναι ἄντην.
 πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσοι ἀέθλοι.
 εὔ μὲν τόξον οἶδα εὐῆξοον ἀμφαφάσθαι· 215
 πρῶτός κ' ἀνδρᾶ βάλοιμι ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
 ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
 ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίατο φρωτῶν.
 οἷος δὴ με Φιλοκλήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
 δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἰχαιοί. 220
 τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
 ὅσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες.
 ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθέλησω,
 οὐθ' Ἡρακλῆϊ οὐτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
 οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων. 225
 τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρύτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
 ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προχαλίζετο τοξάζεσθαι.
 δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις δισσιῶ.
 οἷοισιν δεῖδοικα ποσὶν μή τις με παρέλθῃ 230

8 Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
 κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
 ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλννται.“

“Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

235 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „ξεῖν’, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ’ ἡμῖν ταῦτ’ ἀγορεύεις,
 ἀλλ’ ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,
 χιόμενος, ὅτι σ’ οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστάς
 νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὐ τις ὄνοιτο,

240 ὅστις ἐπίστατο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
 ἀλλ’ ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλω
 εἵπης ἠρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν
 δαινύη παρὰ σῆ τ’ ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
 ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν

245 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξ ἔτι πατρῶν.
 οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
 ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
 αἰεὶ δ’ ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε
 εἵματά τ’ ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.

250 ἀλλ’ ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσοι ἄριστοι,
 παίσατε, ὡς χ’ ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 οἷαδε νοστήσας, ὅσπον περιγιγνόμεθ’ ἄλλων
 ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ αἰοιδῇ.

Δημοδόκῳ δέ τις αἴψα κίων φόρμιγγα λίγειαν
 255 οἰσέτω, ἣ πού κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.“

“Ὡς ἔφατ’ Ἀλκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δὲ κῆρυξ
 οἷσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.

αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστησαν
 δῆμιοι, οἱ κατ’ ἀγῶνας εὖ πρήσσεσκον ἕκαστα,
 260 λείηναν δὲ χορόν, καλὸν δ’ εὐρύνηαν ἀγῶνα.

κῆρυξ δ’ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
 Δημοδόκῳ. ὁ δ’ ἔπειτα κί’ ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
 πρωθῆβαι ἴσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο,
 πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

265 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.

[Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεΐδειν

- ἄμφ' Ἄρεος φιλότητος ἔϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης, 8
 ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαιστοιο δόμοισιν
 λάθρη· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤσχυνε καὶ εὐνήν
 Ἡφαιστοιο ἀνακτος. ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν 270
 Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
 Ἡφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσεν,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεῦων,
 ἐν δ' ἔθειτ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἀκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
 ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν. 275
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
 ἄμφι δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χέε δέσματα κύκλι' ἀπάντη·
 πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
 ἧῦτ' ἀράχνια λεπιά, τὰ γ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο, 280
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
 εἶσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἔκκείμενον πτολιέθρον,
 ἧ οἱ γαϊάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 οὐδ' ἀλασκοπίην εἶχε χρυσήνιος Ἄρης, 285
 ὡς ἴδεν Ἡφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα·
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαιστοιο,
 Ἰσχανόων φιλότητος ἔϋστεφάνου Κυθερείης.
 ἠ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
 ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔξεθ'· ὃ δ' εἶσω δώματος ἦει, 290
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέοιμεν εὐνηθέντες·
 οὐ γὰρ ἔθ' Ἡφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἦδη
 οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.“
 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν εἶσατο κοιμηθῆναι. 295
 τῷ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἄμφι δὲ δεσμοὶ
 τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαιστοιο,
 οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.
 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὅτ' οὐκέτι φρυκτὰ πέλοντο.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις, 300
 αὐτίς ὑποστρέψας πρὶν Λῆμνον γαῖαν ἱέσθαι·
 ἠέλιος γὰρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον.

- 8 [βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ·]
 ἔσθη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
- 305 σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν·
 „Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστά καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε,
 ὡς ἐμὲ χωλὸν ἔοντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδήλον Ἄρηα,
- 310 οὔνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
 ἠπεδανὸς γενόμην. ἀτὰρ οὐ τί μοι αἴτιος ἄλλος,
 ἀλλὰ τοκῆε δύω, τὼ μὴ γεινασθαι ὄφελλον.
 ἀλλ' ὄψουσθ', ἵνα τῷ γε καθεύδεται ἐν φιλότῃ,
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὄροων ἀκάχημαι.
- 315 οὐ μὲν σφεας εἶτ' ἐολπὰ μίνυνθά γε κειέμεν οὔτως,
 καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
 εὔδειν. ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
 εἰς ὃ κέ μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδοῦσιν ἔεδνα,
 ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἴνεκα κούρης,
- 320 οὔνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ·
 ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάστη.
- 325 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοί, δωτηῆρες ἑάων·
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἥφαιστοιο.
 ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 „οὐκ ἀρετᾶ κατὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν,
- 330 ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἑὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα,
 ὠκύτατόν περ ἔοντα θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 χωλὸς ἑὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγρ' ὄφελλει.“
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
- 335 „Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
 ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 εὔδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῆν Ἀφροδίτη;“
 Τὸν δ' ἠμείβει ἔπειτα διάκτορος ἀργειφρόντης·

„αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον. 8
 δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν, 340
 ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι,
 αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμι παρὰ χρυσῆν Ἄφροδίτη.“

“Ὡς ἔφατ', ἐν δὲ γέλωσ ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωσ ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
 Ἥφαιστον κλυτοεργόν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα. 345

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
 τίσειν αἷσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 „μὴ με, Ποσειδάων γαιήοχε, ταῦτα κέλευε· 350
 δειλαὶ τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
 πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἑνοσίχθων·
 „Ἥφαιστ', εἴ περ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας 355
 οἴχηται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 „οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.“

“Ὡς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἥφαιστοιο.
 τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν κρατεροῦ περ ἑόντος, 360
 αὐτίκ' ἀναΐξαντε ὃ μὲν Θρήκηδε βεβήκει,
 ἣ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδῆς Ἄφροδίτη,
 εἰς Πάφον· ἐνθα δέ οἱ τέμενος βωμὸς τε θυήεις.
 ἐνθα δέ μιν Χάριτες λούσαν καὶ χρῶσαν ἐλαίῳ
 ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἑόντας, 365
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀκούων, ἧδὲ καὶ ἄλλοι
 Φαίηκες δαλιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.]

Ἀκλίνος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν 370
 μοναῖξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὐ τις ἔριζεν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαιραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο,
 πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
 τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφρα σκίοντα

- 8 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἀερεθεὶς
 376 ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὔδας ἰέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαιρῆ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
 ὠρχεῖσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ταρφέ' ἀμειβομένω. κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
 380 ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
 δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε διὸς Ὀδυσσεύς·
 „Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,
 ἡμὲν ἀπειλήσας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἦδ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.“
 385 Ὡς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 αἴψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 „κέλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες·
 ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι.
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιεικές.
 390 δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
 ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 τῶν οἱ φᾶρος ἕκαστος εὐπλυνὲς ἦδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήντος.
 αἴψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶν
 395 ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἢ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
 Εὐρύαλος δέ ἐ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσιν
 καὶ δῶρω, ἐπεὶ οὐ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.“
 Ὡς ἔραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἦδ' ἐκέλευον,
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
 400 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 „Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,
 τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
 δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
 ἀργυρῆ, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
 405 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.“
 Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε. ἔπος δ' εἶ πέρ τι βέβακται
 δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
 410 σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰέσθαι

δοῖεν, ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχεις.“ 8

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „καὶ σύ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
 μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
 τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.“ 415

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
 δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.
 καὶ τὰ γ' ἔς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαοί·
 δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
 μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα. 420

τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 ἔλθόντες δὲ καθίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.
 δὴ ῥα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 „δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥτις ἀρίστη·
 ἐν δ' αὐτῇ θές φᾶρος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα. 425

ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδῶν τ' εὖ κείμενα πάντα
 δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
 δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
 καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλειςον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
 χρύσειον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
 σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν.“ 430

Ὡς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῶησιν ἔειπεν
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅτι τάχιστα.
 αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ, 435
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλοῦσαι.
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἀμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
 τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
 ἔξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
 ἔσθῃτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν· 440

ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν καλὸν τε χιτῶνα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
 μὴ τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὀππότ' ἂν αὐτε
 εὔδησθα γλυκὴν ὕπνον ἰῶν ἐν νηϊ μελαίνῃ.“ 445

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἀκούσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

- 8 αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, Θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἦλθεν
 ποικίλον, ὃν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
 αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
 450 ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'. ὃ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
 θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὐ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
 ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠῦκόμοιο·
 τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γε θεῶ ὧς ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαι λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 455 ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλήν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἴνοποτῆρας
 ἦτε. Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὄρῳσα,
 460 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
 μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτη ζῳάγρ' ὀφέλλεις.“
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 465 οὔτω νῦν Ζεὺς θεῖη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
 τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶ ὧς εὐχετοῦμένη
 αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβίωσας, κούρη.“
 Ἦ ῥα, καὶ ἔς θρόνον ἕζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 470 οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον κερόωντό τε οἶνον.
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
 Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 δὴ τότε κῆρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 475 νῶτον ἀποπροταμών — ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο —
 ἀργιόδοντος υἱός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
 „κῆρυξ, τῆ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησιν,
 Δημοδόκῳ, καὶ μιν προσπτύξομαι ἀχνύμενός περ·
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοῖ
 480 τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἄρα σφέας
 οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.“
 Ὡς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν

- ἦρω Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ. 8
οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 485
δὴ τότε Δημοδόκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Δημόδοκ', ἔξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων.
ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων·
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰεΐδεις,
[ὅσσο' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσο' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,] 490
ὥστε πον ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
ὃν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλω ἤγαγε διὸς Ὀδυσσεύς,
ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν. 495
αἶ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδῆν.“
Ὡς φάθ'· ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἦρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδῆν
ἐνθεν ἐλών, ὡς οἱ μὲν εὐσσέλμων ἐπὶ νηῶν 500
βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἄργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
ὡς ὁ μὲν ἐστήκει, τοὶ δ' ἀκριτα πόλλ' ἀγόρευον 505
ἦμενοι ἀμφ' αὐτόν. τρίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή,
ἢ διαπληῆξαι κοῖλον δόρου νηλεῖ χαλκῷ,
ἢ κατὰ πετρῶων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἀκρης,
ἢ ἑἶαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν· 510
αἴσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἶατο πάντες ἄριστοι
Ἄργεῖων Τρῶεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦειδεν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον νῆες Ἀχαιῶν
ἵππόθεν ἐχθόμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες. 515
ἕλλον δ' ἄλλη ἄειδε πόλιν κεραιζέμεν αἰτήν,
αὐτὰρ Ὀδυσῆα προτὶ δώματα Διῆφόβοιο
βήμεναι ἦν' Ἰθάκη σὺν ἀντιθέῳ Μεγελῶφ.

- 8 κείθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
 520 νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰοῖδός ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
 ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
 ὅστε ἐῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσησιν,
 525 ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
 ἦ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαιρόντα ἰδοῦσα
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δὲ τ' ὀπισθεν
 κόπτοντες δούρεσσι μετάφρνον ἠδὲ καὶ ὤμους
 εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἴζυν·
 530 τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
 ὡς Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
 ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
 ἦμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
 535 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηῦδα·
 „κέκλυτε, Φαιήκων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Δημοδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγεια·
 οὐ γάρ πω πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' αἰεῖδει.
 ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὠρορε θεῖος αἰοῖδός,
 540 ἐκ τοῦ δ' οὐ πω παύσατ' οἴζυροιο γόοιο
 ὁ ξείνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
 ξεινοδόκοι καὶ ξείνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
 εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
 545 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες.
 ἀντὶ κασιγνήτου ξεινός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεςσιν.
 τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
 ὅττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
 550 εἶπ' ὄνομ', ὅττι σε κείθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε
 ἄλλοι θ', οἱ κατὰ ἄστνυ καὶ οἱ περιναιετάουσιν·
 οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
 οὐ κακός οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι, τοκῆς.

εἰπέ δέ μοι γαῖάν τε τεῖν δῆμόν τε πόλιν τε, 8
 ὄφρα σε τῆ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες. 556
 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 οὐδέ τι πηδάλλ' ἔστι, τάτ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
 ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροῦς 560
 ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἄλως ἐκπερόωσιν
 ἤερι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
 οὔτε τι πημανθῆναι ἐπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
 ἀλλὰ τόδ' ὡς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
 Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι 565
 ἡμῖν, οὔνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
 ραισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
 ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν 570
 ἢ κ' ἀτέλεσθ' εἴη, ὡς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἄστινας ἴεο χώρας
 ἀνθρώπων, αὐτούς τε πόλιάς τ' εὖ ναιεταώσας,
 ἡμὲν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 575
 οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
 εἰπέ δ' ὅτι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ
 Ἄργείων Δαναῶν ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
 τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
 ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομένοισιν αἰοιδή. 580
 ἦ τίς τοι καὶ πηρὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ
 ἐσθλὸς ἔων, γαμβρὸς ἢ πενθερός, οὔτε μάλιστα
 κῆδιστοι τελέθουσι μεθ' αἰμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
 ἦ τίς πον καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς,
 ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χειρείων 585
 γίγνεται, ὅς κεν ἑταῖρος ἔων πεπνυμένα εἰδῆ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· Ι
 „Ἀλλῆνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,
 ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκούεμεν ἐστὶν αἰοιδῶ

- 9 τοιοῦδ', οἷος ὄδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
 5 οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
 ἢ ὅτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατά δῆμον ἅπαντα,
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζονται ἀοιδοῦ
 ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 10 οἴνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·
 τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
 σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπειτράπετο στονόεντα
 εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
 τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
 15 κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
 εἴδετ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φρυγὼν ὑπο νηλεὲς ἤμαρ,
 ὑμῖν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναιῶν.
 εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 20 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μὲν κλέος οὐρανὸν ἵκει.
 ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῆ,
 Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησιν,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 25 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἀλὶ κεῖται
 πρὸς ζόφον — αἰ δέ τ' ἀνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε —,
 τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ τοι ἔγωγε
 ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ δία θεάων
 30 [ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι]·
 ὧς δ' αὐτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
 ὧς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 35 γίγνεται, εἴ περ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναιεὶ ἀπάνευθε τοκῆων.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
 ὄν μοι Ζεὺς ἐρέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
 Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεοσι πέλασσεν,

Ἴσμάρω. ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς· 9
 ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες 41
 δασσάμεθ', ὡς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίλοι ἴσης.
 ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερχῶ ποδὶ φρευγέμεν ἡμέας
 ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
 ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45
 ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
 οἳ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους
 ἦπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
 ἀνδράσι μάρασθαι, καὶ ὄφι χρῆ πεζὸν ἔοντα. 50
 ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη,
 ἠέριοι· τότε δὴ ῥα κακῆ Διὸς αἴσα παρέστη
 ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῆσιν,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν. 55
 ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ,
 τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ ἔοντας·
 ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοὺς.
 ἔξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι 60
 ὦλονθ'· οἳ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
 οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι
 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἕαστον ἀῦσαι, 65
 οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δηωθέντες.
 νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορρῆην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι καλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐρέροντ' ἐπικάρσiai, ἰστία δὲ σφιν 70
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἴς ἀνέμοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὕλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερέσσαμεν ἠλειρόνδε.
 ἔνθα δύο νύκτας δύο τ' ἡμέατα συνεχῆς αἰεὶ
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. 75

- 9 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἤμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
 ἰστοὺς σιτησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λευκὰ ἐρύσαντες
 ἤμεθα· τὰς δ' ἀνεμός τε κυβερνῆται τ' Ἰθυιον.
 καὶ νῦ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν·
- 80 ἀλλὰ με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν
 καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
 Ἐνθεν δ' ἐνῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἷτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσι.
- 85 ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτήτοσ,
 δὴ τότε ἔγων ἑτάρους προῖεν πεύθεσθαι ἰόντας,
 οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
- 90 ἄνδρε δῶ κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας.
 οἱ δ' αἰψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
 οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
 ἤμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
- 95 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἦσθαι οὐδὲ νέεσθαι,
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
 τοὺς μὲν ἔγων ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρούσσας·
- 100 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήϊρας εἰαίρους
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
 μὴ πῶ τις λωτοῖο φαγὼν νόστιοιο λάθῃται.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετιμοῖς.
- 105 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερσφιάλων, ἀθεμιστῶν
 ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
 οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρώσιν,
 ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
- 110 πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἄμπελοι, αἶτε φέρουσιν
 οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.

τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θέμιστες, 9
 ἀλλ' οἷ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
 παίδων ἢ δ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν. 115

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
 γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
 ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
 ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
 οὐδέ μιν εἰσοικνεῦσι κνηγέται, οὔτε καθ' ὕλην 120
 ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.

οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταἴσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
 ἀλλ' ἢ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
 ἀνδρῶν χηρέει, βόσκει δέ τε μηγάδας αἶγας.
 οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλοπάροηοι, 125
 οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνι τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 νῆας ἐϋσέλμους, αἶ κεν τελείοιεν ἕκαστα

ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ
 ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
 οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο. 130

οὐ μὲν γάρ τι κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὦρια πάντα·
 ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
 ὑδρηλοί, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν·
 ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
 εἰς ὦρας ἀμῶεν, ἔπει μάλα πῖαρ ὑπ' οὔδας. 135

ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος, ἴν' οὐ χρεῶ πεισματός ἐστιν,
 οὔτ' εὐνὰς βαλέειν οὔτε προμνήσι' ἀνάψαι,
 ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰς ὃ κε ναυτέων
 θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται. 140

αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
 κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἶγιοιροί πεφύασιν.
 ἐνθα κατεπλόμεν, καὶ τις θεὸς ἠγεμόνουεν
 νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προὔφαινετ' ἰδέσθαι·
 ἀῆρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖτ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
 οὐρανόθε προὔφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν. 145

ἐνθ' οἷ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προὶ χέρον

- 9 εἰσίδομεν πρὶν νῆας ἔϋσέλμους ἐπικέλσαι.
 κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἰστία πάντα,
 150 ἔκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἔνθα δ' ἀποβρίζαντες ἐμείναμεν ἦώ διαν.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 155 αἴγας ὄρεσκόους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δυώδεκα, ἔς δὲ ἑκάστην
 160 ἑνέα λάγχανον αἴγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴψ.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἔς ἡέλιον καταδύντα
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 οὐ γάρ πο νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 165 ἠφύσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολιεθρον ἐλόντες.
 Κυκλώπων δ' ἔς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
 καπνόν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν οἴων τε καὶ αἰγῶν.
 ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφρας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 170 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορῆν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 „ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 ἐλθῶν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν,
 175 ἢ ῥ' οἱ γ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἦὲ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.“
 Ὡς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβάλειν ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 180 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἕρετμοῖς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,
 ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
 ὑψηλόν, δάφνησι κατηρεφές. ἔνθα δὲ πολλὰ

μῆλ', οἷές τε καὶ αἶγες, ἰάυεσκον· περὶ δ' αὐλή 9
 ὑψηλὴ δέδμητο κατωρχέεσσι λίθοισιν 185
 μακροῦσιν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
 οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
 πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἦδη.
 καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἐώκει 190
 ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
 ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήϊρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ νῆϊ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεξ' ἀρίστους 195
 βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἄσκον ἔχον μέλανος οἴνοιο,
 ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
 ἱεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
 οὔνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ
 ἀζόμενοι· ᾗκει γὰρ ἐν ἄλσει δενδρήεντι 200
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρην ἀγλαὰ δῶρα·
 χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
 δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυνάδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
 ἠδύν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν. οὐδέ τις αὐτὸν 205
 ἠείδη δμῶων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμὴ τε μί' οἴῃ.
 τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἵκοσι μέτρα
 χεῦ', ὀδμὴ δ' ἠδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδάδει, 210
 θεσπεσίη· τότ' ἂν οὐ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
 τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἄσκον μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι οὔσατο θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,
 ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας. 215

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
 εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμειε νομὸν κᾶτα πίονα μῆλα.
 ἔλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθγείμεσθα ἕκαστα.
 ταρσοὶ μὲν τυρῶν βροῖσαν, στείλοντο δὲ σηχοὶ

- 9 ἄρνων ἦδ' ἐρίφων· διακεκριμένοι δὲ ἕκασται
 221 ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι. ναῖον δ' ὄρω ἄγγεα πάντα,
 γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 ἐνθ' ἔμὲ μὲν πρῶτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν
 225 τυρῶν αἰνυμένους ἶναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα
 καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρον ὕδωρ·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην — ἦ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν —,
 ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
 230 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανείς ἐρατεινὸς ἕσεσθαι.
 Ἐνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
 ἦμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων. φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἄζαλῆς, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἶη.
 235 ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὄρουμαγδὸν ἔθηκεν·
 ἡμεῖς δὲ δεῖσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
 αὐτὰρ ὃ γ' εἰς εὐρὸν σπέος ἤλασε πύονα μῆλα,
 πάντα μάλ' ὅσσ' ἠμελγε, τὰ δ' ἄρσενά λεῖπε θύρηφιν,
 ἄρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
 240 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰέρας,
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τὸν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
 ἐσθλαὶ τετρακύκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
 τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
 ἐξόμενος δ' ἠμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἴγας,
 245 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρονον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτίκα δ' ἠμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
 ἠμισυ δ' αὐτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἶη
 πίνειν αἰνυμένην καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἶη.
 250 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας·
 „ὦ ξεῖνοι, τίνας ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλευθα;
 ἦ τι κατὰ προῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε
 οἶά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα; τοῖτ' ἀλόωνται
 255 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες.“

- Ὡς ἔραθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
 δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
 ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἔπεσσι ἀμειβόμενος προσέειπον·
 „ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα
 ἦλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
 λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος εὐχόμεθ' εἶναι,
 τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστίν·
 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
 πολλοὺς. ἡμεῖς δ' αὖτε κίχασμένοι τὰ σὰ γούνα
 ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον ἦε καὶ ἄλλως
 δοίης δωτήνην, ἣτε ξείνων θέμις ἐστίν.
 ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεοῦς· ἰκέται δέ τοι εἶμεν.
 Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε,
 ξείνιος, ὃς ξεινοῖσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.“
 Ὡς ἐφράμην, ὃ δέ μ' ἀντίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 „νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 ὅς με θεοὺς κέλειαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·
 οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν
 οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος περιδοίμην
 οὔτε σεῦ οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει.
 ἀλλὰ μοι εἴφ', ὅπη ἔσχεσ ἰὼν εὐεργέα νῆα,
 ἢ που ἐπ' ἐσχατιῆς ἢ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαεῖω.“
 Ὡς φράτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότα πολλὰ,
 ἀλλὰ μιν ἄψορον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·
 „νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 ἄκρη προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.“
 Ὡς ἐφράμην, ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν,
 σὺν δὲ δύῳ μάρψας ὥστε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
 κόπτι· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 τοὺς δὲ διὰ μελεῖστί ταμῶν ὀπλίσσατο δόρπον·

9

260

265

270

275

280

285

290

- 9 ἦσθιε δ' ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
 ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόντα.
 ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χειῖρας,
 295 σκέτλια ἔργ' ὀρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύνλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
 ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκροτον γάλα πίνων,
 κειτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν
 300 ἄσσον ἰών, ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρκεν.
 αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλῶν
 305 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέδηκεν.
 ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ διαν·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἦμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἐκάστη.
 310 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 σὺν δ' ὃ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὀπλίσατο δεῖπνον.
 δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
 ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄψ' ἐπέθηχ', ὡς εἴ τε φάρετρη πῶμ' ἐπιθεῖη.
 315 πολλῇ δὲ ῥοίῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
 Κύνλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
 εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 Κύνλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῶ,
 320 χλωρόν, ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροῖη
 αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες
 ὅσσον θ' ἰστὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 φροτίδος εὐρείης, ἣτ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
 325 τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς,
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦσαι δ' ἐκέλευσα·
 οἱ δ' ὀμαλὸν ποίησαν. ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς

- ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράπτεον ἐν πυρὶ κηλέω. 9
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
ἣ ῥα κατὰ σπείλους κέχυτο μεγάλη ἤλιθα πολλή· 330
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάσθαι ἄνωγον,
ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας
τρῖψαι ἐν ὄφθαλμῳ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱάνοι.
οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ ἦθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335
ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλιτριχα μῆλα νομεύων.
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὸν σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
ἣ τι διῶσάμενος, ἣ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰείρας, 340
ἐζόμενος δ' ἤμελγεν ὅις καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρονον ἦκεν ἐκάστη.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ ἔργα,
σὺν δ' ὃ γε δὴ αὐτε δύω μάρψας ὀπλίσσατο δόρπον.
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς, 345
κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
„Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
ὄφρ' εἰδῆς, οἶόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
ἡμετέρη. σοὶ δ' αὖ λειβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
οἴκαδε πέμπειας· σὺ δὲ μαίνειαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350
σχέτλιε, πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.“
Ὡς ἐφάμην, ὃ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν. ἦσατο δ' αἰνῶς
ἠδὺ ποτὸν πίνων, καὶ μ' ἦτεε δεῦτερον αὐτίς·
„δός μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὔνομα εἰπέ 355
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείλιον, ᾧ κε σὺ χαίρης.
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα
οἶνον ἔριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.“
Ὡς φάτ'· ἀτὰρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον. 360
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίησιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

- 9 „Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μὲ ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 365 ἐξερῶ· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὡς περ ὑπέστης.
 Οὐτίς ἔμοιγ' ὄνομα· Οὐτὶν δέ με κικλήσκουσιν
 μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.“
 Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' ἀντίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 „Οὐτὶν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισιν,
 370 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται.“
 Ἦ, καὶ ἀνακλινθεῖς πέσεν ὑπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν ἀνχένα, καδ δέ μιν ὑπνος
 ἤρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος
 ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὃ δ' ἐρεύγετο οἶνοβαρείων.
 375 καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
 εἴως θερμαίνουτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
 θάρσυνον, μή τις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὃ μοχλὸς ἐλαῖνος ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἀψεσθαι χλωρός περ ξῶν, διεφαινέτο δ' αἰνῶς,
 380 καὶ τότε ἐγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
 οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλαῖνον, ὄξυν ἐπ' ἄκρῳ,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεῖς
 δίνεον, ὡς ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνῆρ
 385 τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἐνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
 ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίρρεε θερμὸν ἰόντα.
 πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὔσεν ἀὔτιμῃ
 390 γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
 φαρμάσσω· τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
 ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαῖνῳ περὶ μοχλῷ.
 395 σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ,
 ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὃ μοχλὸν
 ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἑο χειρὶν ἀλύων,
 αὐτὰρ ὃ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἱ ῥά μιν ἀμφὶς

- ὄψεον ἐν σπήεσσι δι' ἀκριας ἠνεμοέσσας. 9
 οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος, 401
 ἱστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος, ὅτι ἐ κήδοι.
 „τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὦδ' ἐβόησας
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἄϋπνους ἄμμε τίθησθα;
 ἦ μή τις σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405
 ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἢ βίηφιν;“
 Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 „ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ οὐδὲ βίηφιν.“
 Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 „εἰ μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται οἶον ἔοντα, 410
 νοῦσόν γ' οὐ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
 ἀλλὰ σὺ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.“
 Ὡς ἄρ' ἔφραν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
 ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
 Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησιν, 415
 χερσὶ ψηλαφῶων, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων,
 αὐτὸς δ' ἐνὶ θυρήσῃ καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
 εἴ τινα που μετ' ὅεσσι λάβοι στείχοντα θυράζε·
 οὕτω γάρ που μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο, 420
 εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ
 εὐροίμην· πάντα δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον
 ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 ἄρσενες ὅτις ἦσαν εὐστρεφέες, δασύμαλλοι, 425
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφῆς εἶρος ἔχοντες·
 τοὺς ἀκέων συνέεργον εὐστρεφέεσσι λόγιοισιν,
 τῆς ἐπι Κύκλωψ εὐδε, πέλωρ ἀθεμίστια εἰδός,
 σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
 τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἴτην σώοντες ἐταίρους. 430
 τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὅτις φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε —
 ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἀπάντων —
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
 κελίμην· αὐτὰρ χερσὶν ἄνωτου θεσπεσίῳ
 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ. 435

- 9 ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἔμειναμεν ἤῶ δῖαν·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
 θήλειαι δὲ μέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
 440 οὐθ' αὖτα γὰρ σφραραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσιν
 τειρόμενος πάντων ὄϊων ἐπεμαίετο νῶτα
 ὄρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὡς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὄϊων στέρνοισι δέδεντο.
 ὕστατος ἄρνειὸς μῆλων ἔστειχε θύραζε,
 445 λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πνικινὰ φρονέοντι.
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερός Πολύφημος·
 „κρίε πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
 ὕστατος; οὐ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴῳν,
 ἀλλὰ πολὺν πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἀνθεα ποίης
 450 μακρὰ βιβάς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σύ γ' ἄνακτος
 ὄφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴῳ,
 455 Οὔτις, ὃν οὐ πῶ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
 εἰπεῖν, ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάξει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδει, καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 460 λωφήσειε κακῶν, τὰ μοι οὔτιδανὸς πόρην Οὔτις.“
 ὣς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπειλούς τε καὶ αὐλῆς
 πρῶτος ὑπ' ἄρνειοῦ λύομην, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πλονα δημῷ,
 465 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
 ἰκόμεθ'. ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὄφρ' οὐσι νεῦον ἐκάστω
 κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλιτριχα μῆλα
 470 πολλὰ ἐν νηϊ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρον ὕδωρ
 οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,

- ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἔρετμοῖς. 9
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισιν·
 „Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἐμελλες ἀνάκτιδος ἀνδρὸς ἑταίρους 475
 ἔδμεναι ἐν σπηῖ γλαφυρῶ κρατερῆφι βίηφιν.
 καὶ λίην σέ γ' ἐμελλε κινήσεσθαι κακὰ ἔργα,
 σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζοο σῶ· ἐνὶ οἴκῳ
 ἔσθόμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.“
 Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόφι μᾶλλον, 480
 ἦζε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
 καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώροιο·
 [τυτθὸν ἐδευήσεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.]
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δ' ἄψ ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῆμα, 485
 πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεςσι λαβὼν περιμήγεα κοντὸν
 ὧσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν,
 κρατὶ κατανεύων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον. 490
 ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων — ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυνον ἄλλοθεν ἄλλος —
 „σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγχιον ἄνδρα;
 ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα 495
 αὐτίς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
 εἰ δὲ φθρευξαμένου τευ ἢ ἀυδήσαντος ἄκουσεν,
 σὺν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆια δοῦρα
 μαρμάρῳ ὀκρῖόνετι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.“
 Ὡς φάσαν, ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν, 500
 ἀλλά μιν ἄπορρον προσέφην κροκοτήτι θυμῷ·
 „Κύκλωψ, αἶ κέν τις σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ὄφθαλμοῦ εἶρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
 φάσθαι Ὀδυσσεῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
 υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.“ 505
 Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει.

- 9 ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ, ἧὺς τε μέγας τε,
 Τηλέμοις Εὐρυμίδης, ὃς μαντιοσύνη ἐκέκαστο
 510 καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσι·
 ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσω,
 χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
 ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν·
 515 νῦν δέ μ' εἰὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκις
 ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσατο οἶνον.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω,
 πομπὴν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐνοσίγαιον·
 τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι·
 520 αὐτὸς δ', αἶ κ' ἐθέλῃσ', ἴησεται, οὐδέ τις ἄλλος
 οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.“
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 „αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
 εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἶσω,
 525 ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἴησεται οὐδ' ἐνοσίχθων.“
 ὣς ἔφραμην· ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
 εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 „κλυθε, Ποσειδάων γαίηοιχε, κυανοχαῖτα.
 εἰ ἔτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
 530 δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι
 [υἱὸν Λαέρτew, Ἰθάκη ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα].
 ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐνυκτίμενον καὶ ἔην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους,
 535 νῆός ἐπ' ἀλλοτρίης, εὖροι δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.“
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἔξαυτίς πολὺν μελίζονα λᾶαν ἀείρας
 ἦκ' ἐπιδιδήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
 καδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο,
 540 τυτθὸν ἐδέυησεν δ' οἰήϊον ἄχρον ἰκέσθαι.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κῆμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἐνθα περ ἄλλαι

νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἄθροάι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι 9
 εἶατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ, 545
 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἕσσης.
 ἄρνεϊὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ εὐκνήμιδες ἑταῖροι 550
 μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα. τὸν δ' ἐπὶ θινὴ
 Ζηνὶ κελαινεφεῖ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
 ῥέξας μηρὶ ἔβαιον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
 ἀλλ' ἄρα μερμηήριζεν, ὅπως ἀπολοῖατο πᾶσαι
 νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι. 555

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἤμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἤμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 560
 δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ, 565
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν Κ
 Αἰολὸς Ἰπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 πλωτῆ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δὲ τέ μιν πέρι τεῖχος
 χάλκεον, ἄρρηκτον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
 τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν, 5
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβιώνοντες.
 ἔνθ' ὃ γε θυγατέρας πόρην υἰάσιν εἶναι ἀκοίτις.
 οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
 δαίνονται· παρὰ δὲ σφιν ὄνειατα μυρία κεῖται,
 κνισσῆεν δὲ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ 10
 ἤματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοῆς ἀλόχοισιν
 εὐδουσ' ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσιν.

- 10 καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθ' ἀ πόλιν καὶ δώματα καλά.
 μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
- 15 Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἤτεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήγατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
 δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
- 20 ἔνθα δὲ βυκτῶν ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
 κείνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
 ἡμὲν πανέμεναι ἠδ' ὀρνύμεν, ὃν κ' ἐθέλῃσιν.
 νῆϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαιινῇ
 ἀργυρῆ, ἵνα μὴ τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
- 25 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηται,,
 ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐκτελείειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν.
 Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρίς ἄρουρα,
- 30 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσομεν ἐγγύς ἑόντας.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκημηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τω ἄλλω
 δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θᾶσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
 οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
- 35 καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἀργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο.
 ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 „ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 ἀνθρώποις, ὅτειν τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
- 40 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλά
 ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμῆν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
 οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
 καὶ νῦν οἱ τάδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃ
 Αἰόλος. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα, ὅτι τάδ' ἐστίν,
- 45 ὅσσοις τις χρυσός τε καὶ ἀργυρὸς ἀσκῶ ἔνεστιν.“
 ὣς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων·
 ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἀνεμοὶ δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν,
 τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα

κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος. αὐτὰρ ἔγωγε 10
 ἔγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζα,
 ἦε πεσῶν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἦ ἄκρων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
 ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ
 κείμεν. αἶ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
 αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι. 55

Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο Θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον
 βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δῶματα· τὸν δ' ἐλίχανον 60
 δαινύμενον παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἴσι τέκεσσι.
 ἔλθόντες δ' ἔς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
 ἔζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο·
 „πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 ἦ μὲν σ' ἐνδυζέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο 65
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἔστιν.“

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ·
 „ἄσάν μ' ἔταροί τε κακοί, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
 σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.“

Ὡς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαρπτόμενος ἐπέεσσι· 70
 οἱ δ' ἀνεφ' ἐγένοντο. πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·
 „ἔρρ' ἐκ νήσου θάσσον, ἐλέγχιστε ζῶντων·
 οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
 ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσι.
 ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις.“ 75
 ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.

Ἐνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
 τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
 ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
 ἔξῃμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ, 80
 ἐβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰπὺν πτολίεθρον,
 Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμῆν
 ἦπύει εἰσελάων, ὁ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
 ἔνθα κ' αὐτίκως ἀνῆρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοῦς,

- 10 τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων·
 86 ἔγγυς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
 ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρῃ
 ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
 ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντίαι ἀλλήλησιν
 90 ἐν στόματι προὔχουσιν, ἀραιή δ' εἴσοδος ἔστιν,
 ἔνθ' οἳ γ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδευτο
 πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῆμά γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκή δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνῃ·
 95 αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρῃς ἐκ πείσματα δήσας,
 ἔστην δὲ σκοπιῇν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθῶν.
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἶον ὄρωμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσسونτα.
 100 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
 οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες,
 ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
 οἳ δ' ἴσαν ἐκβάντες λειπὴν ὁδόν, ἧ περ ἄμαξαι
 ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὄρέων καταγίνεον ὕλην.
 105 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούσῃ,
 θυγατέρ' ἱφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
 ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
 Ἀρτακίην· ἐνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
 οἳ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
 110 ὅστις τῶνδ' εἴη βασιλεύς, καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι.
 ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφρὲς δῶ.
 οἳ δ' ἐπεὶ εἰσηλθὸν κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
 εὔρον, ὅσῃν τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
 115 ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἐτάρων ὀπλίσσατο δεῖπνον·
 τῷ δὲ δὴ αἴξαντε φρυγῆ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοήν διὰ ἄστεος· οἳ δ' αἴοντες
 φρότων ἱφθίμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 120 μυρτοὶ, οὐκ ἀνδρεσσιν ἑοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.

οἷ δ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν 10
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὄρωρει
 ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμένων·
 ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός, 125
 τόφρα δ' ἐγὼν ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κvanoπρώροιο.
 αἴψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν·
 οἱ δ' ἄλα πάντες ἀνέροισιν, δεισαντες ὄλεθρον. 130
 ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
 Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὄλέσαντες ἐταίρους.
 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν 135
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
 αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
 ἄμφω δ' ἐγγεγάτην φαεσιμβρότου Ἥελιοιο
 μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
 ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῖ καταγαγόμεσθα σιωπῇ 140
 ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἠγεμόνευεν.
 ἔνθα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἤμαρ εὐπλόκαμος τέλεσθ' Ἦώς,
 καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὄξυ 145
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
 εἶ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοσπὴν τε πυθοίμην.
 ἔστιν δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 καὶ μοι εἴσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην. 150
 μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἔλθειν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
 ὣδε δὲ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θῖνα θαλάσσης
 δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι. 155
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κίων νεὸς ἀμφιεπίσσης,

- 10 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἕοντα,
 ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφρον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
 ἤκεν. ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης
- 160 πιόμενος· δὴ γὰρ μιν ἔχεν μένος ἠέλλιοι·
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἀκνηστίν μεσα νῶτα
 πληῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν,
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
- 165 εἰρυσάμην. τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
 εἶασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε,
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, εὖστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
 πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
 βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
- 170 ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐ πως ἦεν ἐπ' ὦμου
 χεῖρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 καὶ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεός, ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
 „ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πω καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ
- 175 εἰς Αἴδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ·
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θεῶν βρωῖσιν τε πόσιν τε,
 μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῶ.“
 ὣς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἑμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο,
 ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτιο
- 180 θηήσαντ' ἔλαφρον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὄφθαλμοῖσιν,
 χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
- 185 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἐγὼν ἀγορῆν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 „[κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι.]
- 190 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἠώς
 οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος φρασεμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐδ' ὅπῃ ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,

εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις. ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι. 10
 εἶδον γὰρ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθῶν
 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἔστεράνεται· 195
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
 ἔδρακον ὄφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.“
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο
 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο. 200
 κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἀλλ' οὐ γὰρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας εὐκνήμιδας ἑταίρους
 ἤρθεμεν, ἄρχον δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσα·
 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος Θεοειδής. 205
 κλήρους δ' ἐν κνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρύλοχοιο.
 βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῶ γε δύω καὶ εἵκοσ' ἑταῖροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοόωντας ὀπισθεν.
 εὖρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης 210
 ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ.
 ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢδὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 οὐδ' οἱ γ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε
 οὐρῆσιν μακρῆσι περισσαινόντες ἀνέστην. 215
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἀνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
 σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλιγματα θυμοῦ·
 ὡς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἢδὲ λέοντες
 σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο, 220
 Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπιὲ καλῆ,
 ἰστὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον, οἷα θεᾶων
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε· 225
 „ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἰστὸν
 καλὸν ἀοιδιάει — δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν —
 ἢ θεὸς ἢ ἐ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.“

- 10 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
 230 ἦ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαιινὰς
 καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖησιν ἔποντο·
 Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἰσάμενος δόλον εἶναι.
 εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφριτα καὶ μέλι χλωρόν
 235 οἴνω Πραμνεῖω ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω
 φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἴης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
 ῥάβδω πεπληγυῖα κατὰ συφροῖσιν ἔεργνυ.
 οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
 240 καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ.
 Ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
 πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπὸν τε κρानεῖης
 ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
 Εὐρύλοχος δ' ἄψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 245 ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδενκέα πότμον.
 οἷδ' ἐ τι ἐκράσθαι δύνατο ἔπος ἰέμενός περ,
 κῆρ ἄχει μεγάλη βεβολημένος· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὤϊετο θυμός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
 250 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·
 „ἦομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 εὔρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλά
 [ἔξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ].
 ἐνθα δὲ τις μέγαν ἰστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν
 255 ἦ θεὸς ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
 ἦ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαιινὰς
 καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖησιν ἔποντο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἰσάμενος δόλον εἶναι.
 οἱ δ' ἅμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
 260 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπιάζων.“
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
 ὤμοῖν βαλόμην, μέγα, χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
 τὸν δ' ἄψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγγήσασθαι.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἀμφοτέρησι λαβῶν ἐλλίσσετο γούνων

- [καί μ' ὀλοφνυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]· 10
 „μή μ' ἄγε κειῶ ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ· 266
 οἶδα γὰρ ὡς οὐτ' αὐτὸς ἐλεύσει, οὔτε τιν' ἄλλον
 ἄξεις σῶν ἐτάρων. ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θάσσον
 φεύγωμεν· ἔτι γὰρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμᾶρ.“
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον· 270
 „Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ χώρῳ
 ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηϊ μελαίνῃ·
 αὐτὰρ ἐγὼν εἴμι. κρατερὴ δέ μοι ἔπλειτ' ἀνάγκη.“
 Ὡς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱεράς ἀνὰ βήσσας, 275
 Κίρκης ἰῆεσθαι πολυφαρμάκου ἔς μέγα δῶμα,
 ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόραπις ἀντεβόλησεν
 ἔρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ εἰοικώς,
 πρῶτον ὑπηγήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη·
 ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 280
 „πῆ δ' αὐτ', ὦ δύστηνε, δι' ἀκριας ἔρχεαι οἶος,
 χώρου ἄϊδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται ὥστε σύες, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
 ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδὲ σέ φημι
 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ', ἔνθα περ ἄλλοι. 285
 ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω.
 τῆ, τότε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἔς δῶματα Κίρκης
 ἔρχου, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκησιν κακὸν ἡμᾶρ.
 πάντα δέ τοι ἔρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης.
 τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτω. 290
 ἀλλ' οὐδ' ὡς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἑάσει
 φάρμακον ἐσθλόν, ὅ τοι δώσω, ἔρέω δὲ ἕκαστα.
 ὀππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ,
 δὴ τότε σὺν ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκη ἐπαῖξαι ὥστε κτάμεναι μενεαίνων. 295
 ἠ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι.
 ἔνθα σὺν μηκέτ' ἔλειτ' ἀπανήρασθαι θεοῦ εὐνήν,
 ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους αὐτόν τε κομίσῃ·
 ἀλλὰ κέλευσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μή τι σοὶ αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο, 300

10 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήγορα θείη.“

Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ἀργειφόντης
ἐκ γαίης ἑρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.

ρίζη μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἵκελον ἄνθος·

305 μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί. χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.

310 ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεῶς καλλιπλοκάμοιο.

ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μιν ἔκλυεν αὐδῆς.

ἦ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὥϊξε φαιινὰς

καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ.

εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου,

315 καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν·

τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπαι, ὄφρα πίοιμι,

ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.

αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,

ῥάβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

320 „ἔρχεο νῦν συφεόνδε· μετ' ἄλλων λέξο ἑταίρων.“

ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἑρυσσάμενος παρὰ μηροῦ

Κίρκῃ ἐπήϊξα ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.

ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,

καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

325 „τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ τοκῆς;

θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὐ τι πιών τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.

οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,

ὅς κε πῆλ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.

[σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσι ἀκήλητος νόος ἐστίν.]

330 ἦ σύ γ' Ὀδυσσεὺς ἔσσι πολύτροπος, ὄντε μοι αἰεὶ

φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρρατις ἀργειφόντης,

ἐκ Τροίης ἀνιόντα θεῶν σὺν νηϊ μελαίνῃ.

ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεό, νῶϊ δ' ἔπειτα

εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε

335 εὐνῇ καὶ φιλότῃ πεποιθόμεν ἀλλήλοισιν.“

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

„ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλειαι σοὶ ἦπιον εἶναι, 10
 ἢ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους,
 αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
 ἐς θάλαμόν τ' ἵεναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς, 340
 ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης.
 οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μὴ τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.“

Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν, ὡς ἐκέλευον. 345
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 καὶ τόδ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν.
 γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων ἀπὸ τ' ἀλσέων 350
 ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἷτ' εἰς ἄλαδε προρέουσιν.
 τάων ἣ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλά,
 πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·

ἣ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια· 355
 ἣ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 ἥδυν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἣ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιεν

πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· λαίνετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἦνοπι χαλκῷ, 360
 ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λό', ἐκ τρίποδος μεγάλοιο
 θυμῆρες κεράσασα, κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.

αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἥδὲ χιτῶνα, 365
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου,
 καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆυς ποσὶν ἦεν.

[χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν. 370
 σῖτον δ' αἰδοίη ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]

- 10 ἔσθήμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλ' ἦμην ἄλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
- 375 Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἐμ' ἦμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
 χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερόν δέ με πένθος ἔχοντα,
 ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τίφθ' οὔτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξεται ἴσος ἀνάδω,
 θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεται οὐδὲ ποτιῆτος;
- 380 ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὄτειαι· οὐδ' ἔτι σε χρῆ
 δειδίμεν· ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα κρατερόν ὄρκον.“
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 „ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἶη,
 πρὶν τλαίῃ πάσασσθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτιῆτος,
- 385 πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
 ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φραγέμεν τε κελεύεις,
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρήφρας ἐταίρους.“
 ὣς ἐφάμην· Κίρκη δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
 ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωγε σφυριοῦ,
- 390 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἰοικότας ἐννεώροισιν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἦ δὲ δι' αὐτῶν
 ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
 τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἄς πρὶν ἔφρυσεν
 φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
- 395 ἄνδρες δ' ἄψ ἐγένοντο, νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν,
 καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράσθαι.
 ἔγνωσαν δ' ἐμὲ κείνοι, ἔφρυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
 πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδν γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σμερδαλέον κανάχιζε. θεὰ δ' ἔλειψε καὶ αὐτή.
- 400 ἦ δέ μεν ἄγχι στᾶσα προσηύδα διὰ θεάων·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 νῆα μὲν ἄρ' ἀμύρωτον ἐρύσσετε ἠπειρόνδε,
 κτήματα δὲ σπῆεσσι πελάσσετε ὄπλα τε πάντα·
- 405 αὐτὸς δ' ἄψ ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρήφρας ἐταίρους.“
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοίγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θῖνα θαλάσσης,
 εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ νῆϊ θοῇ ἐρήφρας ἐταίρους

- οἴκτῳ ὄλοφρομένους, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέοντας. 10
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας, 410
 ἔλθούσας ἔς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσονται,
 πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντία· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
 ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν
 μητέρας· ὡς ἐμὲ κείνοι ἐπεὶ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
 δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς 415
 ὡς ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ' ἰκοίαιτο καὶ πόλιν αὐτὴν
 τροχίης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἦδ' ἐγένοντο.
 καὶ μ' ὄλοφρομένοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 „σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ὡς ἐχάρημεν,
 ὡς εἶ τ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν· 420
 ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.“
 ὣς ἔφρα· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·
 „νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
 κτήματα δὲ σπήεσσι πελάσσομεν ὄπλα τε πάντα·
 αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθ', ἵνα μοι ἅμα πάντες ἔπησθε, 425
 ὄφρα ἴδηθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
 πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.“
 ὣς ἔφραμην, οἳ δ' ὦκα ἔμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Εὐρύλοχος δὲ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους
 [καὶ σφραας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]· 430
 „ἄ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
 Κίρκης ἔς μέγαρον καταβήμεναι, ἣ κεν ἅπαντας
 ἦ σῶς ἦὲ λύκος ποιήσεται ἦὲ λέοντας,
 οἳ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη
 ὡς περ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο 435
 ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
 τούτου γὰρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.“
 ὣς ἔφρατ'· αὐτὰρ ἐγὼγε μετὰ φρεσὶ μερμήριζα,
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχείος παρὰ μηροῦ,
 τῷ οἱ ἀποπλήξας κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι, 440
 καὶ πηῖ περ ἔοντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἑταῖροι
 μελιχλοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
 „διογενές, τοῦτον μὲν ἔασομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
 αὐτοῦ παρ' νηϊ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·

- 10 ἡμῖν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.“
- 446 Ὡς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηϊ λέλειπτο,
ἀλλ' ἔπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαυλον ἐνιπήν.
Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
- 450 ἐνδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἔλαιω,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσατό τ' ἔσάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
- 455 ἦ δέ μεν ἄγχι στᾶσα προσηύδα δια θεάων·
„[διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρουτε· οἶδα καὶ αὐτή,
ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἀλγεα ἰχθυόεντι,
ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
- 460 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
εἰς ὃ κεν αὐτίς θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἶον ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τρηχέλης Ἰθάκης. νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
αἰὲν ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
- 465 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπειὴ μάλα πολλὰ πέποσθε.“
Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπεΐθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἐνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι,
- 470 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,]
καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφραν ἐρήρες ἐταῖροι·
„δαιμόνι', ἦδη νῦν μιμνήσκειο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σωθῆναι καὶ ἰέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“
- 475 [ὡς ἔφραν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπεΐθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ.
ἤμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφρας ἤλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σσιόεντα.]
- 480 αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς

- γούνων ἔλλιάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς 10
 [καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων].
 „ὦ Κίρκη, τέλοςόν μοι ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέστης,
 οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
 ἧδ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ 485
 ἄμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.“
 Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῶ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ.
 ἀλλ' ἄλλην χρῆ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἰκέσθαι 490
 εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
 μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν·
 τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφρόνεια,
 οἷω πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.“ 495
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 ἧθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἠελίοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἔκορέσθην,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον· 500
 „ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἠγεμονεύσει;
 εἰς Αἴδος δ' οὐ πώ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.“
 Ὡς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μή τί τοι ἠγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω, 505
 ἰστὸν δὲ στήσας ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πετιάσας
 ἦσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρησιν.
 ἀλλ' ὀπότ' ἂν δὴ νηὶ δι' Ὀκεανοῖο περήσῃς,
 ἐνθ' ἀκτῆ τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
 μακραὶ τ' αἰγίροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι, 510
 νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὀκεανῶ βαθυδίῃ,
 αὐτὸς δ' εἰς Αἴδεω ἰέναι δόμον εὐρῶεντα.
 ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
 Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρῶξ,
 πέτρῃ τε ξύνεσις τε δῶν ποταμῶν ἔριδούπων· 515
 ἔνθα δ' ἐπειθ', ἦρως, χριμφθεὶς πέλας, ὡς σε κελύαι,

- 10 βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεισθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἠδέϊ οἴνω,
 520 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφριτα λευκὰ παλύνειν.
 πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἔλθῶν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἣτις ἀρίστη,
 ῥέξειεν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερευσέμεν οἴω
 525 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῆσι λίση κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ἔνθ' οἶν ἀρνεῖον ῥέξειεν θῆλύν τε μέλαιναν
 εἰς Ἑρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι
 ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάων. ἔνθα δὲ πολλὰ
 530 ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηώτων.
 δὴ τότε' ἐπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνώξαι
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
 δειραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμω τ' Αἰδῆ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 535 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἦσθαι, μηδὲ ἔαν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσπον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
 ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
 ὅς κέν τοι εἴλησιν ὄδον καὶ μέτρα κελεύθου
 540 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα.“
 Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἠώς.
 ἀμφὶ δέ με γλαϊνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσην·
 αὐτὴ δ' ἀργύρεον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
 λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
 545 καλήν, χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὄτρυνον εἰταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
 „μηκέτι νῦν εὐδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
 ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.“
 550 ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπεΐθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον εἰταίρους.
 Ἐλπήνωρ δὲ τις ἔσζε νεώτατος, οὔτε τι λῆην

ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς, 10
 ὅς μοι ἀνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 ψύχεος ἱμείρων, κατελέξατο οἴνοβαρείων· 555
 κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
 ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
 ἀψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακροήν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἀϊδόσδε κατῆλθεν. 560

Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
 „φράσθε νύ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
 εἰς Αἴδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.“ 565

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 ἐζόμενοι δὲ κατ' αὐθι γόων τίλλοντό τε χαιτίας·
 ἀλλ' οὐ γάρ τις προῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
 ἦομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, 570
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηϊ μελαίνῃ
 ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν θῆλύν τε μέλαιναν,
 ῥεῖα παρεξελθοῦσα. τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
 ὄφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἐνθ' ἢ ἐνθα κίοντα;

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν, Δ
 νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἰστὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
 ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ 5
 βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἵμενον οὖρον ἴει πλησίστιον, ἔσθλὸν ἐταῖρον,
 Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
 ἡμεῖς δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
 ἡμεθα· τὴν δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήτης τ' ἴθυεν. 10
 τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἰστία ποντοποροῦσης·
 δύσετό τ' ἠέλιος, σκιδώντό τε πᾶσαι ἀγνιαί,
 ἢ δ' ἐς πείραθ' ἴκανε βαθυρροῦ Ὠκεανοῖο.

- 11 ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
 15 ἤερι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
 ἠέλιος φάειθων καταδέσκειται ἀκτίνεσσιν,
 οὐθ' ὅποτ' ἂν στείγησι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 οὐθ' ὅτ' ἂν ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραπήται,
 ἀλλ' ἐπὶ νύξ ὅλοη τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
- 20 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλευσαν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὐτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
 ἦομεν, ὄρωρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
 Ἐνθ' ἰερόϊα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
 ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
- 25 βόθρον ὄρωξ', ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἠδέϊ οἴνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφριτα λευκὰ πάλυνον.
 πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
- 30 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἴνῳ ἱερευσέμεν οἴω
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
- 35 ἔλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβῶν ἀπεδειροτόμησα
 ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχὰι ὑπέξ Ἑρέβευς νεκύων κατατεθνηώτων
 [νύμφαι τ' ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
 παρθενικαί τ' ἀταλαί, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι,
- 40 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν,
 ἄνδρες ἀρηϊφρατοὶ βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐροίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει].
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
- 45 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμω τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἦμην, οὐδ' εἶων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα

- αἵματος ἄσπον ἵμεν πρὶν Τειρεσίαιο πνθῆσθαι. 11
- Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἑλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου· 51
οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, 55
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
„Ἑλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
ἔφθης πεζὸς ἐὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηϊ̄ μελαίνῃ;“
“Ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
„[διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,] 60
ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
ἀλλὰ καταντικρὺν τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
ἀστραγάλων ἔαγη, ψυχὴ δ' Ἀϊδόςδε κατήλθεν. 65
νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γοννάζομαι, οὐ παρεόντων,
πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρός, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἕοντα,
Τηλεμάχου δ' ὄν μούνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
οἶδα γάρ, ὡς ἐνθένδε κίων δόμου ἐξ Αἴδαιο
νησον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα· 70
ἐνθα σ' ἔπειτα, ἀνάξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο.
μή μ' ἄκλαυτον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,
νοσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένομαι,
ἀλλὰ με κακῆαι σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοι ἔστιν,
σῆμά τέ μοι χεῦναι πόλιος ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 75
ἄνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἔσσομένοισι πνθῆσθαι·
ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμόν,
τιῷ καὶ ζωὸς ἔρυσσον ἐὼν μετ' ἔμοις ἐτάροισιν.“
“Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
„ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.“ 80
Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν
ἦμεθ', ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
εἶδωλον δ' ἐτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' ἀγόρευεν·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυῆς,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια, 85

- 11 τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὡς εἶων προτέρην, πυκινόν περ ἄχεύων,
αἵματος ἄσπον ἕμεν πρὶν Τειρεσίαιο πυνθέσθαι.
- 90 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
χρῦσεον σακῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·
„[διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο
ἦλυθες, ὄφρα ἴδη νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
- 95 ἀλλ' ἀποχάζσο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὄξυ,
αἵματος ὄφρα πῖω καὶ τοι νημερτέα εἶπω.“
Ὡς φάτ', ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῶ ἔγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν,
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
- 100 „νόστον δίξῃαι μελιηδέα, φαιδίμ' Ὀδυσσεῦ·
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἴω
λήσειν ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἐνθετο θυμῷ,
χωόμενος, ὅτι οἱ νῖδον φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὡς κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε,
- 105 αἶ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἐταίρων,
ὀππότε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγῶν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἥελλου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
- 110 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάας νόστου τε μέδῃαι,
καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε·
εἰ δέ κε σίνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηῖ τε καὶ ἐτάροις. αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους,
- 115 νηὸς ἐπ' ἀλλοτριῆς· δήεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ,
ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.
ἀλλ' ἦτοι κελῶν γε βίας ἀποτίσαι ἐλθῶν·
αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
- 120 κτείνῃς ἢ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὄξεί χαλκῷ,
ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβῶν εὐῆρες ἔρετμόν,

- εἰς ὃ κε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν 11
 ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
 οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 οὐδ' εὐήρε' ἔρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. 125
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδέες, οὐδέ σε λήσει.
 ὁππότε κεν δῆ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
 φῆῃ ἀθηρηλοιογὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
 καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐῆρες ἔρετμόν,
 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι, 130
 ἄρνοιὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς εκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν,
 πᾶσι μάλ' ἐξείης. θάνατος δέ τοι ἐξ ἄλως αὐτῷ
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη 135
 γῆραι ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσονται. τὰ δέ τοι νημερτέα εἶρω.“
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 „Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 140
 μητρὸς τήνδ' ὄρώω ψυχὴν κατατεθνηυῖης·
 ἧ δ' ἀκέουσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἔον υἱὸν
 ἔτλη ἔσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
 εἶπέ, ἀναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἔοντα;“
 Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν· 145
 „ῥῆϊδιὸν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
 ὄντινα μὲν κεν ἕως νεκύων κατατεθνηώτων
 αἵματος ἄσσον ἵμεν, ὃ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·
 ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὃ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.“
 Ὡς φραμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἶσω 150
 Τειρεσίαο ἀνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἦλυθε καὶ πῖεν αἶμα κελαινεφές. αὐτίκα δ' ἔγνω,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφρον ἠερόεντα 155
 ζωὸς ἔών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὀρᾶσθαι.
 [μέσση γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,

- 11 Ὀκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐ πως ἔστι περιῆσαι
πεζὸν ἑόντ', ἣν μή τις ἔχη εὐεργέα νῆα.]
- 160 ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις
νηῖ τε καὶ ἐτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
“Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
„μῆτερ ἐμή, χρεῖά με κατήγαγεν εἰς Αἴδαο
165 ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι οὔζύν,
ἐξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δῖω
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
- 170 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦ δολιχὴ νοῦσος, ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
εἶπε δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
175 ἦ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φρασί νέεσθαι.
εἶπε δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
ἦέ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει,
ἦ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.“
- 180 “Ὡς ἐφάμην, ἦ δ' αὐτίκ' ἀμειβετο πότνια μήτηρ·
„καὶ λίην κείνη γε μένει τετλήοτι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οὔζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦση.
σὸν δ' οὐ πῶ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκηλος
185 Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται καὶ δαῖτας εἵσας
δαίνυνται, ὡς ἐπέοικε δικασπόλον ἀνδρ' ἀλεγύνειν·
πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόφθι μίμνει
ἀγροῦ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται. οὐδέ οἱ εὐναὶ
δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
190 ἀλλ' ὅ γε χειμᾶ μὲν εὐδει, ὅφθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῖ εἶματα εἴται·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρους τεθαλυῖά τ' ὀπίωρη,
πάντῃ οἱ κατὰ γονὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο

- φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήσονται εὐναί. 11
- ἔνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει 195
 σὸν νόστον ποθέων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
 οὐτ' ἔμεγ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπος ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιοχόμενη κατέπεφνεν,
 οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα 200
 τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμόν ἀπήυρα.“
- ᾧς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίζας
 μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηνύης. 205
- τρὶς μὲν ἐφωρομήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον ἦ καὶ ὄνειρῳ
 ἔπτατ'. ἐμοὶ δ' ἄχος ὄξυ γενέσκειτο κηρόθι μᾶλλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
- „μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα, 210
 ὄφρα καὶ εἰν Αἴδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
 ἀμφοτέρω κρουροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
 ἦ τί μοι εἰδῶλον τόδ' ἀγανὴ Περσεφόνηια
 ὠτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;“
- ᾧς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ· 215
- „ὦμοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
 οὐ τί σε Περσεφόνηια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὕτη δίχῃ ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μένος αἰθομένοιο 220
 δαμνᾶ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμός,
 ψυχὴ δ' ἦντ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
 ἀλλὰ φρόσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῆ εἴπησθα γυναικί.“
- Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ', αἱ δὲ γυναῖκες 225
 ἤλυθον — ὠτρυνεν γὰρ ἀγανὴ Περσεφόνηια —,
 ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θυγάτρεις.
 αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερθέντιο,
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην.

- 11 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 231 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
 οὐκ εἶων πιέειν ἅμα πάσας αἶμα κελαιόν.
 αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἦδὲ ἐκάστη
 ὄν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.
 235 Ἐνθ' ἦτοι πρῶτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν,
 ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
 φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θελοιο,
 ὅς πολὺν κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,
 240 καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
 τῷ δ' ἄρ' εἰσάμενος γαίηοχος ἐννοσίγαιος
 ἐν προχοῆς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἴσον,
 κυρτωθέν, κρούσεν δὲ θεὸν θνητὴν τε γυναῖκα·
 245 [λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.]
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „χαῖρε, γύναι, φιλότῃτι. περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 τέξεται ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφῶλιοι εὐναὶ
 250 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναι τε.
 νῦν δ' ἔρχεαι πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μῆδ' ὀνομήνης·
 αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.“
 Ὡς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα,
 ἣ δ' ὑποκυσσάμενη Περίην τέκε καὶ Νηληῖα,
 255 τῷ κρατερῷ θεράποντε Διὸς μέγαλοιο γενέσθην
 ἀμφοτέρω· Περίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῶ
 ναῖε πολύρρητος, ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἤμαθόεντι.
 τοὺς δ' ἐτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασιλεία γυναικῶν,
 Αἴσονά τ' ἦδὲ Φέρητ' Ἀμυθιάονά τ' Ἰππιοχάρμην.
 260 Τὴν δὲ μετ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἄσωποιο θυγάτρα,
 ἣ δὴ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιλέονά τε Ζῆθόν τε,
 οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
 πύργωσάν τ' ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 265 ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῷ περ ἔόντε.

Τὴν δὲ μετ' Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρώωνος ἄκοιτιν, 11
 ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμοννα θυμολέοντα
 γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μέγαλοιο μιγεῖσα·
 καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
 τὴν ἔχεν Ἀμφιτρώωνος νιὸς μένος αἰὲν ἀτειρής. 270

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
 ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεῖησι νόοιο
 γηριαμένη ᾧ νιέϊ· ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρίζας
 γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων 275
 Καδμείων ἦνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλᾶς·
 ἣ δ' ἔβη εἰς Αἴδαο πνύάρταο, κρατεροῖο,
 ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
 ᾧ ἄχεϊ σχομένη. τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐρινίης ἐκτελέουσιν. 280

Καὶ Χλωῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς
 γῆμεν ἔον διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
 ὄπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
 ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηῖω Ἴφι ἄνασεν· 285
 ἣ δὲ Πύλου βασιλευε, τέκεν δὲ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
 Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰφθίμην Πηρῶ τέκε, Θαῦμα βροτοῖσιν,
 τὴν πάντες μνώοντο περικίται· οὐδ' ἄρα Νηλεὺς
 τῷ ἐδίδου, ὅς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους 290
 ἐκ Φυλάκης ἔλάσειε βίης Ἰφικληείης
 ἀργαλέας. τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
 ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρ' ἐπέδησιν
 δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιοῦνται.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὄραι, 295
 καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη
 θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελεετο βουλή.

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
 ἣ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
 Κάστρά τ' Ἰππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, 300
 τοὺς ἄμφω ζωὸν κατέχει φρεσίζοος αἴα·

- 11 οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
 ἄλλοτε μὲν ζῶουσ' ἕτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὐτε
 τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγγασιν ἴσα θεοῖσιν.
- 305 Τὴν δὲ μετ' Ἴφιμέδειαν, Ἄλωῆος παρὰκοιτιν,
 εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίῳ δὲ γενέσθην,
 Ὠτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφριάτην,
 οὓς δὴ μηκίστους θρέψε Ζεῖδωρος ἄρουρα
- 310 καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
 ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχες ἦσαν
 εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
 οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
 φυλόπιδα στήσειν πολυαῖκος πολέμοιο.
- 315 [Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὅσση
 Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.]
 καὶ νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἴκοντο·
 ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν ἠΰκομος τέκε Δητῷ,
 ἀμφοτέρῳ, πρὶν σφωῖν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
- 320 ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθέϊ λάχνη.
 Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον καλήν τ' Ἀριάδην,
 κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς
 ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηναίων ἱεράων
 ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἕκτα
- 325 Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ Διονύσου μαρτυρήσιν.
 Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἴδον στυγερὴν τ' Ἐριφύλην,
 ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήντα.
 πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσας ἠρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
- 330 πρὶν γάρ κεν καὶ νῆξ φθῖτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὦρη
 εὐδαιν, ἣ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς εταίρους,
 ἣ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ,
 κληθμῶ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιοέντα.
- 335 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 „Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι
 εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας;

ξεῖνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς· 11
 τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
 οὕτω χρηρίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν 340
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.“

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἤρως Ἐχένης
 [ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν]·
 „ὦ φίλοι, οὐ μὰν ὑμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
 μνθεῖται βασιλεία περιφρων· ἀλλὰ πίθεσθε. 345
 Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.“

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φρόνησέν τε·
 „τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴ κεν ἔγωγε
 ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω·
 ξεῖνος δὲ τλήτω μάλα περ νόστοιο χατίζων 350
 ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰς ὃ κε πᾶσαν
 δωτίνην τελέσω. πομπή δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, 355
 εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μῖμνειν,
 πομπήν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 πλειοτέρη σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι·
 καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην 360
 πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκῃδε ἰδοῖατο νοστήσαντα.“

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φρόνησέν τε·
 „ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὐ τί σ' εἴσομεν εἰσορόωντες,
 ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς 365
 βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
 ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
 σοὶ δ' ἔλι μὲν μορφή ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί,
 μῦθον δ' ὥς ὅτ' αἰοιδός, ἐπισιαμένως κατέλεξας,
 πάντων τ' Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατέλεξον 370
 εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἅμ' αὐτῷ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο καὶ αὐτοῦ πότιμον ἐπέσπον.
 νῦξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ, ἀθήσφατος· οὐδέ τιω ὤρη

11 εὔδειν ἐν μεγάρω σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
 375 καὶ κεν ἔσῃ ἤω δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
 τλαίης ἐν μεγάρω τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Ἀλίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ὦρη μὲν πολέων μύθων, ὦρη δὲ καὶ ὕπνου·
 380 εἰ δ' ἔτ' ἀκουόμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
 τούτων σοι φθονόοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἀλλ' ἀγορευῶσαι,
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
 οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν αὐτήν,
 ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.

385 Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκεδάσ' ἄλλυδις ἄλλην
 ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἀχθυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσοι ἄμ' αὐτῷ
 οἴκῳ ἐν Αἴγισθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.

390 ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαιόν.
 κλαῖε δ' ὅ γε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
 πιτνάς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
 ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἴς ἐμπεδος, οὐδέ τι κῆρυς,
 οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.

395 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε ταηλεγέος θανάτοιο;
 ἦε σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,

400 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν;
 ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
 βούς περιταμνόμενον ἢ δ' οἴων πώεα καλά,
 ἦε περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἢ δὲ γυναικῶν;“

Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

405 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὐτ' ἐμεγ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν,
 οὐτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 ἀλλὰ μοι Αἴγισθος τεύξας θανάτον τε μόρον τε

- ἔκτα σὺν οὐλομένη ἄλόχῳ, οἴκόνδε καλέσσας, 11
 δειπνίσσας, ὣς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ. 411
 ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
 νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὡς ἀργύδοντες,
 οἷ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένιοι
 ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖη. 415
 ἦδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
 μουνάξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 ἀλλὰ κε κείνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. 420
 οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἢ δὲ κινῶπις
 νοσφίσαιτ', οὐδέ μοι ἔτλη ἴοντι περ εἰς Ἰῖδαο 425
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν σὺν τε στόμ' ἑρεῖσαι.
 ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός
 [ἦτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλῃται]·
 οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικέες,
 κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἦτοι ἔφην γε 430
 ἀσπᾶσιος παίδεσσι· ἰδὲ διώεσσι ἐμοῖσιν
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἢ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα
 οἷ τε κατ' αἴσχος ἔχευε καὶ ἔσσομένησιν ὀπίσσω
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἦ κ' εὐεργὸς ἔησιν.“
 “Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον· 435
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἄτρεος εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλάς
 ἕξ ἀρχῆς. Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
 σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἔοντι.“
 “Ὡς ἔφράμην· ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν· 440
 „τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἦπιος εἶναι·
 μὴ οἱ μῦθον ἅπαντα πιραυσκίμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῆς,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
 [ἀλλ' οὐ σοὶ γ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσειται ἔκ γε γυναικός·
 λίην γὰρ πικρὴ τέ, καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδεν, 445

11 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.

ἢ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶν
 νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζει ἀριθμῶ,
 450 ὄλβιος· ἢ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθῶν,
 καὶ κείνος πατέρα προσπτύξεται, ἢ θέμις ἐστίν.
 ἢ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
 ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.]
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 455 κρύβδην, μηδ' ἀναφανδά, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 νῆα κατισχέμεναι, ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ που ἔτι ζῶντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
 ἢ που ἐν Ὀρχομενῶ, ἢ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
 460 ἢ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.“

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 „Ἄτρεϊδῆ, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
 ζῶει ὃ γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.“
 465 Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν
 ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδew Ἀχιλλῆος
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἴαντός τ' ὅς ἄριστος ἦν εἰδός τε δέμας τε
 470 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 σκέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
 475 πῶς ἔιλης Αἰδόςδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
 ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων;“

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
 480 εἶποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἰκοίμην·
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῶδος, οὐδέ πω ἀμῆς

γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά. σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ, 11
οὔ τις ἀνὴρ προπάρουθε μακάριτατος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω·
πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν ἴσα θεοῖσιν
Ἄργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν 485
ἐνθάδ' ἐών. τῷ μὴ τι θανὼν ἀκαχίζεω, Ἀχιλλεῦ.“

Ὡς ἔραμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
„μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλω,
ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρω, ᾧ μὴ βίωτος πολὺς εἴη, 490
ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγανοῦ μῦθον ἐνίσπες,
ἢ ἔπειτ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἦε καὶ οὐκί.
εἰπέτε δέ μοι, Πηληῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 495
ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
οὔνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ἔπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἄργεῖοισιν. 500
εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίννυθά περ ἐς πατέρος δῶ,
τῷ κέ τεω στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
οἷ κείνον βιόωνται ἔεργουσὶν τ' ἀπὸ τιμῆς.“

Ὡς ἔρατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
„ἦτοι μὲν Πηληῆος ἀμύμονος οὔ τι πέπυσμαι, 505
αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὡς με κελεύεις·
αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς εἵσης
ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἔυκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς, 510
αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
Νέστωρ ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρναίμεθα χαλκῷ,
οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένειν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὀμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων, 515
πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοιῆτι.
πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὔδ' ὀνομήνω,

- 11 ὅσπον λαὸν ἔπεφρην ἀμύνων Ἀργείοισιν,
 ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ,
 520 ἦρῶ Ἐυρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Κήτειοι κτείνοντο γυναιῶν εἵνεκα δώρων.
 κείνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν καμ' Ἐπειός,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἔμοι δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 525 [ἤμην ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἦδ' ἐπιθεῖναι,]
 ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἠγέτορες ἦδὲ μέδοντες
 δάκρυά τ' ὠμόργυνντο, τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·
 κείνον δ' οὐ ποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
 530 δάκρυ ὁμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν
 ἱππόθεν ἐξέμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην
 καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοῖνα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
 535 ἀσκηθῆς, οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὄξει χαλκῷ
 οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἄρης·
 ὧς ἐράμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
 φοῖτα μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 540 γηθοσύνη, ὅ οἱ υἷὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
 Αἶ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκῶν κατατεθνηῶτων
 ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἶροντο δὲ κηδὲ' ἐκάστη.
 οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
 νόσφιν ἀφροστίκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 545 τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶν
 τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ
 [παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη].
 ὧς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
 τοίην γὰρ κεφαλήν ἐνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευεν,
 550 Αἴανθ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεῖωνα.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
 „Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες

- οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἔμοι χόλου εἶνεκα τευχέων 11
οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν· 555
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο. σείο δ' Ἀχαιοὶ
ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
ἀγνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές. οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
ἐκπάγλως ἤχθηρε, τείν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν. 560
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.“
Ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἑρεβος νεκύων κατατεθνηῶτων.
[ἔνθα χ' ὅμως προσέφη κεχολωμένος, ἧ κεν ἐγὼ τόν· 565
ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηῶτων.
Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρῦσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσιν,
ἦμενον· οἳ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα, 570
ἦμενοι ἑσταότες τε κατ' εὐρυπυλῆς Ἄϊδος δῶ.
Τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἶέν ἀαγές. 575
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἔρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ. ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα,
γῦπε δὲ μιν ἐκάτερθε παρημένῳ ἦπαρ ἔκειρον,
δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·
Ἀητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν, 580
Πυθώθ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
Καὶ μὲν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγ' ἔχοντα,
ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἧ δὲ προσέπλαζε γενείῳ.
στεῦτο δὲ διψᾶων, πῖεῖν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
ὄσσάκι γὰρ κύψει ὁ γέρον πῖεῖν μενεαίνων, 585
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκει ἀναβροχέν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρηθρὸν χεῖ καρπόν,
ὄγγυαι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι·

11 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἔλαιαι τηλεθόωσαι·
 591 τῶν ὁπότε ἰθύσει ὁ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγέ' ἔχοντα,
 λαῶν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
 595 ἦτοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε
 λαῶν ἄνω ὠθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
 ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότε ἀποστρέψασκε κραταιῖς·
 αὐτίς ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λαῶς ἀναιδής.
 αὐτὰρ ὅ γ' ἄψ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἰδρῶς
 600 ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.

Τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληΐην,
 [εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 τέρεται ἐν θαλήῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἴβην,
 παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.]
 605 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς,
 πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ' ἔρεμνῇ νυκτὶ ἔοικώς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῆφιν οἰστόν,
 δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἔοικώς.
 σμερδαλέος δὲ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσι ἀορτῆρ
 610 χρύσεος ἦν τελαμῶν, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
 ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
 ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
 ὅς κείνον τελαμῶνα ἐῆ ἐγκάτθετο τέχνη.

615 ἔγνω δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἄ δειλ', ἢ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάξεις,
 ὃν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.

620 Ζητὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίου, αὐτὰρ οἷζ' ἔχον
 ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖρονι φωτὶ
 δεδμήμην, ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλειτ' ἀέθλους.
 καὶ ποτὲ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 φράζετο τοῦδέ γέ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
 625 τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Αἴδου·

Ἐρμείας δέ μ' ἔπεμψεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 11

Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἰίδος εἴσω,]
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἠρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
καὶ νῦν κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ, 630

[Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ξρικυδέα τέκνα·]
ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείροτο μυρία νεκρῶν
ἠῆη θεσπεσίη· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει,
μή μοι Γοργεῖην κεφαλήν δεινοῖο πελώρου
ἔξ Ἰίδεω πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφρόνεια. 635

αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων ἐκέλευον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῆμα ῥόοιο,
πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὗρος. 640

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο 11
νῆς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῆμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἠριγενείης
οἴκλια καὶ χοροὶ εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἥελίοιο,
νῆα μὲν ἔνθ' ἔλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν, 5

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἔνθα δ' ἀποβρίζαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
δὴ τότε ἐγὼν ἑτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
οἰσέμεναι νεκρὸν Ἑλπίνορα τεθνηῶτα. 10

φιτροὺς δ' αἰψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτὴ,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν. 15

Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
ἔξ Ἰίδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὥκα
ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
σίτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἰθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
ἠ δ' ἐν μέσσω σιᾶσα μετηύδα δια θεάων· 20

- 12 „σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
 δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
- 25 πλεύσεσθ'. αὐτὰρ ἐγὼ δεῖξω ὁδόν, ἣδὲ ἕκαστα
 σημανέω, ἵνα μὴ τι κακορραφίῃ ἀλεγειῇ
 ἢ ἄλός ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.“
 Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἡέλιον καταδύντα,
- 30 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἳ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός,
 ἣ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἐταίρων
 εἶσέ τε καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
- 35 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
 „ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκουσον,
 ὣς τοι ἐγὼν ἐρέω· μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
 Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξειςαι, αἶ ῥά τε πάντας
- 40 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
 ὅστις αἰδρεῖη πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
 Σειρήνων, τῷ δ' οὔ τι γυνή καὶ νήπια τέκνα
 οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάννυται,
 ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
- 45 ἤμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὄστεόφιν θῆς
 ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
 ἀλλὰ παρεξελάν, ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων
 κηρὸν δευψήσας μελιηδέα, μὴ τις ἀκούσῃ
 τῶν ἄλλων. ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἶ κ' ἐθέλησθα,
- 50 δησάντων σ' ἐν νηϊ θοῇ χειρὰς τε πόδας τε·
 ὄρθον ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
 ὄφρα κε τερπόμενος ὕπ' ἀκούης Σειρήνοϊν.
 εἰ δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους λῦσαί τε κελεύης,
 οἳ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
- 55 Αὐτὰρ ἔπῃν δὴ τὰς γε παρεξελάσωσιν ἐταῖροι,
 ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηγεκέως ἀγορεύσω,

- ὀπποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσειται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 12
 θυμῷ βουλευεῖν· ἔρῳ δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφές, προτὶ δ' αὐτὰς
 κῶμα μέγα ῥοχθεῖ κνανώπιδος Ἀμφιτρίτης· 60
 Πλαγκτὰς δ' ἦτοι τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν.
 τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
 τρήρωνες, ταῖτ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι,
 ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λίς πέτρῃ·
 ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι. 65
 τῇ δ' οὐ πῶ τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἴκηται,
 ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα φρωτῶν
 κύμαθ' ἄλῳ φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
 οἷη δὴ κείνη γε παρέπλω πομπούρος νηῦς,
 Ἄργῳ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα. 70
 καὶ νῦ κε τὴν ἐνθ' ὤκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
 ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψε, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
 Οἱ δὲ δύο σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὴν ἰκάνει
 ὄξειη κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκεν
 κνανή· τὸ μὲν οὐ ποτ' ἔρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἶθρη 75
 κείνου ἔχει κορυφὴν, οὐτ' ἐν θέρει οὐτ' ἐν ὀπώρῃ.
 οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,
 οὐδ' εἴ οἱ χειρὲς τε εἰκόσι καὶ πόδες εἶεν·
 πέτρῃ γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῇ εἰκνῖα.
 μέσσω δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠεροειδές, 80
 πρὸς ζόφον εἰς Ἑρεβος τετραμμένον, ἧ περ ἂν ὑμεῖς
 νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φραίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
 τόξῳ ὀσιτεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίλοιο.
 ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει δεινὸν λελακνῖα. 85
 τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, ὄση σκύλακος νεογιλῆς,
 γίγνεται, αὐτῇ δ' αὐτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τις μιν
 γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυνώδεκα πάντες ἄωροι,
 ἕξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἐκάστη 90
 σμερδαλέη κεφαλή, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.

12 μέσση μὲν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυνκεν,
 ἔξω δ' ἔξισχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
 95 αὐτοῦ δ' ἰχθυάα, σκόπελον περιμαιμῶσα,
 δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴ ποθι μείζον ἔλῃσιν
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἄμφιτρίτη.
 τῆ δ' οὐ πώ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηϊ· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστω
 100 φῶτ' ἔξαρχάξασα νεὸς κυανοπρώροιο.

Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,
 πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοῖστέυσειας.
 τῷ δ' ἐν ἔρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλῶς·
 τῷ δ' ὑπὸ δία Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 105 τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρὶς δ' ἀναρροιβδεῖ
 δεινόν. μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπέκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλω πεπλημένος ὦκα
 νῆα παρεξελάαν, ἐπειὴ πολὺν φέρτερόν ἐστιν
 110 ἔξ ἐτάρους ἐν νηϊ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.“

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 „εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἐνίσπες,
 εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
 τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' εἰαίρους.“
 115 Ὡς ἐράμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δία θεάων·
 „σχέτιμε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμῆια ἔργα μέμηλεν
 καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπέιξαι ἀθανάτοισιν;
 ἣ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν.
 120 οὐδὲ τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
 ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 δεῖδω, μὴ σ' ἔξαῦτις ἐφορηθεῖσα κίχῃσιν
 τόσσησιν κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔλῃται.
 ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταῖϊν,
 125 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
 ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρηθηῆναι.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξειαι· ἐνθα δὲ πολλαὶ
 βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἴφρια μῆλα.

- ἔπτα βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά, 12
 πεντήκοντα δ' ἕκαστα. γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130
 οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν,
 νύμφαι ἔϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετιή τε,
 ἅς τέκεν Ἥελίῳ Ὑπερίονι διὰ Νέαιρα.
 τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν, 135
 μῆλα φυλασσέμεναι πατρῷα καὶ ἔλικας βοῦς.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἕας νόστου τε μέδῃαι,
 ἧ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 νῆϊ τε καὶ ἐτάροις. αὐτὸς δ' εἰ πέρ κεν ἀλύξης, 140
 ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους.“
 Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.
 ἧ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε διὰ θεάων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων ὠτρυνον ἐταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. 145
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον
 [ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς].
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἵμενον οὖρον ἴει πλησίστιον, ἔσθλὸν ἐταῖρον,
 Κίρκη ἔϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς ἀδῆεσσα. 150
 αὐτίκα δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
 ἤμεθα· τὴν δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήτης τ' ἴθιγεν.
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
 „ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χερὶ ἕνα ἴδμεναι, οὐδὲ δύ' οἴους,
 θέσφαθ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, διὰ θεάων· 155
 ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἧ κε θάνωμεν,
 ἧ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
 Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
 φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν ἀνθεμόεντα.
 οἶον ἔμ' ἠνώγειν ὅπ' ἀκούμεν· ἀλλὰ με δεσμοῶ 160
 δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
 ὄρθον ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείραι ἀνήφθω.
 εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαι τε κελεύω,
 ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.“

- 12 Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πίφρασκον·
 166 τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηὺς εὐεργῆς
 νῆσον Σειρήνοϊν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμῖη, κολίμησε δὲ κύματα δαίμων.
 170 ἀνστάντες δ' ἔταροι νεὸς ἰστία μηρύσαντο,
 καὶ τὰ μὲν ἐν νηϊ γλαφυρῇ θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἔρετμὰ
 ἐζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτησιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὄξείη χαλκῷ
 τυτθὰ διατιμήξας χερσὶ στιβαρῆσι πίεζον.
 175 αἶψα δ' ἰαίνεται κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς
 Ἥελίου τ' ἀγῆ Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
 ἐξείης δ' ἔταροισιν ἐπ' οὐατα πᾶσιν ἄλειψα.
 οἱ δ' ἐν νηϊ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
 ὄρθρον ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήπτον·
 180 αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἔρετμοῖς.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 ῥίμφρα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ὠκύαλος νηὺς
 ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδῆν·
 „θεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 185 νῆα κατὰστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
 οὐ γάρ πώ τις τῆδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ
 πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρην ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκούσαι,
 ἀλλ' ὅ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
 ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 190 Ἄργεῖοι Τρωῆς τε θεῶν ἰότητι μόγησαν·
 ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.“
 Ὡς φάσαν ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἦθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαι τ' ἐκέλευον ἐταίρους
 ὀφρούσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
 195 αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
 πλείοσιν μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλον τε πίεζον.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
 φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
 αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἔμοι ἐρήρηες ἐταῖροι,
 200 ὃν σφιν ἐπ' ὥσιν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.

- Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα 12
 καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα.
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἔρετμὰ,
 βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
 νῆς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἔρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὠτρυνον ἑταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
 „ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
 οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
 εἶλει ἐνὶ σπηῖ γλαφυρῶν κρατερῆφι βίηφιν· 210
 ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
 ἐκφύγομεν, καὶ που τῶνδε μνήσεσθαι οἴω.
 νῦν δ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
 τύπτετε κληῖδεσσιν ἐρήμενοι, αἶ κέ ποθι Ζεὺς 215
 δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
 σοὶ δέ, κυβερνήθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 βάλλεν, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾶς.
 τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
 νῆα, σὺ δὲ σκοπέλων ἐπιμαίεο, μὴ σε λάθῃσιν 220
 κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.“
 Ὡς ἐράμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μὴ πῶς μοι δεισαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφρέας αὐτούς. 225
 καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐρημοσύνης ἀλεγεινῆς
 λανθανόμην, ἐπεὶ οὐ τί μ' ἀνώγει θωρήσεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε
 μάκρ' ἐν χερσὶν ἔλῶν εἰς ἵκρια νηὸς ἔβαινον
 πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι 230
 Σκύλλην πετραίην, ἢ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
 οὐδέ πη ἀθρήσαι δυνάμην· ἔλαμον δέ μοι ὅσσε
 πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
 Πηεῖς μὲν στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
 ἔνθεν γάρ Σκύλλη, ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδις 235
 δεινὸν ἀνερροῖβδησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.

- 12 ἦτοι ὄτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῶ,
 πᾶσ' ἀνεμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄγνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπτεν.
 240 ἀλλ' ὄτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ,
 πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δεινὸν ἐβεβρύχειν, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκειν
 ψάμμω κυανῇ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἤρει.
 ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
 245 τόσσα δέ μοι Σκύλλῃ κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους
 ἕξ ἔλεθ', οἳ χερσὶν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
 σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους
 ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
 250 ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
 ὡς δ' ὄτ' ἐπὶ προβόλῳ ἀλιεὺς περιμήκει ῥάβδῳ
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων
 ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβῶν ἔρριψε θύραζε,
 255 ὡς οἳ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
 αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθει κεκληγῶτας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 οἴκτιστον δὴ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὄφθαλμοῖσιν
 πάντων, ὅσ' ἐμόγησα πόρους ἀλὸς ἐξερεείνων.
 260 Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινὴν τε Χάρυβδιν
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰζόμεθ'. ἐνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἥελιοιο.
 δὴ τότε ἔγὼν ἔτι πόντιω ἔων ἐν νηὶ μελαίνῃ
 265 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀυλιζομενάων
 οἰῶν τε βληχὴν· καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντης ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἥελιοιο.
 270 δὴ τότε ἔγὼν ἑτάροισι μετρήδων ἀχνύμενος κῆρ·
 „κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι,
 ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο

Κίρκης τ' Αιαίης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον 12
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἑλλοιο·

ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφρασκον. 275
 ἀλλὰ παρῆξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.“

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερωῦ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
 „σχέτλιός εἰς, Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα 280
 κάμνεις. ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,

ὅς ῥ' ἐτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἦδὲ καὶ ὕπνω
 οὐκ ἑάσς γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὔτε
 νήσῳ ἐν ἀμφιρῦτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
 ἀλλ' αὐτως διὰ νύκτα θοῆν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
 νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ. 285

ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
 γίγνονται· πῆ κέν τις ὑπεκρύβοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 ἦν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
 ἦ Νότου ἦ Ζεφύροιο δυσαέος, οὔτε μάλιστα 290
 νῆα διαρραίουσι θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα θοῆ παρὰ νηϊ μένοντες·
 ἦ ῥωθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.“

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων, 295
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

„Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δὴ με βιάζετε μῦνον ἕοντα.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὄρκον,
 εἴ κέ τι ν' ἦε βοῶν ἀγέλην ἢ πῶῦ μέγ' οἰῶν 300
 εὐρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν
 ἦ βοῦν ἦε τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι
 ἐσθίετε βρώμην τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.“

Ὡς ἐφάμην, οἳ δ' αὐτίκ' ἀπώμνον ὡς ἐξέλεον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα 305
 ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
 νηός, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

- 12 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
 310 οὓς ἔραγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔλουσα·
 κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
 ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 ὠρσεν ἐπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 315 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆα μὲν ὠρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερούσαντες·
 ἔνθα δ' ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
 καὶ τότε ἔγὼν ἀγορῆν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·
 320 „ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηϊ θεῶν βρωσὶς τε πόσις τε
 ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μὴ τι πάθωμεν·
 δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 Ἡελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.“
 Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπεΐθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 325 μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
 γίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
 οἳ δ' εἴως μὲν σῆτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
 τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἦια πάντα,
 330 καὶ δὴ ἄγρην ἐφρέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
 ἰχθυῶν ὄρνιθῶν τε, φίλας ὅτι χειρᾶς ἵκοιτο,
 [γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·]
 δὴ τότε ἔγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξάιμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
 335 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἦλυξα ἑταίρους,
 χειρᾶς νυψάμενος, ὃθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 οἳ δ' ἄρα μοι γλυκὴν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήραχετο βουλῆς·
 340 „κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·
 πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 λιμῶν δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ἀλλ' ἄγεται, Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ῥέξομεν ἀθανάτοισι. τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

- εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαίαν, 12
 αἰψά κεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν 346
 τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἔσθλα.
 εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
 νῆϊ ἐθέλη ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπονται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῆμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι 350
 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.“
 Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 αὐτίκα δ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν — οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο 355
 βοσκέσζονθ' ἔλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι —
 τὰς δὲ περιστησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσιν,
 φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψιζόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κρεῖττον λευκὸν εὐσσήμου ἐπὶ νηὸς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐγάλυψαν 360
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. 365
 Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος,
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θεῶν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κίων νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε με κνίσης ἀμφήλυθεν ἠδὺς αὐτιμή.
 οἰμῶξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν· 370
 „Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάχαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 ἦ με μάλ' εἰς αἴτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ,
 οἳ δ' ἑταροὶ μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.“
 Ὡκέα δ' Ἡελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν,
 Λαμπετὴ τανύπεπλος, ὃ οἳ βόας ἔκταμεν ἱμεῖς. 375
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ·
 „Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάχαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 τίσαι δὴ ξιάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 οἳ μιν βοῦς ἔπειναν ὑπέρβιον, ἧσιν ἔγωγε
 χαίρεσζον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα, 380

12 ἦδ' ὀπότη' ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικὲ' ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Αἴδαο καὶ ἐν νεκίεσσι φαείνω.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
385 „*Ἥελί', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε*
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.“

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠῦκόμοιο·
390 ἦ δ' ἔφη Ἑρμείας διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νεῖκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἦδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραρα προῦφαινον·
395 *εἶρπον μὲν ῥῖνοι, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,*
ὀπταλέα τε καὶ ὤμά· βοῶν δ' ὡς γίγνεται φωνή.

Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι
δαίνυντ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
400 *καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο καίλαπι θύων,*
ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
ἰστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαῖάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
405 *δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων*
νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἠῆλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
ἦ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἰψα γὰρ ἦλθεν
κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων,
ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
410 *ἀμφοτέρους· ἰστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα*
εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηϊ
πλήξε κυβερνήτῳ κεφαλήν, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἑοικῶς
κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς ἀγῆνωρ.
415 *Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηϊ κεραυνόν·*
ἦ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,

ἐν δὲ θεείου πλήτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι. 12
οἳ δὲ κορώνησιν ἕκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἔμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους 420
λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
ἐκ δὲ οἱ ἰστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.
τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἰστὸν,
ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν. 425

Ἐνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὤκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠέλλω ἀνιόντι
ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινὴν τε Χάρυβδιν. 430
ἠ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἔρινεὸν ὑψὸς' ἀερεθεῖς
τῷ προσφῦς ἐχόμεν ὡς νυκτερίς. οὐδέ πη εἶχον
οὔτε στηρίζαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
ῥίξαι γὰρ ἐκὰς εἶχον, ἀπήρωροι δ' ἔσαν ὄζοι 435
μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.

νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
ἰστὸν καὶ τρόπιν αὐτίς. ἐλδομένῳ δέ μοι ἦλθον
ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθειν ἀνέστη
κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζήτων, 440
τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβιδιος ἐξεφράνθη.
ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
μέσσω δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα,
ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῆσιν.
[Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 445
εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.]

Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ
νῆσον ἐς Ὠγγυλίην πέλασαν θεοί, ἐνθα Καλυψὼ
ναλεῖ εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἦ μ' ἐφίλει τ' ἐχόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ 450

12 σοί τε καὶ Ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν
αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

Ν Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῶ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιοέεντα.

τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·

„ὦ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἴκεν ἔμὸν ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ

5 ὑπερεφές, τῷ σ' οὐ τι παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω
ἄψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.

ἑμέων δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,

ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἶθοπα οἶνον

αἰεὶ πίνειτ' ἑμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' αἰοιδοῦ.

10 εἶματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέστη ἐνὶ χηλῶ

κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα

δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·

ἄλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα

ἀνδρακάς. ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον

15 τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἓνα προικὸς χαρίσασθαι.“

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

νῆάδ' ἐπεσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·

20 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,

αὐτὸς ἰὼν διὰ νηός, ὑπὸ ζυγά, μὴ τιν' ἐταίρων

βλάπτει ἐλαυνόντων, ὅποτε σπερχοῖατ' ἐρετιμοῖς·

οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ' ἀλέγνυον.

τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο

25 Ζηνὶ κελαινεφείῃ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.

μῆρα δὲ κήαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα

τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπειο θεῖος αἰοιδός,

Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλήν τρέπε παμφανόωντα,

30 δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧτε πανῆμαρ

νειὸν ἀν' ἔλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον·

ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδν φάος ἡέλιιο 13
 δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
 ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδν φάος ἡέλιιο. 35

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
 Ἄλκινόω δὲ μάλιστα πιφανσκόμενος φάτο μῦθον·
 „Ἄλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 πέμπτετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·
 ἦδη γὰρ τετέλεσται, ἅ μοι φίλος ἦθελε θυμός, 40
 πομπή καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ Οὐρανίωνες
 ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἀκοιτιν
 νοστήσας εὐροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
 ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
 κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν 45
 παντοίην, καὶ μή τι κακὸν μεταδήμιον εἶη.“

“Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἦδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἔπει κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἄλκινόοιο·

„Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθν νεῖμον 50
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
 τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἔην ἔς πατρίδα γαῖαν.“

“Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 55
 αὐτόθεν ἔξ ἐδρέων. ἀνὰ δ' ἴστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη δ' ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„χαῖρέ μοι, ὦ βασιλεία, διαμπερές, εἰς ὃ κε γῆρας
 ἔλθῃ καὶ θάνατος, τάτ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται. 60
 αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ
 παισὶ τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἄλκινόω βασιλῆϊ.“

“Ὡς εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 τῷ δ' ἅμα κήρυκα προῖει μένος Ἄλκινόοιο,
 ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης. 65
 Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας,
 τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσιν εὐπλυνῆς ἠδὲ χιτῶνα,
 τὴν δ' εἰρήνην χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ὄπασσε κομίζειν·

13 ἢ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ξρυθρόν.
 70 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 αἶψα τὰ γ' ἐν νηϊ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
 δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρωῶσιν ἄπασαν·
 καδ δ' ἄρ' Ὀδυσσοῦ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
 νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὐδοί,
 75 πρύμνης. ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο
 σιγῇ· τοὶ δὲ καθίζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστοι
 κόσμῳ, πεισμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
 ἔνθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνεροίπτουν ἄλα πηδῶ,
 καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν,
 80 νήγρετος, ἠδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἔοικώς.
 ἢ δ', ὥστ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
 πάντες ἀμ' ὄρμηθέντες ὑπὸ πληγῆσιν ἱμάσθλης,
 ὑψὸς ἀειρόμενοι ῥίμφρα πρήσσουσι κέλευθον,
 ὡς ἄρα τῆς πρύμνης μὲν αἰίρετο, κῆμα δ' ὀπισθεν
 85 πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 ἢ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἵρηξ
 κίρκος ὁμαρτήσειεν ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
 ὡς ἢ ῥίμφρα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμινεν,
 ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μῆδ' ἔχοντα,
 90 ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὄν κατὰ θυμὸν,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
 δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὐδε, λελασμένος ὅσ' ἐπεπόνθει.
 Εὐτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φράντατος, ὅστε μάλιστα
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἴουῖς ἠριγενείης,
 95 τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
 Φόρκυνος δέ τις ἔστι λιμῆν, ἀλίιο γέροντος,
 ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
 ἀκταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι,
 αἵτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσάων μέγα κῆμα
 100 ἔκιοθεν· ἔντοσθεν δὲ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσιν
 νῆες εὐσσελμοι, ὅτ' ἂν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἔλαιη,
 ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδές,
 ἱρὸν νυμφάων, αἱ Νηϊάδες καλέονται.

- ἐν δὲ κορητῆρες τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν 13
 λαῖνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι. 106
 ἐν δ' ἴστοι λίθιοι περιμήκεες, ἔνθα τε νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 ἐν δ' ὕδατ' αἰετόντα. δῦω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν,
 αἱ μὲν πρὸς Βορέαο καταβαταὶ ἀνθρώποισιν, 110
 αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνη
 ἄνδρες ἐσέρονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
 Ἐνθ' οἱ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες. ἡ μὲν ἔπειτα
 ἠπειρώ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμισυ πάσης,
 σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἑρετάων· 115
 οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγου ἠπειρόνδε
 πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
 αὐτῷ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥήγει σιγαλόεντι,
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδιμημένον ὕπνῳ,
 ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαοὶ 120
 ὠπάσαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
 καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πνυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
 ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πού τις ὀδιτῶν ἀνθρώπων
 πρὶν γ' Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
 αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον. οὐδ' ἐνοσίχθων 125
 λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
 πρῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὐ τι τίουσιν,
 Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἔξ εἰσι γενέθλης. 130
 καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆ' ἐφάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὐ ποτ' ἀπηύρων
 πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
 οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηϊ θοῆ ἐπὶ κόντον ἄγοντες
 κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα, 135
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 εἷ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληϊδος αἴσαν.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες. 140

13 οὐ τί σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἶη
 πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμήσιν ἰάλλειν.
 ἀνδρῶν δ' εἴ πέρ τις σε βίη καὶ κάρτει εἴκων
 οὐ τι τίει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἔξοπίσω τίσις αἰεὶ.

145 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, κελαινεφές, ὡς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἢ δ' ἀλεείνω.
 νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα,

150 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἠεροειδέϊ πόντρῳ
 ῥαῖσαι, ἵν' ἦδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
 ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,

155 ὅππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται
 λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
 νῆϊ θεῶν ἵκελον, ἵνα θαναμάζωσιν ἅπαντες
 ἄνθρωποι, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

160 βῆ ῥ' ἵμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν.
 ἐνθ' ἔμεν'· ἦ δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθε ποντοπόρος νηῦς
 ῥίμφα διωκομένη. τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐνοσίχθων,
 ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθεν
 χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.

165 Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
 Φαίηκες δολιχῆρειμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.

ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦμοι, τίς δὴ νῆα θεῶν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντρῳ
 οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προῦφραίνετο πᾶσα.“

170 ὧς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἔτετυκτο.
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφρατα θέσφαθ' ἱκάνει
 πατρὸς ἐμοῦ, ὅς ἔφρασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
 ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἅπάντων.

175 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα,
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἠεροειδέϊ πόντρῳ

- ραισέμεναι, μέγα δ' ἤμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν. 13
 ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται 180
 ἡμέτερον προτὶ ἄστν· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
 δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἔλεήση,
 μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψει.
 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἔδδειςαν, ἐτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
 Ὡς οἳ μὲν ῥ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι 185
 δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἑσταότες περὶ βωμόν. ὁ δ' ἔγρευτο διὸς Ὀδυσσεὺς
 εὐδῶν ἐν γαίῃ πατρῴῃ, οὐδέ μιν ἔγνω
 ἦδη δὴν ἀπείων· περὶ γὰρ θεὸς ἤερα χεῦεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὄφρα μιν αὐτὸν 190
 ἀγνωστον τεύξειεν ἕκαστά τε μυθήσαιτο,
 μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίῃ ἄστοί τε φίλοι τε,
 πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 τοῦνεκ' ἄρ' ἄλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
 ἀτραπιτοὶ τε διηνεκέες λιμένες τε πάνορμοι 195
 πέτραι τ' ἠλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
 στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καὶ ῥ' εἶσινε πατρίδα γαῖαν·
 ἦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηνέσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΐδα·
 „ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὐτε βροτῶν ἔς γαῖαν ἰκάνω; 200
 ἦ ῥ' οἳ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἀγριοὶ οὐδὲ δίκαιοι,
 ἦὲ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ τε καὶ αὐτὸς
 πλάζομαι; αἶθ' ὄφελον μείναι παρὰ Φαιήκεσσιν
 αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον ὑπερμερέων βασιλῆων 205
 ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐρίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
 νῦν δ' οὐτ' ἄρ' πῆ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
 καλλείψω, μή πῶς μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.
 ὦ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, 210
 οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον. ἦ τέ μ' ἔφασι
 ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσσαν.

- 13 Ζεὺς σφείας τίσαιθ' ἱκετήσιος, ὅστε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίννται ὅστις ἀμάρτη.
- 215 ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἰδῶμαι,
 μὴ τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.“
- Ὡς εἰπὼν τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
 ἤριθμει καὶ χρυσὸν ὑφαντά τε εἴματα καλά.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐ τι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν
- 220 ἐρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
 ἀνδρὶ δέμας ἐἴκνυα νέω, ἐπιβώτορι μῆλων,
 παναπάλω, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
 δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
- 225 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίος ἦλθεν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ σὲ πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 χαῖρέ τε καὶ μὴ μοί τι κακῶ νόῳ ἀντιβολήσῃς,
- 230 ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
 εὐχομαι ὥστε θεῶ, καὶ σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς γῆ, τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
 ἦ πού τις νήσων εὐδελέλος, ἥε τις ἀκτὴ
- 235 κειῖθ' ἀλλ' κεκλιμένη ξριβώλακος ἠπείροιο;“
- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 εἰ δὴ τήνδε γε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην
 οὔτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 240 ἤ μὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
 ἤ δ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
 ἦτοι μὲν τροχηῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
 οὐδὲ λίην λυπρῆ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
 ἐν μὲν γὰρ οἱ σῆτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
- 245 γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ' ἔερση.
 αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
 παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
 τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἔχει,

- τὴν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.“ 13
- “Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς 250
χαίρων ἢ γαίῃ πατρῴῃ, ὡς οἱ ἔειπεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
οὐδ’ ὅ γ’ ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ’ ὅ γε λάξετο μῦθον
αἶν ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν· 255
„πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ’ εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι. λιπῶν δ’ ἔτι παισὶ τσοαῦτα
φεύγω, ἐπεὶ φίλον νῆα κατέκτανον Ἰδομενεῆος,
Ὅρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ 260
ἀνέρας ἀλφειστὰς νῆα ταχέεσσι πόδεσσιν,
οὔνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἠΐθελε πάσης
Τρωϊάδος, τῆς εἶνεκ’ ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
οὔνεκ’ ἄρ’ οὐχ ᾗ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον 265
δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ’ ἄλλων ἤρχον ἑταίρων.
τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρὶ
ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ·
νῦξ δὲ μάλα δνοφερῆ κατέχ’ οὐρανόν, οὐδέ τις ἡμέας
ἀνθρώπων ἐνόησε, λάθον δέ ἐ θυμὸν ἀπούρας. 270
αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε κατέκτανον ὄξεϊ χαλκῷ,
αὐτίκ’ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων Φοίνικας ἀγανούς
ἔλλισάμην, καὶ σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα.
τούς μ’ ἐκέλευσα Πύλονδε καταστήσαι καὶ ἐφέσσαι,
ἢ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί. 275
ἀλλ’ ἦτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ἴς ἀνέμοιο
πόλλ’ ἀεκαζόμενους, οὐδ’ ἠΐθελον ἐξαιατῆσαι·
κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
σπουδῇ δ’ εἰς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῶν
δόρπου μνηστὶς ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι, 280
ἀλλ’ αὐτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἄλατες.
ἔνθ’ ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπλήλυθε κευμηῶια,
οἱ δὲ χρήματ’ ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
καίθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμιάθοισιν ἐκείμην.

- 13 οἱ δ' ἔς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
 286 ὄχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί
 καλῇ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίη.
 290 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „κερδαλέος κ' εἶη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
 ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἄτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
 οὐδ' ἐν σῆ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων
 295 μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
 κέρδε', ἐπεὶ σὺ μὲν ἔσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
 βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσιν
 μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν. οὐδὲ σύ γ' ἔγνωσ
 300 Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἦτε τοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφῆνω,
 χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
 305 ὠπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε,
 εἶπω θ', ὅσα τοι αἴσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν
 κήδε' ἀνασχέσθαι. σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη,
 μηδέ τι ἐκράσθαι μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
 πάντων, οὐνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
 310 πάσχειν ἄλγεα πολλά, βίαις ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.“
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ἀργαλέον σε, θεά, γνῶναι βροτῶν ἀντιάσαντι
 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις.
 τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
 315 εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρασαμεν αἰπὴν,
 βῆμεν δ' ἐν νῆεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 οὐ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα
 νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
 320 [ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαίγμενον ἦτορ

ἠλώμην, εἴως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν· 13
 πρὶν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
 θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή·]
 νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι — οὐ γὰρ οἶω
 ἦκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείλεον, ἀλλὰ τιν' ἄλλην 325
 γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσιν οἶω
 ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσης —,
 εἰπέ μοι εἰ ἔτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἰκάνω.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα· 330
 τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ζόντα,
 οὔνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
 ἀσπασίως γὰρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἴετ' ἐνὶ μεγάροισι ἰδέειν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·
 σοὶ δ' οὐ πω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι, 335
 πρὶν γ' ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσῃαι, ἥτε τοι αὐτως
 ἦσται ἐνὶ μεγάροισιν, οὔτ' υἱοὶ δὲ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέματα δακρυχεοῦση.
 αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὐ ποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 ἦδ' ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους· 340
 ἀλλὰ τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
 πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἐνθετο θυμῷ,
 χῳόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
 ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποιίθῃς.
 Φόρκυρος μὲν ὄδ' ἐστὶ λιμὴν, ἀλίοιο γέροντος, 345
 ἦδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 [ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδές,
 ἱρὸν νυμφάων, αἱ Νηϊάδες καλέονται·]
 τοῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ κατηρεφές, ἐνθα σὺ πολλὰς
 ἔρδεσκες νύμφησι τεληέσσας ἐκατόμβας· 350
 τοῦτο δὲ Νῆριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλη.“
 Ὡς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα, εἶσατο δὲ χθῶν.
 γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 χαίρων ἢ γαίῃ, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 αὐτίκα δὲ νύμφης ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών· 355
 „νύμφαι Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὐ ποτ' ἔγωγε

13 ὄψεσθ' ὑμῖ ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγανῆσιν
χαίρει'. ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τὸ πάρος περ
αἶ κεν ἐᾷ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελίη
360 αὐτόν τε ζῶειν καὶ μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῶ ἄντρον θεσπεσίοιο
θελομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
365 αὐτοὶ δὲ φραζώμεσθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.“

Ὡς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἥροειδές,
μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἄσσον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν
εἵματα τ' εὐποιήτα, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
370 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ' ἐπέθηκε θύρησιν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·

τῷ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πνυθμέν' ἐλαίης
φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
375 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
φράξεν, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
οἱ δὴ τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσιν,
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες·
ἣ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
380 πάντα μὲν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω,
ἀγγελίας προειῖσα, νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
385 εἰ μὴ μοι σὺ ἕκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
πὰρ δέ μοι αὐτὴ στήθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
οἶον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
αἶ κέ μοι ὡς μεμανῖα παρασταίης, γλαυκῶπι,
390 καὶ κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἀνδρῆσσι μαχοίμην
σὺν σοί, πότινα θεά, ὅτε μοι πρόφρασθ' ἐπαρήγοις.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

- „καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις, 13
 ὄπποτε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καὶ τιν' οἷω
 αἵματι τ' ἔγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὔδας 395
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν.
 κάρψω μὲν χροῶα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
 ἔσσω, ὅ κε στυγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα, 400
 κνυζώσω δέ τοι ὅσσε πάρος περικαλλέ' ἔόντε,
 ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστήρσι φανείης
 σῆ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ἕων ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἦπια οἶδεν, 405
 παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἔχέρρονα Πηνελόπειαν.
 δῆεις τὸν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
 παρ Κόρακος πέτρῃ ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
 ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
 πίνουσαι, τὰ δ' ἕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιγὴν. 410
 ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα
 Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεύ,
 ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαιμόνα παρ Μενέλαον
 ᾗχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴ που ἔτ' εἴης.“ 415
- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „τίπτει τ' ἄρ' οὐ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 ἦ ἵνα που καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσῃ
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσιν;“
- Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 „μὴ δὴ τοι κεινός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
 αὐτὴ μιν πόμπειον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
 κειῶ ἔλθῶν· ἀτὰρ οὐ τιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἔκηλος
 ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
 ἦ μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηϊ μελαίνῃ, 425
 ἴεμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι·
 ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ οἷω· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 [ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν].“

13 Ὡς ἄρα μιν φαιμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσαι Ἀθήνη.
 430 κάρψει μὲν χροῖα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἄμφι δὲ δέρμα
 πάντεσσι μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
 κνύζωσεν δέ οἱ ὅσσε πάρος περικαλλέ' ἔοντε.
 ἄμφι δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 435 ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῶ μεμορυγμένα καπνῶ.
 ἄμφι δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσθ' ἐλάφοιο,
 ψιλόν. δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἄορτῆρ.
 Τῷ γ' ὡς βουλευσάντε διέτμαγεν. ἦ μὲν ἔπειτα
 440 ἔς Λακεδαίμονα διὰν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος·

Ξ αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν
 χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ἧ οἱ Ἀθήνη
 πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὃ οἱ βιότιοι μάλιστα
 κήδετο οἰκῆων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
 5 Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ' ἤμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
 ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 καλὴ τε μεγάλη τε, περιδρομος· ἦν ῥα συβώτης
 αὐτὸς δείμαθ' ὕεσσι ἀποιχομένοιο ἀνακτος,
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
 10 ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθρίγλωσεν ἀχέρδῳ.
 σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας.
 ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποιεῖ
 πλησίον ἀλλήλων, εὐνάς συσίν· ἐν δὲ ἐκάστῳ
 15 πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
 θήλειαι τοιάδες. τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
 πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
 ἀντίθεοι μνησιτῆρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
 αἰεὶ ζατρεφῆων σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων·
 20 οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο.
 παρ δὲ κύνες θήρεσσι ξοικότες αἰὲν ἴαυον
 τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 αὐτὸς δ' ἄμφι πόδεσσι ἐοῖς ἀράρισκε πέδιλα

τάμνων δέρμα βόειον ἔυχροές. οἳ δὲ δὴ ἄλλοι 14
 ὄχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι, 25
 οἳ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε
 σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.

Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι.
 οἳ μὲν κεκληγῶτες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 30
 ἔξετο κερδοσύνη, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 ἔνθα κεν ὦ παρ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθειν ἄλγος·
 ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν
 ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον 35
 πυκνήσιν λιθάδεσσι· ὁ δὲ προσέειπεν ἀνακτα·
 „ὦ γέρον, ἧ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
 ἔξαπίνης, καὶ κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
 καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·
 ἀντιθέου γὰρ ἀνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων 40
 ἦμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
 ἔδμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
 πλάζετ' ἐπ' ἄλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο.

ἀλλ' ἔπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτός, 45
 σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμόν,
 εἴπης, ὀππόθεν ἔσσι καὶ ὀππόσα κήδε' ἀνέτλης.“

Ὡς εἰπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο δῖος ὑφορβός,
 εἶσεν δ' εἰσαγαγόν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας,
 ἔστορεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγός, 50
 αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
 ὅτι μιν ὡς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅτι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα· 55
 „ξεῖν', οὐ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
 ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε. δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 γίγνεται ἡμετέρη· ἡ γὰρ δμῶων δίκη ἐστίν

- 14 αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
61 οἱ νέοι. ἦ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
ὅς κεν ἐμ' ἔνδυνκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσεν,
οἷά τε ᾧ οἰκῆϊ ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν,
οἶκόν τε κληρόν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα,
65 ὅς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξει,
ὥς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμῖνω.
τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα.
ἀλλ' ὄλεθ'. ὥς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
πρόγην, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
70 καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἴνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.“
Ὡς εἰπὼν ζωστήρι θεῶς συνέεργε χιτῶνα,
βῆ δ' ἵμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.
ἔνθεν ἑλών δὴ ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἰέρευσεν,
75 εὐσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
ὀπτῆσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆϊ
θερμὸν αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἀλφίτα λευκὰ πάλυνεν.
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον,
αὐτὸς δ' ἀντίον ἵξεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
80 „ἔσθιε νῦν, ᾧ ξεῖνε, τάτε δμῶεσσι πάρεστιν,
χοῖρε· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
ἀλλὰ δίχην τίουσιν καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
85 καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης
ἄλλοτρίης βῶσιν καὶ σφι Ζεὺς ληΐδα δῶη,
πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
καὶ μὲν τοῖς ὀπίδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
οἶδε δὲ καὶ τι ἴσασιν, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδῆν,
90 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσιν δικαίως
μῦσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ἔκκληροι
κτῆματα θαρδὰ πτοῦσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπιφειδιῶ.
ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν,
οὐ ποθ' ἐν ἱερείουσ' ἱερήιον, οὐδὲ δὴ οἶω·
95 οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἕξαφύοντες,

- ἦ γάρ οἱ ζῶή γ' ἦν ἄσπετος· οὐ τι νι τόσση 14
 ἀνδρῶν ἠρώων, οὐτ' ἠπείροιο μελαίνης
 οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
 ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω.
 δῶδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πῶεα οἴων, 100
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
 βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
 ἔνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἔνδεκα πάντα
 ἔσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἄνδρες ἔσθλοὶ ὄρονται.
 τῶν αἰεὶ σφι ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγνεῖ, 105
 ζατρεφέων αἰγῶν ὅστις φαίνεται ἄριστος.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαι τε,
 καὶ σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.“
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε πῖνέ τε οἶνον
 ἀρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν. 110
 αὐτὰρ ἐπεὶ δεῖπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἔδωδῆ,
 καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφον, ᾧ περ ἔπινεν,
 οἶνου ἐνίπλειον. ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ᾧ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν, 115
 ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερός, ὡς ἀγορεύεις;
 φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
 εἰπέ μοι, αἴ κέ ποθι γνῶω τοιοῦτον ἔόντα.
 Ζεὺς γάρ που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδῶν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.“ 120
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 „ᾧ γέρον, οὐ τις κείνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἔλθῶν
 ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν,
 ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχορημένοι ἄνδρες ἀλῆται
 ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθῆα μυθήσασθαι. 125
 ὅς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
 ἔλθῶν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
 ἦ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ,
 καὶ οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
 ἦ θέμις ἔστι γυναικός, ἐλὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται. 130
 αἰψά κε καὶ σύ, γεραιέ, ἔπος παρατεκτῆναιο

- 14 [εἴ τις τοι γλαϊνάν τε χιτῶνά τε εἴματα δοίη].
 τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
 ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
 135 ἢ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅστέα δ' αὐτοῦ
 κεῖται ἐπ' ἠπείρου ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
 ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κῆδ' ὀπίσσω
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 ἦπιον ὧδε ἀνακτα κιχήσομαι, ὅππῃσ' ἐπέλω,
 140 οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὐτίς ἴωμαι
 οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἰέμενός περ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
 145 τὸν μὲν ἐγών, ὃ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
 αἰδέομαι· πέρι γὰρ μ' ἐφίλει καὶ κῆδετο θυμῷ·
 ἀλλὰ μιν ἠθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἔοντα.“

- Τὸν δ' αὐτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναινεαί, οὐδ' ἔτι φῆσθα
 150 κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄραφ,
 ὡς νεῖται Ὀδυσσεύς. εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
 αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἅ δῶμαθ' ἵκηται
 [ἔσσαι με γλαϊνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά].
 155 πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεκορημένος, οὐ τι δεχοίμην·
 ἐχθρὸς γὰρ μοι κεῖνος ὁμῶς Αἴδαο πύλῃσιν
 γίγνεται, ὅς πενήνῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,
 ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
 160 ἢ μὲν τοι τάδε πάντα τελεῖται, ὡς ἀγορεύω.
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς
 [τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς τοῦ δ' ἰσταμένοιο
 οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται ὅστις ἐκείνου
 ἐνθάδ' ἀτιμιάζει ἄλοχον καὶ φραϊδίμον υἱόν].“
 165 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 „ὦ γέρον, οὐτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
 οὐτ' Ὀδυσσεύς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος

- πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων 14
 μίμνησθ'· ἧ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑμοῖσιν
 ἄχνηται, ὅπποτε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος. 170
 ἀλλ' ἦτοι ὄρρον μὲν ἕάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἔλθοι, ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
 Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
 Τηλεμάχου. τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἴσον, 175
 καὶ μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὐ τι χέρηα
 πατρὸς ἐοῖο φίλοιο, δέμας καὶ εἶδος ἀγῆτόν,
 τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάβη φρένας ἔνδον εἴσας
 ἢ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 ἐς Πύλον ἠγαθήν· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγανοὶ 180
 οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
 νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκησίου ἀντιθέοιο.
 ἀλλ' ἦτοι κείνον μὲν ἕάσομεν, ἧ κεν ἀλήη,
 ἧ κε φύγοι καὶ κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων·
 ἀλλ' ἄγε μοι σύ, γεραιέ, τὰ σ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπες, 185
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ τοκῆες;
 ὅπποιός δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἠγάγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὄϊομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.“ 190
- Τὸν δ' ἀλαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 εἷη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδῆ
 ἦδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἔντοσθεν ἑοῦσιν,
 δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν· 195
 ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
 οὐ τι διαπρήξαμι λέγων ἑμὰ κήδεα θυμοῦ,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρειαίων,
 ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι 200
 υἱέες ἐν μεγάρῳ ἡμὲν τράφεν ἦδ' ἐγένοντο
 γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἑμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
 παλλακίς, ἀλλά με ἴσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα

- 14 Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι,
 205 ὃς τότ' ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς τίετο δῆμῳ
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ νιάσι κυδαλίμοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι τὸν Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
 εἰς Ἄϊδαο δόμους· τοὶ δὲ ζῶν ἐδάσαντο
 παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο,
 210 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ οἰκί' ἐνειμαν.
 ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
 εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
 οὐδὲ φρυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν.
 ἀλλ' ἐμπης καλάμην γέ σ' οἶομαι εἰσορόωντα
 215 γιγνώσκειν· ἧ γάρ με δύη ἔχει ἥλιθα πολλή.
 ἧ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
 καὶ ῥηξηγορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
 ἄνδρας ἀριστήας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
 οὐ ποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
 220 ἀλλὰ πολὺν πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσκον
 ἀνδρῶν δυσμενέων ὅτε μοι εἴξειε πόδεσσιν.
 τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν
 οὐδ' οἰκωφελίη, ἦτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
 ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν
 225 καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες εὐῤῥεστοὶ καὶ οἷστοί,
 λυγρὰ, τάτ' ἄλλοισὶν γε καταριγηλὰ πέλονται.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τὰ που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
 ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρεται ἔργοις.
 πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 230 εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, καὶ μοι μάλα τύγχανε πολλὰ.
 τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάγχανον· αἴψα δὲ οἶκος ὀφείλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 δεινὸς τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 235 ἀλλ' ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσαθ', ἧ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 δὴ τότ' ἐμ' ἠνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενεῖα
 νήεσσ' ἱγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
 ἦεν ἀνήσασθαι, χαλεπή δ' ἔχε δῆμου φῆμις.

ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν, 14
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμον πέρσαντες ἔβημεν 241
 οἴκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῶ κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσιν
 κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα 245
 Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας ἔϋ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 ἔννεα νῆας στείλα, θεῶς δ' ἔσαγείρετο λαός.
 ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι
 δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερῆια πολλὰ παρεῖχον 250
 θεοῖσιν τε δρέζειν αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 ἐπλέομεν Βορρῆ ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῶ
 ῥηϊδίως, ὡς εἶτε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
 νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι 255
 ἡμεθα, τὰς δ' ἀνεμὸς τε κυβερνῆται τ' Ἴθυρον.
 πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον εὐρρείτην ἰκόμεσθα,
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῶν νέας ἀμφιελίσσας.
 ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήρας ἐταίρους
 αὐτοῦ πάρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι, 260
 ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιᾶς ὠτρυνά νέεσθαι·
 οἱ δ' ἔβρει εἷξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῶν,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτούς τ' ἐκτεινον. τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκει' αὐτή. 265
 οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἄμ' ἠοῖ φαινομένην
 ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ Ἰππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς. ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέρανος
 φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη. 270
 ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὄξει χαλκῶ,
 τοὺς δ' ἀναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 κοίησ' — ὡς ὄφελον θανέειν καὶ πότιμον ἐπισπεῖν
 αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γὰρ νύ με πῆμ' ἐπέδεκτο — 275

- 14 αὐτίκ' ἀπο κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθρηκα
καὶ σάκος ὤμοιῖν, δόρυ δ' ἔβαλον ἔκτοσε χειρός·
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων
καὶ κύσα γούναθ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο καὶ μὲ ἐλέησεν,
280 ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἴκαδε δακρυχέοντα.
ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελήησιν
ἰέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
ἀλλ' ἀπὸ κείνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
ξεινίου, ὅστε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
285 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγρια
χρήματ' ἀν' Αἴγυπτίους ἀνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοὸν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἤλθεν,
δὴ τότε Φοῖνιξ ἤλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,
τρῶακτης, ὃς δὴ πολλὰ κακὰ ἀνθρώποισιν ἐώργει,
290 ὃς μὲ ἄγε παρπεπιθῶν ἦσι φρεσίν, ὄφρ' ἰκόμεσθα
Φοινίκην, ὅθι τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἄψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
295 ἐς Διβύην μὲ ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο
ψεύδεα βουλευσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
κεῖθι δέ μ' ὡς περάσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.
τῷ ἐπόμην ἐπὶ νηὸς, διόμενός περ, ἀνάγκη.
ἦ δ' ἔθρεν Βορρῆ ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῷ,
300 μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μῆδετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαινετο γαίᾳων, ἀλλ' οὐρανὸς ἦδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἠχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
305 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
ἦ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
ἐν δὲ θεοῖο πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
310 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ
ἰστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο

ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι. 14
 τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὄλοοις ἀνέμοισιν.
 ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῆμα κυλίνδον. 315
 ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσατο Φεῖδων
 ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 αἰΐθρῳ καὶ καμάτῳ δεδημημένον ἤγεν ἐς οἶκον,
 χεῖρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δῶματα πατρός·
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειν. 320
 Ἐνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφρασκεν
 ξεινίσαι ἢ δὲ φιλήσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε πολύκηχτόν τε σίδηρον.
 καὶ νῦ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι· 325
 τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἀνακτος.
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλήν ἐπακούσαι,
 ὅπως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον
 ἦδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφιδὸν ἢ κρυφηδόν. 330
 ὦμοσε δὲ πρὸς ἐμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρούσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
 οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον. 335
 Ἐνθ' ὃ γέ μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
 ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ καλὴ φρεσὶν ἠνθάνε βουλή
 ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηὺς,
 αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο. 340
 ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσαν,
 ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἢ δὲ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι·
 ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίζοντο.
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐσσέλιμψ ἐνὶ νηϊ 345
 ὄπλῳ εὐστρεφέϊ στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
 ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.

- 14 αὐτὰρ ἔμοι δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
 350 ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβάς ἐπέλασσα θαλάσση
 σιῆθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσ' ἀμφοτέρησιν
 νηρόμενος, μάλα δ' ὤκα θυρήθ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
 ἔνθ' ἀναβάς, ὅθι τε δοῖός ἦν πολυανθέος ὕλης,
 κείμεν πεπτηώς. οἳ δὲ μεγάλα στενάχοντες
 355 φροίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
 μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
 νηὸς ἐπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρουσαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως, καὶ με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
 ἀνδρὸς ἐπισταμένον· ἔτι γάρ νύ μοι αἴσα βιῶναι.“
 360 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 „ἄ δειλὲ ξείνων, ἧ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθεις ἠδ' ὅσ' ἀλήθεις.
 ἀλλὰ τά γ' οὐ κατὰ κόσμον ὀϊομαι, οὐδέ με πείσεις
 εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ. τί σε χρὴ τοῖον ἔοντα
 365 μαριδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
 νόστον ἑμοῖο ἀνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσιν
 πάγχυ μάλ', ὅτι μιν οὐ τι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
 ἦε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 370 ἠδὲ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω.
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο.
 αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσι ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
 ἔρχομαι, εἰ μὴ πού τι περίφρων Πηνελόπεια
 ἐλθέμεν ὀτρύνησιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθοι.
 375 ἀλλ' οἳ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
 ἡμὲν οἳ ἄγνυνται δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος,
 ἦδ' οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες·
 ἀλλ' ἔμοι οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
 380 ὅς ῥ' ἀνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεῖς,
 ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
 φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἴδομενεῆϊ ἰδέσθαι
 νῆας ἀκειόμενον, τὰς οἳ ξυνέαζαν ἄελλαι·

καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἔς Θέρος ἢ ἔς ὀπώρην, 14
πολλὰ χρέματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν. 385
καὶ σύ, γέρον πολυπενθέες, ἐπεὶ σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μήτε τι θέλγε·
οὐ γὰρ τοῦνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλῆσω,
ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ' ἐλαίρων.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 390
„ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
οἶόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὄπισθεν
μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοί, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσι.
εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἀναξ τεὸς ἔς τόδε δῶμα, 395
ἔσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἀναξ τεός, ὡς ἀγορεύω,
διμῶας ἐπισσεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν.“ 400

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὕφορβός·
„ξείν', οὐτῶ γάρ κεν μοι εὐκλείη τ' ἀρετὴ τε
εἶη ἐπ' ἀνθρώπους, ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
ὅς σ' ἐπεὶ ἔς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνια δῶκα,
αὐτίς δὲ κτείναιμι, φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην. 405
πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
νῦν δ' ὦρῃ δόρποιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἑταῖροι
εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὕφορβοί. 410
τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἦθεα κοιμηθῆναι,
κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων·
αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὕφορβός·
„ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἳ περ ὀϊζὶν 415
δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων.
ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσι.“

Ὡς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα τηλέϊ χαλκῶ,
οἳ δ' ἔν εἰσῆγον μάλα πλοῖνα πενταέτηρον.

14 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἑσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
 421 λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχερητ' ἀγαθῆσιν·
 ἀλλ' ὃ γ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
 ἀργιόδοντος ὕος, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

425 κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυός, ἣν λίπε κείων·
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχῇ. τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὔσαν,
 αἴψα δέ μιν διέχευαν· ὃ δ' ὤμοθετεῖτο συβώτης,
 πάντων ἀρχόμενος μελέων, ἔς πίονα δημόν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῆ,
 430 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα,
 βάλλον δ' εἰν ἑλεοῖσιν ἄολλέα. ἂν δὲ συβώτης
 ἴστατο δαιτρεύων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ἦδη.
 καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·

435 τὴν μὲν ἴαν νύμφησι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἱεῖ,
 θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάστῳ·
 νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρον
 ἀργιόδοντος ὕος, κύδαινε δὲ θυμὸν ἀνακτος.
 καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

440 „αἴθ' οὕτως, Εὐμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
 ὡς ἐμοί, ὅτι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 „ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
 οἷα πάρεστι. θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἑάσει,
 445 ὅτι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.“

Ἦ ῥα, καὶ ἄρματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτησιν,
 σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν· ὃ δ' ἔζετο ἢ παρὰ μοίρῃ.
 σῆτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
 450 αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποιχομένοιο ἀνακτος,
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
 παρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἑτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἴαλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 455 σῆτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσαύλιος, οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,

σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι, ἔσσεύοντο. 14
 Νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 πάννουχος, αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας, αἰὲν ἔφουδρος.
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῳ πειρητίζων,
 εἴ πῶς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἑταῖρων 460
 ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην·
 „κέκλυθι νῦν, Εὐμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
 εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
 ἡλέος, ὅστ' ἐφρέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,
 καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν, 465
 καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὃ πέρ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
 εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἶη,
 ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
 ἠγείσθην δ' Ὀδυσσεὺς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 470
 τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰλύ τε τεῖχος,
 ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστῃ κατὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 ἂν δόνακας καὶ ἔλος, ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
 κείμεθα, νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ Βορέας πεσόντος, 475
 πηγυλῖς· αὐτὰρ ὑπερθε χιῶν γένετ' ἠὔτε πάχνη,
 ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
 ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
 εὖδον δ' εὐκῆλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὦμους·
 αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον 480
 ἀφραδέως, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπησ,
 ἀλλ' ἐπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαιινόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 καὶ τότε ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηΐδων ἐγγὺς ἐόντα
 ἀγκῶνι νύξας — ὃ δ' ἄρ' ἔμμαπέως ὑπάκουσεν — 485
 ,διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὐ τοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 δάμνεται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν. παρὰ μ' ἦπαρθε δαίμων
 οἰοχίτων' ἵμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φρυκτὰ πέλονται·
 ὣς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ, 490
 οἶος ἐκεῖνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι·

- 14 φραγεζάμενος δ' ὀλίγη ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ,σίγα νῦν, μὴ τίς σευ Λαχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
 ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθην, εἶπέ τε μῦθον·
- 495 ,κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν ὄνειρος.
 λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἤλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
 εἰπεῖν Ἀτρείδῃ Λαγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.
 ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
- 500 καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας. ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
 κείμεν ἄσπασίως, φάε δὲ χρυσόθρονος Ἥως.
 ὡς νῦν ἠβῶοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη
 [δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
- 505 ἀμφότερον, φιλότῃτι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἔῃος.
 νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῖ' εἵματ' ἔχοντα].“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 „ὦ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
 οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·
- 510 τῶ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτε τευ ἄλλου,
 ὃν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
 νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις.
 οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοὶ τε χιτῶνες
 ἐνθάδε ἔνυσθαι, μία δ' οἷη φωτὶ ἐκάστω.
- 515 [αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός,
 αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει,
 πέμψει δ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.]“
 Ὡς εἰπὼν ἀνόρουσε, τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
 εὐνήν, ἐν δ' ὄϊων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
- 520 ἐντ' Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῶ
 πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ παρεκίσκειτ' ἀμοιβάς,
 ἔνυσθαι, ὅτε τις χειμῶν ἐκπαγλὸς ὄροιο.
 Ὡς ὁ μὲν ἐντ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
 ἄνδρες κοιμήσαντο νεηρίαί. οὐδὲ συβῶτη
- 525 ἦνδανεν αὐτόφθι κοῖτος, ὕπνῳ ἀπο κοιμηθῆναι,
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὀπλίζετο. χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
 ὅτι ῥά οἱ βίотου περικήδετο νόσφιν ἔόντος.

πρῶτον μὲν ξίφος ὄξυν περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις, 14
 ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνήν,
 ἄν δὲ νάκην ἔλειτ' αἰγὸς εὐτρεφέος, μέγαλοιο, 530
 εἴλετο δ' ὄξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκιῆρα καὶ ἀνδρῶν.
 βῆ δ' ἵμεναι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
 πέτρῃ ὑπο γλαφυρῇ εὔδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῆ.

Ἥ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαιμόνα Παλλὰς Ἀθήνη 0
 ὄχετ', Ὀδυσσεύος μεγαθύμου φαιδίμου νῖον
 νόστου ὑπομνήσουσα καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι.
 εὔρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν νῖον
 εὔδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο, 5
 ἦτοι Νεστορίδην μαλακῶ δεδμημένον ὑπνῶ·
 Τηλέμαχον δ' οὐχ ὑπνός ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι, 10
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὕτω ὑπερφιάλους· μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον
 πεμπέμεν, ὅφρ' ἔτι οἴκοι ἀνύμονα μητέρα τέτμης. 15
 ἦδη γάρ σε πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
 Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
 μνηστήρας δῶροισι καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα.
 μὴ νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτήμα φέρηται.
 οἷσθα γάρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός· 20
 κείνου βούλεται οἶκον ὀρέλλειν, ὅς κεν ὀπυῆ,
 παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
 οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλᾷ.
 ἀλλὰ σύ γ' ἔλθῶν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
 δμῶάων ἣτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι, 25
 εἰς ὃ κέ τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἔρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
 μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχῶσιν
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,

- 15 ἔμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰέσθαι.
 31 ἀλλὰ τά γ' οὐκ οἶω· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 ἀλλὰ ἐκάς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
 νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὔρον ὄπισθεν
 35 ἀθανάτων ὅστις σε φυλάσσει τε ρύεται τε.
 αὐτὰρ ἔλην πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
 νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους,
 αὐτὸς δὲ πρότιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἦπια οἶδεν.
 40 ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
 ἀγγελίην ἔρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὔνεκά οἱ σῶς ἔσσι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.“
 Ἥ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἠδέος ὕπνου ἔγειρεν
 45 [λάξ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν]·
 „ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
 ζεῦξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσωμεν ὁδοῖο.“
 Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΰδα·
 „Τηλέμαχ', οὐ πῶς ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο
 50 νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.
 ἀλλὰ μὲν, εἰς ὃ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θεῖη
 ἦρως Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψη.
 τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκειται ἤματα πάντα
 55 ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχη.“
 Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως,
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλιχόμοιο.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός,
 60 σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα
 δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
 ἦρως, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηΰδα
 [Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύς θεῖοιο]·
 „Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 65 ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·

ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οὔκαδ' ἰκέσθαι.“ 15

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „Τηλέμαχ', οὐ τί σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
 ἰέμενον νόστοιο· νεμεσσωμαι δὲ καὶ ἄλλῃ
 ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέησιν, 70
 ἔξοχα δ' ἐχθαιρήσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
 ἴσόν τοι κακὸν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
 ξεῖνον ἐποτρύνει, καὶ ὅς ἐσσύμενον κατερούκει.

[χρὴ ξεῖνον παρέοντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.]
 ἀλλὰ μὲν, εἰς ὃ κε δῶρα φέρων ἐπιδιδῶρια θείω 75
 καλά, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, εἶπω δὲ γυναιξὶν
 δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἐόντων.
 ἀμφότερον, κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειρα,
 δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 εἰ δ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος, 80
 ὄφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποξεύξω δέ τοι ἵππους,
 ἄστυα δ' ἀνθρώπων ἠγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
 αὐτῶς ἀπέμψει, δώσει δέ τι ἐν γε φέρεσθαι,
 ἢ ἔτινα τριπόδων εὐχάλικων ἢ ἑλεβήτων,
 ἢ ἔτι δὴ ἡμιόνους ἢ ἑλκύσειον ἄλεισον.“ 85

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 „Ἄτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὄπισθεν
 οὔρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἱμοῖσιν·
 μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι, 90
 ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 αὐτίκ' ἄρ' ἦ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῆσι κέλευσεν
 δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἐόντων.
 ἀγγίμολον δὲ οἱ ἦλθε Βοηθοΐδης Ἐτειωνεύς, 95
 ἀνστάς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
 τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ὀπιτῆσαι τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβῆσετο κηῶντα,
 οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης. 100
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι κειμήλια κείτο,

- 15 Ἀτρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
 υἷον δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
 ἀργύρεον. Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
 105 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
 τῶν ἐν' αἰραμένη Ἑλένη φέρε δια γυναικῶν,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστῆρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
 βὰν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, ἕως ἵκοντο
 110 Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·
 „Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῆσι μενοιναῖς,
 ὡς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἑρῆς·
 δῶρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
 115 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράνται,
 ἔργον δ' Ἡφαίστιοιο. πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
 κεισέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.“
 120 Ὡς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
 ἦρως Ἀτρείδης· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαινὸν
 θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
 ἀργύρεον. Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος
 πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
 125 „δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
 μῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὤρην,
 σῆ ἀλόχῳ φορέειν· τεῖως δὲ φίλη παρὰ μητρὶ
 κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
 οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.“
 130 Ὡς εἰποῦσ' ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἦρως
 δεξάμενος, καὶ πάντα ἐῷ θῆῆσατο θυμῷ·
 τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη Ξανθὸς Μενέλαος.
 ἐξέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
 135 χέρονιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

- σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα 15
 [εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων].
 παρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοῖρας· 140
 οἴνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον, 145
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 τοὺς δὲ μετ' Ἀτρείδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
 οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κοιίτην.
 στῆ δ' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηύδα· 150
 „χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι, ποιμένι λαῶν,
 εἰπεῖν· ἧ γὰρ ἔμοιγε πατὴρ ὡς ἦπιος ἦεν,
 εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἴες Ἀχαιῶν.“
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „καὶ λίην κελίω γε, διοτρεφεές, ὡς ἀγορεύεις, 155
 πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν. αἶ γὰρ ἐγὼν ὡς
 νοστήσας Ἰθάκηνδε, κίχων Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ,
 εἵπομ', ὡς παρὰ σεῖο τυχῶν φιλότιτος ἀπάσης
 ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἔσθλά.“
 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρις, 160
 αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
 ἥμερον ἐξ ἀύλης· οἱ δ' ἴζοντες ἔποντο
 ἄνδρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
 δεξιὸς ἠΐξε πρόσθ' ἵππων. οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 165
 τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μῦθον·
 „φράζεο δὴ, Μενέλαε διοτρεφεές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἧ νῶϊν τόδ' ἔφηγε θεὸς τέρας, ἧ ἐσοὶ αὐτῶ.“
 Ὡς φάτο, μερμηρίξε δ' ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
 ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας. 170
 τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμέη φάτο μῦθον·
 „κλῦτέ μεν, αὐτὰρ ἐγὼ μαντιεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῶ
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι οἴω.

15 ὡς ὅδε χῆν' ἤρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
 175 ἔλθῶν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε,
 ὡς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθῶν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 οἴαδε νοστήσει καὶ τίσεται· ἦε καὶ ἦδη
 οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.“

Τῆν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 180 „οὔτω νῦν Ζεὺς θεῖη, ἐρύιδουπος πόσις Ἑρῆς·
 τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶ ὡς εὐχετοφύμην.“

Ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιῖν μάλιστα βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ἴδκα
 ἦιξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
 οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
 185 δύσειό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνιαί,
 ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 190 ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον,
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
 μάλισταξεν δ' ἔλααν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
 καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·

195 „Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
 μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερές εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὀμήλικές εἰμεν·
 ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει.
 μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
 200 μή μ' ὃ γέρων ἀέκοντα κατάσχη ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
 ἰέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεῶ θάσσον ἰκέσθαι.“

Ὡς φάτο, Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐῷ συμφράσσατο θυμῷ
 ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 205 στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
 νηῖ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
 ἔσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκεν·
 καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „σπουδῆ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἐταίρους,

- πρὶν ἔμὲ οἶκαδ' ἰκέσθαι ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι. 15
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· 211
 οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐ σε μεθήσει,
 ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται, οὐδέ ἔφημι
 ἄψ ἵεναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιτριχας ἵππους 215
 ἄψ Πυλίων εἰς ἄστν, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανεν.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
 „ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νῆϊ μελαινῇ,
 αὐτοὶ τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο, 220
 αἶψα δ' ἄρ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 Ἦτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὐχετο, θῦε δ' Ἀθήνη
 νῆϊ πάρα πρύμνῃ· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ
 τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς,
 μάντις· ἀτὰρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν, 225
 ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μῆλων,
 ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
 δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων
 Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγανότατον ζώντων,
 ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 230
 εἶχε βίῃ. ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκιοιο
 δεσμῶ ἔν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
 τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους 235
 ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς
 ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα
 ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'. ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἶεν
 ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν. 240
 ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα καὶ ὑπερεφές θέτο δῶμα,
 γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, νῆε κραταιῷ.
 Ἀντιφάτης μὲν ἔτιχεν Ὀϊκλῆα μεγάθυμον,
 αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάραον,
 ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων 245

- 15 παρτοίην φιλότητ'· οὐδ' ἔκετο γήραος οὐδόν,
 ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβησι γυναιῶν εἴνεκα δώρων.
 τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε Κλεῖτόν τε·
- 250 ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἦρπασεν Ἥως
 κάλλεος εἴνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετεῖη·
 αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφειδέα μάντιν Ἀπόλλων
 θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος·
 ὅς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς,
- 255 ἐνθ' ὅ γε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσιν.
 Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 ὅς τότε Τηλεμάχου πέλας ἴστατο. τὸν δ' ἐκίχανεν
 σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῆ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 260 „ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κίχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται·
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ἐπιχεύσης·
 τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς;“
- 265 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἔξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεύς,
 εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἦδη ἀκέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 τοῦνεκα νῦν ἐτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
- 270 ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 „οὔτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
 ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
 ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
- 275 τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
 φεύγω, ἐπεὶ νύ μοι αἴσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
 ἀλλὰ με νηὸς ἔφεσαι, ἐπεὶ σε φρυγῶν ἰκέτευσαι,
 μή με κατακτείνωσι· διωκόμεναι γὰρ οὕτω.“
- 280 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 „οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἔϊσης,
 ἀλλ' ἔπευ· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεται, οἷά γ' ἔχωμεν.“

- Ὄς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος, 15
 καὶ τό γ' ἐπ' ἰκρίοφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσεται ποντοπόροιο,
 ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο, πὰρ δὲ οἷ αὐτῷ 285
 εἶσε θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 ὄπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
 Ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 290
 ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ εὖστρέπτοισι βοεῦσιν.
 τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἴει γλανκῶπις Ἀθήνη,
 λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 νηῦς ἀνύσειε θεούσα θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ.
 [βὰν δὲ παρὰ Κροννοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον.] 295
- Δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαίαι,
 ἥ δὲ Φεᾶς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὖρω,
 ἧδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
 ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε Θοῆσιν,
 ὄρμαίνων, ἥ κεν θάνατον φύγοι, ἥ κεν ἀλώη. 300
- Τῷ δ' αὐτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
 δορπήτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἄνδρες ἄλλοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτew πειρητιζῶν,
 ἥ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μεῖναι τε κελεύοι 305
 αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἥ ὀτρύνειε πόλινδε·
 „κέκλυθι νῦν, Εὐμαίε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·
 ἧῶθεν προτὶ ἄστν λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
 πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
 ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθεν, καὶ ἄμ' ἠγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον, 310
 ὅς κέ με κεισ' ἀγάγη· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
 πλάγξομαι, αἶ κέν τις κοτύλην καὶ πύρρον ὀρέξῃ.
 καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δῶματ' Ὀδυσσεῆος θείοιο
 ἀγγελίην εἶποιμι περίφρονι Πηηλοπέει,
 καὶ κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην, 315
 εἴ μοι δεῖλνον δοῖεν ὄνειάτα μυρὶ' ἔχοντες.
 αἰψὰ κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅτι' ἐθέλοισιν.

- 15 ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον·
 Ἑρμείαιο ἔκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
 320 ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάξει,
 δρητοσύνη οὐκ ἂν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
 πῦρ τ' εὖ νηῆσαι, διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
 δαιτρεῦσαι τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἴνοχοῆσαι,
 οἶά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηρες.“
- 325 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 „ὦμοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; ἧ σύ γε πάγχυ λιλαίει αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὄμιλον,
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
 330 οὐ τοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
 ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἰμένοι ἠδὲ χιτῶνας,
 αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
 οἳ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐϋξεστοὶ δὲ τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
 335 ἀλλὰ μὲν· οὐ γάρ τις τοι ἀνιάται παρεόντι,
 οὔτ' ἐγὼ οὔτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἳ μοι ἔασιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός,
 κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσει,
 πέμψει δ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.“
- 340 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „αἶθ' οὕτως, Εὐμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
 ὡς ἐμοί, ὅτι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ οἰζύος αἰνῆς.
 πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ἐνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
 345 ἀνέρες, ὃν κεν ἵκηται ἄλλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας, μεῖναι τέ με κεῖνον ἄνωγας,
 εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσεῆος θεῖοιο
 πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῶ,
 ἧ που ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 350 ἧ ἤδη τεθνήασι καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν.“
- Τὸν δ' αὔτε προσέειπε συβῶτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Δαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ

θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν· 15
 ἐπαύλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο 355
 κουριδῆς τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἣ ἔ μάλιστα
 ἤκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὤμῳ γήραϊ θῆκεν.
 ἣ δ' ἄχει οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
 λευγαλέῳ θανάτῳ, ὡς μὴ θάνοι, ὅστις ἔμοιγε
 ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἶη καὶ φίλα ἔρδοι. 360
 ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην ἀχέουσα περ ἔμπης,
 τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 οὔνεκά μ' αὐτῇ θρέψεν ἅμα Κτιμένη τανυπέπλῳ,
 θυγατέρ' Ἰφθίμῃ, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμεν, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσον ἐτίμα. 365
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβην πολυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω,
 τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν καὶ μυρὶ ἔλοντο,
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἶματ' ἐκείνη
 καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα,
 ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον. 370
 νῦν δ' ἦδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ
 ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοί, ᾧ ἐπιμίμνω·
 τῶν ἔφαγόν τ' ἐπιόν τε καὶ αἰδολοισιν ἔδωκα.
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχον ἔστιν ἀκοῦσαι
 οὔτ' ἔπος οὔτε τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ, 375
 ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
 ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἕκαστα πυθέσθαι,
 καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν ἰαίνει.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 380
 „ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς εἶν, Εὐμαιε συβῶτα,
 πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἣ δὲ διεπράφθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυνάγνια,
 ἣ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, 385
 ἣ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσὶν
 ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἠδ' ἐπέρασσαν
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

- 15 „ξεῖν’, ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ’ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ,
 391 σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
 ἤμενος. αἶδε δὲ νύκτες ἀθάσφατοι· ἔστι μὲν εὐδειν,
 ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκούειν. οὐδέ τί σε χρῆ,
 πρὶν ὦρῃ, καταλέχθαι· ἀνὴρ καὶ πολὺς ὕπνος.
 395 τῶν δ’ ἄλλων ὅτινα κραδίῃ καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 εὐδέτω ἐξελθῶν· ἅμα δ’ ἠοῖ φαινομένηφιν
 δειπνήσας ἅμ’ ὕεσσιν ἀνακτορήσιν ἐπέσθω.
 νῶϊ δ’ ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε
 κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισιν,
 400 μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
 ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθη καὶ πόλλ’ ἐπαληθῆ.
 τοῦτο δέ τοι ἔρέω, ὃ μ’ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ.
 Νῆσός τις Συρίη κικλήσκειται, εἴ που ἀκούεις,
 Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
 405 οὐ τι περιπληθῆς λίην τόσον, ἀλλ’ ἀγαθὴ μὲν,
 εὐβοτος, εὐμηλος, οἶνοπληθῆς, πολύπυρος.
 πείνη δ’ οὐ ποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
 νοῦσος ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ἀλλ’ ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ’ ἀνθρώπων,
 410 ἔλθῶν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
 ἔνθα δύο πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
 τῆσιν δ’ ἀμφοτέρησι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
 Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
 415 Ἐνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἦλυθον ἄνδρες,
 τρώκται, μυρὶ ἄγοντες ἀθύρματα νῆϊ μελαίνῃ.
 ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ’ ἐνὶ οἴκῳ,
 καλὴ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ’ εἰδυῖα·
 τὴν δ’ ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον.
 420 πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγῃ κοίλῃ παρὰ νῆϊ
 εὐνῇ καὶ φιλότητι, τάτε φρένας ἠπεροπεύει
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἢ κ’ εὐεργὸς ἔησιν.
 εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι·
 ἢ δὲ μάλ’ αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφρὲς δῶ·
 425 ,ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὐχομαι εἶναι,

κούρη δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο· 15
 ἀλλὰ μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι ληϊστορες ἄνδρες
 ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ'. ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν·

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσητο λάθρη· 430
 ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο,
 ὄφρα ἴδῃ πατρὸς καὶ μητέρος ὑπερεφές δῶ
 αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 435
 εἶη κεν καὶ τοῦτ', εἰ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
 ὄρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν·

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνουν, ὡς ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

,σιγῇ νῦν. μή τις με προσαιδάτω ἐπέεσσιν 440
 ὑμετέρων ἐτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγνιῇ
 ἢ πού ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἔλθῶν ἐξείπῃ, ὁ δ' οἰσάμενος καταδήσῃ
 δεσμῶ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσειτ' ὄλεθρον.

ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαίων. 445
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
 ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμαθ' ἰκέσθω·

οἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ.
 καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δολίην.
 παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω, 450
 κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχόωντα θύραζε·

τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός, ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
 ἄλφοι, ὅπῃ περάσῃτε κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους·

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δῶματα καλά,
 οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες 455
 ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο.

ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότε ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγέλλειε γυναικί.
 ἦλυθ' ἀνὴρ πολύιδρις ἐμοῦ πρὸς δῶματα πατρὸς
 χρούσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλίχτροισιν ἔεργο. 460
 τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμωαὶ καὶ πότνια μήτηρ

- 15 χερσίν τ' ἀμφαφρόωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶντο,
 ὦνον ὑπισχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 ἦτοι ὁ καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκει,
 465 ἦ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα δόμων ἐξῆγε θυράζε.
 εὔρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μὲν πατέρ' ἀμφεπένοντο.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐς Θῶκον πρόμολον δήμοιό τε φῆμιν,
 ἦ δ' αἴψα τρί' ἄλεια κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
 470 ἔκφερον· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην ἄσειφροσύνησιν.
 δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί,
 ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν ὦκα κίοντες,
 ἐνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
 οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 475 νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὔρον ἵαλλεν.
 ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὡς εἰναλίη κήξ.
 480 καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
 ἐξβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ·
 τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
 ἐνθα με Λαέρτης πρόιατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
 οὕτω τήνδε γε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.“
 485 Τὸν δ' αὖ διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἡμειβετο μύθῳ·
 „Εὖμαί, ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθεις ἄλγεα θυμῷ.
 ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκεν
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
 490 ἡπίου, ὃς δὴ τοι παρέχει βρωσίν τε πόσιν τε
 ἐνδυκέως, ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγωγε
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστει ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰζάνω.“
 Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
 495 αἴψα γὰρ Ἥως ἦλθεν εὐθρονος. — Οἳ δ' ἐπὶ χέρσου
 Τηλεμάχου ἕταροι λῶον ἰστία, κὰδ δ' ἔλον ἰστὸν
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἔρετμοῖς.

ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ προμνήσι' ἔδησαν· 15
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο, κερῶντό τε αἶθοπα οἶνον. 500
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
 „ὕμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
 αὐτὰρ ἐγὼν ἄγρους ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
 ἐσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι. 505
 ἦῶθεν δέ κεν ὕμιν ὄδοιπόριον παραθείμην,
 δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἠδυπότοιο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος Φροειδῆς·
 „πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δῶμαθ' ἴκωμαι 510
 ἀνδρῶν, οἳ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν;
 ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „ἄλλως μὲν σ' ἂν ἐγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην 515
 ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τι ξενίων ποθῆ· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 χεῖρον, ἐπεὶ τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
 ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
 φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπερωῖῳ ἰστὸν ἠφαίνει.
 ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφάυσκομαι, ὃν κεν ἴκοιο,
 Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
 τὸν νῦν ἴσα θεῶ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσιν· 520
 καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
 μητέρ' ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔξειν.
 ἀλλὰ τὰ γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
 εἴ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἡμαρ.“

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 525
 κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
 τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
 μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.

τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἀπονόσφι καλέσσας
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφρατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 530
 „Τηλέμαχ', οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
 ἔγνω γὰρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἔοντα.
 ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον ἄλλο

15 ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.“

535 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 „αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἔμευ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.“

Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον·
 540 „Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
 πείθῃ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·
 καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
 ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῳ.“

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΐδα·
 545 „Τηλέμαχ', εἰ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμοις
 τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθῆ ἔσται.“

Ὡς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

550 Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
 οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·

555 τὸν δ' ὦκα προβιβάντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἴκετ' αὐλήν,
 ἐνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρταί, ἧσι συβώτης
 ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἦπια εἰδώς.

Π Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβὸς
 ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ, κηαμένῳ πῦρ,
 ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν·
 Τηλέμαχον δὲ περισσαινὸν κύνες ὑλακόμωροι,
 5 οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 σαίνοντάς τε κύνες, περὶ τε κτύπος ἦλθε ποδοῦν.
 αἰψα δ' ἄρ' Εὐμαίων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Εὐμαί', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος,
 ἦ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν
 10 ἀλλὰ περισσαινουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δαῦπον ἀκούω.“
 Οὐ πῶ πάν εἶρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς

- ἔστη ἐνὶ προθύροισι. ταφῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης, 16
 ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο
 κιρὰς αἴθοπα οἶνον. ὁ δ' ἀντίος ἦλθεν ἀνακτος,
 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ 15
 χειρᾶς τ' ἀμφοτέρως· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 ὡς δὲ πατὴρ ὄν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάξει
 ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 μοῦνον, τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήση,
 ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα διὸς ὑφορβὸς 20
 πάντα κύσεν περιφύς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα.
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
 ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὄχθεο νῆϊ Πύλονδε.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ 25
 τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
 οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας,
 ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὡς γάρ νύ τοι εὐάδε θυμῷ,
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἔσορᾶν αἰδῆλον ὄμιλον.“
- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 30
 „ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὄφρα σέ τ' ὄφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
 εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἢέ τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν, Ὀδυσσεύς δέ που εὐνὴ
 χήτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.“ 35
- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 „καὶ λίην κείνη γε μένει τετιηρότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οὐζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦση.“
- Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος· 40
 αὐτὰρ ὁ γ' εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε·
 „ἦσ', ὦ ξεῖν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δῆομεν ἔδρην
 σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ. πάρα δ' ἀνήρ, ὃς καταθήσει.“ 45
- Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τῷ δὲ συβώτης
 χεῦεν ὑπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὑπερθεν·

- 16 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
 τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
 50 ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες,
 σῖτον δ' ἔσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
 ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάδ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
- 55 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε διὸν ὑφορβόν·
 „ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὄδ' ἵκετο; πῶς δέ ἐ ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί ἐ πεζὸν ὄϊομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.“
- 60 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
 ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεται εὐρειάων,
 φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
 πλαζόμενος· ὥς γὰρ οἱ ἐπέκλωσεν τά γε δαίμων.
- 65 νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρᾶς
 ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἰκέτης δέ τοι εὐχεται εἶναι.“
- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 „Εὖμαι', ἧ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
- 70 πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
 αὐτὸς μὲν νέος εἰμί, καὶ οὐ πω χερσὶ πέποιθα
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
 μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ἧ αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ τε μένη καὶ δῶμα κομίζῃ
- 75 εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
 ἧ ἤδη ἅμ' ἐπηται Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
 μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν.
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
 ἔσσω μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
- 80 δώσω δέ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
 πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύει.
 εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
 εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα

ἔδμεναι, ὡς ἂν μὴ σε κατατρόχη καὶ ἐταίρους. 16
 κείσε δ' ἂν οὐ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἔωμι 85
 ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν·
 μὴ μιν κερτομέωσιν, ἔμοι δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
 πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἔοντα
 ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἔπειθ' πολὺν φέρτεροί εἰσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 90
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
 ἧ μάλα μεν καταδάπτειτ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
 οἷά φρατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσθαι
 ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἔοντος.
 εἰπέ μοι, ἦ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ 95
 ἔχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὁμφῆ,
 ἧ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
 αἶ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἶην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
 ἧ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦ ἐ καὶ αὐτὸς 100
 [ἔλθοι ἀλητεύων — ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἴσα —].
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην
 [ἔλθῶν ἐς μέγαρον Λαερτιάδew Ὀδυσῆος].
 εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἔοντα, 105
 βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν
 τεθνάμεν, ἦ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράσθαι,
 ξείνους τε στυφελίζομένους, δμῶάς τε γυναῖκας
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δῶματα καλά,
 καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῆτον ἔδοντας 110
 μὰψ αὐτως, ἀτέλεστον, ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ 115
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
 ὦδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
 μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτιχεν,
 μοῦνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

- 16 μῶνον ἔμι' ἐν μεγάροισι τεκῶν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο.
- 121 τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυροῖοι εἴς' ἐνὶ οἴκῳ.
ὅσοι γὰρ νῆσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἦδ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
- 125 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἦ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον, οὔτε τελευτὴν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
- 130 ἅττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφροني Πηνελοπεῖη
εἶφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι
οἴῃ ἀπαγγέλλας. τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.“
- 135 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα·
„γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἦ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
δυσμόρφῳ, ὃς τείως μὲν Ὀδυσσεύς μέγ' ἀχεύων
- 140 ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμῶων τ' ἐνὶ οἴκῳ
πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγοι·
αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σὺ γε ὦχεο νῆϊ Πύλουδε,
οὐ πῶ μιν φασιν φραγέμεν καὶ πιέμεν αὐτῶς,
οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
- 145 ἦσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἄμφ' ὄστεόφι χρώς.“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
„ἄλγιον, ἀλλ' ἐμπης μιν ἑάσομεν ἀχνύμενοί περ·
εἰ γάρ πως εἴη αὐτάργετα πάντα βροτοῖσιν,
πρωτόν κεν τοῦ πατρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
- 150 ἀλλὰ σὺ γ' ἀγγέλλας ὀπίσω κτε, μηδὲ κατ' ἀγροῦς
πλάξασθαι μετ' ἐκείνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν
ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅτι τάχιστα
κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγέλλειε γέροντι.“
Ἥ ῥα, καὶ ὤρσε συφορβόν· ὃ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα,
- 155 δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἵεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην

- λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κίων ἔνμαιος ἔφορβός, 16
 ἀλλ' ἢ γε σχεδὸν ἤλθε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί,
 καλῆ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδνίη.
 στή δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φραεῖσα.
 οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν — 160
 οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἑναργεῖς —,
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε κύνες τε ἴδον, καὶ ὃ' οὐχ ὑλάοντο,
 κνυζήθμῳ δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
 ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐκ δ' ἤλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον ἀυλῆς, 165
 στή δὲ πάροισ' αὐτῆς. τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦδη νῦν σῶ παιδί ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
 ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
 ἔρχησθον προτὶ ἄστν περικλυτόν. οὐδ' ἐγὼ αὐτῆ 170
 δηρὸν ἀπὸ σφῶν ἔσομαι μεμανῖα μάχεσθαι.“
 Ἦ, καὶ χρυσεῖη ράβδῳ ἐπεμάσασα' Ἀθήνη.
 φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον εὐπλυνὲς ἦδὲ χιτῶνα
 θῆξ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἦβην.
 ἄψ δὲ μελαγχροῖης γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν, 175
 κνάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
 ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἦϊεν ἐς κλισίην. θάμβησε δὲ μιν φίλος υἱός,
 ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 180
 „ἄλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἦδὲ πάροισιν,
 ἄλλα δὲ εἶματ' ἔχεις, καὶ τοι χρῶς οὐκέθ' ὁμοῖος.
 ἦ μάλα τις θεὸς ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν.
 ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσωμεν ἱρὰ
 ἴδὲ χρύσεια δῶρα, τετυγμένα· φρίδσο δ' ἡμέων.“ 185
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „οὐ τίς τοι θεὸς εἶμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἶσχεις;
 ἀλλὰ πατήρ τεός εἶμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
 πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βλας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καδ δὲ παρειῶν 190
 δάκρυον ἦκε χαμαῖζε· πάρος δ' ἔχε κωλεμὲς αἰεὶ.

- 16 Τηλέμαχος δ' — οὐ γάρ πω ἐπέιδετο ὄν πατέρ' εἶναι —
 ἐξαῦτις μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατήρ ἐμός, ἀλλὰ με δαίμων
 195 θέλγεις, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο
 ὃ αὐτοῦ γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ νέον ἢ γέροντα.
 ἢ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρον καὶ ἀεικέα ἔσσο·
 200 νῦν δὲ θεοῖσιν ἕοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Τηλέμαχ', οὐ σε ἕοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
 οὔτε τι θαναμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάασθαι·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 205 ἀλλ' ὄδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακά, πολλὰ δ' ἀληθεῖς
 ἦλυθον εἰκοστῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
 αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγγελείης,
 ἦτε με τοῖον ἔθνηκεν, ὅπως ἐθέλει — δύναται γάρ —
 ἄλλοτε μὲν πτωχῶ ἐναλλυγιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 210 ἀνδρὶ νέω καὶ καλὰ περὶ χροῦ εἶματ' ἔχοντι.
 ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 ἡμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔξετο, Τηλέμαχος δὲ
 ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
 215 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἡμερος ὦρτο γόοιο.
 κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἶωνοί,
 φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
 ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
 ὡς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
 220 καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἠελίοιο,
 εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὄν πατέρ' αἰψα·
 „ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νῆϊ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀϊομαι ἐνθάδ' ἰέσθαι.“
 225 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω.
 Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οὔτε καὶ ἄλλους

ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται· 16
 καὶ μὲν εὖδοντ' ἐν νηϊ Θοῆ ἐπὶ ποντον ἄγοντες
 κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην, ἔπορον δέ μοι ἄγλαα δῶρα, 230
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλισ ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·
 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
 ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, 235
 ὄφρ' εἰδέω, ὅσοι τε καὶ οἵτινες ἄνδρες εἰσὶν·
 καὶ κεν ἕμῳ κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας
 φράσσομαι, ἣ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
 μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἣ καὶ διζήσομεθ' ἄλλους.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 240
 „ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
 χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλὴν·
 ἀλλὰ λίην μέγα εἶπας· ἄγη μὲν ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
 ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
 μνηστῆρων δ' οὐτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκές, οὔτε δύ' οἶαι, 245
 ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.
 ἕκ μὲν Δουλιχίῳοι δύω καὶ πεντήκοντα
 κοῦροι κεκριμένοι, ἕξ δὲ δρησιτῆρες ἔπονται·
 ἕκ δὲ Σάμης πίσυρες καὶ εἴκοσι φῶτες ἕασιν,
 ἕκ δὲ Ζακύνθοι ἕασιν ἑείκοσι κοῦροι Ἀχαιῶν, 250
 ἕκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
 καὶ σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος αἰοιδὸς
 καὶ δοιῶν θεράποντε, δαήμενε δαιτροσυνάων.
 τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἑόντων,
 μὴ πολὺπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσαι ἐλθῶν. 255
 ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαι τίς ἀμύντορα μερμηρίζαι,
 φράζεο, ὅ κεν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονοι θυμῶ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτιλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „τοιγὰρ ἐγὼν ἔρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον,
 καὶ φράσαι, ἣ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ 260
 ἀρχέσει, ἣέ τίς ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίζω.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „ἔσθλω τοι τούτῳ γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,

16 ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὥτε καὶ ἄλλοις
265 ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
„οὐ μὲν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
ἐν μεγάροισιν ἔμοῖσι μένος κρίνεται Ἄρηος.

270 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχεν ἅμ' ἡοῖ φαινομένην
οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστνυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.

εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
275 τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἔμεῖο,
ἦν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε
ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.

ἀλλ' ἦτοι πάυεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρανδῶν· οἱ δέ τοι οὐ τι

280 πείσονται· δῆ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
[ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσει Ἀθήνη,
νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλή, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κείται,

285 ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι αἰείρας
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
, ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐφίκει,
οἷά ποτε Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,

290 ἀλλὰ κατήμισται, ὅσον πνρὸς ἴκετ' αὐτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τότε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
μή πως οἶνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος·

295 νῶϊν δ' οἴοισιν δύο γάσγανα καὶ δύο δοῦρε
καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέσθαι,
ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναῆ θέλξει καὶ μητίετα Ζεὺς.]
ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

εἰ ἔτεόν γ' ἔμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο, 16
 μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἔόντος. 301
 μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τό γε, μήτε συβώτης,
 μήτε τις οἰκίων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια,
 ἀλλ' οἷοι σύ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γνώομεν ἰθύν.
 καὶ κέ τεο δμῶων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν, 305
 ἧμὲν ὅπου τις νῶϊ τίει καὶ δεΐδιδε θυμῷ,
 ἦδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾶ τοῖον ἔόντα.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαιδίμος υἱός·
 „ὦ πάτερ, ἦτοι ἔμῳ θυμῷ καὶ ἔπειτά γ', οἶω,
 γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνη γ' ἔμ' ἔχουσιν· 310
 ἀλλ' οὐ τοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἶω
 ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
 δητὰ γὰρ αὐτῶς εἴση ἐκάστου πειρητίζων,
 ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι
 χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπι φειδώ. 315
 ἀλλ' ἦτοι σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάσθαι ἄνωγα,
 αἶτε σ' ἀτιμᾶζουσι καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσὶν·
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλωμι
 ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
 εἰ ἔτεόν γέ τι οἴσθαι Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.“ 320

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἦ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηρδε κατήγετο νῆς εὐεργής,
 ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 νῆα μὲν οἱ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν, 325
 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικον ὑπέρθυμοι θεράποντες,
 αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἀγγελίην ἔρέοντα περίφρονι Πηνελόπειῃ,
 οὔνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει 330
 ἄστυδ' ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
 ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
 τῷ δὲ συναντήτην κήρυξ καὶ δῖος ἑφορβὸς
 τῆς αὐτῆς ἐνεκ' ἀγγελίης, ἔρέοντε γυναῖκι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμον θεῖου βασιλῆος, 335

- 16 κῆρυξ μὲν ῥα μέσησι μετὰ δμωῆσιν ἔειπεν·
 „ἦδη τοι, βασίλεια, φίλος πάϊς εἰλήλουθεν,
 Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστάς
 πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
- 340 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπεν,
 βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὑάς, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε.
 Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο κατήρησάν τ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἐδριόωντο.
- 345 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
 „ὦ φίλοι, ἧ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἣτις ἀρίστη,
 ἐς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
- 350 κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἰκόνδε νέεσθαι.“
 Οὐ πῶ πάν εἴρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
 στρεφθεῖς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
 ἰστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
 ἦδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἐτάροισιν·
- 355 „μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἶδε γὰρ ἔνδον.
 ἦ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἦ εἰσίδον αὐτοὶ
 νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῆνα θαλάσσης,
 αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
- 360 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπὲρ θυμοὶ θεράποντες.
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κλον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
 εἶων οὔτε νέων μεταῖζειν οὔτε γερόντων.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 „ὦ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
- 365 ἦματα μὲν σκοποὶ ἴζον ἐπ' ἀκριας ἠνεμοέσσας
 αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 οὐ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 νηὶ θοῇ πλείοντες ἐμίνομεν ἠῶ διᾶν,
 Τηλέμαχον λοχῶντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες
- 370 αὐτόν. τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων.
 ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον

- Τηλεμάχῳ, μῆδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οἶω 16
 τούτου γε ζῶντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε,
 λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἤρα φέρουσιν. 375
 ἀλλ' ἄγετε πρὶν κεῖνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
 εἰς ἀγορὴν· οὐ γάρ τι μεθυσέμεναί μιν οἶω,
 ἀλλ' ἀπομνησίει, ἔρεει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστάς,
 οὔνεκά οἱ φρόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδ' ἐκίχημεν.
 οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα· 380
 μῆ τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσωσιν
 γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
 ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης
 ἢ ἐν ὀδῶ· βίοντον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχουμεν,
 δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἴκλια δ' αὐτε 385
 κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἢδ' ὅστις ὀπυῖοι.
 εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφρανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρώια πάντα,
 μῆ οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ' ἔδωμεν
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάρου ἕκαστος 390
 μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἢ δέ κ' ἔπειτα
 γῆμαιθ', ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Νίσου φαίδιμος υἱὸς Ἀρητιάδαο ἀνακτος, 395
 ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος
 ἠγεῖτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηρηλοπεῖη
 ἦνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
 ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλωμι 400
 Τηλεμάχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστιν
 κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλᾶς.
 εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο θέμιστες,
 αὐτὸς τε κτενέω τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
 εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοί, παύσασθαι ἄνωγα.“ 405
 Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,

16 ἔλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.

Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
 410 μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσιν.
 πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
 κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπέυθετο βουλᾶς.
 βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 415 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἄντα παρειᾶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
 Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἀντίνο' ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σέ φρασιν
 ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν ἄριστον
 420 βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
 μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 ῥάπτεις, οὐδ' ἱέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 μάρτυρος; οὐδ' ὅσῃ κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
 ἦ οὐκ οἶσθ' ὅτε δεῦρο πατήρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
 425 δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λήην,
 οὔνεκα λῆϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
 ἦκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν.
 τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ,
 ἦδὲ κατὰ ζῶην φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
 430 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ.
 τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναῖκα
 παιδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μέγάλως ἀκαχίζεις.
 ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.“

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἠΰδα
 435 „κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶν υἱεὶ χεῖρας ἐποίσει
 ζῶντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
 440 ὣδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 αἰψά οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
 ἡμετέρῳ, ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφροσσάμενος κρέας ὀπτὸν

ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν. 16

τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλατός ἐστιν 445
ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.“
ὡς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.

Ἥ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον 450
ἦδὸν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλανκῶπις Ἀθήνη.

ἔσπεριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ νιέει διὸς ὑφορβὸς
ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὀπλίζοντο,
σὺν ἱερέυσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα 455

ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
λυγρὰ δὲ εἴματα ἔσσε περὶ χροῖ, μὴ ἔσβώτης
γνοίῃ ἔσάντα ἰδῶν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπειῇ
ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 460
„ἦλθες, δι' Εὐμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστν;
ἦ ῥ' ἦδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
ἐκ λόχου, ἦ ἔτι μ' αὖθ' εἰρύεται οἴκαδ' ἰόντα;“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα·
„οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι 465
ἄστν καταβλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς ἀνώγει
ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.

ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὠκύς,
κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῆ μητρὶ ἔειπεν.
ἄλλο δέ τοι τό γε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν. 470

ἦδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμῆιος λόφος ἐστίν,
ἦα κίων, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
ἔς λιμὲν ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
καὶ σφραγῶσι τούσδε ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.“ 475

Ὡς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἵς Τηλεμάχοιο
ἔς πατέρ' ὄφθαλμοῖσιν ἰδῶν, ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.

Οἱ δ' ἔπει οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς ἕϊσης.

16 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
481 κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ρ Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
δὴ τότε ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος Φείλοιο,
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει,
5 ἄστυδε ἰέμενος, καὶ ἔον προσέειπε συβώτην·
„ἄττ', ἦτοι μὲν ἐγὼν εἴμ' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι οἷω
κλανθμοῦ τε στυγεροῖο γόοιό τε δακρυόεντος,
πρὶν γ' αὐτόν με ἴδῃται· ἀτὰρ σοὶ γ' ὦδ' ἐπιτέλλω·
10 τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσιν,
πύρρον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὐ πως ἔστιν ἅπαντας
ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
ὁ ξεῖνος δ' εἶ περ μάλα μνηεῖ, ἄλγιον αὐτῷ
15 ἔσσεται· ἧ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω.
πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πόλιν ἢ κατ' ἀγρούς
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
20 οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
ὥστ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
ἀλλ' ἔρχε· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
αὐτίκ', ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται.
αἰνῶς γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακά· μὴ με δαμάσση
25 στίβῃ ὑπηοίῃ· ἔκαθεν δέ τε ἄστυ φάτ' εἶναι.“

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρῆν,
30 αὐτὸς δ' εἴσω ἵεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.

Τὸν δὲ πολὺν πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
κώεα καστορνῦσα θρόνοις ἐνι δαιδαλέοισιν,
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν. ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι

δμῶαι Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἠγερέθοντο, 17
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους. 35

ἦ δ' Ἴεν ἐκ θαλάμοιο περιφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἢ χρυσῆ Ἀφροδίτῃ,
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρῦσασα,
κῦσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ὤμφῳ φάεα καλά,
καὶ ῥ' ὀλοφρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 40

„ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὤχεο νηϊ Πύλονδε
λάθρη, ἔμευ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκοιήν.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 45
„μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
ἐν στήθεσσι ὄρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἶμαθ' ἑλοῦσα,
[εἰς ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,]
εὐχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας 50

ῥέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἀντιτὰ ἔργα τελέσσει.
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορὴν ἐσελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
ξείνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἄμ' ἔσπετο δεῦρο κίοντι.
τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν,
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα 55
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὃ κεν ἔλθω.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
ἦ δ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἶμαθ' ἑλοῦσα,
εὐχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἀντιτὰ ἔργα τελέσσει. 60

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διέκ μεγάροιο βεβήκει
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεῖντο.
ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο 65

ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμενον.
αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὴν ὄμιλον,
ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἦστο καὶ Ἄντιφος ἠδ' Ἀλιθέρης,
οἵτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἐταῖροι,

- 17 ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
- 71 τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἤλθεν
 ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος ξεινοιο ἕκας τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
 τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
- 75 „Τηλέμαχ', αἰψ' ὄτρυνον ἔμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
 ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκεν.“
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν
- 80 λάθρη κτείναντες πατρῷα πάντα δάσωνται,
 αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν ἢ τινα τῶνδε·
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φρόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
 δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.“
 Ὡς εἰπὼν ξεῖνον ταλαπείριον ἤγεν ἐς οἶκον.
- 85 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
- 90 ἔκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.
 χερνίβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
- 95 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 μήτηρ δ' ἀντίον ἴξε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο
 κλισμῶν κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειδά' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
- 100 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 „Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἢ μοι στονόεσσα τέτυκται,
 αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ᾤχεθ' ἀμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
- 105 πρὶν ἔλθειν μνηστῆρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα,

- νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας.“ 17
- Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, μήτηρ, ἀληθεῖην καταλέξω.
 ὧρόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 δεξάμενος δέ με κείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν 110
 ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡς εἴ τε πατήρ ἐόν υἱὸν
 ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὡς ἐμὲ κείνος
 ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν νιάσι κυδαλίμοισιν.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος οὐ ποτ' ἔφρασκεν
 ζωοῦ, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκούσαι, 115
 ἀλλὰ μ' ἔς Ἀτρεΐδην, δουρικλειτὸν Μενέλαον,
 ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ἐνθ' ἴδον Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος, 120
 ὅτιεν χρητίζων ἰκόμην Λακεδαιμόνα διαν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθεῖην κατέλεξα.
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάκλιδες αὐτοὶ ἔοντες. 125
 ὡς δ' ὁπότε ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκρα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν, 130
 ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἄπολλων,
 τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἔξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 καὶ δ' ἔβαλε κρατεροῦς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί, 135
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 πάντες δ' ὠκύμοροί τε γενοῖατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε
 ἄλλα παρὲξ εἶποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω,
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νημερτής, 140
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐλικεύσω.

- 17 φῆ μιν ὃ γ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει. ὃ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰέσθαι·
- 145 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν·“
- 150 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινεν.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής·
 „ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδew Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ὃ γ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 ἀτρεκέως γάρ τοιμαντεύσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
- 155 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 ὡς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ,
 ἦμενος ἢ ἔρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
 ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φρυτεύει·
- 160 τοῖον ἐγὼν οἶωνὸν εὖσσέλμου ἐπὶ νηὸς
 ἦμενος ἔφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν·“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλὰ τε δῶρα
- 165 ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι·“
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
- 170 ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνηστος ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
 πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἳ δ' ἤγαγον, οἳ τὸ πάρος περ,
 καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μένδων· ὅς γάρ ῥα μάλιστα
 ἦνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίγνετο δαιτί·
 „κοῦροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοισι,
 175 ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
 οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἔλέσθαι·“
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀνστάντες ἔβαν πείθοιτό τε μύθῳ.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴοντο δόμους εὖ ναιετάοντας, 17
 χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 οἱ δ' ἰέρονον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας, 180
 ἴρονον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
 δαῖτ' ἐντυνόμενοι. — Τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
 ὠτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 „ξείν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις 185
 σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἀναξ ἔμός, — ἧ σ' ἂν ἔγωγε
 αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
 ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δεΐδια, μὴ μοι ὀπίσσω
 νεικίῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα 190
 ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ῥίγιον ἔσται.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερές ἡγεμόνευε.
 δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἔστιν, 195
 σκηρίπτεισθ', ἐπειή φατ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν.“
 Ἦ ῥα, καὶ ἄμφ' ὠμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ·
 Εὐμαιὸς δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὸς ἔδωκεν.
 τὼ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες 200
 ῥυατ' ὀπισθε μένοντες. ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἀνακτα
 πτωχῶ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῦ εἶματα ἔστο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
 ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο 205
 τυκίην, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 τὴν ποίησ' Ἴθακος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφῶν ἦν ἄλλος
 πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέειν ὕδωρ
 ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐρύπερθε τέτυκτο 210
 νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὀδίται·
 ἐνθα σφῆας ἐκίχαν' υἱὸς Δολιχίου Μελανθεὺς
 αἶγας ἄγων, αἶ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολλοῖσιν,

- 17 δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες.
 215 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
 ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
 „νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγγιλάζει,
 ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
 πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 220 πτωχὸν ἀνηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
 ὅς πολλῆς φλιῆσι παραστάς θλίψεται ὤμους,
 αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας.
 τὸν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι,
 σηχοκόρον τ' ἔμειναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆραι,
 225 καὶ κεν ὄρον πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμματαεν, οὐκ ἐθελήσει
 ἔργον ἐποιήεσθαι, ἀλλὰ πτώσων κατὰ δῆμον
 βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἦν γαστέρ' ἀναλτον.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 230 αἶ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θεῖοιο,
 πολλὰ οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶν
 πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.“
 Ὡς φάτο, καὶ παριὼν λάξ ἐνθορεν ἀφραδίησιν
 ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
 235 ἀλλ' ἔμην' ἀσφαλέως. ὁ δὲ μερμηρίξεν Ὀδυσσεύς,
 ἦε μεταΐξας ῥοπάλω ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
 ἦ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς αἰέρας.
 ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο. τὸν δὲ συβώτης
 νείκεσ' ἔσάντα ἰδὼν, μέγα δ' εὖξαστο χεῖρας ἀνασχών·
 240 „νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴ ποτ' Ὀδυσσεύς
 ὑμῖ ἐπὶ μηρὶ ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
 ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, τότε μοι κρηῆνατ' ἐέλωρ,
 ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ εἰ δαίμων·
 τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,
 245 τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ
 ἄστνυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
 „ὦ πόποι, οἷον ἔειπε κύων ὀλοφρώϊα εἰδῶς,
 τὸν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐστέλμοιο μελαινῆς

- ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι. 17
 αἶ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 251
 σήμερον ἐν μεγάροις, ἣ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
 ὡς Ὀδυσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.“
 Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ ἦκα κίοντας, 255
 αὐτὰρ ὁ βῆ, μάλα δ' ὤκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
 αὐτίκα δ' εἶσω ἵεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθίζεν,
 ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέσκε μάλιστα.
 τῷ πάρα μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο,
 σῆτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα 260
 ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
 στήτην ἐρχομένω, περὶ δέ σφεας ἦλυθ' ἰωὴ
 φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλει' ἀείδειν
 Φήμιος. αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἐλὼν προσέειπε συβώτην·
 „Εὐμαί, ἣ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος.
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι. 265
 ἐξ ἑτέρων ἕτερό' ἐστίν, ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλῆ
 τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκέες εἰσὶν
 δικλίδες· οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
 γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
 ἄνδρες, ἐπεὶ κνίση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ 270
 ἦπνυε, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 „ῥεῖ' ἔγνωσ, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ' ἐσο' ἀνοήμων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 ἦε σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας, 275
 δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάροισιν.
 μηδὲ σὺ δηθύνειν, μὴ τίς σ' ἔκτισθε νοήσας
 ἣ βάλη ἢ ἐλάσῃ. τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 280
 „γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 ἀλλ' ἔρχευ προπάροισιν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
 οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων.
 τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω. 285

- 17 γαστέρα δ' οὐ πως ἔστιν ἀποκρῦψαι μεμαυῖαν,
 οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν,
 τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες εὐζυγοὶ ὀπλίζονται
 πόντον ἐπ' ἀτρούγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.“
- 290 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχεν,
 Ἄργος, Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἰρὴν
 ῥήγετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
- 295 αἴγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγούς·
 δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
 ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων
 ἡμιόνων τε βοῶν τε ἄλις κέχυτ', ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
 δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες.
- 300 ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος ἐνίπλειος κυνορραϊστέων.
 δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἕοντα,
 οὐρῇ μὲν ῥ' ὃ γ' ἔσθηνε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω,
 ἄσπον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἴο ἄνακτος
 ἔλθέμεν. αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξαστο δάκρυ,
- 305 ῥεῖα λαθῶν Εὐμαίων, ἄφαρ δ' ἐρεεῖνετο μύθῳ·
 „Εὐμαί, ἣ μάλα θαῦμα κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ.
 καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
 εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θεῖν ἐπὶ εἶδει τῆδε,
 ἣ αὐτῶς οἴοι τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
- 310 γίγνοντ'· ἀγλαΐης δ' ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησεν, Εὐμαίε συβῶτα·
 „καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε φανόντος.
 εἰ τοιόσδ' εἶη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα,
 οἴόν μιν Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
- 315 αἰψά νε θεήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
 οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
 κνώδαλον, ὅτι δίωτο· καὶ ἴχνησι γὰρ περιήδη·
 τῦν δ' ἔχεται κακότητι, ἀναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
 ὤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.
- 320 δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·

ἤμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνονται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἤμαρ ἔλῃσιν.“ 17

Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιειάοντας,
βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς. 325
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο
αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα εἰκοσιτῶ ἔνιαυτῶ.

Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὧκα δ' ἔπειτα
νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας. ὁ δὲ παπτήνας ἔλε δίφρον 330
κείμενον, ἔνθα τε δαιτρός ἐφίξεσκε κρέα πολλὰ
δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαινυμένοισιν·
τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
ἀντίον, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέξετο. τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
μοῖραν ἔλων ἐτίθει κανέου τ' ἐκ σῆτον αἰείρας. 335

Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσειτο δῶματ' Ὀδυσσεύς,
πτωχῶ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἶματα ἔστο.
Ἴξε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
κλινάμενος σταθμῶ κυπαρισσίνῳ, ὃν ποτε τέκτων 340
ξέσσειεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμῃν ἴθυνεν.

Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συβώτην,
ἄρτον τ' οὐλον ἔλων περικαλλέος ἐκ κανέοιο
καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνθανον ἀμφιβαλόντι·
„δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων, αὐτὸν τε κέλευε 345
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.“

Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
„Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κελεύει 350
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προῖκτη.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
καὶ οἱ πάντα γένοιθ', ὅσσα φρεσὶν ἤσι μενοινᾷ.“ 355
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
αὐτῷ ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελῆς ἐπὶ πῆρης,

- 17 ἦσθιε δ' ἕως ὅ τ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν·
εὖθ' ὁ δεδειπνήκειν, ὁ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός.
- 360 μνηστῆρες δ' ἠμάδησαν ἀνὰ μέγαρόν· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ῶτρυν, ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
γνοίη θ', οἵτινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἳ τ' ἀθέμιστοι·
ἀλλ' οὐδ' ὡς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
- 365 βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
πάντοσε χειρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἶη.
οἳ δ' ἔλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν,
ἀλλήλους τ' εἶροντο, τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
- 370 „κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
τοῦδε περὶ ξείνου· ἧ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
ἦτοι μὲν οἳ δεῦρο συβώτης ἠγεμόνευεν,
αὐτόν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.“
“Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
- 375 „ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
ἦγαγες; ἧ οὐχ ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
πτωχοὶ ἀνηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἀνακτος
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδ' ἐκάλεσσας;“
- 380 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμαιε συβῶτα·
„Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
τίς γὰρ δὴ ξείνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἳ δημοεργοὶ ἔασιν,
μάντιν ἢ ἰητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων,
- 385 ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ὅ κεν τέρπησιν ἀείδων;
οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπειρονα γαῖαν·
πτωχὸν δ' οὐκ ἂν τις καλέοι τρύξοντα ἔαυτόν.
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστήρων
δμωσὶν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί. αὐτὰρ ἔγωγε
- 390 οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
ζῶει ἐνὶ μεγάροισι καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.“
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
„σίγα, μὴ μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·

Ἀντίνοος δ' εἶωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ 17
 μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.“ 395

Ἡ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντίνο', ἧ μιν καλὰ πατὴρ ὡς κήδεαι υἱός,
 ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
 μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.

δός οἱ ἐλών· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε. 400

μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἄξιον τό γε μήτε τιν' ἄλλον
 δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσεύος θείοιο.

ἀλλ' οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·

αὐτὸς γὰρ φραγέμεν πολὺ βούλει ἢ δόμεν ἄλλῳ.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπεν· 405

„Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες;

εἰ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,

καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ Θρηῖνν ἐλών ὑπέφηνε τραπέζης
 κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων. 410

οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλήσαν δ' ἄρα πῆρην

σίτου καὶ κρειῶν. τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς

αὐτίς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·

σῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„δός, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν 415

ἔμμεναι, ἀλλ' ὠριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.

τῷ σε χορὴ δόμεναι καὶ λῶϊον ἢ ἐπερ ἄλλοι

σίτου· ἐγὼ δὲ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον

ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσζον ἀλήτη, 420

τοῖῳ ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·

ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρῖοι, ἄλλα τε πολλά,

οἷσιν τ' εὖ ζῶονσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων — ἦθελε γὰρ που —,

ὅς μ' ἅμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν 425

Αἴγυπτόνδ' ἵεναι, δολιχὴν ὁδόν, ὄφρ' ἀπολοίμην.

σῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.

ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήϊρας ἑταίρους

αὐτοῦ παρ' νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,

- 17 ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὤτρυνα νέεσθαι·
- 431 οἱ δ' ὕβρει εἷξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
αἶψα μάλ' Αἴγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτοὺς τ' ἔκτεινον. τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.
- 435 οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἄμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τε στεροπῆς. ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέρανος
φύζαν ἔμοις ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
- 440 ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὄξει χαλκῶ,
τοὺς δ' ἀναγον ζωούς, σφίσι ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
Διμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἴφι ἀνασθεν.
ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἴκω πῆματα πάσχων.“
- 445 Τὸν δ' αὐτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
„τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἔμῃς ἀπάνενθε τραπέζης,
μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἵκηαι·
ὥς τις Θαρσαλέος καὶ ἀναιδῆς ἔσσι προΐκτης.
- 450 ἐξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσιν
μασιδίως, ἐπεὶ οὐ τις ἐπίσχεσις οὐδ' ἔλεητύς
ἀλλοτριῶν χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω.“
Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ πόποι, οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν.
455 οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλα δοίης,
ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὐ τί μοι ἔτλης
σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.“
Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
460 „νῦν δὴ σ' οὐκέτι καλὰ διέκ μεγάροιο γ' οἶω
ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὄνειδεα βάζεις.“
Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ Θρηῆνιν ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
πρυμνότατον κατὰ νῶτον. ὁ δ' ἐστάθη ἠῦτε πέτρῃ
ἔμπεδον, οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο·
465 ἀλλ' ἀέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.

ἄψ δ' ὅ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ δ' ἄρα πήρην 17
 θῆκεν ἔυπλείην, μετὰ δὲ μνησιτῆρσιν ἔειπεν·
 „κέκλυτέ μεν, μνησιτῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 οὐ μὰν οὐτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτε τι πένθος, 470
 ὅπποτ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσιν
 βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῆς δῖεσσιν·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
 οὐλομένης, ἢ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
 ἀλλ' εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ Ἑρινύες εἰσὶν, 475
 Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 „ἔσθι ἔκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἅπιθ' ἄλλη,
 μή σε νέοι διὰ δῶματ' ἐρύσσωσ', οἷ' ἀγορεύεις,
 ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρός, ἀποδρῦψωσι δὲ πάντα.“ 480

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν.
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορέοντων·
 „Ἀντίνο', οὐ μὲν καλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
 οὐλόμεν', εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεὸς ἐστίν.
 καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ἰοικότες ἀλλοδαποῖσιν, 485
 παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
 ἀνθρώπων ἕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.“

Ὡς ἄρ' ἔφρα μνησιτῆρες, ὁ δ' οὐκ ἐμπαζέτο μύθων.
 Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξεν
 βλημένου, οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάρουϊν, 490
 ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.

Τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
 βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα διωῆσιν ἔειπεν·
 „αἶθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.“
 τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν· 495
 „εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆσιν τέλος ἡμετέρησι γένοιτο·
 οὐκ ἄν τις τούτων γε εὐθρονον Ἴω ἔκοιτο.“
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόσονται·
 Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ Κηρὶ ἰοικεν. 500
 ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα

- 17 ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε,
 οὗτος δὲ Θρήνυι προμνὸν βάλε δεξιὸν ὤμον.“
- 505 Ἥ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετὰ διωῆσι γυναιξίν,
 ἡμῆνη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε διὸς Ὀδυσσεύς.
 ἦ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα διὸν ὑφορβόν·
 „ἔρχεο, δῖ' Εὐμαιε, κίων τὸν ξεῖνον ἀνωχθι
 ἔλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἦδ' ἐρέωμαι,
- 510 εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἦε πέπυσται
 ἦ ἴδεν ὄφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτω γὰρ ἔοικεν.“
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 „εἰ γάρ τοι, βασιλεία, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·
 οἷ ὅ γε μυθεῖται, φέλοισιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
- 515 τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρυσσα
 ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδοράς·
 ἀλλ' οὐ πω κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.
 ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅστε θεῶν ἔξ
 ἀείδη δεδαῶς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσιν·
- 520 τοῦ δ' ἄμοτον μεμῶασιν ἀκουέμεν, δῆπότε' ἀείδη·
 ὡς ἐμὲ κείνος ἔφελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν.
 φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξείνος πατρῷος εἶναι,
 Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.
 ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πῆματα πάσχων,
- 525 προπροκυλινδόμενος· στεῦνται δ' Ὀδυσσῆος ἀκοῦσαι
 ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δήμῳ,
 ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὄνδε δόμονδε.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπη.
- 530 οὗτοι δ' ἦε θύρησι καθήμενοι ἐψιαάσθων
 ἦ αὐτοῦ κατὰ δώματ', ἐπεὶ σφισι θυμὸς εὐφρων.
 αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα ζεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
 σῖτος καὶ μέθυ ἠδύ· τὰ μὲν οἰκῆγες ἔδουσιν,
 οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἡμῶν πάντα,
- 535 βοῦς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίονας αἴγας,
 εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἶθροπα οἶνον,
 μαυιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἐπ' ἀνὴρ,

- οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἄρην ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι. 17
- εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἰψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.“ 540
- Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβησε. γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
αἰψα δ' ἄρ' Εὐμαιὸν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
οὐχ ὀράας, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν; 545
τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξοι.
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
αἰ κ' αὐτὸν γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἶματα καλά.“ 550
- Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαι τί ἐ θυμὸς
ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίη. 555
εἰ δέ κέ σε γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρηῖξαις. σῆτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.“
- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 560
„Εὐμαί, αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπειῆ·
οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμῆν δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζύν.
ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει. 565
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κίοντα
οὐ τι κατὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
οὔτε τι Τηλέμαχος τό γ' ἐλήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθε
μεῖναι ἐπειγομένην περ ἐς ἠέλιον καιαδύντα· 570
καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
ἄσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρὶ· εἶματα γὰρ τοι
λύγρ' ἔχω· οἷσθα καὶ αὐτός, ἐπεὶ σε πρῶθ' ἰκέτευσα.“

17 Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἔπει τὸν μῦθον ἄκουσεν.
 575 τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
 „οὐ σὺ γ' ἄγεις, Εὐμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
 ἢ τινά που δείσας ἐξαίσιον, ἧ καὶ ἄλλως
 αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 580 „μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅ πέρ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
 ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηγορέοντων.
 ἀλλά σε μείναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
 καὶ δὲ σοὶ ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
 οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἢδ' ἐπακοῦσαι.“

585 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος οἶεται, ὅς περ ἂν εἴη·
 οὐ γάρ πού τινες ὦδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευεν· ὁ δ' ὄρχετο δῖος ὑφορβός
 590 μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἔπει διεπέφραδε πάντα.
 αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 ἄγχι σχῶν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 „ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σῶας καὶ κείνα φιλάξων,
 σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 595 αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ
 μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κατὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
 τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „ἔσσειται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελήσας·
 600 ἦ ᾧθεν δ' ἵεναι καὶ ἄγειν ἱερήια καλά.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.“

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξετ' εὐξέστου ἐπὶ δίφρου,
 πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
 βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε
 605 πλεῖον δαιτυμόνων· οἱ δ' ὀρχηστῆν καὶ ἀοιδῆν
 τέροντ'· ἦδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δειέλον ἦμαρ.

Σ Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστν
 πτωχεύεσθ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ

ἄζηγῆς φραγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς 18
 οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀράσθαι.
 Ἄρναϊος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ 5
 ἐκ γενετῆς· Ἴρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
 οὐνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι.
 ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
 καὶ μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη. 10
 οὐκ ἄεις, ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
 ἐλκόμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω, 15
 οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
 οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
 ἀλλοτριῶν φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
 ὡς περ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάξειν.
 χερσὶ δὲ μὴ τι λίην προκαλίξω, μὴ με χολώσης, 20
 μὴ σε γέρων περ ἐὼν σιῆθος καὶ χεῖλεα φύρσω
 αἵματος. ἤσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
 αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψωσθαι οἶω
 δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.“

Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης· 25
 „ὦ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
 γρη῏ καμινοῖ ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμη
 κόπτων ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
 γναθμῶν ἐξελάσαιμι, σνὸς ὡς ληϊβοτειρης.
 ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε 30
 μαρναμένους. πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;“

Ὡς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
 οὐδοῦ ἐπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκρίωντο.
 τοῖν δὲ ξυνέχ' ἱερὸν μένος Ἄντινόοιο,
 ἠδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστήρεσσιν· 35
 „ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον εἰύχθη,
 οἶην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
 ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοισιν

- 18 χερσὶ μαχήσασθαι. ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.“
- 40 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες,
 ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοεΐμονας ἠγερέθοντο.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 „κέκλυτέ μεν, μνησιτῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
 γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ
- 45 κατθέμεθα κνίσῃς τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες.
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 τάων ἣν κ' ἐθέλησιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
 αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαισεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
 πτωχὸν ἔσω μίσησθαι ἔασομεν αἰτήσοντα.“
- 50 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ φίλοι, οὐ πῶς ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
 ἀνδρῶ γέροντα, δῦη ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ
 ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
- 55 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,
 μή τις ἐπ' Ἴρω ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρείῃ
 πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἴρι δαμάσση.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνον, ὡς ἐκέλευεν.
 [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,]
- 60 τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἕς Τηλεμάχοιο·
 „ξείν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
 δείδιδίθ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνη.
 ξεινοδόχος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες,
- 65 Ἀντινόος τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.“
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρούς
 καλοὺς τε μεγάλους τε, φάνεν δὲ οἳ εὐρέες ὦμοι
 στήθεά τε στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
- 70 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
 μνησιτῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο.
 ὦδε δὲ τις εἵπτεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 „ἦ τάχα Ἴρος Ἰίρος ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει,
 οἴην ἐκ ῥακέων ὁ γέρον ἐπιγοννίδα φαίνει.“

- ὣς ἄρ' ἔφραν, Ἴρω δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός. 18
 ἀλλὰ καὶ ὡς δορηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη 76
 δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
 Ἀντίνοος δ' ἐνέειπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „νῦν μὲν μῆτ' εἴης, βουγᾶιε, μῆτε γένοιο,
 εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς, 80
 ἄνδρα γέροντα, δῦη ἀρημένον, ἧ μιν ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν σ' οὔτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 πέμπσω σ' ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηϊ μελαινῇ,
 εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, 85
 ὅς κ' ἀπὸ ῥίνα τάμησι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
 μῆδεά τ' ἐξερεύσας δώῃ κυσὶν ὤμα δάσασθαι.“
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
 ἔς μέσσον δ' ἄναγον· τῷ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
 δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 90
 ἧ ἐλάσει, ὡς μιν ψυχὴ λίποι αὐθι πεσόντα,
 ἰέ μιν ἧκ' ἐλάσειε τανύσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ἧκ' ἐλάσαι, ἵνα μὴ μιν ἐπιφρασσαίαιτ' Ἀχαιοί.
 δὴ τότ' ἀνασχομένω ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὤμον 95
 Ἴρος, ὁ δ' ἀχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὅστέα δ' εἶσω
 ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοῖνιον αἷμα,
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας
 λακτίζων ποσὶ γαῖαν. ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγανοὶ
 χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλω ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 100
 ἔλκε διέκ προθύροιο λαβὼν ποδός, ὄφρ' ἴκετ' αὐλῆν
 αἰθούσης τεθύρας· καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῆς
 εἶσεν ἀνακλίνας, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο σύας τε κύνας τ' ἀπερῶκων, 105
 μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι
 λυγρὸς ἐών, μὴ πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη.“
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὠμοῖσιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτῆρ'
 ἄψ δ' ὁ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοὶ δ' ἴσαν εἶσω 110

18 ἤδὺν γελῶντες, καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν·

„Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅτι μάλιστ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ὃς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπανσας

115 ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἠπειρόνδε
εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.“

Ὡς ἄρ' ἔφραν, χαῖρεν δὲ κληθρόνι διὸς Ὀδυσσεύς.
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ

120 ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν αἰείρας,
καὶ δέπαϊ χροσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε·

„χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε. γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

125 „Ἀμφίνομ', ἧ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
τοιοῦ γὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἔσθλὸν ἄκουον,
Νίσσον Δουλιχιῆα ἔνν τ' ἔμεν ἀφνειὸν τε·

τοῦ σ' ἔκ φρασι γενέσθαι, ἐπητῆ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
τοῦνεκά τοι ἔρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον·

130 οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο,
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνείει τε καὶ ἔρπει.
οὐ μὲν γὰρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρη·

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσιν,

135 καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετλητότι θυμῷ.

τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἶκων,

140 πατρί τ' ἐμῷ πίσυρος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν.

τῷ μὴ τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἶη,
ἀλλ' ὃ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅτι διδοῖεν.

οἷ' ὁρώω μνησιτῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
κτῆματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν

145 ἀνδρός, ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἵης
δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλὰ σε δαίμων

οἶζαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνω, 18
 ὀππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι οἶω
 μνηστῆρας καὶ κείνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.“ 150

Ὡς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον,
 ἄψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμητόρι λαῶν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 νενυστάζων κεφαλή· δὴ γὰρ καιὸν ὄσσετο θυμός.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη, 155
 Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἴφι δαμῆναι.
 ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξειτ' ἐπὶ θρόνον, ἔνθεν ἀνέστη.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπέη,
 μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα 160
 θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
 μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ νίεος, ἢ πάρος Ἴεν.
 ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὐ τι πάρος γε,
 μνηστήρεσσι φανῆναι ἀπεχθόμενοισί περ ἔμπτῃς· 165
 παιδὶ δέ κεν εἵποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἶη,
 μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν,
 οὔτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὀπιθεν φρονέουσιν.“

Τὴν δ' αὐτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες. 170
 ἀλλ' ἴφι καὶ σῶ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκευθε,
 χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
 μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφρυμένη ἀμφὶ πρόσωπα
 ἔρχεν, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ.
 ἦδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα 175
 ἦρῶ ἀθανάτοισι γενεΐσαντα ἰδέσθαι.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα κηδομένη περ,
 χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
 ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοί, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν, 180
 ὤλεσαν, ἐξ οὗ κείνος ἔβη κόλλης ἐνὶ νηυσὶν.
 ἀλλὰ μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἴπποδάμειαν ἀνωχθε

- 18 ἔλθόμεν, ὄφρα κέ μοι παρστήητον ἐν μεγάροισιν.
οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ·“
- 185 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ διῆκ μεγάροιο βεβήκει
ἄγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα
190 αὐτοῦ ἐνὶ κλινηῖρι· τέως δ' ἄρα διὰ θεῶων
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαΐατ' Ἀχαιοί.
κάλλει μὲν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν
ἄμβροσίῳ, οἴῳ περ' εὐστέφανος Κυθήρεια
χρίεται, εὗτ' ἂν ἦ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
195 καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἑλέφαντος.
ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασ' ἀπεβήσετο διὰ θεῶων,
ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκῶλενοι ἐκ μεγάροιο
φθόγγῳ ἐπερχόμεναι. τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν,
200 καὶ ὃ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, φώνησέν τε·
„ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν.
αἶθε μοι ὡς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἀγνή
αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
αἰῶνα φθινύθῳ, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
205 παντοίην ἀρετήν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.“
- Ὡς φραμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.
ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
210 ἄντα παρειῶων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
ἦ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
215 „Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα.
παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσί καὶ ἦβης μέτρον ἰκάνεις,
καὶ κέν τις φραῖη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός,

ἔς μέγεθος καὶ κάλλος δρώμενος, ἀλλότριος φῶς, 18
οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὐδὲ νόημα. 220

οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
ὅς τὸν ξεῖνον ἕασας ἀεικισθήμεναι οὕτως.
πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἦμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἕξ ἀλεγεινῆς;
σοὶ κ' αἰσχος λῶβῃ τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.“ 225

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
„μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὐ σε νεμεσῶμαι κεχολῶσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕαστα,
ἔσθλά τε καὶ τὰ χέρη· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι· 230

ἔκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
οἶδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἄρωγοί.
οὐ μὲν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
μνηστήρων ἰότητι, βίη δ' ὅ γε φέρτερος ἦεν.

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
οὕτω νῦν μνηστήρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἳ μὲν ἐν αὐλῇ,
οἳ δ' ἐντοσθε δόμοιο, λελῦντο δὲ γυῖα ἐκάστου,

ὡς νῦν Ἴρος ἐκείνος ἐπ' αὐλείησι θύρησιν
ἦσται νευσιτάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἑοικώς, 240
οὐδ' ὄρθὸς στήναι δύναται ποσίν, οὐδὲ νέεσθαι
οἴκαδ', ὅπῃ οἳ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.“

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηΰδα Πηνελόπειαν·
„κούρη Ἰσαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 245

εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
πλέονες κε μνηστήρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἠῶθεν δαινύατ', ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια· 250
„Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν εἰδός τε δέμας τε
ᾤλεσαν ἀθάνατοί, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἄργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κείνός γ' ἔλθῶν τὸν ἐμὸν βίον ἀμριπολεῖοι,

- 18 μειζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὔτως.
- 256 νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
ἧ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαίαν,
δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἐλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
, ὦ γύναι, οὐ γὰρ οἴω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
- 260 ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
καὶ γὰρ Τρωῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
ἡμὲν ἀκοντιστὰς ἠδὲ ῥυτῆρας οἰστῶν
ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἳ κε τάχιστα
ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοῖου πολέμοιο.
- 265 τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κέν μ' ἀνέσει θεός, ἢ κεν ἄλώω
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
μεμνησθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
ὡς νῦν, ἧ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος·
αὐτὰρ ἐπὶν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδῃαι,
- 270 γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλησθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.⁴
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
νῦξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
οὐλομένης ἐμέθεν, τῆσθε Ζεὺς ὄλβον ἀπῆυρα.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
- 275 μνηστήρων οὐχ ἦδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο.
οἷτ' ἀγαθὴν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θυγάτρα
μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν,
αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφρια μῆλα,
κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν,
- 280 ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.⁴
Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οὔνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
- Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·⁴
- 285 „κούρη Ἰακρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλησιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖλαι,
δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήρασθαι δόσιν ἔστιν·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πῃ ἄλλη
πρὶν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος.“
- 290 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·

- δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος. 18
 Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
 ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
 χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
 ὄρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικεν, 295
 χρύσειον, ἠλέκτροισιν ἑρμένον, ἠέλιον ὣς.
 ἔριματα δ' Εὐρυδάμαντι δῶν θεράποντες ἔνεικαν
 τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος
 ἴσθμιον ἤρεικεν θεράπων, περικαλλῆς ἀγαλμα. 300
 ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
 Ἥ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα δία γυναικῶν,
 τῆ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα·
 οἱ δ' εἰς ὄρχησύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδῆν
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθεῖν. 305
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν.
 αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἴστασαν ἐν μεγάροισιν,
 ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,
 αὔα πάλαι, περὶ κηλα, νέον κεκασμένα χαλκῶ,
 καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον 310
 δμῳαὶ Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 αὐτὸς διογενῆς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „δμῳαὶ Ὀδυσσεύος δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' αἰδοίῃ βασιλεία·
 τῆ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν 315
 ἤμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
 ἦν περ γὰρ κ' ἐθέλωσιν εὐθρονον Ἥῳ μίμειν,
 οὐ τί με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.“
 ὧς ἔφαθ', αἱ δ' ἐγέλασαν, ἕς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο. 320
 τὸν δ' αἰσχροῦς ἐνένιπε Μελανθὸν καλλιπάρῃος,
 τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
 παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπέϊης,
 ἀλλ' ἢ γ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν. 325
 ἢ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·

- 18 „ξείνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκλεπαταγμένος ἔσσι,
οὐδ' ἐθέλεις εὔδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἔλθων
ἢέ που ἐς λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
- 330 [Φαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς. ἢ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἢ νύ τοι αἰεὶ
τοιούτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις].
ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας, τὸν ἀλήτην;
μή τις τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῆ,
- 335 ὅστις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρῆσιν
δώματος ἐκπέμψησι, φορῦξας αἵματι πολλῷ.“
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ἢ τάχα Τηλεμάχῳ ἔρέω, κύνον, οἷ' ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἔλθων, ἵνα σ' αὖθι διὰ μελεῖσσι τάμησιν.“
- 340 Ὡς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναικάς.
βὰν δ' ἕμεναι διὰ δῶμα, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης
ταρβουσῆν· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὁ παρ' λαμπτήρσι φαιίνων αἰθομένοισιν
ἐστήκειν ἐς πάντας ὀρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
- 345 ὦρμαινε φρεσὶν ἧσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γέγοντο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδew Ὀδυσῆος.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύει,
- 350 κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλω δ' ἐτάροισιν ἔτευχεν·
„κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἀθεεὶ ὄδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
- 355 καὶ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρίχες, οὐδ' ἦβαιαί.“
Ἦ ῥ' ἄμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον·
„ξείν', ἢ ἄρ' κ' ἐθέλοισ θητενέμεν, εἰ σ' ἀνελοίμην,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς — μισθὸς δέ τοι ἄριστος ἔσται —
αἵμασιός τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
- 360 ἐνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηγετανὸν παρέχοιμι,
εἵματα δ' ἀμφιέσαιμι ποσὶν φ' ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κὰκ ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις

ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον 18
βούλεια, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλκτον.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 365

„Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
ῶρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
ἐν ποίῃ· δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχῃς, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίῃ δὲ παρείῃ. 370

εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἔλαυνέμεν, οἳ περ ἄριστοι,
αἰθῶνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίῃς,
ἤλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
τειράγγυον δ' εἶη, εἵκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ·
τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην. 375

εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἶη καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνὴ πάγγαλκος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
οὐδ' ἂν μοι τὴν γαστέρ' ὄνειδίζων ἀγορεύεις. 380

ἀλλὰ μάλ' ὑβρίεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
καὶ πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός,
οὔνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσσεύς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἰψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἔοντα, 385
φεύγοντι στείνοιτο διέκ προθύροιο θύραζε.“

Ὡς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόφι μᾶλλον,
καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἄ δειλ', ἢ τάχα τοι τελέω κακόν, οἷ' ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ 390
ταρβεῖς. ἢ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἢ νύ τοι αἰεὶ
τοιούτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις.
[ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;]“

Ὡς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Ἀμφινόμου πρὸς γούνα καθέζετο Δουλιχιῆος, 395
Εὐρύμαχον δείσας. ὃ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
δεξιτερῆν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα,
αὐτὰρ ὃ γ' οἰμῶξας πέσεν ὑπτίος ἐν κονίῃσιν.

- 18 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκίοεντα,
 400 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 „αἶψ' ὠφελὲς ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι
 πρὶν ἐλθεῖν· τῷ γ' οὐ τι τόσον κέλαδον μετέθηκεν.
 νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτὸς
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερσεύονα νικᾷ.“
- 405 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἱερῆ Ἴς Τηλεμάχοιο·
 „δαιμόνιοι, μαινέσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
 βρωτῶν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὑμῖν ὀροθύνει.
 ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
 ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὐ τιν' ἔγωγε.“
- 410 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 [Νίσου φραϊδίμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτος]·
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 415 ἀντιβλοῖς ἐπέεσσι καθαρπτόμενος χαλεπαῖνοι.
 μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
 δμῶων, οἳ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσεύος θείοιο.
 ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσι,
 ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
- 420 τὸν ξεῖνον δὲ ἐῷμεν ἐνὶ μεγάροισι Ὀδυσσεύος
 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.“
 Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπεν.
 τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἦρωσ,
 κῆρυξ Δουλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
- 425 νόμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἳ δὲ θεοῖσιν
 σπείσαντες μακάρεσσι πῖον μελιηδέα οἶνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόνθ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 βάν ῥ' ἵμεναι κείοντες ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

Τ Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 μνηστήρεσσι φρόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἶσω
 5 πάντα μάλ', αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν

παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες· 19
 , ἐκ καπνοῦ κατέδηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἔωκει,
 οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ κατήμισται, ὅσον πυρὸς ἴκετ' αὐτμή.
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τότε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων, 10
 μὴ πως οἴνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
 ἀλλήλους τρώσητε, κατασχύνητέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.“

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπέθειτο πατρί,
 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν· 15
 „μαῖ', ἄγε δὴ μοι ἔρουξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 ὄφρα κεν ἔς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
 καλά, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
 πατρὸς ἀποικομόνοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
 νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἴξετ' αὐτμή.“ 20

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλῳ τροφὸς Εὐρύκλεια·
 „αἶ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιρροσύνας ἀνέλοιο
 οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοικομένη φάος οἴσει;
 δμῶας δ' οὐκ εἷας προβλωσκέμεν, αἶ κεν ἔφαινον.“ 25

Τῆν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 „ξείνος ὄδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
 χοίνικος ἄπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθῶς.“

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
 κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων. 30
 τῷ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ φαιδίμος υἱὸς
 ἔσφορρον κόρυθᾶς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
 ἔγχεά τ' ὀξύοντα· πάροιθε δὲ Παλλᾶς Ἀθήνη,
 χρύσειον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα· 35
 „ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρῳμαι.
 ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλάι τε μεσόδμαι
 εἰλάτιναι τε δοκοὶ καὶ κλονες ὑψόσ' ἔχοντες
 φαίνοντ' ὄφθαλμοῖς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομόνοιο.
 ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἷ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.“ 40

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

- 19 „σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε·
αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
- 45 ὄφρα κ' ἔτι δμῶας καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
ἢ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.“
Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
ἐνθα πάρος κοιμᾶσθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
- 50 ἐνθ' ἄρα καὶ τότε ἔλεκτο καὶ ἦω διαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Ἥ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περιέρρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἢ ἐ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
- 55 τῇ παρὰ μὲν κλισίῃν πυρὶ κάτθεσαν, ἐνθ' ἄρ' ἐφίζεν,
δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων
ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θοῆννυ ποσὶν ἦκεν
προσφρε' ἐξ αὐτῆς, ὄσθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα περιέρρων Πηνελόπεια.
- 60 ἦλθον δὲ δμῶαὶ λευκῶλενοι ἐκ μεγάροιο.
αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρεον ἠδὲ τραπέζας
καὶ δέπα, ἐνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
νήησαν ξύλα πολλὰ, φῶς ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
- 65 ἢ δ' Ὀδυσῆ' ἐένιπε Μελανθῶ δεύτερον αὐτίς·
„ξείν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνήσεις διὰ νύκτα
δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
ἢ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἴσθα θύραζε.“
- 70 Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„δαιμονίη, τί μοι ὦδ' ἐπέχεις κεκοτητότι θυμῷ;
ἢ ὅτι δὴ ῥυπώ, κακὰ δὲ χροῖ εἵματα εἶμαι,
πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασιν.
- 75 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειόν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη,
τοίῳ ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτεν κερημένους ἔλθοι·

- ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλά, 19
οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφρνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γὰρ που. 80
τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σύ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσης
ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῶῃσι κέκασσαι·
μὴ πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνη,
ἣ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἴσα.
εἰ δ' ὁ μὲν ὧς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν, 85
ἀλλ' ἦδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκητι,
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὐ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
λήθει ἀτασθάλλουσ', ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.“
Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
ἀμφίπολον δ' ἐνένικεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· 90
,,πάντως, Θαρσαλή, κύον ἀδδεές, οὐ τί με λήθει
ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῆ κεφαλῇ ἀναμάξεις·
πάντα γὰρ εὖ ἤδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἔμευ ἔκλυες αὐτῆς,
ὧς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμοῖσιν
ἀμφὶ πόσει εἶρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.“ 95
Ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
,,Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἠδ' ἐπακούσῃ
ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.“
Ὡς ἔφαθ'· ἣ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέβηκε φέρουσα 100
δίφρον εὐξέστον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
ἐνθα καθέξεται ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·
,,ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόδι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς;“ 105
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
,,ὦ γύναι, οὐκ ἄν τις σε βροτῶν ἐπ' ἀπίερα γαῖαν
νεικέοι· ἣ γὰρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὴν ἰκάνει,
ὥστε τευ ἣ βασιλῆος ἀνύμονος, ὅστε Θεουδῆς
ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων 110
εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροῦς καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ,
τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθύς

- 19 ἔξ εὐηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
- 115 τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ,
μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσης ὀδυνάων
μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος. οὐδέ τί με χρῆ
οἴκῳ ἐν ἄλλοτρῷ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
- 120 ἦσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ·
μή τίς μοι δμῶων νεμεσήσεται, ἥ ἐ σὺ γ' αὐτή,
φῆ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνω.“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περιφρων Πηνελόπεια·
„ξείν', ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
- 125 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἄργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ' ἔλθῶν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,
μεῖζόν κε κλέος εἶη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσειεν κακὰ δαίμων.
- 130 [ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδαιέλον ἀμφιμένονται,
οἳ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.]
τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔτ' ἱκετάων
- 135 οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημοεργοὶ ἔασιν·
ἀλλ' Ὀδυσῆ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
οἳ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
στησαμένη μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
- 140 λεπτὸν καὶ περιμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
,κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὀληται,
Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
- 145 μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
αἳ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας·
ὥς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπεΐθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἐνθα καὶ ἡματιῇ μὲν ὑφαίνεσχον μέγαν ἰστὸν,

- νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην. 19
 ὡς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς· 151
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὄραι,
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,]
 καὶ τότε δὴ με διὰ δμῶας, κύννας οὐκ ἀλεγοῦσας,
 εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν. 155
 ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
 νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην
 μῆτιν ἔθ' εὐρίσκω. μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
 γήμασθ', ἀσχαλάα δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
 γιγνώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ οἶός τε μάλιστα 160
 οἴκου κήδεσθαι, τῷτε Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.
 ἀλλὰ καὶ ὡς μοι εἶπὲ τεδὸν γένος, ὄππότεν ἐσσί·
 οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος, 165
 οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ξμὸν γόνον ἐξερέουσα;
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μὲν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
 πλειοσιν ἢ ἔχομαι· ἦ γὰρ δίκη, ὄππότε πάτρης
 ἧς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστ' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων. 170
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ.
 Κρήτη τις γαῖ' ἔστι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 καλὴ καὶ πείρα, περιόρυτος· ἐν δ' ἀνθρώποι
 πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί, 175
 ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες
 Δωριέες τε τριχάϊκες διοί τε Πελασγοί,
 τῆσι δ' ἐνὶ Κνωσός, μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως
 ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου βασιστής,
 πατὴρ δ' ἐμοῖο πατήρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος. 180
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίχτε καὶ Ἰδομενεῖα ἄνακτα·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
 ὄχεθ' αἶμ' Ἀτρεΐδῃσιν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
 ὀπλότερος γενεῆ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
 ἐνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην καὶ ξείνια δῶκα. 185

- 19 καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν Ἴς ἀνέμοιο,
 ἰέμενον Τροίηνδε παραπλάγξασα Μαλειῶν·
 στήσε δ' ἐν Ἄμνισῶ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυΐης,
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
- 190 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυδ' ἀνελθών·
 ξεῖνον γὰρ οἱ ἔφρασκε φίλον τ' ἔμην αἰδοῖόν τε.
 τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἡῶς
 οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ χορωνίσιν Ἴλιον εἶσω.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξεμισσα,
 195 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
 καὶ οἱ τοῖς τ' ἄλλοις ἐτάροις, οἳ ἄμ' αὐτῷ ἔποντο,
 δημόθεν ἄλφριτα δῶκα καὶ αἶθοπα οἶνον ἀγείρας
 καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίαιτο θυμόν.
 ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δίοι Ἀχαιοί·
- 200 εἴλει γὰρ Βορέης ἀνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
 εἶα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὥρορε δαίμων·
 τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἀνεμος πέσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο.“
 Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
- 205 ὡς δὲ χιῶν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι,
 ἦντ' Εὐῖρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχευή·
 τηχομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
 ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
 κλαιούσης ἐὼν ἀνδρὰ παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
- 210 θυμῷ μὲν γοόωσαν ἐὼν ἐλέαιρε γυναῖκα,
 ὀφθαλμοὶ δ' ὡς εἰ κέρα ἔστασαν ἢ ἐσίδηρος
 ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅ γε δάκρυα κεῦθεν.
 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 ἐξαυτὶς μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
- 215 „νῦν μὲν δὴ σευ, ξεῖνέ γ', οἴω πειρήσεσθαι,
 εἰ ἔτεόν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
 εἰπέ μοι, ὅπποῦ ἄσσα περὶ χροῖ εἶματα ἔστο,
 αὐτός τ' οἶος ἔην, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.“
- 220 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα

εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἔεικοστόν ἔτος ἐστίν,
 19
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
 χλαῖναν πορφυρέην οὐλήν ἔχε διὸς Ὀδυσσεύς,
 225
 διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
 αὐλοῖσιν διδύμοισι. πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
 ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν,
 ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
 230
 ὡς οἱ χρύσειοι ἐόντες ὁ μὲν λάε νεβρόν ἀπάγχων,
 αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαῶς ἤσπαιρε πόδεσσιν.
 τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλόεντα,
 οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλείοιο.
 τῶς μὲν ἦν μαλακός, λαμπρὸς δ' ἦν ἠέλιος ὡς·
 235
 ἦ μὲν πολλαὶ γ' αὐτὸν ἐθῆγῆσαντο γυναῖκες.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 οὐκ οἶδ', ἦ τάδε ἔστο περὶ χροῖ οἴκοθ' Ὀδυσσεύς,
 ἦ τις ἐταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 ἦ τίς που καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
 240
 ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Λχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
 καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
 καλήν, πορφυρέην, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 αἰδοῖως δ' ἀπέπεμπον ἐϋστέλμου ἐπὶ νηὸς.
 καὶ μὲν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
 245
 εἶπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἷος ἦν περ.
 γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχρους, οὐλοζάρενος,
 Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
 ὦν ἐτάρων Ὀδυσσεὺς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦ'δῃ.“
 “Ὡς φάτο, τῆ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἡμερον ὦρσε γόοιο,
 250
 σήματ' ἀναγνούση, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 „νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἑὼν ἔλεινός,
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔση αἰδοῖός τε·
 255
 αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
 πτύξασ' ἐκ θαλάμου, περόνην τ' ἐπέθηκα φαινήν
 κελῖφ ἄγαλμ' ἔμεναι. τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς

- 19 οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
- 260 ὥχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδῃω Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν χροῖα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
 τῆκε, πόσιν γοώωσα. νεμεσῶμαι γε μὲν οὐδέν·
- 265 καὶ γάρ τις τ' ἄλλοιόν ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
 κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκη φιλότῃτι μιγεῖσα,
 ἢ Ὀδυσῆ', ὅν φρασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
 ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἔμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπιχεύσω,
- 270 ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα
 ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίοιι δῆμῳ,
 ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἔσθλα
 αἰτίζων ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρήρας ἑταίρους
 ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
- 275 Θρινακίης ἄπο νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
 οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχιθεοὶ γεγάσιν,
- 280 οἱ δὴ μιν πέρι κῆρι θεὸν ὡς τιμήσαντο
 καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἦθελον αὐτοὶ
 οἴκαδ' ἀπήμαντον. καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
 ἦην· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἶσατο θυμῷ,
 χρήματ' ἀγροτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι.
- 285 ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
 οἶδ' Ὀδυσσεύς, οὐδ' ἂν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων·
 ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ
 νῆα κατειρῦσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
- 290 οἱ δὴ μιν πέμπουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλιχίον πολύπυρον.
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·

- καὶ νῦ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι, 19
ὄσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος. 295
τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
ὄπως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἤδη δὴν ἀπεών, ἣ ἀμφραδὸν ἢ κρυφηδόν.
ὥς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη 300
ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὄρκια δώσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω·
ἣ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω. 305
τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἴσταμένοιο.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα 310
ἐξ ἔμευ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἀλλὰ μοι ὦδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται, ὡς ἔσεται περ·
οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
τεύξῃ· ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰς ἐνὶ οἴκῳ,
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε, 315
ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
δέμνια καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ὡς κ' εὖ Θαλπιόων χρυσόθρονον Ἥῳ ἴκηται.
ἦ ὦθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῆσαί τε, 320
ὡς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δειπνοιο μέδηται
ἡμενος ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
τοῦτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
πῶς γὰρ ἔμευ σύ, ξεῖνε, δαήσεται, εἴ τι γυναικῶν 325
ἀλλάων περιέιμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἰμένος ἐν μεγάροισιν
δαινύη; ἀνθρώποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
ὅς μὲν ἀπηνῆς αὐτὸς ἔη καὶ ἀπηνέα εἶδῃ,

- 19 τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγ᾽ ὀπίσσω
 331 ζῶν, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφραψιώνονται ἅπαντες·
 ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη καὶ ἀμύμονα εἰδῆ,
 τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὸν διὰ ξεῖνοι φορέουσιν
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ τὲ μιν ἔσθλὸν ἔειπον.“
- 335 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
 ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
 νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο·
- 340 κείω δ', ὡς τὸ πάρος περ αὔπνουσ νύκτας ἴανον·
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίω ἐνὶ κοίτῃ
 ἄεσα καὶ τ' ἀνέμεινα εὐθρονον Ἥῳ δῖαν.
 οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
 γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
- 345 τάων, αἴ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,
 εἰ μὴ τις γρηῦς ἔστι παλαιή, κέδν' εἰδυῖα,
 ἣτις δὴ τέτληκε τόσα φρεσίν, ὅσσα τ' ἐγὼ περ·
 τῆ δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.“
- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίρρων Πηνελόπεια·
- 350 „ξεῖνε φίλ'· οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδε
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
 ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
 ἔστι δέ μοι γρηῦς πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
 ἣ κεῖνον δύστηνον εὐτρέφεν ἦδ' ἀτίταλλεν,
- 355 δεξαμένη χεῖρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
 ἣ σε πόδας νίψει ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνσιᾶσα, περίρρων Εὐρύκλεια,
 νίψον σοῖο ἀνακτος ὁμήλικα. καὶ που Ὀδυσσεὺς
 ἦδη τοιόσδ' ἔστι πόδας τοιόσδε τε χεῖρας·
- 360 αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηάσκουσιν.“
- Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
 δάκρυα δ' ἐκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 „ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος. ἦ σε περὶ Ζεὺς
 ἀνθρώπων ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
- 365 οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῃ

πίονα μηρί' ἔκη', οὐδ' ἐξαιτους ἐκατόμβας,
 ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος ἕως ἴκοιο
 γῆράς τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαιδίμον υἱόν·
 νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.

οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφρεψιόωντο γυναῖκες
 ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δῶμαθ' ἴκοιτο,
 ὡς σέθεν αἱ κύνες αἶδε καθεψιόωνται ἅπασαι,
 τῶν νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων
 οὐκ ἕαρος νίξειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγεν
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πενελόπεια.

τῷ σε πόδας νύψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
 καὶ σέθεν εἶνεκ', ἐπεὶ μοι ὁρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
 κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅτι κεν εἶπω.
 πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπεῖριοι ἐνθάδ' ἴκοντο,
 ἀλλ' οὐ πῶ τινά φημι ζοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
 ὡς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσῆϊ ἔοικας.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ γρηῦν, οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν
 ἔμμεναι, ὡς σὺ περ αὐτῆ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.“

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
 τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πούλῳ
 ψυχρόν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφρυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἴξεν ἐπ' ἔσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
 αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἶσατο, μή εἰ λαβοῦσα
 οὐλήν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφραδὰ ἔργα γένοιτο.

νίξε δ' ἄρ' ἄσπον ἰοῦσα ἄνακθ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σῆς ἤλασε λευκῶ ὀδόντι
 Παρηϊσόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ νῆας,
 μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἔσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο
 κλεπτοσύνη θ' ὄρκῳ τε. θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
 ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.

Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
 παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
 τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοισ ἐπὶ γούνασι θῆκεν

- 19 *πανομένῳ δόρυοιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·*
„Αὐτόλκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὔρεο, ὅτι κε θεῖο
παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἔστιν.“
- 405 *Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλκκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·*
„γαμβρὸς ἐμὸς θύγατέρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅτι κεν εἴπω.
πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσάμενος τόδ' ἱκάνω,
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστιω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἔγωγε,
- 410 *ὄππότε ἂν ἠβήσας μητρῷον ἐς μέγα δῶμα*
ἔλθῃ Παρνησιόδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
τῶν οἱ ἐγὼ δώσω καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.“
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλκκος τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
- 415 *χερσὶν τ' ἠσπάζοντο ἔπεσσι τε μελιχίοισιν·*
μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῶσ' Ὀδυσῆϊ
κύσσει ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλκκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν
δεῖπνον ἐροπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
- 420 *αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον.*
τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
ὠπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
- 425 *δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης·*
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ξοδοδάκτυλος Ἥως,
βάν ῥ' ἔμεν ἐς θήρην, ἠμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
- 430 *υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς*
ἦϊεν. αἰπὸν δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλη
Παρνησοῦ, τάχα δ' ἱκανὸν πτύχας ἠνεμοέσσας.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἔξ ἀκαλαρρεΐταιο βαθυρροῦ Ὠκεανοῖο,
- 435 *οἱ δ' ἐς βῆσαν ἱκανὸν ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν*
ἔχνη ἔρευνῶντες κύνες ἦισαν, αὐτὰρ ὀπισθεν
υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς

- ἦϊεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχοσ. 19
 ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχημῃ πυκινῇ κατέλειτο μέγας σῦσ.
 τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων, 440
 οὔτε μιν ἠέλιος φασέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,
 οὔτ' ὄμβρος περάσσκε διαμπερές· ὡσ' ἄρα πυκνὴ
 ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἠλιθα πολλή.
 τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖιν,
 ὡσ' ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο, 445
 φριξίας εὖ λοφιήν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
 σιτῇ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν. ὁ δ' ἄρα πρῶτιστος Ὀδυσσεὺς
 ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦσ
 γουνὸς ὑπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι 450
 λικριφὶς αἴξιασ, οὐδ' ὀστέον ἵετο φωτός.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ·
 κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπατο θυμός.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀυτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο, 455
 ὠτειλῆν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἀντιθέοιο
 δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαιοιδῆ δ' αἶμα κελαινὸν
 ἔσχεθον, αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀυτολύκός τε καὶ νιέες Ἀυτολύκοιο
 εὖ ἰησάμενοι ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες 460
 καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
 εἰς Ἰθάκην. τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἔξερέεινον ἕκαστα,
 οὐλῆν ὅτι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
 ὡσ' μιν θηρέοντ' ἔλασεν σῦσ λευκῷ ὀδόντι, 465
 Παρηγσόνδ' ἐλθόντα σὺν νιάσιν Ἀυτολύκοιο.
- Τὴν γρηῦσ χεῖρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
 γυνὴ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι.
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός,
 ἄψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυσ' ὕδωρ. 470
 τὴν δ' ἅμα χάριμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, τὼ δὲ οἱ ὄσσε
 δακρυόφι πλησθην, θαλερῆ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀφαιμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·

19 „ἢ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
475 πρὶν ἔγνω, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφοφάσθαι.“

Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα.
ἦ δ' οὐτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη οὔτε νοῆσαι·
τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
480 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆφιν,
τῇ δ' ἐτέρη ἐθεν ἄσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε·
„μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺν δέ μ' ἔτρεφες αὐτῇ
τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

485 ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθησ καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
σίγα, μὴ τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθεται.
ᾧδε γὰρ ἕξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ χ' ὑπ' ἔμοιγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὅππότε ἂν ἄλλας
490 δμῳὰς ἐν μεγάροισιν ἔμοις κτείνωμι γυναῖκας.“

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
„τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
οἷσθα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐδ' ἐπιεικτόν,
ἕξω δ', ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἢ ἐσίδηρος.
495 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
εἴ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
δι τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσιν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
500 „μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεται; οὐδέ τί σε χρεῖ.
εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἐκάστην.
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐλίτρεψον δὲ θεοῖσιν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
505 αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἔλαιῳ,
αὐτίς ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς
θερσόμενος, οὐλήν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
„ξεῖνε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·

- καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὤρη, 19
ὄντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς καὶ κηδόμενόν περ. 511
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
ἤματα μὲν γὰρ τέρομ' ὀδυρομένη, γοώσα,
ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
αὐτὰρ ἐπὴν νύξ ἔλθῃ, ἔλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας, 515
κειμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
ὄξειαι μελεδῶνες ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κόρη, χλωρῆϊς Ἀηδῶν,
καλὸν ἀείδησιν ἔαρος νέον ἰσταμένοιο,
δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκνοῖσιν, 520
ἦτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυχηέα φωνήν,
παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἀνακτος,
ὡς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἦ ἐμένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω, 525
κτῆσιν ἐμήν, δμῳάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἦ ἤδη ἄμ' ἐπωμαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
μῶνται ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
παῖς δ' ἐμός, ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλῖφρων, 530
γῆμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἦβης μέτρον ἰκάνει,
καὶ δὴ μ' ἀράται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
κτῆσιος ἀσχαλόων, τὴν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον. 535
χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν λαίνομαι εἰσορώσα·
ἐλθῶν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
ἄθροοι ἐν μεγάροισι, ὃ δ' ἐς αἰθέρα διὰν ἀέρθη. 540
αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἐν περ ὀνείρῳ,
ἀμφὶ δ' ἐμ' ἠγερέθοντο εὐπλοχαμῖδες Ἀχαιοί,
οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
ἄψ δ' ἐλθῶν κατ' ἄρ' ἔξειτ' ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ,
φωνῆ δὲ βροτῆη κατερίττε, φώνησέν τε· 545

- 19 ,θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ἕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
 550 ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδῆς ὕπνος ἀνήκεν·
 παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
 πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἦχι πάρος περ.“
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 555 „ὦ γύναι, οὐ πῶς ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
 ἄλλη ἀποκλίναντ', ἐπειὴ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
 πέφραδ', ὅπως τελέει. μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος
 πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξει.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 560 „ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
 γίγνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισιν.
 δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὄνείρων·
 αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἔλεφαντι.
 τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἔλεφαντος,
 565 οἱ ῥ' ἔλεφάιρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·
 οἱ δὲ διὰ ξεστώων κεράων ἔλθωσι θύραζε,
 οἱ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὄτομαι αἰνὸν ὄνειρον
 ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
 570 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ἦδε δὴ ἦώς εἴσι δυσώνυμος, ἦ μ' Ὀδυσῆος
 οἴκου ἀποσχήσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
 τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν
 ἴστασχ' ἐξείης, δρυόχους ὡς, δώδεκα πάντας·
 575 στὰς δ' ὅ γε πολλὸν ἀνευθε διαρρίπτασκεν οἰστόν.
 νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
 ὃς δέ κε ῥῆϊτατ' ἐντανύση βιὸν ἐν παλάμῃσιν,
 καὶ διοῖστέυσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἅμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τότε δῶμα
 580 κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
 τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὄτομαι ἔν περ ὄνειρον.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 19
 „ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδew Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον·
 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς, 585
 πρὶν τούτους τόδε τόξον ἐϋξοον ἀμφαρόωντας
 νευρὴν τ' ἐντανύσαι διοϊσθεῦσαι τε σιδήρου.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηγελόπεια·
 „εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισιν
 τέρπειν, οὐ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη. 590
 ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν ἀϋπνοὺς ἔμμεναι αἰεὶ
 ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστω μοῖραν ἔθηκαν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
 λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται, 595
 αἰεὶ δάκρυσ' ἑμοῖσι πεφυρμένη, ἔξ οὔ Ὀδυσσεύς
 ὄψχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 ἐνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἢ χαμάδις στορέσας, ἢ τοι κατὰ δέμνια θέντων.“

Ὡς εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα, 600
 οὐκ οἴη· ἅμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
 ἐς δ' ὑπερῷῳ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλανκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ δ' ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς· Υ
 καὶ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὑπερθεν
 κώεα πόλλ' οἴων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
 ἐνθ' Ὀδυσσεύς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 5
 κεῖτ' ἐργηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναικες
 ἴϊσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἑμισγέσκοντο πάρος περ,
 ἀλλήλησι γέλω καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
 πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 10
 ἧε μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἐκάστη,
 ἢ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι

20 ὕστατα καὶ πύματα. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
 ὡς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
 15 ἄνδρ' ἀγνοίησας ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι,
 ὡς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα.
 στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
 „τέτλαθι δῆ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
 ἦματι τῷ, ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἦσθιε Κύκλωψ
 20 ἰφθίμους ἐτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
 ἐξάγαγ' ἐξ ἀντροιο δϊόμενον θανέεσθαι.“

“Ὡς ἔφατ' ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ.
 τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
 νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
 25 ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἐμπλείην κνίσῃς τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 αἰόλλη, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
 ὡς ἄρ' ὅ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσετο, μερμηρίζων,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει
 30 μῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
 οὐρανόθεν καταβάσα· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „τίπτ' αὐτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
 οἶκος μὲν τοι ὄδ' ἐστί, γυνή δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 35 καὶ παῖς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
 40 μῦνος ἐὼν· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασιν.
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
 εἴ περ γὰρ κτείναιμι Διὸς τε σέθεν τε ἔκητι,
 πῆ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 45 „σκέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερεῖονι πείθεθ' ἑταίρω,
 ὅς περ θνητός τ' ἐστί καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερὲς ἦ σε φυλάσσω
 ἐν πάντεσσι πόνοις. ἐρέω δέ τοι ἔξαναφανδόν·

εἶ περ πενήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων 20
 νῶϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηϊ,
 καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα. 50
 ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνὴρ καὶ τὸ φυλάσσειν
 πάννυχον ἐγρήσσοντα, κακῶν δ' ὑποδύσειαι ἤδη.“
 Ὡς φάτο, καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,
 αὐτὴ δ' ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἀφίκετο διὰ θεάων. 55
 εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 λυσιμελής, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα,
 κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὄν κατὰ θυμόν,
 Ἄρτεμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο διὰ γυναικῶν· 60
 „Ἄρτεμι, πότνα θεά, θύγατερ Διός, αἶθε μοι ἤδη
 ἴὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμόν ἔλοιο
 αὐτίκα νῦν, ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
 οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
 ἐν προχοῆς δὲ βάλοι ἀφορροῦν Ὠκεανοῖο. 65
 ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κόρας ἀνέλοντο θύελλαι·
 τῆσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί, αἱ δ' ἐλίποντο
 ὄρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δι' Ἀφροδίτη
 τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ καὶ ἠδέϊ οἴνω·
 Ἥρη δ' αὐτῆσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν 70
 εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἀγνή,
 ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
 εὖτ' Ἀφροδίτη διὰ προσέστιχε μακρὸν Ὀλυμπον
 κόρης αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
 ἐς Δία τερπιζέραννον — ὃ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα, 75
 μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων —,
 τόφρα δὲ τὰς κόρας Ἄρτυναι ἀνηρείψαντο,
 καὶ ῥ' ἔδοσαν στρυγερῆσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν.
 ὡς ἔμ' αἰσιτώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἢ ἔμ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα 80
 ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὑπο στρυγερὴν ἀφικοίμην,
 μηδέ τι χεῖρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὅππότε κίν τις
 ἦμαίαι μὲν κλαίῃ πικρινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,

- 20 νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἀπάντων,
 86 ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψη.
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 τῆδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
 τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 90 χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη.“
 ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.
 τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 μερμηρίζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
 ἦδη γιγνώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφιν.
 95 χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν,
 ἔς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
 θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ' εὗξάτο χειρᾶς ἀνασχών·
 „Ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερῆν τε καὶ ὕγρην
 ἦγετ' ἐμὴν ἔς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λίην,
 100 φῆμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
 ἐνδοθεν, ἔκποσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.“
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς,
 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
 105 φῆμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετριῶ
 πλησίον, ἐνθ' ἄρα οἱ μῦλαι εἶατο ποιμένι λαῶν,
 τῆσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες
 ἄλφριτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὐδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν,
 110 ἦ δὲ μί' οὐ πω παύετ', ἀφανροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
 ἦ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·
 „Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
 ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τω τόδε φαίνεις.
 115 κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῆ ἔπος, ὅτι κεν εἶπω·
 μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
 ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν,
 οἳ δὴ μοι καμάτῳ θυμαλγεί γούνατ' ἔλυσαν
 ἄλφριτα τευχούση· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.“
 120 ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κληθδόνι δῖος Ὀδυσσεὺς

Ζηγός τε βρονηῖ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας. 20

Αἶ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἔσχάρη ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' εὐνήθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
εἶματα ἑσδάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θεί' ὤμῳ, 125

ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλά πέδιλα,
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν·
„μαῖα φίλη, τὸν ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
εὐνή καὶ σίτῳ, ἢ αὐτῶς κεῖται ἀκηδής; 130
τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ πινυτή περ' ἐοῦσα·
ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρεῖον ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
„οὐκ ἂν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόω. 135

οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός.
σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἶρετο γὰρ μιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμήσκοιτο,
ἢ μὲν δέμνι ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμῳῆσιν,
αὐτὰρ ὁ γ', ὡς τις πάμπαν οἰζυρὸς καὶ ἄποτμος, 140
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
ἀλλ' ἐν ἀδειψήτῳ βοῆη καὶ κώεσιν οἰῶν
ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.“

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διἕκ μεγάροιο βεβήκει
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. 145

βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
ἢ δ' αὖτε δμῳῆσιν ἐκέκλετο διὰ γυναικῶν,
Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·

„ἀγρεῖθ', αἶ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
ῥάσαστέ τ', ἐν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας 150
βάλλετε πορφυρέους· αἶ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ χρητῆρας
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τειτυγμένα· ταῖ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηδε, καὶ οἴσετε θάσσον ἰοῦσαι.

οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο, 155
ἀλλὰ μάλ' ἤρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή.“

20 Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
αἱ μὲν εἰκόσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δῶματ' ἐπισταμένως πονέοντο.

160 Ἐς δ' ἦλθον δρησιτῆρες Ἀχαιῶν. οἳ μὲν ἔπειτα
εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ταὶ δὲ γυναῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης. ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης
τρεῖς σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,

165 αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μελιχίοισιν·
„ξεῖν', ἦ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορώσω,
ἦέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ;“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„αἶ γὰρ δὴ, Εὐμαιε, θεοὶ τισαῖατο λώβην,
170 ἦν οἶδ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.“

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
175 δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες.
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ξριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισιν·

„ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνήσεις κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;
180 πάντως οὐκέτι νῦν διακρινέεσθαι οἴῳ
πρὶν χειρῶν γέυσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.“

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὐ τι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη κακὰ βυσσοδομεύων.
185 Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βοῦν στεῖραν μνησιτῆρσιν ἄγων καὶ πλόνας αἶγας.
πορθμῆες δ' ἄρα τοὺς γε διήγαγον, οἵτε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίηται.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ξριδούπῳ,

190 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς·
„τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
ἤμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχεται εἶναι

ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρίς ἄρουρα; 20
 δῦσμορος. ἧ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι·
 ἀλλὰ θεοὶ δυνόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους, 195
 ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται οὐζύν.“

Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε. γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν. 200
 Ζεῦ πάτερ, οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλωτέρος ἄλλος·
 οὐκ ἔλεαιρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός,
 μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
 ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὅσσε
 μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κεῖνον οἶω 205
 τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
 εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο.

εἰ δ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν,
 ὦμοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
 εἶσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ. 210

νῦν δ' αἶ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
 ἀνδρὶ γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
 τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
 ἔδμεναι. οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
 οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμῆασι γὰρ ἤδη 215
 κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.

αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν υἱὸς ἐόντος
 ἄλλων δῆμον ἰέσθαι ἰόντ' αὐτῆσι βόεσσιν,
 ἄνδρας ἔς ἄλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖθι μένοντα 220
 βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.

καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 ἐξικόμεν φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
 ἀλλ' ἔτι τὸν δῦστηνον οἶομαι, εἴ ποθεν ἐλθὼν
 ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θεῖη.“ 225

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
 γιγνώσκω δὲ καὶ αὐτός, ὃ τοι πινυτὴ φρένας ἴκει,

20 τοὔνεκά τοι ἔρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 230 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 ἧ σέθεν ἐνθάδ' ἔοντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
 σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψει, αἶ κ' ἐθέλησθα,
 κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσιν.“

235 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
 „αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
 γνοίης χ', οἴη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.“

Ὡς δ' αἴτως Εὐμαιὸς ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσιν
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

240 Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 ἤρτυον. αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

245 „ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἦδε γε βουλή,
 Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.“

Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσῆος θεῖοιο

χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 250 οἳ δ' ἰέρεον ὄϊς μεγάλους καὶ πλονας αἴγας,
 ἴρεον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δέ τε οἶνον
 κρητῆρσιν κερῶντο· κύπελλα δὲ νεῖμε σὺβάτης.
 σῆτον δὲ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 255 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἐρνοχόει δὲ Μελανθεύς.

οἳ δ' ἐπ' ὄνειδ' ἔτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
 ἐντὸς εὖσταθέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδόν,
 δίφρον ἀεικέλιον καταθείς ὀλίγην τε τράπεζαν·

260 πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων.
 κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀρέξω
 πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὐ τοι δῖμῖός ἐστιν

οἶκος ὄδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἔμοι δ' ἐκτήσατο κεῖνος. 20
 ὑμεῖς δέ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς 266
 καὶ χειρῶν, ἵνα μὴ τις ἕρις καὶ νεῖκος ὄρηται.“

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός· 270

„καὶ χαλεπὸν περ ἔοντα δεχόμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
 Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
 οὐ γὰρ Ζεὺς εἶασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη
 παύσαμεν ἐν μεγάροισι λιγύν περ ἔοντ' ἀγορητήν.“

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθον. 275
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
 ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἄλσος ὑπο σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέριτερα καὶ ἐρύσαντο,
 μοῖρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἔρικυδέα δαῖτα. 280

πάρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν, οἷ πονέοντο,
 ἴσην, ὡς αὐτοὶ περ ἐλάγχανον· ὡς γὰρ ἀνώγει
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο.

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
 λῶβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον 285
 δύνῃ ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.

ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,
 Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμη δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν·
 ὃς δὴ τοι κτεάτεσσι πεποιθώς θεσπεσίοισιν
 μνάσκει' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα. 290

ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
 „κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
 μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
 ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
 ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν ταδε δώμαθ' ἴκηται. 295
 ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
 ἦε λοετροχόῳ δῶη γέρας, ἦε τῷ ἄλλῳ
 δμῶων, οἷ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θεῖοιο.“

Ὡς εἰπὼν ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
 κείμενον ἐκ κανέοιο λαβῶν. ὃ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς 300

- 20 ἦκα παρακλίνας κεφαλήν, μείδησε δὲ θυμῷ
σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
„Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
305 οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός.
ἦ γὰρ κέν σε μέσον βάλλον ἔγχει δῆξυόνετι,
καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατήρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
ἐνθάδε. τῷ μὴ τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
φραίνεται· ἦδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
310 ἔσθλά τε καὶ τὰ χέρη· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
μήλων σφαζομένων οἴνοιο τε πινομένοιο
καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἔρκακέειν ἓνα πολλούς.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
315 εἰ δ' ἦδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
καί κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἶη
τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὄραασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους, δμῳάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.“
320 “Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὄψε δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
„ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαρπτόμενος χαλεπαῖνοι·
μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
325 δμῳών, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φραῖην
ἦπιον, εἰ σφωῖν κραδίη ἄδοι ἀμφοτέροισιν.
ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει
νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
330 τόφρ' οὐ τις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν ἰσχύμεναι τε
μνηστῆρας κατὰ δώματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστιθ' Ὀδυσσεὺς καὶ ὑπότροπος ἴκετο δῶμα·
νῦν δ' ἦδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε σῆ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
335 γήμασθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρρησι,
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῷα πάντα νέμῃαι,

- ἔσθων καὶ πίνων, ἣ δ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ.“ 20
- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἔμοιο,
 ὅς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται, 340
 οὐ τι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
 γήμασθ', ὃ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
 αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
 μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.“
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη 345
 ἄσβεστον γέλω ὤρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
 οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισιν,
 αἰμοφόροντα δὲ δὴ κρέα ἦσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφέων
 δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὤϊετο θυμός.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδῆς· 350
 „ἂ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
 εἰλύεται κεφαλαὶ τε πρόσωπά τε νέρθε τε γοῦνα,
 οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
 αἵματι δ' ἑρράδαται τοῖχοι καλά τε μεσόδμαι.
 εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλειή δὲ καὶ αὐλή, 355
 ἱεμένων Ἑρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
 οὐρανοῦ ἔξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασαν.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν· 360
 „ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθῶς.
 ἀλλὰ μιν αἴψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
 εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδῆς·
 „Εὐρύμαχ', οὐ τί σ' ἄνωγα ἔμοι πομπῆας ὀπάζειν· 365
 εἰσὶ μοι ὀφθαλμοὶ τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμρω
 καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικῆς.
 τοῖς ἔξιμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ἔμμιν
 ἐρχόμενον, τό κεν οὐ τις ὑπεκρύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
 μνηστήρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
 ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.“ 370
 Ὡς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων,
 ἴκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.

- 20 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες
 Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελῶντες.
- 375 ὦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·
 „Τηλέμαχ', οὐ τις σεῖο κακοξινώτερος ἄλλος.
 οἷον μὲν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
 σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
 ἔμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὐτως ἄχθος ἀρούρης·
- 380 ἄλλος δ' αὐτέ τις οὔτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο — τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη —,
 τοὺς ξείνους ἐν νηϊ πολυκλήϊδι βαλόντες
 ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.“
 Ὡς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
- 385 ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέεκετο, δέγμενος αἰεὶ,
 ὅππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
 Ἥ δὲ κατάνηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον,
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστου μῦθον ἄκουεν.
- 390 δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοῖωντες τετύκοντο
 ἠδύ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἴερευσαν·
 δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
 οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
 θησέμεναι· πρότεροι γὰρ αἰεὶ κέα μηχανόωντο.
- Φ Τῆ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελοπεΐη,
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολίον τε σίδηρον
 ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
- 5 κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο,
 εἶλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
 καλήν, χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
 βῆ δ' ἕμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἔσχατον· ἐνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἀνακτος,
- 10 χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος.
 ἐνθα δὲ τόξον κεῖτο παλίντονον ἠδὲ φαρέτρη
 ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἴστοι,
 δῶρα τὰ οἱ ξεῖνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυχῆσας

- Ἴφιτος Εὐρυτίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν. 21
 τῷ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιῖν, 15
 οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος. ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφειλλεν·
 μῆλα γὰρ ἕξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
 νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηζόσι ἠδὲ νομῆας.
 τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς 20
 παιδνὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἶ οἱ ὄλοντο
 δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
 αἶ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέγοντο,
 ἔπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον, 25
 φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίιστορα ἔργων,
 ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ἠδέσασα', οὐδὲ τράπεζαν,
 τὴν δὴ οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν,
 ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισιν. 30
 τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
 τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδί
 κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ὄξυν καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
 ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος. οὐδὲ τραπέζῃ 35
 γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνε
 Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὐ ποτε διὸς Ὀδυσσεὺς
 ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 ἠρεῖτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνημα ξεῖνοιο φίλοιο 40
 κέσσειτ' ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ μιν ἦς ἐπὶ γαίης.
- Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δια γυναικῶν,
 οὐδὸν τε δρύνιον προσεβήσετο, τὸν ποτε τέκτων
 ξέσσειν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυεν,
 ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαινιάς, 45
 αὐτίκ' ἄρ' ἢ γ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορῶνῃς,
 ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχθῆας
 ἅντα τιτυσκομένη. τὰ δ' ἀνέβραχεν ἠϋτε ταῦρος
 βοσκομένος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρειρα

- 21 πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
- 51 ἦ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῆσι θυώδεα εἶματ' ἔκειτο.
ἔνθεν ὄρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περὶκειτο φαιινός.
- 55 ἔζομένη δὲ κατ' αὐθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
κλαῖε μάλα λιγέως, ἔκ δ' ἤρεε τόξον ἄνακτος.
ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
βῆ ῥ' ἕμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς
τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
- 60 ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἴστοι.
τῆ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
- 65 ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
[ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.]
αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
„κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἱ τότε δῶμα
ἔχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἔμμενές αἰεὶ
- 70 ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
μῦθον ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
ἀλλ' ἔμὲ ἰέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναιῖα.
ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τότε φαίνεται ἄεθλον.
θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσεῆος θεῖοιο·
- 75 ὅς δέ κε ῥηῖται ἔντανύση βιδὸν ἐν παλάμῃσιν,
καὶ διοϊστεύση πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἅμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τότε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὄτομαι ἔν περ ὄνειρον.“
- 80 Ὡς φάτο, καὶ ῥ' Εὐμαῖον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
δακρύσας δ' Εὐμαῖος ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν.
κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
- 85 „νήπιοι ἀγροῖῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,

- ἄ δειλώ, τί νυ δάκρυ κατείβετον ἠδὲ γυναικί 21
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ἦτε καὶ ἄλλως
 κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
 ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἥε θύραζε
 κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόφθι τόξα λιπόντε, 90
 μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ οἴω
 ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐϋξοον ἐντανύεσθαι.
 οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν
 οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα —
 καὶ γὰρ μνήμων εἰμί —, πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.“ 95
 Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
 νευρὴν ἐντανύσειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
 ἦτοι οἶστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
 ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν τότ' ἀτίμα
 ἦμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὠροννε πάντας ἐταίρους. 100
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων.
 μήτηρ μὲν μοί φησι φίλη πινυτή περ ἑοῦσα
 ἄλλω ἅμ' ἔψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
 αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ καὶ τέρπομαι ἄφρονα θυμῷ. 105
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,
 οἴη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
 οὔτε Πύλον ἱερῆς οὔτ' Ἄργεος οὔτε Μυκῆνης
 [οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἠπειροῖο μελαίνης] —
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χορὴ μητέρος αἴνου; — 110
 ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
 δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
 καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
 εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοϊστεύσω τε σιδήρου,
 οὐ κέ μοι ἀχνυμένω τάδε δῶματα πότνια μήτηρ 115
 λείποι ἅμ' ἄλλω ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιπολίμην
 οἶός τ' ἦδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.“
 Ἦ, καὶ ἀπ' ὠμοῖν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν
 ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὄξυν' ὤμων.
 πρῶτον μὲν πελέεας στήσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας 120
 πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,

- 21 ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε. τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
ὡς εὐκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὐ πώ ποτ' ὀπώπει.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ τόξου πειρήτιζεν.
- 125 τρεῖς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
τρεῖς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τό γε θυμῷ,
νευρὴν ἐντανύσειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
καὶ νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίη τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἰέμενόν περ.
- 130 τοῖς δ' αὖτις μετέειψ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο·
„ὦ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκις,
ἢ νεώτερός εἰμι καὶ οὐ πω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
ἀλλ' ἄγεθ', οἳ περ ἔμεῖο βίη προφερέστεροί ἐστε,
- 135 τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“
Ὡς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
κλίνας κολλητῆσιν εὐξέστης σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκύ βέλος καλῆ προσέκλινε κορώνη,
ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξειτ' ἐπὶ θρόνου, ἐνθεν ἀνέστη.
- 140 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
„ὄρνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια πάντες ἐταῖροι,
ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἴνοχοεῖ.“
Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἴνοπος υἱός,
145 ὃ σφι θυσοκός ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
ἔξε μυχοίτατος αἰεὶ· ἀτασθαλῆαι δὲ οἳ οἴῳ
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν.
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ τόξου πειρήτιζεν,
- 150 οὐδέ μιν ἐτάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
ἀτρίπτους, ἀπαλάς. μετὰ δὲ μνηστήρσιν ἔειπεν·
„ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τότε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
155 τεθνάμεν ἢ ζῶοντας ἁμαρτεῖν, οὐθ' ἔνεκ' αἰεὶ
ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἡμᾶτα πάντα.
νῦν μὲν τις καὶ ἔλπει ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενοινᾶ

γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσεύς παράκοιτιν· 21
 αὐτὰρ ἔπην τόξου πειρήσεται ἠδὲ ἴδηται,
 ἄλλην δὴ τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων 160
 μνάσθω ἔεδνοισιν διζήμενος· ἦ δέ κ' ἔπειτα
 γῆμαιθ', ὅς κε πλείστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.“

Ὡς ἄρ' ἐρώνησεν καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκεν,
 κλίνας κολλητῆσιν εὐξέστης σανίδεσσιν,
 αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῆ προσέκλινε κορώνῃ, 165
 ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
 Ἄντινοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε; — νεμεσσωμαι δέ τ' ἀκούων —
 εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστιῆας κεκαδήσει 170
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἔπει οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.
 οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
 οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ οἴστων·
 ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν· 175
 „ἄγρει δὴ, πῦρ κῆρον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
 παρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἕόντος,
 ὄφρα νέοι θάλλοντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιρῆ,
 τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“ 180

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
 παρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἕόντος.
 τῷ ῥα νέοι θάλλοντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύνατο
 ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν. 185
 Ἄντινοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
 ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἕξοχ' ἀριστοί.

Τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
 βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσεύς θείοιο·
 ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
 φθεγγάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μελιχίοισιν·
 „βουκόλε καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,

- 21 ἢ αὐτὸς κεύθῳ; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
 195 ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
 ὦδε μάλ' ἐξαπίνης καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκοι;
 ἢ κε μνηστῆρεςσιν ἀμύνοιτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
 εἶπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.“
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 200 „Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσεας ἐέλδωρ,
 ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἐ δαίμων·
 γνοίης χ', οἴη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.“
 Ὡς δ' αὐτως Εὐμαιοσ ἐπέυχετο πᾶσι θεοῖσιν
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
 205 αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
 ἐξαῦτις σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „ἔνδον μὲν δὴ ὄδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
 ἦλυθον εἰκοστῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
 γιγνώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
 210 οἴοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὐ τευ ἄκουσα
 εὐξαμένου ἐμὲ αὐτίς ὑπότροπον οἴκαδ' ἱέσθαι.
 σφῶϊν δ', ὡς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω.
 εἴ χ' ὑπ' ἐμοιγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
 215 οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμείο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα
 Τηλεμάχου ἐτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσσεσθον.
 εἰ δ' ἄγε δὴ, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
 ὄφρα μ' ἐὼ γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῶ,
 οὐλήν, τὴν ποτέ με σὺς ἦλασε λευκῶ ὀδόντι
 220 Παρνησόδ' ἐλθόντα σὺν νιάσιν Ἀντολύκοιο.“
 Ὡς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.
 τῷ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,
 κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφροσι χεῖρε βαλόντε,
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὦμους.
 225 ὡς δ' αὐτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσεν.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἠέλιιο,
 εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·
 „πάνεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μὴ τις ἴδηται
 ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἶσω.

- ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες, 21
 πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὕμμες. ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω. 231
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοί,
 οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρον·
 ἀλλὰ σύ, δῖ' Εὐμαιο, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον
 ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, εἰπεῖν τε γυναιξὶν 235
 κληῖσαι μεγάρροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
 ἣν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ ἐκτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μὴ τι θύραζε
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
 σοὶ δέ, Φιλοίτιε διε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς 240
 κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.“
 Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
 ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη.
 ἔς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
 Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 245
 θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλαι πυρός. ἀλλὰ μιν οὐδ' ὧς
 ἐντανύσαι δύνατο, μέγα δ' ἔστενε κυδάμιμον κῆρ.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔρατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων.
 οὐ τι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ· 250
 εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Λαχαιῖδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
 ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλησιν πολίεσσιν·
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
 ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
 τόξον· ἔλεγχεῖν δὲ καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.“ 255
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 „Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοεῖεις δὲ καὶ αὐτός.
 νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἐορτὴ τοῖο θεοῖο
 ἀγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἔκηλοι
 κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας 260
 ἐστάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι οὔω,
 ἐλθόντ' ἔς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες καταφειομεν ἀγκύλα τόξα·
 ἰῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν, 265

- 21 αἶγας ἄγειν, αἷ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολλοισιν,
 ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
 τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“
 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
- 270 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
- 275 „κέκλυτέ μευ, μνησιτῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης
 [ὄφρ' εἶπω, τὰ με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει].
 Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
 λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν,
 νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
- 280 ἧῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος, ᾧ κ' ἐθέλησιν.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον εὐξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
 χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἧ μοι ἔτ' ἔστιν
 ἴς, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ἧ ἤδη μοι ὄλεσεν ἄλλη τ' ἀκομιστὴ τέ.“
- 285 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
 δείσαντες, μὴ τόξον εὐξοον ἐντανύσειεν.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „ἄ δειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
 οὐκ ἀγαπᾶς, ὃ ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
- 290 δαίνυσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεται, αὐτὰρ ἀκούεις
 μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
 ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
 οἶνός σε τρώει μελιηδῆς, ὅστε καὶ ἄλλους
 βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανθὸν ἔλη, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.
- 295 οἶνος καὶ Κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα,
 ἅσ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
 ἐς Λαπίθας ἔλθόνθ'. ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄσεν οἶνω,
 μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο.
 ἦρωας δ' ἄχος εἶλε, διέκ προθύρου δὲ θύραζε
- 300 ἔλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὐατα νηλεῖ χαλκῶ
 ῥινάς τ' ἀμήσαντες· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἀσφθεῖς

ἦεν ἦν ἄτην ὀχέων ἀεσίφροσι θυμῷ. 21
 ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
 οἳ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὔρετο οἴνοβαρείων.
 ὧς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφάσκομαι, αἶ κε τὸ τόξον 305
 ἐντανύσης· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
 ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νῆϊ μελαίνῃ
 εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 πέμψομεν· ἐνθεν δ' οὐ τι σαώσεται. ἀλλὰ ἔκηλος
 πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισιν.“ 310

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „Ἄντινός, οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
 ξεινοὺς Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δῶμαθ' ἵκηται.
 ἔλπεαι, αἶ γ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσεύς μέγα τόξον
 ἐντανύση χερσίν τε βίηφί τε ἦφι πιθήσας, 315
 οἴκαδέ μ' ἄξουσθαι καὶ ἐὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
 οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπεν.
 μηδέ τις ὑμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
 ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.“

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἠΰδα· 320
 „κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 οὐ τί σε τόνδ' ἄξουσθαι διόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
 ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
 μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·
 ,ἦ πολὺ χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν 325
 μνῶνται, οὐδέ τι τόξον ἐϋξοον ἐντανύουσιν·
 ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἦκε σιδήρου·
 ὧς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 330
 „Εὐρύμαχ', οὐ πως ἔστιν ἐυκλείας κατὰ δῆμον
 ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσι
 ἀνδρὸς ἀριστιῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
 οὗτος δὲ ξεῖνος μάλα μὲν μέγας ἦδ' εὐπηγῆς,
 πατρός δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός. 335
 ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐϋξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

21 εἴ κέ μιν ἔντανύσῃ, δῶή δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά,
 340 δῶσω δ' ὄξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκπῆρα καὶ ἀνδρῶν,
 καὶ ξίφος ἄμφηρες· δῶσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
 πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.“

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 „μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὐ τις ἐμειῶ
 345 κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι,
 οὐθ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 οὐθ' ὅσοι νήσοισι πρὸς Ἥλιδος ἵπποβότοιο·
 τῶν οὐ τις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἶ κ' ἐθέλωμι
 καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
 350 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποιχεσθαι. τόξον δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.“

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 355 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
 ἔς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα διὸς ὑφορβός.
 360 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλειον ἐν μεγάροισιν·
 ᾧδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορέοντων·
 „πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
 οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
 365 ἡμῖν ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ,
 δείσας, οὔνεκα πολλοὶ ὁμόκλειον ἐν μεγάροισιν.
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
 „ἅττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·
 370 μὴ σε καὶ ὀπλότερός περ εἶδ' ἀγρόνδε δίωμαι,
 βάλλων χειραδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
 αἶ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασιν,
 μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἶην·

τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι 21
 ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.“ 375

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν
 μνηστῆρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο
 Τηλεμάχῳ. τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφροني θῆκε παραστάς.
 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν· 380

„Τηλέμαχος κέλεται σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
 κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
 ἦν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ δὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μὴ τι θύραζε
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.“ 385

Ὡς ἄρ' ἐρώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
 κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 κλήισεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
 κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιελίσσης 390
 βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦϊεν αὐτός.

ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη,
 εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἦδη τόξον ἐνώμα
 πάντη ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἀνακτος. 395

ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 „ἦ τις θηητῆρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων.
 ἦ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
 ἦ ὅ γ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν, ὡς ἐνὶ χερσὶν
 νωμᾶ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.“ 400

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νεῶν ὑπερηγορέοντων·
 „αἶ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
 ὡς οὐτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.“

Ὡς ἄρ' ἔφραν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντη, 405
 ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
 ρηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδῆν,
 ἄσπας ἀμφοτέρωθεν ἐϋστρεφὲς ἔντερον οἴος,
 ὡς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.

21 δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
 411 ἢ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδὴν.
 μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρῶς
 ἐτράπετο. Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαινῶν·
 γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 415 ὅτι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
 εἶλετο δ' ὠκὺν οἴστον, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
 κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχει ἐλὼν ἔλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
 420 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ' οἴστον
 ἅντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
 πρώτης στειλειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
 ἰὸς χαλκοβαρῆς. ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
 „Τηλέμαχ', οὐ σ' ὁ ξεινὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 425 ἦμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
 δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
 οὐχ ὡς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
 νῦν δ' ὤρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
 ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι
 430 μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.“
 Ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρούσι νεῦσεν. ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὄξυ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θεῖοιο,
 ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 παρ' θρόνον ἐστήκει κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.

X Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη σακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν ἔχων βίον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἴστους
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
 5 „οὗτος μὲν δὴ ἀέθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
 νῦν αὐτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐ πῶ τις βάλεν ἀνὴρ,
 εἴσομαι, αἶ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.“
 Ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντιόω ἰθύνετο πικρὸν οἴστον.
 ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν,
 10 χρύσειον, ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,

ὄφρα πλοῖο οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ 22
 μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι
 μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη,
 οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶ, 15
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀυχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
 ἔκλινθη δ' ἐτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
 βλημένου, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἦλθεν
 αἵματος ἀνδρομέοιο. θοῶς δ' ἀπὸ εἶο τράπεζαν
 ὣσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε· 20
 σῆτός τε κρέα τ' ὀπτὰ φορύνετο. τοὶ δ' ὀμάδησαν
 μνηστῆρες κατὰ δῶμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
 ἔκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὄρινθέντες κατὰ δῶμα,
 πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
 οὐδέ πη ἀσπίς ἔην, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἐλέσθαι. 25
 νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 „ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι. οὐκέτ' ἀέθλων
 ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
 καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
 κούρων εἶν' Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.“ 30
 Ἴσκειν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
 ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
 ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὄλεθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ κύνες, οὐ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἶκαδ' ἰέσθαι 35
 δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
 δμῶῃσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
 αὐτοῦ τε ζῶντος ὑπεμνάσθε γυναῖκα,
 οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν,
 οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι. 40
 νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὄλεθρου πείρατ' ἐφῆπται.“
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν
 [πάπτηγεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον].
 Εὐρύμαχος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας, 45
 ταῦτα μὲν αἰσιμα εἶπας, ὅσα ῥέξεσκον Ἀχαιοί,

22 πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
 Ἄντινοος· οὗτος γὰρ ἐπῆλεν τάδε ἔργα,

50 οὐ τι γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων,
 ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,
 ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐυκτιμένης βασιλεύοι
 αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχῆσας.
 νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφραται, σὺ δὲ φεῖδεο λαῶν
 55 σῶν. ἀτὰρ ἄμμες ὀπισθεν ἄρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
 ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
 τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἕκαστος,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τ' ἀποδώσομεν, εἰς ὃ κε σὸν κῆρ
 ἰανθῆ. πρὶν δ' οὐ τι νεμεσητὸν κεχολῶσθαι.“

60 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Εὐρύμαχ', οὐδ' εἰ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
 ὅσσα τε νῦν ὑμῦ ἔστι, καὶ εἰ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
 πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 65 νῦν ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἢ ἐμάχεσθαι
 ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξῃ.
 ἀλλὰ τί ν' οὐ φεύξεσθαι ὄϊομαι αἰπὴν ὄλεθρον.“

Ὡς φάτο, τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις·
 70 „ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σήσσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
 ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον εὐξοον ἠδὲ φαρέτην,
 οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰς ὃ κε πάντας
 ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρις.
 φάσγανά τε σπάσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
 75 ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῶ πάντες ἔχωμεν
 ἀθρόοι, εἰ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
 ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστνυ, βοῆ δ' ὠκίστα γένοιτο.
 τῶ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.“

Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
 80 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῶ
 σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δ' ἁμαρτῆ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἰὸν ἀποπροΐεις βάλλε σιτῆθος παρὰ μαζόν,

ἐν δέ οἱ ἦπατι πῆξε θυὸν βέλως. ἐκ δ' ἄρα χειρὸς 22
φάσγανον ἦκε χαμᾶζε, περιρρηδῆς δὲ τραπέζῃ
κάππεσε δινηθεῖς, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε 85
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον. ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ
θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θυρόνον ἀμφοτέροισιν
λακτίζων ἐτίνασσε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλὺς.

Ἀμφινόμος δ' Ὀδυσῆος εἰείσατο κυδαλίμοιο 90
ἀντίος αἴξιας, εἴροντο δὲ φάσγανον ὄξυ,
εἴ πως οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρὶ
ῶμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
δούπησεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπῶν δολιχόσκιον ἔγχος 95
αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δῖε, μὴ τις Ἀχαιῶν
ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειεν
φασγάνῳ αἴξιας ἢ ἐπροπρηεῖ τύψας.

βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 100
„ὦ πάτερ, ἦδη τοι σάκος οἶσω καὶ δύο δοῦρε
καὶ κνέην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἄραρυϊαν,
αὐτὸς τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών, δώσω δὲ συβώτῃ
καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 105
„οἶσε θέων, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οἴστοι,
μὴ μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἔοντα.“

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπεῖθετο πατρί,
βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
ἐνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δοῦρατα δ' ὀκτώ 110
καὶ πίσυρας κνέας χαλκῆρεας ἵπποδασείας·
βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
αὐτὸς δὲ πρῶτιστα περὶ χροῦ δύσειτο χαλκόν.
ὣς δ' αὐτως τῷ δμῶε δνέσθην τεύχεα καλά,
ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην. 115
αὐτὰρ ὅ γ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἓνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστίνοι ἔπιπτον.

22 αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οἷστεύοντα ἄνακτα,
 120 τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἔϋσταθῆος μεγάροιο
 ἔκλιν' ἐστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 αὐτὸς δ' ἄμφ' ὤμοισι σάκος θῆτο τετραθέλυμον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 125 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.

Ὅρσοθύρη δέ τις ἔσκεν εὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
 ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἔϋσταθῆος μεγάροιο
 ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι.
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει διὸν ὑφορβὸν
 130 ἐσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίγνεται ἔφορμή.
 τοῖς δ' Ἀγέλειος μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἂν ὄρσοθύρην ἀναβαίη
 καὶ εἴποι λαοῖσι, βοῆ δ' ὠκίστα γένοιτο;
 τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.“

135 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
 „οὐ πως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
 αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
 καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
 140 ἐκ θαλάμου· ἐνδον γάρ, ὄτομαι, οὐδέ πη ἄλλη
 τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φραϊδίμος υἱός.“

Ὡς εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
 ἐνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
 145 καὶ τόσσας κυνέας χαλκίφρεας ἵπποδασείας·
 βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκεν.
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα χερσὶ τε δοῦρα
 μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον.
 150 αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἧὲ Μελανθεύς.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τότε γ' ἡμβροτον — οὐδέ τις ἄλλος

- αἴτιος —, ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν 22
 κάλλιπον ἀγλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων. 156
 ἀλλ' ἔθι, δι' Εὐμαίε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
 καὶ φράσαι, ἢ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἢ τάδε ῥέζει,
 ἢ υἱὸς Δολιόιο Μελανθεύς, τὸν περ οἶω.“
- Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 160
 βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 οἷσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὕφορβός,
 αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 κείνος δ' αὖτ' αἰδηλὸς ἀνὴρ, ὃν οἰόμεθ' αὐτοί, 165
 ἔρχεται ἐς θάλαμον. σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες
 ἢ μιν ἀποκτείνω, αἶ κε κρείσσων γε γένωμαι,
 ἢ ἐσὶ ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 πολλὰς, ὅσας οὗτος ἐμήσατο σῶν ἐνὶ οἴκῳ.“
- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 170
 „ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγανοὺς
 σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων μάλα περ μεμαῶτας·
 σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδησαι ὄπισθεν,
 σειρῆν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειροήναντε 175
 κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
 ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχη.“
- Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο,
 βὰν δ' ἔμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἔοντα.
 ἦτοι δὲ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρείνα, 180
 τῶ δ' ἔσταν ἐκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
 εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρύ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζην,
 Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκεν· 185
 δὴ τότε γ' ἦδη κεῖτο, ῥαφαὶ δὲ λέλυντο ἱμάντων·
 τῶ δ' ἄρ' ἐπαῖξανθ' ἐλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
 κουρίζ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
 σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγείῃ δεσμῶ
 εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερές, ὡς ἐκέλευσεν 190

- 22 υἱὸς Λαέρταο, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσιν.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ', Εὐμαιε συβῶτα·
- 195 „νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
εὖνῃ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὡς σε ἔοικεν·
οὐδὲ σέ γ' ἠριγένεια παρ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἠνίκ' ἀγινεῖς
αἴγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.“
- 200 Ὡς ὁ μὲν αὖτις λέλειπτο ταφθεὶς ὀλοῶν ἐνὶ δεσμῶν·
τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαιειήν,
βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην.
ἔνθα μένος πνείοντες ἐφρέσασαν, οἳ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
τέσσαρες, οἳ δ' ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
- 205 τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἤμην δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν.
τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπεν·
„Μέντορ, ἄμνον ἀρήν, μῆσαι δ' ἐτάροιο φίλοιο,
ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὀμηλικὴ δέ μοι ἔσσι.“
- 210 Ὡς φάτ' οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην.
μνηστήρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
πρῶτος τὴν γ' ἐνέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος.
„Μέντορ, μὴ σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν Ὀδυσσεὺς
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δὲ οἷ αὐτῶ.
- 215 ὣδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἴω·
ὄπποτε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφρήσῃ, οἷα μενοιναῖς
ἔρδειν ἐν μεγάροισι· σὺ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
αὐτὰρ ἐπὶν ὑμῶν γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῶ,
- 220 κτήμαθ' ὀπόσσα τοι ἔστι, τὰ τ' ἐνδοθι καὶ τὰ θύρῃσιν,
τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι νῆας
ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἔασομεν, οὐδὲ θύγατρας,
οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστνυ πολεύειν.“
- Ὡς φάτ' Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
225 νεῖκεσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
„οὐκέτι σοὶ γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον οὐδέ τις ἀλκή,

οἷη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένη λευκωλένω, εὐπατερεΐη, 22
 εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμῆς αἰεὶ,
 πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 σῆ δ' ἦλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρουάγνια. 230
 πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἰκάνεις,
 ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ὄφρ' εἰδῆς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν
 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.“ 235

Ἦ ῥα, καὶ οὐ πω πάγχυ δίδου ἑτεραλκεία νίκην,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένηςός τε καὶ ἀλκῆς πειροῆτιζεν
 ἦμὲν Ὀδυσσῆος ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
 αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
 ἔξετ' ἀναΐξασα, χελιδόνη εἰκέλη ἄντην. 240

Μνηστήρας δ' ὠτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος
 Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε
 Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων·
 οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἀριστοί,
 ὅσοι ἔτ' ἔζωνον περὶ τε ψυχῶν ἐμάχοιτο· 245

τοὺς δ' ἦδη ἐδάμασσε βίος καὶ ταρφέες ἰοί.
 τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφραύσκων·
 „ὦ φίλοι, ἦδη σήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγμᾶτα εἰπών,
 οἱ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσιν. 250

τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρὰ,
 ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσαι, αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὕτως γε πέσῃσιν.“

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευεν, 255
 ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
 βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πνκινῶς ἀραρυῖαν·
 ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελὴ πέσε χαλκοβάρεια.

αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων, 260
 τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἵπομι καὶ ἅμιν

- 22 μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάασιν
 ἡμέας ἐξεναρίζαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.“
- 265 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὄξεα δοῦρα
 ἅντα τιτυσκόμενοι. Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
 Εὐρύαδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συβώτης,
 Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας,
- 270 μνηστήρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε.
 τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔλοντο.
 Αὐτίς δὲ μνηστήρες ἀκόντισαν ὄξεα δοῦρα
 ἰέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὖσταθεὸς μεγάροιο
- 275 βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
 ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
 Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 λιγδῆν, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
 Κτήσιππος δ' Εὐμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
- 280 ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπτε δ' ἔραζε.
 τοὶ δ' αὐτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὄξεα δοῦρα.
 ἔνθ' αὐτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
- 285 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
 βεβλήκει πρὸς στήθος, ἐπενχόμενος δὲ προσηύδα·
 „ὦ Πολυθερσεΐδη φιλοκέρτομε, μή ποτε πάμπαν
 εἴκων ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσιν
 μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπειὴ πολὺν φέρτεροί εἰσιν.
- 290 τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὄν ποτ' ἔδωκας
 ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ δόμον κατ' ἀλητεύοντι.“
 Ἦ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 οὔτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ.
 Τηλέμαχος δ' Εὐηγορίδην Λειώκριτον οὔτα
- 295 δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
 ἤριπε δὲ πρηγῆς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 δὴ τότε Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
 ὑπόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.

οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὡς ἀγελαῖαι· 22
 τὰς μὲν τ' αἰόλος οἴστρος ἐρορμηθεῖς ἐδόνθησεν 300
 ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
 οἱ δ' ὡστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσιν·
 ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἴενται,
 οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκῆ 305
 γίγνεται οὐδὲ φυγῆ· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρη·
 ὡς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
 τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὦρνυτ' ἀεικῆς
 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.

Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων, 310
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „γουνοῦμαί σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον.
 οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 εἰπεῖν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
 παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι. 315

ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπο χειρὸς ἔχεσθαι·
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκός οὐδὲν ἔοργῶς
 κείσομαι, ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 320
 „εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκός εὐχεα εἶναι,
 πολλάκι πού μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν
 τηλοῦ ἔμοι νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
 σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι.
 τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.“ 325

Ὡς ἄρα φωνήσας ξίφος εἴλετο χειρὶ παχειῇ
 κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
 κτεινόμενος· τῷ τόν γε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσεν.
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμύχθη.

Τερπιάδης δέ τ' αἰοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν, 330
 Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
 ἔστη δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
 ἢ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν

- 22 ἐρκείου ἴζοιτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ
 336 Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκηαν,
 ἢ γούνων λίσσοιτο προσαιῖξας Ὀδυσῆα.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 γούνων ἄψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
- 340 ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμαῖζε
 μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνον ἀργυροῆλου,
 αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσαιῖξας λάβε γούνων,
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „γουννοῦμαί σ', Ὀδυσσεῦ· σὺν δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον.
- 345 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
 πέφνης, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀεῖδω.
 αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
 παντοίας ἐνέφυσεν· εἰκα δέ τοι παραεΐδειν
 ὥστε θεῶν· τῷ μὴ με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
- 350 καὶ κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἶποι, σὸς φίλος υἱός,
 ὡς ἐγὼ οὐ τι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
 πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαίτας,
 ἀλλὰ πολὺν πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.“
 Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὸν ἴς Τηλεμάχοιο,
- 355 αἴψα δ' ἐὼν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 „ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ.
 καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μεν αἰεὶ
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος,
 εἰ δὴ μὴ μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἢ ἐσβώτης,
- 360 ἢ ἐσὶ σοὶ ἀντεβόλησεν ὄρινομένῳ κατὰ δῶμα.“
 Ὡς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 πεπτηῶς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 ἔστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 αἴψα δ' ὑπὸ θρόνου ὤρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοεῖην,
- 365 Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαιῖξας λάβε γούνων,
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὄδ' εἰμί, σὺ δ' ἴσχεο· εἰπέ δὲ πατρί,
 μὴ με περισθενέων δηλήσεται ὄξείι χαλκῷ,
 ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἳ οἳ ἔκειρον
- 370 κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νῆπιιοι οὐδὲν ἔτιον.“

- Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 22
 „θάρσει, ἐπειδὴ σ' οὔτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
 ὄφρα γυνῆς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἵπησθα καὶ ἄλλω,
 ὡς κατοργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
 ἀλλ' ἐξεληθόντες μεγάρων ἔξισθε θύραζε 375
 ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττεό με χρή.“
 Ὡς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κίοντε,
 ἐξέσθην δ' ἄρα τῷ γε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
 πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεὶ. 380
 Πάπτηγεν δ' Ὀδυσσεὺς καθ' ἐὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
 ζῶος ὑποκλοπέοιτο ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίησιν
 πεπτεῶτας πολλούς, ὥστ' ἰχθύας, οὔσθ' ἀλιῆς
 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης 385
 δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυπῶ· οἱ δέ τε πάντες
 κύμαθ' ἀλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
 τῶν μὲν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν.
 ὡς τότε ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
 δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 390
 „Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
 ὄφρα ἔπος εἵπωμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.“
 Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπέιθετο πατρί,
 κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 „δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῦν παλαιγενές, ἥτε γυναικῶν 395
 δμωάων σκοπὸς ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων.
 ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἵπη.“
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῦθος·
 ᾧξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
 βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἠγεμόνευεν. 400
 εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν,
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥστε λέοντα,
 ὅς ῥά τε βεβρωκῶς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·
 πᾶν δ' ἄρα οἱ σιῆθός τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι· 405
 ὡς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.

22 ἢ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἶσιδεν αἶμα,
 Ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἶσιδεν ἔργον·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ,
 410 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἐν θυμῷ, γρηῷ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο μηδ' ὀλολύξε·
 οὐχ ὅσῃ κταμένοιισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.
 τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·
 οὐ τίνα γὰρ τέσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 415 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναικας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
 αἶτε μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἰ νηλιτεῖς εἰσίν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 420 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
 πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναικας
 δμωαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
 εἷριά τε ξαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι.
 τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
 425 οὐτ' ἐμὲ τίουσαι οὐτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
 Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
 σημαίνειν εἶασκεν ἐπὶ δμωῆσι γυναιξίν.
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερωῖα σιγαλόεντα
 εὔπω σῆ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσεν.“

430 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „μή πω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπέ γυναιξίν
 ἐλθέμεν, αἶ περ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.“

“Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῷς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι.
 435 αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
 εἰς ἑ καλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἄρχετε νῦν νέκυσ φορέειν, καὶ ἀνωχθε γυναικας·
 αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
 440 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
 δμωὰς ἐξαγαγόντες εὖσταθέος μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,

θρινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰς ὃ κε πασέων 22
 ψυχὰς ἔξαφέλῃσθε, καὶ ἐκλελάθουσιν Ἄφροδιτης,
 τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρη.“ 445

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
 αἰν' ὄλοφρυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
 πρῶτα μὲν οὖν νέκυσ φόρεον κατατεθνηῶτας,
 καδ' δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
 ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι. σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς 450
 αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.

αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἦδὲ τραπέζας
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἦδὲ συβώτης
 λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο 455
 ξῦνον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῶαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 δμῶα δ' ἔξαγαγόντες εὖσταθέος μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
 εἴλεον ἐν στείνει, ὄθεν οὐ πῶς ἦεν ἀλύξαι. 460

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχ' ἀγορεύειν·
 „μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
 τάων, αἱ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὄνειδέα χεῦαν
 μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρά τε μνηστῆρσιν ἴανον.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πείσμα νεὸς κωανοπρώροιο 465
 κίονος ἔξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
 ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μὴ τις ποσὶν οὐδας ἴκοιτο.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἢ πέλειαι
 ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τόθ' ἐστήκει ἐνὶ θάμνῳ,
 αὐλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος, 470
 ὡς αἰ γ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
 δειρῆσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.

ἦσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δὴν.

Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ρῖνὰς τε καὶ οὐατα νηλεῖ χαλκῷ 475
 τάμνον, μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
 χεῖράς τ' ἦδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε

- 22 εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 480 αὐτὰρ ὃ γε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 „οἷσε θεῖον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἷσε δέ μοι πῦρ,
 ὄφρα θεειώσω μέγαρον. σὺ δὲ Πηνελόπειαν
 ἔλθειν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.“
- 485 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἶματ' ἐνείκω,
 μηδ' οὔτω ράεσιν πεπνυκασμένος εὐρέας ὤμους
 ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.“
- 490 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „πῦρ νῦν μοι πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε φίλην τροφὸς Εὐρύκλεια,
 ἤνεικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θεῖον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 εὔ διεθειώσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
- 495 Γρηῦς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δάματα κάλ' Ὀδυσῆος
 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι·
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους
 500 χειράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἕμερος ἦρει
 κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

- Φ Γρηῦς δ' εἰς ὑπερῶν ἀνεβήσεται καρχαλώσα,
 δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἐνδον ἔοντα·
 γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 5 „ἔργεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδῃαι
 ὄφθαλμοῖσι τεοῖσι, τάτ' ἔλδεται ἡμὰτα πάντα.
 ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰάνεται ὀψέ περ ἔλθῶν,
 μνηστῆρας δ' ἐκτείνειν ἀγήνορας, οἷτε οἱ οἶκον
 κήδεσθον καὶ κτήματ' ἔδον βιόωντό τε παῖδα.“
- 10 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίρρων Πηνελόπεια·
 „μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἷτε δύνανται
 ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίρρυνά περ μάλ' ἔοντα,

καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν· 23
οἳ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν 15
ταῦτα παρῆξ ἔρέουσα, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
ἠδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ῥῆγετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἄψ ἔρχεν μέγαρόνδε. 20
εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασιν,
ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἠγγεϊλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνεγείρειν,
τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
αὐτίς ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια· 25
„οὐ τί σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισιν.
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἦδεεν ἔνδον ἔοντα,
ἀλλὰ σαοφροσύνησι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν, 30
ἔφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων.“

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηῖ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἤκει,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 35
„εἰ δ' ἄγε δῆ μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπες,
εἰ ἔτεδὸν δὴ οἶκον ἰκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χειρας ἐφῆζεν
μοῦνος ἑὼν, οἳ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμον.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια· 40
„οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπῆκτον
ἦμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυταί,
πρὶν γ' ὅτε δῆ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσεν
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλίσσαι.
εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ χταμένοισι νέκυσσιν 45
ἔσταόθ'· οἳ δὲ μιν ἀμφί, κραταίπεδον οὐδας ἔχοντες,
κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης
[αἵματι καὶ λυθρῷ πεπαλαγμένον ὥσπερ λέοντα].

23 νῦν δ' οἳ μὲν δὴ πάντες ἐπ' ἀλλεῖησι θύρῃσιν
 50 ἄθροοι, αὐτὰρ ὁ δῶμα θειοῦται περικαλλές,
 πῦρ μέγα κηήμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
 ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
 νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
 55 ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέςτιος, εὖρε δὲ καὶ σὲ
 καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἳ πέρ μιν ἔρεζον
 μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καρχαλώσω.
 60 οἷσθα γάρ, ὡς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ νιέϊ, τὸν τεκόμεσθα·
 ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις,
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαπούς,
 ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
 65 οὐ τίνα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
 τῷ δὲ ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιῖδος, ὤλετο δ' αὐτός.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 70 „τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 ἢ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ οὐ ποτ' ἔφησθα
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
 ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἶπω,
 οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.
 75 τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ
 εἰπέμεν· ἀλλὰ με κείνος ἐλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν
 οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυῦδρείησι νόοιο.
 ἀλλ' ἔπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
 αἶ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναι μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.“
 80 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 „μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰειγενετῶν
 δήγεα εἶρουσθαι, μάλα περ πολυῦδριν ἐοῦσαν·
 ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμόν, ὄφρα ἴδωμαι
 ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἦδ' ὅς ἔπεφνεν.“

- Ὡς φραμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ 23
 ὄρμαιν', ἣ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἔξερεεῖνοι, 86
 ἣ παρσῆσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
 ἣ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν,
 ἔξετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίη, ἐν πυρὸς αὐγῆ,
 τοίχου τοῦ ἐτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν 90
 ἦστο κάτω ὀρόων, ποτιδέγμενος, εἴ τί μιν εἴποι
 ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 ἣ δ' ἄννω δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανεν·
 ὄψει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα. 95
 Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
 τίφθ' οὔτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
 ἔξομένη μύθοισιν ἀνείρχει οὐδὲ μεταλλάξ;
 οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὦδε γυνὴ τετληότι θυμῷ 100
 ἀνδρὸς ἀρεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι ἐεικοσιῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·
 σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „τέκνον ἐμόν, θυμὸς μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν, 105
 οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
 οὐδ' εἰς ὦπα ιδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἔτεόν δῃ
 ἔστ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ἣ μάλα νῶϊ
 γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
 σήμαθ', ἃ δῆ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.“ 110
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
 νῦν δ' ὅτι ῥυπώω, κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἴμαι, 115
 τοῦνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὐ πῶ φησι τὸν εἶναι.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
 καὶ γάρ τις θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
 ἧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
 φεύγει πηροῦς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν· 120

23 ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῦδα·
„αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
125 μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τις τοι
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
[ἡμεῖς δ' ἔμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν.]“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
130 „τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πρῶτα μὲν ἄρ λούσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
δμῶας δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἶμαθ' ἐλέσθαι·
αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡμῖν ἠγείσθω φιλοπαίμονος ὄρχηθμοῖο,
135 ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων,
ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἳ περιναιετάουσιν·
μὴ πρόσθε κλέος εὐρὸν φρόνον κατὰ ἄστν γένηται
ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
ἄγρον ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον. ἔνθα δ' ἔπειτα
140 φρασσόμεθ', ὅτι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,
ὄπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἴλετο θεῖος ἀοιδὸς
φόρμιγγα γλαφυρῆν, ἐν δέ σφισιν ἕμερον ὤρσεν
145 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὄρχηθμοῖο.
τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν
ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
ὣδε δὲ τις εἶπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
„ἦ μάλα δὴ τις ἔγημε πολυμνήστην βασιλείαν.

150 σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσις οὗ κουριδίοιο
εἶρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ἕως ἴκοιτο.“
Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἧ' ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμὴ λούσεν καὶ χρίσεν ἐλαίῳ,
155 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
αὐτὰρ κακὴ κεφαλῆς κάλλος πολὺν χεῦεν Ἰθάκῃ,

- [μειζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καὶ δὲ κάρητος
οὔλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
ἴδρις, ὃν Ἑφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελεείη,
ὥς μὲν τῷ περιχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ἰσμοίς,]
ἐκ δ' ἄσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξειτ' ἐπὶ θρόνον, ἔνθεν ἀνέστη,
ἀντίον ἧς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
κῆρ ἀτέραινον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
οὐ μὲν γ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετιηότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφρεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἔεικοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
λέξομαι· ἧ γὰρ τῆ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„δαιμόνι, οὐτ' ἄρ' τι μεγαλίζομαι οὐτ' ἀθερίζω
οὔτε λίην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ', οἶος ἔησθα
ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτιμοιο.
ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
ἐκτὸς εὖσταθέος θαλάμου, τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
ἐνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλει' εὐνήν,
κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.“
Ὡς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὀχθήσας ἀλόχον προσεφώνεε κέδν' εἰδυῖαν·
„ὦ γύναι, ἧ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἶη
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλη ἐνὶ χώρῃ.
ἀνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζῶδς βροτός, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
ῥεῖα μετοχλήσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
θάμνος ἔφην τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντός,
ἀκμηρός, θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἠῶτε κίων.
τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,

- 23 πυκνήσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
 κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
 195 καὶ τότε ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης,
 κορμὸν δ' ἐκ ρίζης προταμῶν ἀμφέξουσα χαλκῷ
 εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
 ἐρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρω.
 ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξουον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 200 δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἢ δ' ἐλέφαντι·
 ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαιινόν.
 οὔτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
 ἢ μοι ἐτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἢέ τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμῶν ὑπο πυθμέν' ἐλαίης.“
 205 Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνούσης, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 δακρύουσα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 δειροῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσῆύδα·
 „μὴ μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζεν, ἐπεὶ τὰ περ ἄλλα μάλιστα
 210 ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον οἷζύν,
 οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
 ἦβης ταρπῆραι καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο μηδὲ νεμέσσα,
 οὔνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὦδ' ἀγάπησα.
 215 αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ἐρρίγει, μὴ τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσιν
 ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
 [οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνή,
 220 εἰ ἦδη, ὃ μιν αὖτις ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν
 ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἐμελλον.
 τὴν δ' ἦτοι ῥέξαι θεὸς ὠρορεν ἔργον ἀεικές·
 τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἐῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
 λυγρῆν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.]
 225 νῦν δ', ἐπεὶ ἦδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας
 εὐνῆς ἡμετέρης, ἦν οὐ βροτὸς ἄλλος ὁπῶπει,
 ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
 Ἀκτορίς, ἦν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούση,

ἦ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο, 23
 πείθεις δὴ μεν θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.“ 230

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἕμερον ὦρσε γόοιο·
 κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος γῆ νηχομένοισι φανήη,
 ὣν τε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ

ῥαίση, ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῶ· 235

παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἀλὸς ἠπειρόνδε
 νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμη,
 ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
 ὡς ἄρα τῆ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώση,
 δειρῆς δ' οὐ πω πάμπαν ἀφίετο πήχχεε λευκῷ. 240

καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.

νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἥῳ δ' αὐτε
 ῥύσατ' ἐπ' Ὀκεανῷ χρυσοῦθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
 ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
 Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵτ' Ἥῳ πῶλοι ἄγουσιν. 245

καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
 ἦλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
 πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι. 250

ὡς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαο
 ἦματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Αἴδος εἴσω,
 νόστον ἐταίροισιν διζήμενος ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.

ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἦδη
 ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.“ 255

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „εὐνή μὲν δὴ σοὶ γε τότε ἔσσεται, ὁππότε θυμῷ
 σῶ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἰέεσθαι
 οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 260
 εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἀέθλον, ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν, ὄϊω,
 πεύσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὐ τι χέριον.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὐ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις

- 23 εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μνῆσομαι οὐδ' ἐπιχεύσω.
 266 οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστὲ ἄνωγεν
 ἔλθειν, ἐν χεῖρεσσιν ἔχοντ' εὐήρες ἔρετμόν,
 εἰς ὃ κε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 270 ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσι·
 οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 οὐδ' εὐήρε' ἔρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κεύσω.
 ὁππότε κεν δῆ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὀδύτης
 275 φῆῃ ἀθηρηλοῖγόν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
 καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευεν ἔρετμόν,
 ἔρξανθ' ἱερά καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 οἴκαδ' ἀποστείλειν, ἔρδειν θ' ἱεράς ἐκατόμβας
 280 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν,
 πᾶσι μάλ' ἐξείης. θάνατος δέ μοι ἐξ ἀλὸς αὐτῶ
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
 γῆραι ὑπο λιπαρῶ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.“
 285 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 ἐλπυρὴ τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσσεσθαι.“
 Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνήν
 290 ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
 γρη῏ς μὲν κείουσα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει,
 τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
 ἐρχομένοισι λέχουσα, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 295 ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν. οἳ μὲν ἔπειτα
 ἀσπᾶσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο·
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
 παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας,
 αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρον σκιόεντα.
 300 Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότιτος ἑταρπῆτην ἔρατεινῆς,

τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε, 23
 ἦ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἔσορῶσ' αἰδῆλον ὄμιλον,
 οἳ ἔθεν εἶνεκα πολλά, βόας καὶ ἕφια μῆλα,
 ἔσφραζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος· 305
 αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεύς, ὅσα κήδε' ἔθηκεν
 ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμόγησεν,
 πάντ' ἔλεγ'. ἦ δ' ἄρ' ἑτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
 πῖπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
 Ἦρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα 310
 ἦλθ' ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείριαν ἄρουραν·
 ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποιήν
 ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἤσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·
 ἦδ' ὡς Αἴολον ἴκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
 καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἴσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι 315
 ἦην, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα·
 ἦδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκαθεν,
 οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἑυκνήμιδας ἐταίρους
 [πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηϊ μελαίνῃ]· 320
 καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε,
 ἦδ' ὡς εἰς Αἴδεω δόμον ἦλυθεν εὐρώεντα,
 ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,
 νηϊ πολυκλήιδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἐταίρους
 μητέρα θ', ἣ μιν ἔτιπτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα· 325
 ἦδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν,
 ὡς θ' ἴκετο Πλαγκτὰς πέτρας δεινὴν τε Χάρυβδι
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώ ποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
 ἦδ' ὡς Ἥλίοιο βόας κατέπεφνον ἐταῖροι·
 ἦδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόοντι κεραινεῶ 330
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἔσθλοὶ ἐταῖροι
 πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ Κῆρας ἄλυξεν·
 ὡς θ' ἴκετ' Ὠγγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψῶ,
 ἣ δὴ μιν κατέρυκε λιλαιομένη πόσιν εἶναι
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἦδὲ ἔφρασκεν 335
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγῆρων ἥματα πάντα·

- 23 ἀλλὰ τῷ οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
 ἦδ' ὡς ἔς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
 οἳ δὴ μιν πέρι κῆρι θεὸν ὡς τιμήσαντο,
 340 καὶ πέμψαν σὺν νηϊ φίλην ἔς πατρίδα γαίαν,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλις ἔσθῆτά τε δόντες.
 τοῦτ' ἄρα δεύτερον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἳ γλυκὺς ὕπνος
 λυσιμελῆς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
 Ἥ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 345 ὅππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλεπετο ὄν κατὰ θυμὸν
 εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἦδὲ καὶ ὕπνου,
 αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν
 ὤρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέροι. ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς
 εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 350 „ὦ γύναι, ἦδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἔμὸν πολυκηδέα νόστον
 κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
 ἰέμενον πεδάσσκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνήν,
 355 κτήματα μὲν, τὰ μοι ἔστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν,
 μῆλα δ', ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέχειραν,
 πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 δώσουσ', εἰς ὃ κε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρον ἔπειμι,
 360 ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
 σοὶ δέ, γύναι, τὰδ' ἐπιτέλλω πιτυτῆ περ' εἰούσῃ·
 αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 εἰς ὑπερῶν' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 365 ἦσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.“
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλά,
 ὤρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἦδὲ συβώτην,
 πάντας δ' ἐντὲ ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.
 οἳ δὲ οἳ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
 370 ὠΐξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
 νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

Ἐρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἔξεκαλεῖτο Ω
 ἀνδρῶν μνηστῆρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν 24
 καλήν, χρυσεῖην, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 τῆ ῥ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο. 5
 ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρου θεσπεσίω
 τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
 ὄρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὡς αἰ τετριγυῖαι ἄμ' ἦϊσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν 10
 Ἐρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
 παρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
 ἦδὲ παρ' Ἥελιοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνειρῶν
 ἦϊσαν· αἴψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων.
 εὖρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος 15
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἴαντός τ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 Ὡς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὀμίλειον· ἀγγίμολον δὲ 20
 ἦλυθ' ἐπι ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
 ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσαι ἄμ' αὐτῶ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος·
 „Ἀτρείδη, περὶ μὲν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ 25
 ἀνδρῶν ἠρώων φίλον ἔμμεναι ἦματα πάντα,
 οὔνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
 δῆμῳ ἔνι Τρώων, ὄθι πάσχομεν ἄλλε' Ἀχαιοί.
 ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλεν
 μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὐ τις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.
 ὡς ὄφελος τιμῆς ἀπονήμενος, ἧς περ ἄνασσες, 30
 δῆμῳ ἔνι Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 τῶ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἦδὲ κε καὶ σῶ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα ὀπίσσω.
 νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.“
 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο· 35
 „ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,

- 24 ὃς θάνες ἐν Τροίῃ ἐκάς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νῆες ἄριστοι,
 μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 40 κείσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἤμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
 πανσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνεΐκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χροά καλὸν
 45 ὕδατι τε λιαρῶ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
 δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοί, κείροντό τε χαίτας.
 μήτηρ δ' ἔξ ἀλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτης ἀλήσιν
 ἀγγελίης αἴουσα· βοή δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
 θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιοὺς.
 50 καὶ νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
 εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἄριστη φαίνεται βουλή·
 ὃ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ἴσχεσθ', Ἄργεῖοι· μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.
 55 μήτηρ ἔξ ἀλὸς ἦδε σὺν ἀθανάτης ἀλήσιν
 ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιώσα.
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἄλιιο γέροντος
 οἴκτ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσαν.
 60 Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπλι καλῆ
 θρήνεον. ἔνθα κεν οὐ τίς ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
 Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 κλαλομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι·
 65 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
 μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἔλικας βοῦς.
 καίεο δ' ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῶ
 καὶ μέλιτι γλυκερῶ· πολλοὶ δ' ἤρωες Ἀχαιοὶ
 τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 70 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σε φλόξ ἤνυσεν Ἥφαιστοιο,
 ἧῶθεν δῆ τοι λέγομεν λεύκ' ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,

- οἴνω ἐν ἀκρότητι καὶ ἀλείφατι. δῶκε δὲ μήτηρ 24
 χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 φάσκει ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαιστοῖο. 75
 ἐν τῷ τοι κεῖται λευκὸν ὄστέα, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ,
 μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιιάδαο θανόντος,
 χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τῆς ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον 80
 γεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν,
 ἀκτῆ ἐπι προῦχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντιω,
 ὡς κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἶη
 τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
 μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα 85
 θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
 ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
 ζώννυνται τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θηήσασα θυμῷ, 90
 οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
 ἄργυρόπεζα θετίς· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανῶν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα; 95
 ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
 Αἰγίσθου ἐπὶ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.“
 “Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος ἀργειφρόντης
 ψυχὰς μνηστήρων κατάγων Ὀδυσῆϊ δαμίντων. 100
 τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην.
 ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο· 105
 „Ἀμφιμέδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαίαν ἔδυτε
 πάντες κεκριμένοι καὶ ὀμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
 κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.

- 24 ἢ ὕμῃ ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 110 ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
 ἢ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
 βοῦς περιταμνομένους ἢδ' οἴων πῶεα καλά,
 ἢ ἐπερὶ πτόλιος μαχεοῦμενοι ἢδὲ γυναικῶν;
 εἶπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὐχομαι εἶναι.
 115 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
 ὄτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔπεσθαι εὐσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
 μηνὶ δ' ἄρ' οὐλῶ πάντα περῆσαμεν εὐρέα πόντον,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.“
 120 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
 „[Ἄτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,]
 μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
 σοὶ δ' ἐγὼ εὔ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
 ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
 125 μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
 ἢ δ' οὐτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον οὔτε τελεύτα,
 ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
 στησαμένη μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
 130 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 „κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μὴ μοι μεταμώνια νήματ' ὀληται,
 Δαέρτη ἦρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 135 μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
 μὴ τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσήσῃ,
 αἶ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.“
 ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπεΐθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματιῆ μὲν ὕφαινεσκεν μέγαν ἰστὸν,
 140 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
 ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἐπειθεν Ἀχαιοῦς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθε ἐτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη],
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἢ σάφα ἦδη,

- καὶ τὴν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰστόν. 24
ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης. 146
εὖθ' ἢ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφίγασα μέγαν ἰστόν,
πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον ἢ ἐσελήνη,
καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθεὶν ἤγαγε δαίμων
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης. 150
ἐνθ' ἤλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηϊ μελαίνῃ·
τῷ δὲ μνηστήρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντες
ἴκοντο προτὶ ἄστνυ περικλυτόν, ἥτοι Ὀδυσσεὺς
ὑστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν. 155
τὸν δὲ συβώτης ἤγε κακὰ χροῖ εἶματ' ἔχοντα,
πτωχῶ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἢ δὲ γέροντι
[σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἶματα ἔστο].
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἔοντα
ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν, 160
ἀλλ' ἔπεσιν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἢ δὲ βολῆσιν.
αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν
βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετλήῃτι θυμῷ·
ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τευχέ' αἰείρας 165
ἐς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας,
αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδείησιν ἄνωγεν
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο 170
νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἴκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
ἐνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσιν
τόξον μὴ δόμεναι, μῆδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι,
Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποιρύνων ἐκέλευσεν. 175
αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ῥήϊδίως δ' ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἤκε σιδήρου,
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς
δεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα 180

- 24 ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.
 γνωτὸν δ' ἦν, ὃ ῥά τις σφι θεῶν ἐπιτάρορος ἦεν·
 αὐτίκα γὰρ κατὰ δῶματ' ἐπισπόμενοι μένει σφῶ
 κτεῖνον ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὠροντ' ἀεικῆς
- 185 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
 ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
 σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
 οὐ γὰρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δῶμαθ' ἐκάστου,
 οἳ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων
- 190 κατθέμενοι γοοοίεν· ὃ γὰρ γέρας ἔστι θανόντων.“
 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἄτρεϊδαο·
 „ὄλβιε Δαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἧ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
 ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηγελοπείῃ,
- 195 κούρη Ἰκαρίου· ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
 ἀνδρὸς κουριδίου. τῷ οἳ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται
 ἧς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν αἰοιδὴν
 ἀθάνατοι χάριεσσαν ἐχέφροσι Πηγελοπείῃ,
 οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
- 200 κουριδίον κτεῖνασα πόσιν, στυγερὴ δέ τ' αἰοιδὴ
 ἔσσει' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσεν
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἧ κ' εὐεργὸς ἔησιν.“
 Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἔσταότ' εἰν Αἴδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
- 205 οἳ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἴκοντο
 καλὸν Δαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Δαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
 ἔνθα οἳ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,
 ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἕζανον ἠδὲ ἵανον
- 210 δμῶες ἀναγκαῖοι, τοῖ οἳ φίλα ἐργάζοντο.
 ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρη῏ς πέλεν, ἧ ῥα γέροντα·
 ἐνδυκῶς κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόλης.
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ νιέει μῦθον ἔειπεν·
 „ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθει' εὐκτίμενον δόμον εἶσω,
- 215 δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅστις ἄριστος·
 αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,

αἶ κέ μ' ἐπιγνώῃ καὶ φράσσειται ὄφθαλμοῖσιν, 24
ἤέ κεν ἀγνοῖῃσι πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔοντα.“

Ὡς εἰπὼν δμῶεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε Θουῶς κίον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 220
ἄσπον Ἴεν πολυζάρπου ἀλωῆς πειρητίζων.

οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἔσκαταβαίνων,
οὐδέ τινα δμῶων οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοί γε
αἵμασιὰς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος
ῥ' ἔχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἠγεμόνευεν. 225

τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἔυκτιμένη ἔν ἀλωῇ,
λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἔστο χιτῶνα,
ῥαπτόν, ἀεικέλιον, περὶ δὲ κνήμησι βοείας
κνημίδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῶς ἀλεείνων,
χειριδὰς τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἔνεκ'· αὐτὰρ ὑπερθεν 230
αἰγελὴν κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέζων.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
γῆραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
στάς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχην κατὰ δάκρυον εἶβεν.

μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν 235
κύσσαι καὶ περιφῦναι ἔόν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρησάιτο.

ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι. 240

τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
ἦτοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτόν ἀμφελάχαινεν·
τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαιδίμος υἱός·
„ᾧ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν, 245
οὐ φυτόν, οὐ συκῆ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἔλαϊή,

οὐκ ὄγχη, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
λυγρὸν ἔχεις ἀχμεις τε κακῶς καὶ ἀεικία ἔσσαι. 250

οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' οὐ σε κομίζει,
οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιτρέπει εἰσοράασθαι

- 24 εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
 τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἔπει λούσαιτο φάγοι τε,
 255 εὐδέμεναι μαλακῶς· ἢ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 εἰ ἔτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
 260 οὔτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
 οὐ τι μάλ' ἀρτίφρων, ἔπει οὐ τόλμησεν ἕκαστα
 εἰπεῖν ἢ δ' ἐπακοῦσαι ἔμῳν ἔπος, ὥς ἐρέεινον
 ἀμφὶ ξείνῳ ἔμῳ, ἢ που ζῶει τε καὶ ἔστιν,
 ἢ ἦδη τέθνηκε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν.
 265 ἔκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον·
 ἀνδρὰ ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὐ πῶ τις βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἔμῳν ἵκετο δῶμα·
 εὐχέτο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
 270 Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
 καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐφίκει.
 χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
 275 δῶκα δὲ οἱ κρητῆρα πανάργυρον, ἀνθεμόνευτα,
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 χωρὶς δ' αὐτε γυναικας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἦθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.“
 280 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων·
 „ξείν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἰάνεις, ἣν ἐρεεῖνεις,
 ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἀνδρες ἔχουσιν.
 δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρὶ' ὀπάζων·
 εἰ γὰρ μιν ζωὸν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
 285 τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν
 καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἢ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 πόστον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνισσας ἐκείνον,

σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἕμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε, 24
 δύσμορον; ὃν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης 290
 ἦέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
 θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένετ'. οὐδέ ἐ μήτηρ
 κλαῦσε περιστείλασα πατὴρ Φ', οἷ μιν τεκόμεσθα·
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηγελόπεια,
 κώκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἔδον πόσιν, ὡς ἐλεῖφκει, 295
 ὄφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἔστι θανόντων.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
 ποῦ δὲ νηῦς ἔστηκε θοή, ἢ σ' ἤγαγε δεῦρο
 ἀντιθέους Φ' ἐτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας 300
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἷ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
 υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἀνακτος· 305
 αὐτὰρ ἔμοιγ' ὄνομ' ἔστιν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
 πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
 νηῦς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης.
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἔστιν,
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης, 310
 δύσμορος. ἢ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
 δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπτον ἐξεῖνον,
 χαῖρε δὲ κείνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
 μίξεσθαι ξενίῃ ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.“

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα, 315
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο κακῆ κεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ρῖνας δέ οἱ ἦδη
 ὄρμι μένος προὔτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
 κύσσε δέ μιν περιφύς ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα· 320
 „κείνος μὲν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλῆς,
 ἦλυθον εἰσοσιῶ ἔτει ἐς παιρίδα γαίαν.
 ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρῆ σπευδέμεν ἕμης·

24 μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
 326 λώβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.“

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 „εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε ἐμὸς παῖς ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 σῆμά τί μοι νῦν εἶπέ ἀριφραδές, ὄφρα πεποίθω.“

330 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „οὐλήν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὄφθαλμοῖσιν,
 τὴν ἐν Παρνησιῶ μ' ἔλασεν σῦς λευκῶ ὀδόντι
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 ἐς πατέρ' Ἀυτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἐλοίμην
 335 δῶρα, τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' εὐκτιμένην κατ' ἄλωῃν
 εἶπω, ἅ μοι ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα
 παιδνὸς ἐών, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἰκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ εἶπες ἕκαστα.

340 ὄγχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας,
 συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ᾧδ' ὀνόμηνας
 δῶσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
 ἦην· ἐνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
 ὀππότε δὴ Διὸς ὄραι ἐπιβρίσειαν ὑπερθευ.“

345 Ὡς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνόντος, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 ἀμφὶ δὲ παιδί φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ ποτὶ οἴ
 εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἀμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέσθη,
 350 ἕξαυτίς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

„Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥα ἔτ' ἔστε θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἰ ἔτεόν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.

νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
 ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ

355 πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

„θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.

ἀλλ' ἴομεν προστὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·

ἐνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἦδὲ συβώτην

360 προὔπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.“

- ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά. 24
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 εὖρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
 ταυνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἶθοπα οἶνον.
 τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ὧ ἐνὶ οἴκῳ 365
 ἀμπρίπολος Σικελὴ λουῖσεν καὶ χοῖσεν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἠλδανε ποιμένι λαῶν,
 μείζονα δ' ἠὲ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι.
 ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός, 370
 ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετῶν
 εἰδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ιδέσθαι.“
 Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 375
 „αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἄπολλον,
 οἶος Νήρικον εἶλον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
 τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν, ἐφρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν 380
 ἄνδρας μνηστῆρας. τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
 πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.“
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύχοντό τε δαῖτα,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε. 385
 ἔνθ' οἱ μὲν δελτῶ ἐπεχείρουν, ἀγχίμολον δὲ
 ἦλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
 ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσεν
 μήτηρ γρηῖς Σικελή, ἣ σφραεα τρέφε καὶ ῥα γέροντα
 ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν. 390
 οἱ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον φράσσαντό τε θυμῷ,
 ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθνηπότες. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μελιχίοις ἐπέεσσι καθαρπτόμενος προσέειπεν·
 „ὦ γέρον, ἴζ' ἐπὶ δειπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβευς·
 δηρὸν γὰρ σίτω ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες 395
 μίμνομεν ἐν μεγάροισι, ἑμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ.“

- 24 Ὡς ἄρ' ἔφη· Δολιὸς δ' ἰδυὺς κίε χεῖρε πειάσσας
 ἀμφοτέρας, Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 400 „ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐλδομένοισι μάλ' ἡμῖν
 οὐδ' ἔτ' οἰομένοισι, θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον αὐτοί,
 οὐδέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 ἢ ἥδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
- 405 νοστήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.“
- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ γέρον, ἦδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;“
- Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξετ' εὐξέστου ἐπὶ δίφρου.
 ὣς δ' αὖτως παῖδες Δολιὸν κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
- 410 δεικανόωντ' ἐπέεσσι καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο,
 ἐξεΐης δ' ἔζοντο παρὰ Δολιόν, πατέρα σφόν.
- Ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
 Ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ὄψατο πάντη,
 μνηστήρων στυγερόν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
- 415 οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἶοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 μυχιῶ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροισ' Ὀδυσῆος,
 ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον ἕκαστοι,
 τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
 πέμπτον ἄγειν ἀλιεῦσι θοῆς ἐπὶ νησὶ τιθέντες·
- 420 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορῆν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
 αὐτὰρ ἔπει ῥ' ἤγεοθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἴστατο καὶ μετέειπεν·
 παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
 Λατινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο διὸς Ὀδυσσεύς.
- 425 τοῦ ὅ γε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ φίλοι, ἢ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδ' ἐμήσατ' Ἀχαιοὺς·
 τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἰσθλοὺς
 ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαοὺς,
 τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
- 430 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἰκέσθαι
 ἢ καὶ ἐς Πύλον δῖαν, ὅθι κρατεύουσιν Ἐπειοί,
 ἴομεν. ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσόμεθ' αἰεὶ·

λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι, 24
 εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φρονῆας
 τισόμεθ'. οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἠδὺ γένοιτο 435
 ζωέμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανῶν φθιμένοισι μετείην.
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιοθέντες ἐκεῖνοι.“

Ὡς φάτο δακρυχέων, οἴκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοῦς.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος αἰοιδὸς
 ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφραγς ὕπνος ἀνῆκεν, 440
 ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 „κέλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδ' ἐμήσατο ἔργα·
 αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ 445
 ἐγγύθεν ἐστήκει καὶ Μέντορι πάντα ἐφῆκε.
 ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
 φαίνεται θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
 θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.“

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἤρει. 450
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρωσ Ἀλιθέρσης
 Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „κέλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι, ὅττι κεν εἴπω.
 ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γέγοντο· 455
 οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι, ποιμένι λαῶν,
 ὑμετέρους παῖδας καταπανέμεν ἀφροσυνάων,
 οἱ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν,
 κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι. 460
 καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
 μὴ ἴομεν, μὴ πού τις ἐπίσπαστιν κακὸν εὐρη.“

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῃ ἀλαλητῷ
 ἡμίσεων πλείους. τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μίμνον·
 οὐ γὰρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθει 465
 πείθοντ'· αἴψα δ' ἔπειτ' ἐλὶ τεύχεα ἔσσεύοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἕστιος εἴρυχόροιο.

24 τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἠγήσατο νηπιέησιν·

470 φῆ δ' ὁ γε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἄψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφάψεν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·

„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἶπέ μοι εἰρομένη· τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;

475 ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρειαι ἠδὲ μεταλλάξ;

οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,

480 ὡς ἦτοι κείνουσ' Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἔλθων;

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.

ἔπειδ' ἠμνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,

ὄρκια πιστὰ ταμόντες ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ,

ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο

485 ἔκλῃσιν θάεμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων

ὡς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἄλις ἔστω.“

“ὦς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἕξ ἔρον ἔντο,

490 τοῖς δ' ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

„ἐξελθὼν τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὥσι κιόντες.“

ὡς ἔρατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευεν,

στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἴσιδε πάντας.

αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

495 „οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζόμεθα θᾶσσον.“

ὡς ἔρατ'· οἱ δ' ὄρυνντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο,

τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἕξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο·

ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,

καὶ πολιοὶ περ ἑόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.

500 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο περὶ χροῖ νύροπα χαλκόν,

ὠϊζάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἦιον, ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχιμόλον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,

Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν.

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

αἴψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἷόν· 24
 „Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τόδε γ' εἴσαι αὐτὸς ἐπελθών, 506
 ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
 μή τι κατασχύνειν πατέρων γένος, οἷ τὸ πάρος περ
 ἀλκῆ τ' ἠγορήη τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἴαν.“

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνθα· 510
 „ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐπὶ θυμῷ
 οὐ τι κατασχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.“

Ὡς φάτο, Λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπεν·
 „τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι· ἦ μάλα χαίρω.
 υἱὸς δ' υἱωνὸς τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν.“ 515

Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,
 εὐξάμενος κούρη γλανκώπιδι καὶ Διὶ πατρί,
 αἴψα μάλ' ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.“

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη. 520
 εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 αἴψα μάλ' ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου.
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 525

ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φαιδίμμος υἱός,
 τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 καὶ νύ κε δὴ πάντας ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
 εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἤϋσεν φωνῆ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα· 530
 „ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
 ὡς κεν ἀναιμωπὶ γε διακρινθεῖτε τάχιστα.“

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν.
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπιατο τεύχεα,
 πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πῖλτε θεᾶς ὄλα φωνησάσης· 535
 πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντιο λιλαιόμενοι βιότοιο.
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 οἴμησεν δὲ ἀλεῖς ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής.
 καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφτει ψολόεντα κεραυνῶν,
 καδ δ' ἔπεσε πρόσθε γλανκώπιδος ὄβριμοπάτρις. 540

- 24 δὴ τότε Ὀδυσσῆα προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοῖου πολέμοιο,
 μή πῶς τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς.“
- 545 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 ὄρνια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν
 Πάλλας Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδῆν.

INDEX NOMINUM ET RERUM.

- Άγαμεμνονέη ἀλοχος*, = Clytaemnestra, Γ 264.
Άγαμεμνονίδης Ὀρέστης Α 30.
Άγαμέμνων, Atrai filius, Mycenarum rex, Γ 143. al.
Άγέλαος, Damastoris filius, Penelopes procus, Τ 321 sqq. Χ 131 sqq. 212. 241. 246. (293.) 327.
ἀγορή, v. *δημος*.
Άγγιάλος, Phaeax, Α 112.
Άγγιάλος, Taphius, Α 180. 418.
Άδρηστη, Helenae ancilla, Δ 123.
Άθῶναι, Pandarei filia, Τ 518.
Άθῆναι, urbs, Γ 278. 307. Α 323. Δ 377. Η 80.
Άθηναίη Ε 5. al., sive *Άθήνη*, Α 44. al. Iovis filia Γ 378. *ὀβριμοπάτηρ* Α 101. *γλανκῶπις* Α 44 al. *ἀγελείη* Ν 359. *λαοσσόος* Χ 210. cf. *Άτρουτώνη*, *Παλλάς*, *Τριτογένεια*.
Άθήνη, cf. *Άθῆναι* et *Άθηναίη*.
Αιαίη, insula, ubi Aurorae sedes et Solis ortus, Κ 135. Α 70. Μ 3.
Αιακίδης Ἀχιλλεύς Α 471 sqq.
Αίας, Oilei filius, Δ 499. 509.
Αίας, Telamonis filius, Γ 109.
Αιγαί, ubi Neptuni aedes, Ε 381.
Αίγισθος, Thyestis filius, Α 29. Δ 518. al.
Αἰγυπτιή Πολύδαμνα Δ 229. *Αἰγυπτιος Πρωτεύς* Δ 385. *Αἰγυπτιαι Θῆβαι* Δ 127. *Αἰγυπτιοι* Δ 83. Ξ 263. 286. Ρ 432.
Αἰγυπτιος, Ithacensis, Antiphi et Eurynomi pater, Β 15 sqq.
Αἰγυπιος ποταμός = Nilus Ξ 258 sq. Ρ 427. *διυπετής ποταμός* Δ 477. 581. Γ 300. Α 350. 355. 483. Ξ 246. Ρ 448.
Αἰδης, inferis imperans, Κ 534. Α 47. *εἰν Αἴδαο* Α 211. *εἰς Αἴδαο* Α 164. 277. 425. Μ 383. Ξ *Αἴδαο* (*Αἴδω*) Α 625. Μ 17. *Αἴδαο δόμος* Κ 512. Α 69. Ψ 322. *δόμοι* Δ 834. Κ 175. al. *δῶμα* Μ 21. *Αἴδαο πύλαι* Ξ 156.
Αἴδοςδε Γ 410. Ζ 11. al. *εἰς Αἴδος* Κ 502. *Αἴδος εἶω* Ι 524. al. *ἐξ Αἴδος* Α 635. *δόμος Αἴδος* Α 627. *δόμον Αἴδος εἶω* Α 627. Ψ 252. *Αἴδος δῶ* Α 571.
Αἰήτης, Solis et Persae filius, Κ 137. Μ 70.
Αἰθιοπες Α 22 sq. Δ 84. Ε 282. 287.
Αἰθων, Deucalionis filius, Τ 183.
Αἰολίδης Κορηθεύς Α 237.
Αἰολίη, insula, Κ 1. 55.
Αἰολος, Hippotae filius, Κ 2 sqq. 36—44. 60 sqq. Ψ 314. ventorum administrator, Κ 22.
Αἰσα Η 197.
Αἰσων, Crethei filius, Α 259.
Αἰτωλὸς ἀνὴρ Ξ 379.
Άκαστος, Dulichii rex, Ξ 336.
Άκρόνεως, Phaeax, Θ 111.
Άκτορίς, Penelopes ancilla, Ψ 228.
Άλέκτωρ, Megapenthae socer, Δ 10.
Άλεθέρσης, Mastoris filius, Β 158. 253. Ρ 68. Ω 451.
Άλιος, Phaeax, Θ 119. 370.
Άλκάνδρη, Polybi coniuX, Δ 126.
Άλκιμίδης Μέντωρ Χ 235.
Άλκίνοος, Nausithoi filius, Phaeacum rex, Ζ 12 sqq. Η 55 sqq. al.
Άλκίππη, Helenae ancilla, Δ 124.
Άλκμαίων, Amphiarai filius, Ο 248.
Άλκμηνη, Amphitryonis coniuX, Herculis mater, Β 120. Α 266.
Άλοσύδνη, phocaram domina, Δ 404.
Άλύβας, urbs, Ω 303.
Άλφειός, Orsilochi pater, Γ 489. Ο 187.
Άλφειός, Peloponnesi fluvius, Ο 187.
Άλωεύς, Oti et Ephialtis pater, Α 304.
amicitia, quantum aestimanda, Θ 585 sqq.
Άμυσιός, Cretae vel fluvius vel oppidum, Τ 188.
Άμυθῶν, Crethei et Tyrgus filius, Α 258.
Άμφιάλος, Polynei filius, Phaeax, Θ 114. 128.
Άμφιάραος, Oicelis filius, Ο 244.
Άμφιθέη, Autolycei coniuX, Τ 416.

- Ἀμφίλοχος*, Amphiarai filius, *O* 248.
Ἀμφικέδων, Melanei filius, Penelopes procus, *X* 242. 277. 284. *Ω* 103 sqq.
Ἀμφίνομος, Nisi pater, Dulichien-sis, *Π* 351. 394 sqq. *Σ* 119. 125. 395. 412. *Τ* 244. 246. *Χ* 89. 96.
Ἀμφιτροίτη, maris imperium obtinet, *Γ* 91. *Ε* 422. *Μ* 60. 97.
Ἀμφιτρούων, Herculis pater, *Α* 266. 270.
Ἀμφίων. Iasi filius, Orchomeni rex, *Α* 283.
Ἀμφίων, Iovis et Antiopae filius, *Α* 262.
Ἀναβηθαίνας, Phaeax, *Θ* 113.
ἄναξ οἴκιοιο καὶ διώων *Α* 397 sq. 402.
Ἀνδραίμων, Thoantis pater, *Ξ* 499.
ἄνθρωπος sors miserima *Σ* 130 sqq.
Ἀντίκλεια, Autolycei filia, Laertis coniux, *Α* 85. (152 sqq.)
Ἀντικλος, Graecus, *Δ* 286.
Ἀντίλοχος, Nestoris filius, *Γ* 112. al.
Ἀντίνοος, Eupithis filius, Penelopes procus, *Α* 383. al.
Ἀντιόπη, Asopi filia, Amphionis et Zethi mater, *Α* 260 sqq.
Ἀντιφάτης, Laestrygo, *Κ* 106. 114. 199.
Ἀντιφάτης, Melampodis filius, *Ο* 242 sq.
Ἀντιφος, Aegyptii filius, Ithacensis, *Β* 19.
Ἀντιφος, Ithacensis alius, *Ρ* 68.
Ἀπειραΐη, mulier, *Η* 8 sqq.
Ἀπειρήθεν *Η* 9.
Ἀπόλλων, ἀγρονότος *Η* 64. ἐκάεργος *Θ* 323. ἐκατηβόλος *Θ* 339. κλυτότοτος *Ρ* 494. mortis subitae lenisque auctor, *Γ* 279 sq. eius oraculum Pythium *Θ* 78 sq. ara Deliacae *Ζ* 162. eius nuntii aves *Ο* 526 sq. A. vaticiniorum auctor *Ο* 244 sq. vota precesque ad ipsum Iovemque patrem et Minervam fiunt *Η* 311. al.
Ἀργεῖοι = universi Graeci, *Α* 61. al.
Ἄργος, 1) urbs regnumque Diomedis, *Γ* 180. al. 2) regnum Agamemnonis, *Γ* 260. 3) = Peloponnesus, *Α* 344. (Menelai regnum comprehendens. *Δ* 174. 562.) 726. 816. *Ο* 80. *Σ* 246. (Ἰασον Ἄργος). 4) = universa Graecia, *Δ* 99.
Ἄργος, canis, *Ρ* 292. 300.
Ἄργώ, navis, *Μ* 70.
Ἄρεθουσα, Ithacae fons, *Ν* 408.
Ἄρης βορολοιογός *Θ* 115. αἰδηλος *Θ* 309.
Ἀρήτη, Rhexenoris filia, Alcinoi coniux, *Η* 54 sqq. 141. 233. 335. *Θ* 423. *Α* 335. *Ν* 57. 66.
Ἀρητιάδης Νίσιος *Π* 395. *Σ* 413.
Ἄρητος, Nestoris filius, *Γ* 414. 440.
Ἀριάστη, Minois filia, *Α* 321.
Ἀρκειοιάδης Λαέρτης *Δ* 755. *Ω* 270. 517.
Ἀρκείσιος, Laertis pater, *Ξ* 182. *Π* 118.
Ἄρκτος ἢ καὶ Ἄμαξα, sidus, *Ε* 273.
Ἄρναῖος = Ἴρος *Σ* 5.
Ἄρπνια *Α* 241. *Ξ* 371. = θύελλα *Υ* 77. cf. 66.
Ἄρτακίη, fons apud Laestrygonas, *Κ* 108.
Ἄρτεμις, ἀγνή *Τ* 71. ἰοχέαιρα *Α* 172. χρουσηλάκατος *Δ* 122. εὐσκοπος *Α* 197. subita mors ad eam refertur *Α* 171.
Ἄρῦβας, Sidonius, *Ο* 426.
Ἄστερίς, insula, *Δ* 846.
Ἀσφαλίων, Menelai minister, *Δ* 216.
Ἀσωπός, Antiopae pater, *Α* 260.
Ἄτλας, Calypsus pater, *Α* 52—54. *Η* 24. 245.
Ἄτρεΐδης Ἀγαμέμνων *Α* 35. al. *Μενέλαος* *Γ* 257. al.
Ἄτρυτώνη = Ἀθηναίη *Δ* 762. *Ξ* 324. auspex *Β* 157 sqq.
Ἀντόλκκος, Anticleae pater, *Α* 85. *Τ* 394 sqq. *Φ* 220. *Ω* 334.
Ἄντρονή, Penelopes ancilla, *Σ* 182.
Ἄρτεϊδας, Polypemonis filius, *Ω* 305.
Ἄφροδίτη *Δ* 261. al. Vulcani coniux *Θ* 267 sqq.
Ἄραιαι, Graecae mulieres, *Τ* 542.
Ἄραιάδες, Graecae mulieres, *Β* 101. *Τ* 146. *Φ* 160. *Ω* 134. *Ἀραιῖδες* *Φ* 251.
Ἀραικόν Ἄργος *Γ* 251.
Ἀραιῖς (γαῖα) = Graecia universa *Α* 166. *Ν* 249. al.
Ἀραῖοι = Graeci universi *Γ* 185. al.
Ἀρέρων, Tartari fluvius, *Κ* 513.
Ἀχιλλεύς, Pelei et Thetidis filius, *Γ* 106. al.
βασιλεῖς. reges et qui regia stirpe sunt vocantur *διογενεῖς* *Β* 352. vel *διοτρεφεῖς* *Η* 10. al. regum ius hereditarium *Α* 386 sq. cf. 400 sq. cum senatoribus et de rebus publicis

- consultant βουλευφόροι dicti (v. βουλή, γέροντες) et ius dicunt δικασπόλοι nominati Z 55. A 186. T 109—111. — publice hospitium praestant donaque hospitibus dant Θ 392 sq. T 196 sqq., quae damna popularium tributis compensantur N 10—15. T 197. — ut quis potentia valet, ita alii eius imperio reguli vel nobiles domi bellicae parent A 386—402. B 14. Θ 390. I 263. — regum honores, γέροα, Z 293. H 10 sq. A 184 sqq. P 299. regum insigne σκήπτρον, unde βασιλείς σκηπτουχοί B 231. E 9. Θ 41.
- Βοηθοίδης Έτεωνεύς, Menelai minister, A 22 sq. 31. O 95. 140.
- Βορέης, ventus, αίθρηγενέτης E 296. κραιπνός E 385. όπωρινός E 328.
- βουλή, senatus, Z 55.
- Βοώτης, Arcturus, sidus, E 272.
- Γαΐα, in iureiurando appellata, E 184.
- Γαΐϊός υίός Τιτυός H 324. A 576.
- Γεοαιστός, Euboeae promontorium, Γ 177.
- Γερόνιος ίππότα Νέστωρ Γ 68. al. γέροντες, in consilium adhibentur a rege, H 189—193. ad convivium a rege vocantur Θ 40 sqq. N 8 sqq.
- Γίγαντες H 59. 206. K 120.
- Γοργείη κεφαλή A 634.
- Γόρτυν, Cretae urbs, Γ 294.
- γυνή, uxor vel pretio emitur vel donis (έεδνοίς) conciliatur, Z 159. II 390.
- Γυραι πέτραι A 500. Γυραιή πέτρα A 507.
- Δαμαστορίδης Άγέλαος, Penelopes procus, T 321. X 212. 293.
- Δαναοί = Graeci universi A 350. al.
- Δευκαλίων, Minois filius, T 180.
- Δηΐφοβος, Priami filius, A 276. al.
- Δήλος, ubi ara Apollinis, Z 162.
- Δημήτηρ, Iasioni nubit E 125 sq.
- δημοεργοί, qui opera publica aut pro populo aut quolibet ex populo faciunt. in his sunt μάντις, κήρυξ, αοιδός, ιατρός, τέκτων P 383—386. T 135. χρυσοκόος Γ 425. αίθυμνείται κραιπί Θ 258 sq. erant δήμοι (259) s. δημοεργοί.
- Δημόδοκος, cantor, Θ 43—106. 254. 262 sqq. 472 sqq. N 27.
- Δημοπτόλεμος, Penelopes procus, X 242. 266.
- δήμος, populi contiones (άγοραί), si qua res gerenda erat, vel a summo rege vel a regulo aliquo convocantur, B 7 sqq. 26. Γ 137. Θ 4 sqq. I 171, aut sua voluntate conveniunt Ω 420. plerumque senatus regumque auctoritati obtemperant, Θ 46 sqq.; sed interdum dissentientibus ducibus in partes eunt, Γ 149 sq. — populus ad alendos hospites publicos contribuit N 14 sq.
- Δία, insula = Naxos, A 325.
- Διοκλής, Orsilochi filius et Orsilochi pater, Γ 488. O 186.
- Διομήδης, Tydei filius, Γ 181. al.
- Διώνυσος, Ariadnen a Diana occisam testatur A 324 sq.
- Δμήτωρ, Iasi filius, Cypri rex, P 443.
- δμῶες, δμῶαί, servi captivi, A 398. E 272, empti A 430. O 483. T 382 sqq. — servae pretium A 431. — servi vernae P 212. Σ 321 sqq.
- Δολίος, Penelopes servus, A 735. P 212. Σ 322. X 159. Ω 222. 387 sqq.
- Δουλιχεύς Άμφίνομος Σ 395. Μούλιος praeco Σ 424. Νίως Σ 127.
- Δουλίχιον, insula Ulixi subiecta, A 246. 124. 335. 397. II 123. 247. 396. T 131. 292.
- Δύμας, Phaeax, Z 22.
- Δωδώνη, Thesprotiae urbs, Z 327. T 296.
- Δωριέες Κρήτης τριχάϊκες T 177.
- Εϊδοθήη, Protei filia, A 366.
- Εϊλείθυια T 188.
- Έλασος, Penelopes procus, X 267.
- Έλατρεύς, Phaeax, Θ 111. 129.
- Έλένη, Iovis filia, Menelai coniux, a Paride rapta, A 12 sqq.
- Έλλάς, Thessaliae urbs, A 496. καθ' (άν') Έλλάδα και μέσον Άργος A 344. A 726. 816. O 80.
- Έλλήσποντος Ω 82.
- Έπλήτωρ, Ulixis sodalis, K 552. A 51 sqq. M 10.
- Ένιπενς, Thessaliae fluvius, A 238 sqq.
- Έπειοί N 275. O 298. Ω 431.
- Έπειός, equi lignei fabricator Θ 493. A 523.

- Ἐπήριτος, Aphidantis filius, Ω 306.
 Ἐπικάστη, Oedipi mater et coniux,
 Α 271 sqq.
 Ἐρεβος (Ἄϊδαο δόμοι) Κ 528. Α 37.
 564. Μ 81. Τ 356.
 Ἐρευβοί Α 84.
 Ἐρεμνέες, Phaeax, Θ 112.
 Ἐρεχθεύς, eius domus Athenis Η 81.
 Ἐρινύς, δασπλήτις Ο 234. μητρός
 Ἐρινύες Β 135. Α 280. πτωχῶν Ρ
 475. — Τ 78.
 Ἐριφύλη, auro maritum (Amphiraum) prodiit, Α 326 sq.
 Ἐρμῆος λόφος, Ithacae, Π 471.
 Ἐρμῆος s. Ἐρμῆς, Maiaie filius, Ξ
 435. διάκτορος ἀργειφόντης Α 84.
 Ε 43 sqq. Θ 338. Ω 99. διάκτορος
 δώτωρ ἑσών Θ 335. διάκτορος Μ
 390. Ο 319. ἀργειφόντης Α 38. al.
 ἔϋσοκος ἀργειφόντης Α 38. Η 137.
 ἀκάκητα Ω 10. ἐριονύης Θ 322. χρυ-
 σόσραπισ Ε 87. Κ 277. 331.
 Ἐριμόνη, Menelai et Heienae filia,
 Δ 14.
 Ἐρύμανθος, Arcadiae mons, Ζ 103.
 ἑσχάρα, v. ἱερά.
 Ἐτεόκρητες Τ 176.
 Ἐτεινεύς, Boethoi filius, Menelai
 minister, Α 22. 31. Ο 95.
 Ἐυάνθης, Maronis pater, Ι 197.
 Ἐύβοια, insula, Γ 174. Η 321.
 Ἐυήροριδης Λειώκριτος, Penelopes
 proculus, Β 242. Χ 294.
 Ἐύμαιος, Ctesii filius, Ulixis servus,
 subulcus, Ξ 55. al.
 Ἐυπείθης, Antinoi pater, Α 383. Δ
 641. Π 363. Φ 140. Ω 422 sqq.
 Ἐύρος, ventus, Ε 295. al.
 Ἐυρύαδης, Penelopes proculus, Χ 267.
 Ἐυρύαλος, Phaeax, Θ 115. 127. 140
 sqq. 396 sqq.
 Ἐυρυβάτης, Ulixis praeco, Τ 247.
 Ἐιουδαίως, Penelopes proculus, Σ
 297. Χ 283.
 Ἐυρυδίκη, Clymeni filia, Nestoris
 coniux, Γ 452.
 Ἐυρύκλεια, Opis filia, Ulixis nutrix,
 Α 428 sqq. Β 347. 361. Τ 357 sqq.
 482 sq. al.
 Ἐυρύλογος, Ulixis sodalis, Κ 205 sqq.
 429. 447. Α 23. Μ 195. 278 sqq.
 339 sqq.
 Ἐυρύμαχος, Polybi filius, Penelopes
 proculus, Α 399. al.
- Ἐυρυνέδουσα Ἀπειραιή, Nausicaae
 nutrix et ancilla, Η 8—13.
 Ἐυρυνέδων, Gigantum rex, Η 58.
 Ἐυρυνμίδης Τηλέως, vates, Ι 509.
 Ἐυρυνόμη, in Ulixis aedibus dis-
 pensatrix, Ρ 495. Σ 164 sqq. Τ 96.
 Τ 4. Ψ 154. 289.
 Ἐυρύννομος, Aegyptii filius, Pene-
 lopes proculus, Β 22. Χ 242.
 Ἐυρύπυλος, Telephi filius, Α 520.
 Ἐυρύτιδης Ἴριτος Φ 14. 22. 37.
 Ἐυρύτιων, Centaurus, Φ 295.
 Ἐυρύτος, Oechaliae rex, Θ 224. 227.
 Φ 32.
 Ἐφιάλτης, Aloeii filius, Α 308 sqq.
 Ἐφύρη, Thesprotiae urbs, Α 259.
 Β 328.
 Ἐχέριος, Phaeax, Η 155. Α 342.
 Ἐχετος, rex, omnibus hominibus in-
 festus, Σ 85. 116. Φ 308.
 Ἐχέφρων, Nestoris filius, Γ 413. 439.
- Ζάκυνθος, insula, Α 246. Ι 24. Π
 123. 250. Τ 131.
 Ζεύς. Κρονίδης, Κρονίων, q. vid. —
 νεφεληγερέτα Α 63. κελαινεφής Ν
 25. ἐριγδούπος Ο 112. ὑψιβρομέτης
 Ε 4. τροπικέρανος Η 164. αἰγίοχος
 Ω 164. — ὕε Ξ 457. Διὸς ὄμβρος Ι
 111. μεγάλ' ἔκτυπε Φ 413. βρόντησε
 Ρ 103. Διὸς ὄρα Ω 344. ἐκ Διὸς
 νύκτες τε καὶ ἡμέραι Ξ 93. — πα-
 τὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε Μ 445. μη-
 τιέτα Ξ 243. εὐρύοπα Β 146. —
 invocatur in iureiurando Ξ 158. ἐρ-
 κείος Χ 335. ξείνιος, ἱκετήσιος, cf.
 hospitium.
 Ζέφυρος, ventus, Β 421. al.
 Ζῆθος, Iovis filius, Α 262. Ityli pater
 Τ 523.
- Ἡβη, Herculis apud superos uxor,
 Α 603.
 Ἥλιος (Ἥλιος Θ 271). Ἵπεριον Α
 8. Κ 138. 191. Α 109. Μ 133. 263.
 346. 374. Ἵπεριονίδης Μ 176. γαί-
 θων Ε 479. γαιεσίμβροτος Κ 138.
 191. τροψίμβροτος Μ 269. 274. ὅς
 πάντ' ἐφορά καὶ πάντ' ἐπακατέει
 Μ 323. cf. Θ 271. Ἡελίοιο νῆσος =
 Θουρακίη Μ 274. cf. Α 107 sqq.
 Ἡελίοιο βόες καὶ μῆλα Α 108. Μ 128
 sqq. 262 sqq. al. Ἡελίοιο πύλαι Ω 12.
 Ἥλις Α 635. Ν 275. Ο 298. Φ 347. Ω
 431.

- Ἠλύσιον πεδίον* *A* 563.
βίη Ἡρακλήειη *A* 601.
Ἡρακλῆς, Iovis et Alcmenae filius,
A 266. item Amphitryonis dictus,
A 270. Megaram uxorem ducit *A*
 269. [vat *M* 71.
Ἥρα, Argo navem Iasonemque ser-
Ἡφαιστος, ἀμφιγυγῆεις *Θ* 300. κλυτο-
τέχνης *Θ* 286.
Ἥως *B* 1. al. Aurorae filius *A* 188.
 homicidii poenas cognati repetunt
A 299. *N* 259 sqq. *O* 272—276.
 honestatis caussae pudor insitus *B*
 64. *Z* 286—288. fama hominum *B*
 65 sq. 136. *Z* 29 sq. 273—285. *Π* 75.
T 527. deorum animadversio *B* 66.
 136.
 hospitium sanctum *Θ* 207 sqq. 544—
 547. 1578 sq. ξείρος igitur vel ξέ-
 της est αἰδοῖος *E* 447 sqq. *H* 164 sq.
Θ 544. *I* 271. *Ξ* 56 sqq. *T* 191. ho-
 spites Iovis (ξενίου, ξειτησίου) tu-
 tela fruuntur *Z* 207 sq. *H* 164 sq.
 1269—271. *N* 213. *Ξ* 56 sqq. 283 sq.
 389—406. *Φ* 28. hospitium viola-
 tum aut neglectum Iuppiter ul-
 ciscitur 1478 sq. hospitii officia *A*
 119 - 124. *Γ* 34 sqq. *A* 39—67. 589
 sqq. *Z* 175 sqq. 206—216. *H* 147—
 152. 222 sq. 299—301. *Θ* 389 sqq.
N 135 sqq. *Ξ* 317 sqq. *O* 69 sqq.
 82 sqq. *Σ* 61 sqq. 220 sqq. *T* 316.
 supplex vicissim, cui praesidium
 beneficiumque obtigit, pietate pa-
 trono obstrictus est *Π* 422 sqq.
 publicum hospitium praebent λέσχη
 et χαλκήϊον *Σ* 328 sq.
- Θέμης*, inter deos hominesque con-
 tionum ordini prospicit *B* 68 sq.
Θέμοτες, ius fasque sub Iovis pa-
 trocinio, *Ξ* 83—88. *P* 485—487. *X*
 409. *Ψ* 63—66.
Θεοκλύμενος, Polyphidis filius, va-
 tes, *O* 256 sqq. 508 sqq. *P* (72.) 151.
T 350 sqq.
Θεοπρόπος, v. μάντις.
Θεράποντες, nobili loco nati, fa-
 miliares ministri regum, *A* 109.
A 22—43. 216. 784. *O* 95—98. *Π* 360.
Θεσπρωτοί *Ξ* 315. 316. 335. *Π* 65.
 427. *P* 526. *T* 271. 287. 292.
Θέτις, ἀργυρόπεζα *Ω* 92.
Θῆβαι *Αἰγυπτιαί*, urbs ditissima *A*
 126.
- Θῆβαι* (*Βοιωτία*) *O* 247.
Θηβαῖος *Τειρεσίας*, vates, *K* 492. 565.
A 90. 165. *M* 267. 273. *Ψ* 323.
Θήβη *Καδμειῶνων*, ἐπτάπυλος *A* 263.
 265. 275.
Θησεύς, Aegei filius, *A* 631. Ariad-
 nen ex Creta secum abduxit *A*
 322 sqq.
Θῆτες, mercede conducti operam
 praestant, *A* 644. *A* 489. *Σ* 357 sq.
Θοαί, insulae, *O* 299. [*Ξ* 499.
Θόας, Andraemonis filius, Aetolus,
Θόων, Phaeax, *Θ* 113.
Θόωσα, Phorci filia, nymphea, Po-
 lypheia mater, *A* 71.
Θρασυμήδης, Nestoris filius, *Γ* 39.
 414. 442. 448.
Θρήκη *Θ* 361. [*T* 275.
Θρωακίη, insula, *A* 107. *M* 127. 135.
Θυέστης *A* 517.
Θυεστιάδης *Αἰγισθος* *A* 518.
Θυοσκόος, haruspex, *Φ* 145. *X* 318—
 324.
Θών, Aegyptius, *A* 228.
- Ἰάοδαμος*, Cretae fluvius, *Γ* 292.
Ἰασιδης *Αμυγίων* *A* 283. *Διήτωρ*, Cy-
 pri rex, *P* 443.
Ἰασίον Ceres nubis *E* 125 sqq.
Ἰασον *Άργος* *Σ* 246.
Ἰαωλκός, Peliae sedes, *A* 256. [al.
Ἰδομενεύς, Deucalionis filius, *Γ* 191.
ἱερά, sacra, fiunt et victimis hostiis-
 que mactatis. *Γ* 273. (solemn in-
 primis sacrificium ἐκατόμβη *Γ* 59.
 cf. 7 sq. *T* 276.), et vino libato *B*
 432 sq. *Γ* 45. 333. 393 sq. *H* 137 sq.
Θ 89. *Σ* 419, et ἀναθήμασι *Γ* 274.
 vel toto templo exstructo *M* 346 sq.
 — inferiae *A* 23—36. — sacra fiunt,
 ut deorum gratia conciliata bene
 res gerantur, *A* 475—480. (frustra
 fiunt, *Γ* 159 sq. 1551 sqq.), ut deorum
 gratia reconcilietur, *Γ* 144—
 147. *A* 582 sq., ut bene factorum
 gratia referatur, *Γ* 273—275. sacra
 neglecta deorum iram excitant *A*
 351 sq. sacra fiunt per reges pa-
 tresque familias *Γ* 419. 444 sq. 459.
N 181 sq. 349 sq. ritus sacrorum
Γ 425—460. *M* 356—363. *Ξ* 422—
 435. locus sacrorum βωμός *Γ* 273.
A 162. *Θ* 363. *P* 210. *X* 334. 379. in
 luco *T* 278, in antro *N* 349 sq. etiam
ἐσχάρη, focus, *Ξ* 420. ara focusque

- loca sacra, quo supplices confu-
 giunt, *H* 153 sq. *X* 334 sq.
ἱερεὺς, sacerdos, Apollinis *I* 197 sq.
Ἰήσων, princeps Argonautarum, *M*
 72.
Ἰθάκη *A* 18. al.
Ἰθακήσιος *B* 246. *X* 45. *Ἰθακήσιοι* *B*
 25. 161. 229. *O* 520. *Ω* 354. 443. 454.
 531.
Ἰθακος, heros Ithacensis, *P* 207.
Ἰτιάσιος, Penelopes pater, *A* 329. *B*
 53. 133. *A* 797. 840. *A* 446. *Π* 435.
Σ 188. 245. 285. *T* 375. 546. *Φ* 2. 321.
ἰκέτης, v. hospitium.
Ἰκμάλιος, artifex, *T* 57.
Ἰλιος *B* 18. al. *Κακοίλιος* *T* 260. 597.
Ἰλος, Mermeri filius, *A* 259.
 iniuriarum dii vindices *A* 379 sqq.
B 66 sq. [marina, *E* 332. 461.
Ἰνώ s. *Λευκοθέη*, Cadmi filia, dea
 ius erga barbaros hostesque nul-
 lum, praedationes igitur non tur-
 pes, *Γ* 72 sqq. *I* 40. *A* 402. *Ξ* 230 sqq.
 262 sqq. [betur *T* 395 sqq.
 iusurandum fallax nefas non ha-
 iusta mortuis persolvenda *A* 291. *Γ*
 309. *Δ* 197 sq. 584. *A* 426. *M* 13—
 15. *Ω* 44 sqq. 295 sq.
Ἰπποδάμεια, Penelopes serva, *Σ* 182.
Ἰπποτάδης Αἰόλος *K* 2. 36. [25. 38.
Ἴσος = *Αροαῖος*, mendicus, *Σ* 6 sqq.
Ἰομαρος, Ciconum urbs, *I* 40. 198.
Ἰνυλος, Zethi et Aedonis filius, *T* 522.
Ἰφθίμη, Icarii filia, Eumeli coniux,
A 797.
βίη Ἰφικληεῖη, *A* 290. 296.
Ἰφιμέδεια, Aloeii coniux, *A* 305.
Ἰφριτος, Euryti filius, *Φ* 14. 22. 37.
Καδμεῖοι *A* 276.
Κάδμου θυγάτηρ Ἰνώ *E* 333.
Καλινψώ, nymphea, *A* 14. Atlantis
 filia *A* 52. in Ogygia insula habi-
 tat *H* 245. al.
Κασσάνδρη, Priami filia, *A* 422.
Κάστορ, Hylaci filius, *Ξ* 204.
Κάστωρ, Tyndarei et Ladae filius,
A 300. *ἰππόδαμος* *A* 300.
Καύκωνες *Γ* 366.
Κένταυροι *Φ* 308.
Κένταυρος Εὐρυτιών *Φ* 295.
Κεφαλήνες, sub Ulixis imperio, *Υ*
 210. *Ω* 355. 378. 429.
Κήρ *O* 235. al. *Κῆρες* *B* 316. 352. al.
κῆρυκες, ministri publici in convo-
 candis coercendisque contionibus,
B 6. 280. *Θ* 8. oratori sceptrum in
 manus dant *B* 37. internuntii pu-
 blici sunt *I* 89. *K* 102. ministri
 publici in sacris faciendis *Υ* 276.
 alii praesidio sunt *I* 89. iidem pri-
 vati regum ministri *A* 109—112.
 143. 146. 153. *Γ* 338. *Δ* 301. *H* 179—
 183. *Θ* 62. 106 sq. 256 sq. 418. 477.
N 49 sqq. 64. *P* 334 sq.
Κήτειοι, Mysiae gens, *A* 521.
Κίκονες, Thraciae gens, *I* 39 sqq.
 165. *Ψ* 310.
Κιμμέριοι, caligine obducti, *A* 14.
Κίρκη, Solis et Persae filia, Aeetae
 soror, in Aeaea insula habitans,
K 135—139. *Θ* 448. *I* 31. *M* 9 sqq.
 267. 273. *Ψ* 321.
Κλειτος, Mantii filius, *O* 249. 250.
Κλυμένη (Minyae filia?), *A* 326.
Κλύμενος, Eurydices pater, *Γ* 452.
Κλυταιμνήστορη, Agamemnonis con-
 iux, *Γ* 264 sqq. *A* 422. 439.
Κλυτιδης Πείριαιος *O* 540.
Κλύτιος, Piraei pater, *Π* 327.
Κλυτόνηος, Phaeax, *Θ* 119. 123.
Κλώθεος, Parcae, *H* 197.
Κνωσός, Cretae urbs, *T* 178.
Κόρακος πέτρα, Ithacae, *N* 408.
Κραταιΐς, Scyllae mater, *M* 124.
Κρείων, Megarae pater, *A* 268.
Κρηθεύς, Aeoli filius, *A* 237. 258.
Κρηῆτες *Ξ* 205. 234. 382.
Κρήτη, insula, *Γ* 191. 291. *A* 323. *N*
 256. 260. *Ξ* 252. 300 sq. *P* 523. *T*
 186. 338. *ἐν δ' ἐνήκοντα πόλεις*
T 172 sqq.
Κρηται *Ξ* 199. *Π* 62.
Κροινίδης = Iuppiter *A* 45. al.
Κροινίων *A* 386. al.
Κροονοί, Elidis fons, *O* 295.
Κτήσιος, Ormeni filius, *O* 414.
Κτήσιππος, Polythersae filius, Pe-
 nelopes procus, *Υ* 288 sqq. 303. *X*
 279. 285.
Κτιμένη, Laertis filia, *O* 363.
Κύδωνες (*Κρηῆτες*) *Γ* 292. *T* 176.
Κυθήρεια = *Αφροδίτη* *Θ* 288. *Σ* 193.
Κύθηρα, insula, *I* 81.
Κύκλων *A* 69. *B* 19. *I* 296 sqq. *K*
 200. 435. *M* 209. *Υ* 19. *Ψ* 312. *Κύ-*
κλωπες *A* 71. *Z* 5. *H* 206. *I* 106 sqq.
Κύπρος, insula, *A* 83. *Θ* 362. *P* 443.
 448.
Κωκυτός, Stygis pars, *K* 514.

- coniugialis caritas quanti aestimanda *Z* 182 sqq.
- Λαέρκης*, aurifex, *Γ* 425. [189. al.]
Λαέρτης, Arcisii filius, *Π* 118. *A*
Λαερτιάδης Ὀδυσσεύς *I* 19. al.
Λαιστρυγονίη Τηλέπυλος *K* 82. *Ψ* 318.
Λαιστρυγών Ἀντιγόης *K* 106. 199.
Λαιστρυγόνες *K* 119.
Λακεδαιμών *Γ* 326. *Δ* 1. *E* 20. *N* 414.
440. O 1. *P* 121. *Φ* 13.
Λάμον πτολίεθρον *A* 81.
Λαμπετή, nympa, Solis et Neaerae filia, *M* 132. 375.
Λάμπος, Aurorae equus, *Ψ* 246.
Λαοδάμας, Alcinoi filius, *H* 170. *Θ* 117. 119 sqq. 130. 132 sqq. 207. 370.
λαοί, regis imperio subiecti *B* 234.
Δ 176 sq. *T* 114. *X* 54 sq. bello eius imperium sequuntur *I* 263.
Λαπίθαι *Φ* 297.
lavationes ante preces *B* 261. *M* 336.
ante sacra facienda *Γ* 444 sq. *Δ* 759—761.
Λειώδης, Oenopis filius, haruspex, *Φ* 144 sqq. *X* 310.
Λειώκριτος, Euenoris filius, Penelopeus procus, *B* 242. *X* 294.
Λέσβος, insula, *Γ* 169. *Δ* 342. *P* 133.
Λευκάς πέτρη *Ω* 11. [461.]
Λευκοθέη = *Ινώ*, Cadmi filia, *E* 333.
Λήδη, Tyndarei uxor, Castoris et Pollucis mater, *A* 298.
Λήμιος, insula, *Θ* 283. 294. 301.
Λητώ, Iovis uxor, *A* 580. Apollinis mater, *A* 318. (Dianae, *Z* 106.)
Λιβύη *Δ* 85. *Z* 295.
Λωτοφάγοι *I* 84 sqq. *Ψ* 311.
- Μαιάδος υἱός* = *Ἐρμῆς* *Ξ* 435.
Μαῖρα *A* 326.
Μάλεια, Peloponnesi promontorium, *I* 80. *Μαλειαι* *T* 187. *Μαλειῶν ὄρος αἰπύ* *Γ* 287. *Δ* 514. [249.]
Μάντιος, Melampodis filius, *O* 242.
μάντις, interpres deorum portentorumque *I* 509 sqq. *K* 492—495. *A* 291. *O* 225. 252—255. ab Apolline edoctus *O* 252 sq. — vatum augurisque auctoritas addubitata *B* 178—186.
Μαραθῶν, Atticae urbs, *H* 80.
mariti in uxorem potestas *P* 361—365. [sacerdos, *I* 197.]
Μάρων, Euanthis filius, Apollinis
- Μαστοοίδης Ἀλιθέρσης*, Ithacensis, *B* 158. *Ω* 451.
Μεγαπένθης, Menelai ex serva filius, *Δ* 11. *O* 100. 103. 122.
Μεγάρη, Creontis filia, Herculis uxor, *A* 269 sqq.
Μέδων, praeco Ithacensis. *Δ* 677 sqq. *Π* 252. 412. *P* 172. *X* 357. 361. *Ω* 439. 442 sq.
Μελάμπος *O* 225 sqq. [103.]
Μελανεύς, Amphimedontis pater, *Ω*
Μελανθεύς, Dolii filius, Ulixis caprarius, *P* 212. *T* 255. *Φ* 176. *X* 152. 159. = *Μελάνθιος* *P* 247. 369. *T* 173. *Φ* 175 sqq. 265. *X* 135 sqq. 474.
Μελανθῶ, Dolii filia, *Σ* 321. *T* 65.
Μέυνων, *A* 522. Aurorae filius? *Δ* 188.
Μενέλαος, Atrei filius, Lacedaemonis rex, *A* 285. *Δ* 2 sqq. al.
Μενουτιάδης Πάτροκλος *Ω* 77. al.
Μέντης, Taphiorum princeps, Anchiali filius, *A* 105. 180 sqq. 418.
Μέντωρ, Alcimi filius, Ulixis sodalis, *B* 225 sqq. 268 sqq. 401. *Δ* 654 sq. *P* 68. *X* 206. 208. 213. 235. 249. *Ω* 446. 456. 503. 548.
Μερμεριδής Ἴλος *A* 259.
Μεσαίλιος, Eumaei servus, *Ξ* 449.
Μεσσήμη *Φ* 15.
Μεσσηνιοί *Φ* 18.
Μίμας, Asiae promontorium, *Γ* 172.
Μινηῖος Ὀρχομενός *A* 283.
Μίνως, Iovis filius, Cretae rex, *A* 322. 568 sq. *P* 523. *T* 178.
Μούλιος, praeco Dulichensis, Amphinomi minister, *Σ* 424.
Μοῦσα, *A* 1. dat suavem cantum *Θ* 63. 73. 481. 488. *Ω* 62. *Μοῦσαι ἐννεά* *Ω* 60.
Μυκῆνη, Argolidis urbs, *Γ* 305. *Φ* 108.
Μυκῆνη, mulier, *B* 120.
Μυρμιδόνες *Γ* 188. al.
- Ναυβολίδης*, Phaeax, *Θ* 116.
Ναυσίθοος, Neptuni filius, Alcinoi pater, *Z* 7. *H* 56 sqq. *Θ* 565.
Νανοικία, Alcinoi filia, *Z* 17 sqq. *H* 12. *Θ* 457 sqq.
Ναυτεῖς, Phaeax, *Θ* 112.
Νέαιρα, Phaethusae et Lampetiae mater, *M* 133.
νηροί, miserrimi, *A* 489—491.
Νεοπτόλεμος, Achillis filius, in Seyro insula educatus, *A* 506 sqq.

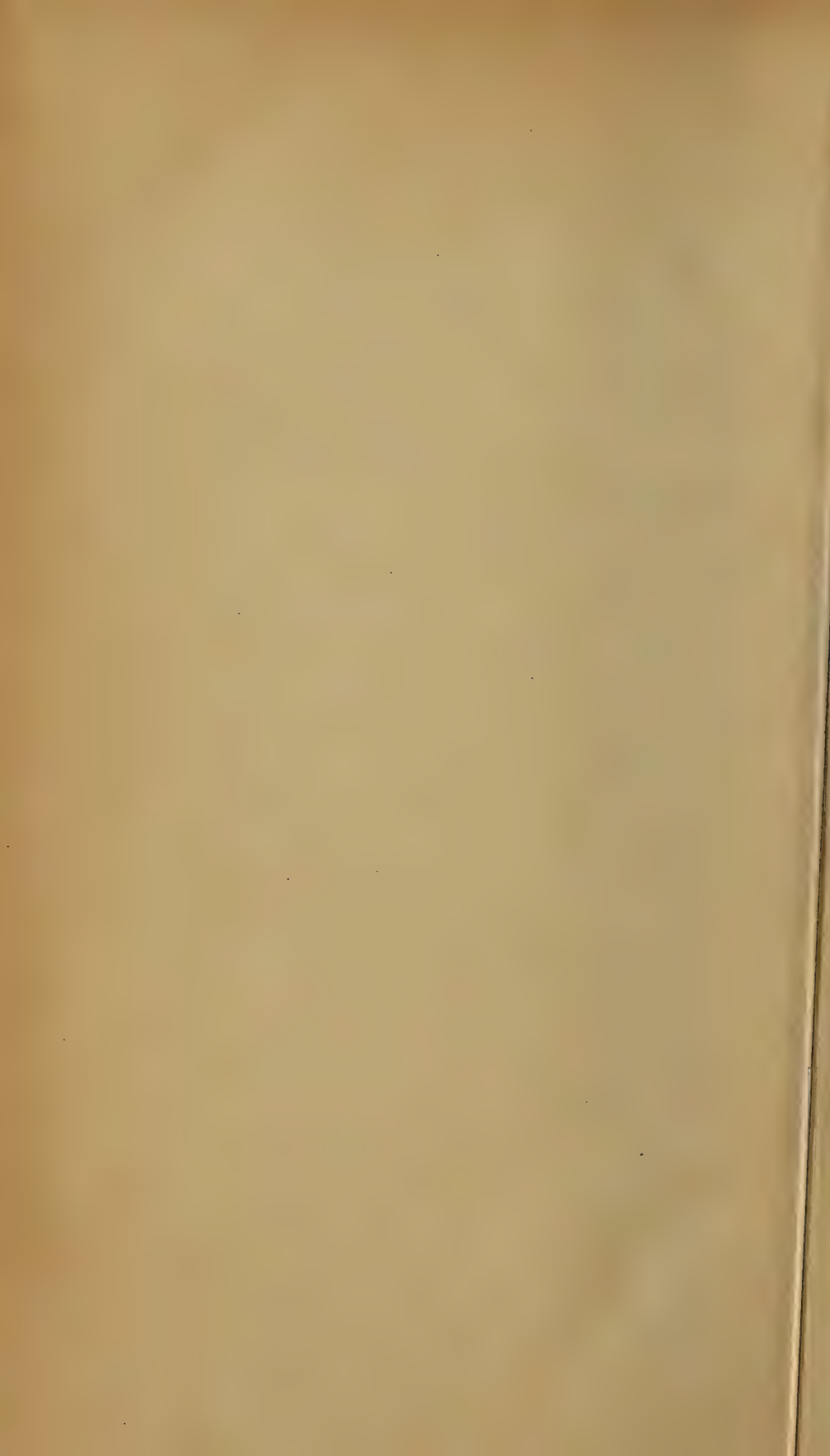
- Νεστορίδης Θρασυμήδης* Γ 39. *Πει-
σιστρατος* Γ 36. 482. Δ 71. 155. Ο
6. 44. 166. 195. 202.
Νέστωρ, Nelei et Chloridis filius,
Pyliorum rex, Α 284. Γ 17 sqq. Α
281—286. al.
Νήϊον, Ithacae mons, Α 186.
Νηλεΐς, Neptuni et Tyrus filius, Α
235—257. eius liberi Nestor, Chro-
 mius, Periclymenus, Pero Α 286 sq.
Pyli rex Γ 4. 409. Α 257. 285. —
 Ο 229 sqq.
Νηληϊάδης Νέστωρ Γ 79. 202. 247.
Νηληϊός Πύλος Δ 639.
Νήρικον, Leucadis urbs, Ω 377.
Νήριον, Ithacae mons, Γ 22. Ν 351.
Νήριος, Ithacensis, Ρ 207.
Νίσος, Areti filius, Dulichiensis, Π
395. Σ 127. 413. [648.
Νοήμων, Ithacensis, Β 386. Δ 630.
Νότος, ventus, Γ 295. 331. al.
 numen deorum violatur violatis iis,
 quae cara habent, Ι 528—536. Μ
374—383.
Νύμφαι νηϊάδες Ν 104. 348. 356.
 montium, nemorum, fontium, pra-
 torum incolae Ζ 123. 124. ἀγρονό-
 μοι Ζ 105 sq.
Ὀδυσῆος δόμος Σ 353.
Ὀδυσσεύς, Laertis filius, Π 118. Itha-
 cae rex et Cephallenum dux, Ι 21
 sqq. al. [tus Α 271 sqq.
Οἰδιπόδης, Epicastae filius et mari-
οῦ Ἰκλῆς, Amphiarai pater, Ο 243 sq.
Οἶνον, Liodae pater, Φ 144.
Οἰγαλιεύς Ἐφροντος Θ 224.
οἰονοί a dextra conspecti fausta
 portendunt Β 146—167. Ο 160—
 165. a sinistra infausta Ρ 242 sq.
Ὀλύμπια δώματα Γ 377. al.
Ὀλύμπος, mons, Α 313. 315. eius
 cacumina Α 102. deorum sedes Ζ
42—46.
ὄμηρ Θεῶν Γ 215. Π 96.
ὄνειροι, somnia, partim vera partim
 falsa Τ 560—567. ὄνειρων δῆμος
 Ω 12.
Ὀνητορίδης Φρόντις Γ 282.
 oracula Π 402 sqq. Dodonaemum Ξ
327 sq. Τ 296 sq. Pythium Θ 79—82.
Ὀρέστης, Agamemnonis filius, Atrei
 nepos Α 40. patris caedem ulci-
 scens Aegisthum interficit Α 30.
 298 sqq. Γ 306 sqq. Δ 546. — Α 461.

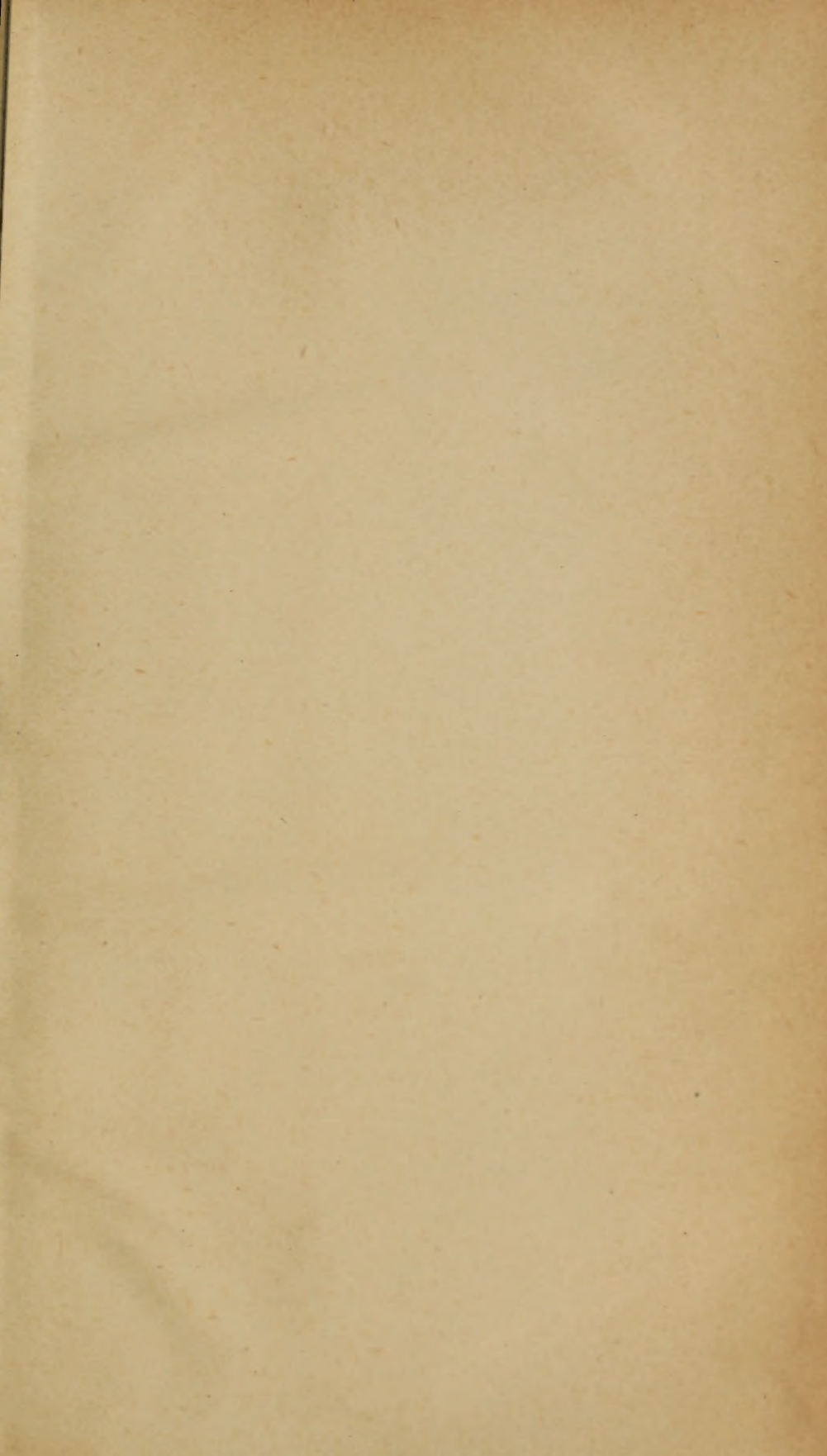
- Ὀρμενίδης Κτήσιος* Ο 414.
Ὀσαίλοχος, Alphei filius, Γ 489. Ο
187. (Φ 16.)
Ὀροίλοχος, Idomeni filius, Ν 260.
Ὀρτυγίη, insula = Delus, Ε 123. Ο
404. [Α 284. 459.
Ὀρχομενός Μυρνήιος, Boeotiae urbs,
Ὄσσα, Thessaliae mons, Α 315.
ὄσσα, vox s. fama a Iove missa, Α
282 sq. Β 216 sq. Ω 413 sq.
Ὀυρανίωτες Θεοί Η 242. Ν 41.
Ὀυρανός, per eum iuratur, Ε 184.
Παιήων, deorum medicus, Δ 232.
Παλλός Ἀθηναίη s. Ἀθήνη Α 125. al.
Παναχαιοί, Graeci universi, Α 239.
 Ξ 369. Ω 32. [Τ 66.
Πανδάρεος, Aedonis pater, Τ 518.
Πανοπεύς, Phocidis urbs, Α 581.
Παρνησός, Phocidis mons, Τ 394.
 432. 466. Φ 220. Ω 332.
Πάτροκλος, Menoetii filius, Γ 110. al.
Πάφος, Cypri urbs cum templo Ve-
 neris, Θ 363. [55. 71. Τ 372.
Πείραιος, Clytii filius, Ο 539 sqq. Ρ
Πειροΐθοος, Iovis filius, Α 631. Φ 296.
 298.
Πείσανδρος, Polycetoris filius, Pene-
 lopes procus, Σ 299. Χ 243. 268.
Πεισηρορίδης Ωψ Α 429. Β 347. Τ 148.
Πεισηνωρ, praeco Ithacensis, Β 38.
Πεισιστρατος, Nestoris filius, Γ 36.
 400. 415. 454. 482. Α 155. Ο (4. 44.)
 46 sqq.
Πελασγοί Τ 177.
Πελίης, Neptuni et Tyrus filius, Iacol-
 cum habitans Α 254—257.
Περίβοια, Eurymedontis filia, Nau-
 sithoi mater, Η 57.
Περισλύμενος, Nelei filius, Α 286.
Περικμήδης, Ithacensis, Α 23. Μ 195.
Περσεύς, Nestoris filius, Γ 414. 444.
Περσεφόνη, Iovis filia, Α 217. ἀγανή
 Α 226. 635. ἀγνή Α 386. ἐπαινή Κ
491. 494. 509. 534. Α 47. 213. 217.
Πέρση, Oceani filia, Κ 139.
Πηλείων Ἀχιλλεύς Ε 310. [al.
Πηλεύς, Myrmidonum rex, Α 494 sqq.
Πήλιον, Thessaliae mons, Α 316.
Πηρλόπεια = Πηρλόπη, Icarii filia,
 Ulixis coniux, Telemachi mater, Α
223. 329. al. [Α 287 sqq.
Πηρώ, Nelei filia, Biantis coniux,
Πιερίη Ε 50.
 pietas erga parentes Β 130 sqq. Ε

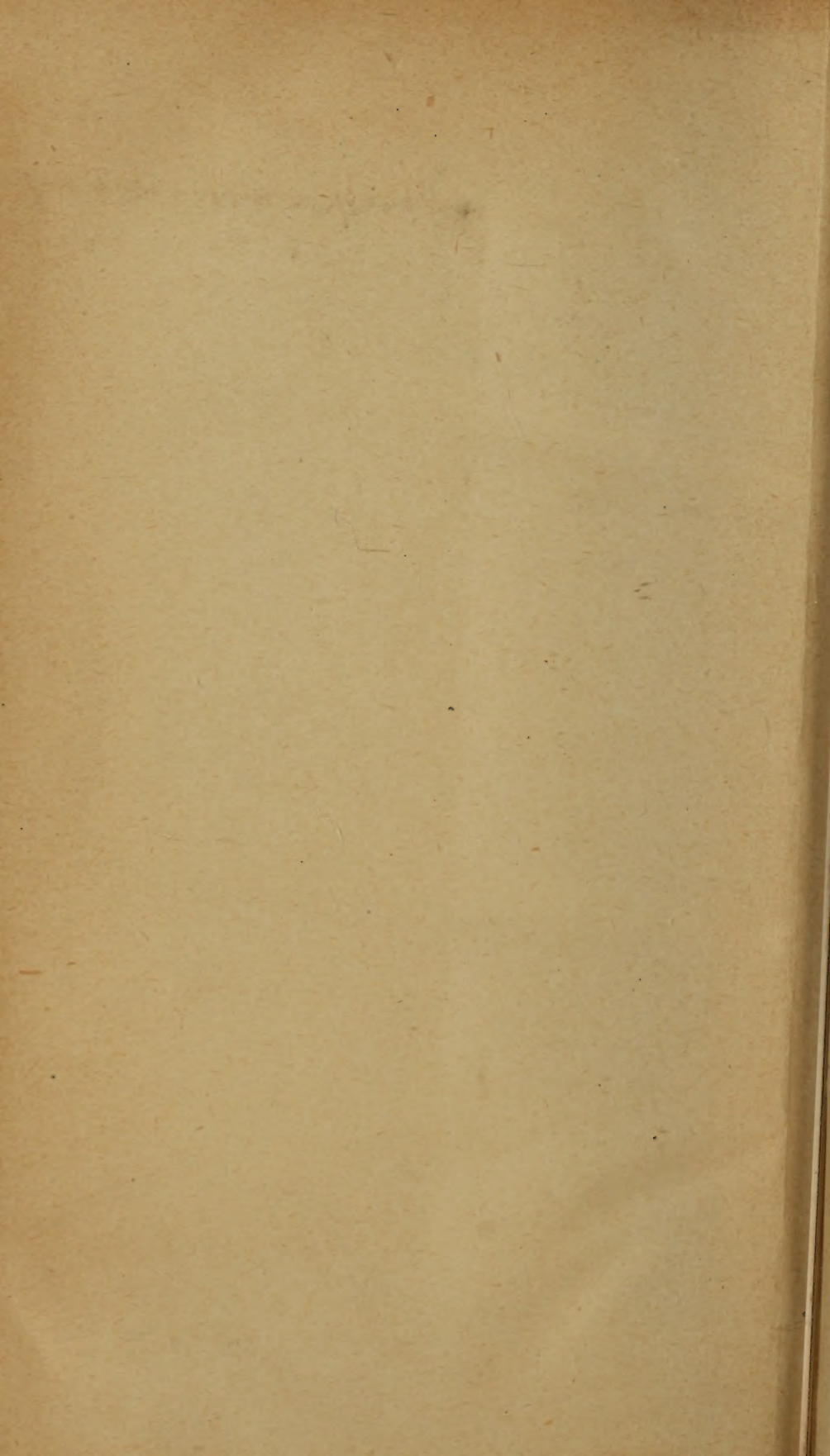
- 394 sqq. pietatis neglectae poenae
B 135 sq. *A* 280.
Πλαγκταί (πέτραι) *M* 61. *Ψ* 327.
Πληιάδες, sidus, *E* 272.
Ποιάντιος υἱὸς Φίλοκλήτης *Γ* 190.
 poenis homines et multa utuntur
Θ 332 (v. homicidium) et detruncatione
Σ 86 sq. *X* 475 sq. et suspendio
X 175 sq. 193. 465 sqq.
Πολίτης, Ulixis sodalis, *K* 224.
Πόλυβος, Aegyptius, *A* 126.
Πόλυβος, Eurymachi pater, *A* 399.
O 519. *Π* 345. 434. *Σ* 349. *Τ* 359. *Φ*
 320. [284.
Πόλυβος, Penelopes procus, *X* 243.
Πόλυβος, Phaeax, *Θ* 373.
Πολίδαμνα, Aegyptia, Thonis coniux,
A 228.
Πολυδέυκης, Tyndarei et Ladae filius,
 pugil, *A* 300 sqq.
Πολυθερσειδης Κτήριππος *X* 287.
Πολυκάστη, Nestoris filia, *Γ* 464.
Πολυκτοριδης Πείσανδρος, Penelopes
 procus, *Σ* 299. *X* 243.
Πολύκτωρ, Ithacensis, *P* 207.
Πολύτηος, Tectonis filius, Phaeax,
Θ 114.
Πολυπυμονιδης Άφειδας *Ω* 305.
Πολυφειδης, Mantii filius, *O* 249. 252.
Πολύφημος, Neptuni filius, Cyclops,
A 70 sqq. *I* 233 sqq. 403. 407. 446.
Ποντεύς, Phaeax, *Θ* 113.
Ποντιόνοος, Alcinoi praeco, *H* 179
 sqq. *Θ* 65. *N* 50. 53.
Πουειδάων γαιήοχος *A* 68. *έννοσί-
 γαιος* *I* 518. *έννοσίθων* *Γ* 6. *κνανο-
 χαιτης* *Γ* 6. colitur Aegis *E* 381,
 Geraesti *Γ* 177 sq.
Πουιδήϊον in Scheria insula *Z* 266.
 pudicitia *Z* 128—147. 218—222. 286.
Πράμνιος οἶνος *K* 235.
 preces exaudiuntur, deorumque
 gratiam et auxilium conciliant *B*
 143—147. 260—268. *A* 762—767.
E 445—453. *Z* 324—328.
Πριάμμος, Troiae rex, *Γ* 107. al.
Πρόκρις *A* 321.
Πουμνεύς, Phaeax, *Θ* 112.
Πρωρβύς, Phaeax, *Θ* 113.
Πρωτείς, Aegyptius, marinus senex,
A 365. 385.
πτωχοί Iovis et deorum tutela fru-
 untur *Z* 207 sq. *Ξ* 56 sq. 475 sq.
 (*πτωχῶν Ἑρμῆες*). [*Θ* 79 sq.
Πυθῶ *A* 581. ibi oracula edit Apollo
Πύλοι *O* 216. al.
Πύλος, Nestoris urbs, *ἡμαθῶεις* *A*
 93. al. [513
Πυριφλεγέθων, Tartari fluvius, *K*
Ραδάμανθους, Iovis et Europae fi-
 lius, *H* 323. in Elysio agro *A* 564.
Ρεῖθρον, portus sub Neio, *A* 187.
Ρήξηνωρ, Nausithoi filius, *Π* 63. 146.
Σαλμωνεύς, Tyrus pater, *A* 236.
Σάμη, Ulixis insula, *A* 246. *I* 24. *O*
 367. *Π* 123. 249. *T* 131. *Τ* 288. =
Σάμος *A* 671. 845. *O* 29.
Σειώηρες *M* 39 sqq. 158. 167—198.
Ψ 326.
σῆμα, v. *τέρας*.
Σιδονίη *N* 288.
Σιδόνιοι *A* 84. 618. *O* 118.
Σιδών, Phoeniciae urbs, *πολύχαλ-
 κος*, *O* 425.
Σικανίη *Ω* 307.
Σικελή (γυνή) *Ω* 211. 366. 389.
Σικελοί *Τ* 383.
Σίντις, Lemni incolae, *Θ* 294.
Σίσυφος, eius poena *A* 593 sqq.
Σκύλλη *M* 85—100. eius saxum *M*
 108—125. 223. 231. 235 sqq. 261.
 310. 430. 445. *Ψ* 328.
Σκῦρος, insula, *A* 509.
Σόλυμοι, Lyciae gens; *E* 283.
Σούνιον, Atticae promontorium, *Γ*
 278.
Σπάρτη, Iunoni inprimis adamata,
A 93. 285. *B* 214. 327. 359. *A* 10.
A 460. *N* 412.
Στυτίος, Nestoris filius, *Γ* 413. 439.
Στυξ, Tartari fluvius, *K* 514. *ὄρκος*
δεινός *E* 185.
Συρίη, insula, *O* 403.
Σχεριή, Phaeacum insula, *E* 34. *Z* 8
H 79. *N* 160.
Τάνταλος, eius poena, *A* 582 sqq.
Τάριοι *A* 105. 181. 419. *Ξ* 452. *O*
 427. *Π* 426.
Τάρος, insula, *A* 417.
Τειρεσίας, Thebanus vates, *K* 492.
 524. 537. 565. *A* 32. 50. 89—151.
 165. 479. *M* 267. *Ψ* 251. 323.
Τεκτονίδης Πολύτηος *Θ* 114.
Τελαμών, Aiacis pater, *A* 553.
Τεμέση, urbs, *A* 184.
Τένεδος, insula, *P* 159.
τέρας s. *σῆμα*, portentum (cf. *οἰω-*

- νοί) *B* 146—167. *M* 394—396. *O* 160—165. 525—534. — *P* 103 sq. *Ω* 539 sq. — *P* 541 sqq.
- Τερπιάδης Φήμιος, cantor, *X* 330.
- Τηλέμαχος, Ulixis et Penelopes filius, *A* 113. al.
- Τήλειος, Eurymi filius, vates apud Cyclopas, *I* 509. [*82. Ψ* 318.
- Τηλέπυλος, Laestrygonum urbs, *K* 179.
- Τηλεφίδης Εὐρύπυλος *A* 519.
- Τηΰγετον, Laconiae mons, *Z* 103.
- Τιθωνός, Aurorae maritus, *E* 1.
- Τιτυός, Terrae filius, *H* 324. eius poena *A* 576 sqq. [*Γ* 378.
- Τριτογένεια, cognomen Minervae, *T* 101.
- Τροίη *A* 2. al.
- Τροῶες *B* 85. al.
- Τυδείδης Διομήδης *Γ* 181. al.
- Τυνδαρεος, Castoris et Pollucis pater, *A* 298 sqq. Τυνδαρέου κόρη = Clytaemnestra *Ω* 199.
- Τυρῶ, Salmonei filia, Crethei coniux, *B* 120. *A* 235.
- υίοι. filiorum puberum patre mortuo potestas *A* 292—297. 356—359. *P* 341 sq.
- Ύλακιδης Κάστωρ *Ξ* 204.
- Ύπέρεια, prior Phaeacum sedes, haud procul a Cyclopiibus, *Z* 4.
- Ύπερησίη, Achaiae urbs, *O* 254.
- Ύπεριονίδης Ἥλιος *M* 176.
- Ύπεριών Ἥλιος *A* 8. 24. *M* 133. 263. 346. 374. [*263.*
- veneni usus nefas videtur *A* 261—vita quamvis miserrima morte felicior *A* 489—491.
- Φαίθονσα, nympa, Solis et Neaerae filia, *M* 132—136.
- Φαίθων, Aurorae equus, *Ψ* 246.
- Φαιδύμος, Sidoniorum rex, *A* 617. *O* 117.
- Φαίδρη, Thesei uxor, *A* 321.
- Φαίηκες *E* 35. *Z* 3. al.
- Φαιστός, Cretae urbs, *Γ* 296.
- Φάρος, insula prope Aegyptum, *A* 355.
- Φεαί, Elidis urbs, *O* 297.
- Φειδων, Thesprotorum rex, *Ξ* 316 sqq. *T* 287 sqq.
- Φεραί, Thessaliae urbs, *A* 798.
- Φέως, Crethei et Tyrus filius, *A* 258.
- φημη *B* 33—35. *P* 100—120.
- Φήμιος, Terpidis filius, cantor, *A* 154. (325.) 337. *P* 263. *X* 330. (*Ψ* 133 sqq. *Ω* 439.)
- Φηραι, Agamemnonis urbs, *Γ* 488. *O* 186.
- Φθίη, Thessaliae urbs, *A* 496.
- Φιλοίτιος, Ulixis bubulcus, *P* 185. 254. *Φ* (189.) 240. 388. *X* 359.
- Φιλοκτήτης, Poeantis filius, *Γ* 190. *Θ* 219.
- Φιλομήειδης *A* 343. *P* 134.
- Φοῖβος Ἀπόλλων *Γ* 279. al.
- Φοινίκη *A* 83. *Ξ* 291.
- Φοινίξ ἀνήρ *Ξ* 288. Φοίνικες *N* 272. *O* 415.
- Φοίνισσα γυνή *O* 417.
- Φόρον, Thoosae pater, deus marinus, *A* 72. Φόρονος λιμήν, Ithacae, *N* 96. 345.
- Φρόνιος, Noemonis pater, Ithacensis, *B* 386. *A* 630.
- Φρόντις, Onetoris filius, Menelai gubernator, *Γ* 282 sqq. [*236.*
- Φυλάκη, Thessaliae urbs, *A* 290. *O*
- Φύλακος, Iphieli pater, *O* 231.
- Φυλώ, Helenae ancilla, *A* 125. 133.
- Χαλκίς, Elidis fluvius, *O* 295.
- Χάριτες *Z* 18. *Θ* 364. *Σ* 194.
- Χάρυβδις *M* 104 sqq. 113. 235 sqq. 260. 428. 430 sqq. *Ψ* 327.
- Χίος, insula, *Γ* 170. 172. [*A* 281.
- Χλωρίς, Amphionis filia, Nelei uxor.
- Χρομῖος, Nelei filius, *A* 286.
- Ψυρή, insula, *Γ* 171.
- Ωγγίνη, insula, ubi maris umbilicus *A* (50.) 85. *Z* 172. *H* 244. *M* 448. *Υ* 333.
- Ωκεανός, ποταμός *E* 275. al. ἀκαλαρρείτης βαθύρροος *T* 434. ἀπόρροος *P* 65. βαθυδίνης *K* 511. ex e surgunt aurora *X* 197. *Ψ* 244. 347 sol *T* 433 sq. *Ω* 11 sq., astra *E* 275 citra eum terra solis luce collustrata *M* 1—4. trans eum aditu ad inferos *K* 508 sqq. *A* 13 sqq.
- Ωκναλός, Phaeax, *Θ* 111.
- Ωρίων, pulcherrimus *A* 310. Aurorae maritus *E* 121—124. venate *A* 572—575. sidus *E* 274.
- Ωτος, Aloeii filius, *A* 308 sqq.
- Ωψ, Pisenoris filius, *A* 429. *B* 34. *P* 148.

LGr
H766B

Homer

Opera; ed. by Bäumlein. Vol. 2.

7755

DATE.

NAME OF BORROWER.

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

